

Thiếu gia lạnh lùng...và...Tiểu thư dễ thương

Contents

Thiếu gia lạnh lùng...và...Tiểu thư dễ thương	4
1. Chương 1 Trường Mới	4
2. Chương 2 Cuộc Đụng Độ Khó Chịu	7
3. Chương 3	9
4. Chương 4: 21	10
5. Chương 5 Cuộc Chạm Trán Ở Can-tin	12
6. Chương 6 Tiếng Tim Đập Khi Nhìn Anh Thân Mật Với Người Khác	14
7. Chương 7 Đột Nhập Vào Trường (1)	15
8. Chương 8 Lời Hứa Bất Buộc	17
9. Chương 9 : Bốc Thăm	18
10. Chương 10 : Chuẩn Bị Cho Chuyến Đi (1)	20
11. Chương 11 :chuẩn Bị Cho Chuyến Đi (2)	22
12. Chương 12 : Chuẩn Bị Cho Chuyến Đi (3)	24
13. Chương 13 : Cứu Người	25
14. Chương 14 : Biển Hawaii (1)	28
15. Chương 15 : Biển Hawaii (2)	32
16. Chương 16 : Biển Hawaii (3)	35
17. Chương 17 : Thua Cuộc (1)	37
18. Chương 18 : Thua Cuộc (2)	39
19. Chương 19 : Lướt Ca-nô , Sự Cố Trên Biển (1)	41
20. Chương 20 : Lướt Ca-nô , Sự Cố Trên Biển (2)	44
21. Chương 21 : Cảm Nhận Trong Anh	47
22. Chương 22 : Dị Ứng Hải Sản	50
23. Chương 23 : Tô Tình	52
24. Chương 25: Trở Về Việt Nam_cùng Nhau Vào Bếp	59
25. Chương 26 : Cái Bóng Mang Tên “ Tình Dịch ”	65
26. Chương 27 : Công Bố	69
27. Chương 28 : Tiếp Cận_lời Làm Quen Giả Dối	72
28. Chương 29 : Cảnh Báo	75
29. Chương 30 : Thiết Lập Kế Hoạch_thủ Đoạn Của Hương Kim , Thanh Thanh	80
30. Chương 31 : Bắt Cóc	83
31. Chương 32 : Đỡ Dạn	86
32. Chương 33 : Những Bức Ảnh	90
33. Chương 34 : Em Muốn Chia Tay !	97
34. Chương 35 : Những Ngày Ta Sống Thiếu Nhau	99
35. Chương 36 : Hủy Hôn	101
36. Chương 37 : Quay Lại _lời Xin Lỗi Tận Đáy Lòng Anh Trao Em	104
37. Chương 38 : Bại Lộ_ngượng	108
38. Chương 39 : Ngày Hội Halloween (Phần 1 : Trang Trí)	110
39. Chương 40 : Sự Bất Ngờ Trong Quán Ăn	112
40. Chương 41 : Câu Hỏi _sự Lo Lắng	115
41. Chương 42 : Cuộc Chạy Trốn Vampire (1)	117

42. Chương 43: Cuộc Chạy Trốn Vampire (2)	118
43. Chương 44 : Cuộc Chạy Trốn Vampire (3)	119
44. Chương 45 : Tìm Đường	121
45. Chương 46 : Kết Thúc Trò Chơi	122
46. Chương 47 : Chung Vui	124
47. Chương Thông Báo	125
48. Chương 48 : Sự Trở Lại	126
49. Chương 49 : Sự Thật Ghê Tởm	127
50. Chương 50 : Quyển Nhật Ký	128
51. Chương 51 : Anh Phải Làm Sao ?	129
52. Chương 52 : Quyết Định	130
53. Chương 53 : Không Gặp Mặt	131
54. Chương 54 : Say (1)	132
55. Chương 55 : Say (2)	134
56. Chương 56 : Say (3)	134
57. Chương 57 : Say (4)	135
58. Chương 57 : Say (4)	136
59. Chương 58 : Suy Nghi _đưa Ra Quyết Định	137
60. Chương 59 : Gặp Anh	138
61. Chương 60 : Điều Em Cần	140
62. Chương 61 : Dù Thiếu Anh...em Vẫn Sống Tốt !	141
63. Chương 62 : Dù Thiếu Anh...em Vẫn Sống Tốt (2)	142
64. Chương 63 : Chuyện Cần Nói	144
65. Chương 64 : Siêu Thị	145
66. Chương 65 : Cuộc Nói Chuyện	146
67. Chương 66 : Đừng Bao Giờ Đụng Tới Cô Ấy !	147
68. Chương 67 : Yến Tiệc (1)	149
69. Chương 68 : Yến Tiệc (2)	150
70. Chương 69 : Yến Tiệc (3)	151
71. Chương 70 : Yến Tiệc (4)	152
72. Chương 71 : Vô Tâm	153
73. Chương 72 : Sống Thiếu Anh ...liệu Đó Có Phải Cuộc Sống Giành Cho Em ???	155
74. Chương 73 : Mất Thật Rồi	157
75. Chương 74 : Đe Dọa	158
76. Chương 75 : Thủ Đoạn (1)	160
77. Chương 76 :thủ Đoạn (2)	161
78. Chương 77 : Thủ Đoạn (3)	163
79. Chương 78 : Thủ Đoạn (4)	164
80. Chương 79 : Thủ Đoạn (5)	165
81. Chương 80 : Tung Tích	167
82. Chương 81 : Đe Dọa	168
83. Chương 82 : Đe Dọa (2)	170
84. Chương 83 : Đe Dọa (3)	171
85. Chương 84 : Tìm Kiếm	173
86. Chương 85 : Tim Kiếm (2)	174
87. Chương 86 : Rực Cháy (1)	175
88. Chương 87 : Rực Cháy (2)	177
89. Chương 88 : Rực Cháy (3)	178
90. Chương 89 : Thoát Nạn (1)	180
91. Chương 90 : Thoát Nạn (2)	181
92. Chương 91 : Ca Phẫu Thuật	183
93. Chương 92 : Tôi Hận Bà (1)	184
94. Chương 93 : Tôi Hận Bà (2)	185
95. Chương 94 : Sự Trả Thù	187

96. Chương 95 : Tạm Biệt Anh	188
97. Chương 96 : Mất	190
98. Chương 97 : Cuộc Sống Hiện Tại Ở Paris	191
99. Chương 98 : Hiện Giờ...em Đang Ở Đâu ???	192
100. Chương 99 : Tin Tức Về Em (1)	194
101. Chương 100 : Tin Tức Về Em (2)	195
102. Chương 101 : Lời Hẹn Ước Không Thành (1)	197
103. Chương 102 : Lời Hẹn Ước Không Thành (2)	199
104. Chương 103 : Lạc Mất Nhau Trong Đêm Mưa Tầm Tã	200
105. Chương 104 : Chương Cuối	201
106. Chương 1 : Phần 2 : Ánh Sao Định Mệnh	202
107. Chương Chương 106 : Cuộc Gặp Gỡ Mang Đầy Sự Ngờ Ngàng	203
108. Chương 107 : Cậu Là Bạn Tốt Của Tôi	205
109. Chương 108 : Sự Thật (1)	207
110. Chương 109 : Sự Thật (2)	208
111. Chương 111	211
112. Chương 112 : Thông Báo	213
113. Chương 113	213
114. Chương 114	214
115. Chương 115	216
116. Chương 116	218
117. Chương 117	219
118. Chương 118	221
119. Chương 119 : Sự Đau Thương Khi Ta Nhìn Nhau Bằng Ánh Mắt Năm Xưa	223
120. Chương 120	225
121. Chương 121	228
122. Chương 122 : Gây Lộn Tại Quán Ăn	230
123. Chương 123.1 : Rượt Đuổi	233
124. Chương 123.2 : Đường Cùng	234
125. Chương 124.1	236
126. Chương 124.2	238
127. Chương 125.1	240
128. Chương 125.2	242
129. Chương 126.1	243
130. Chương 126.2	245
131. Chương 127.1	247
132. Chương 127.2	249
133. Chương 128.1	251
134. Chương 128.2 : Không Còn Đủ Mạnh Mẽ Để Yêu Anh	253
135. Chương 129.1 : Em Xin Lỗi (1)	255
136. Chương 129.2 : Em Xin Lỗi (2)	257
137. Chương 130.1 : Lúc Tình Cảm Chúng Ta Bị Chia Cắt...cũng Là Lúc Ta Không Còn Bên Nhau	259
138. Chương 130.2 : Quyết Định Hy Sinh	261
139. Chương 131.1 : Bất Cốc Công Bốthật Quá Đáng Sợ	262
140. Chương 131.2 : Yêu Thương Và Nhung Nhỏ	264
141. Chương 132.1 : Vô Tâm	266
142. Chương 132.2 : Phẫu Thuật	268
143. Chương Cuối : Hoán Đổi	270
144. Chương Phần Iii : Gtnv	271
145. Chương 1 : Đứa Bé	272
146. Chương 2 : Hoàng Nhật Duy ...mày Dám Tranh Với Bà	273
147. Chương 3 :tư Cách	274
148. Chương Thông Báo Kết Truyện	276

Thiếu gia lạnh lùng...và...Tiểu thư dễ thương

Giới thiệu

Nữ chính tên : Trường xuân ngoại hình : chúa đất ơi ngoại hình khỏi nhắc phải nói nó là 1 cô gái hết s

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thieu-gia-lanh-lung-va-tieu-thu-de-thuong>

1. Chương 1 Trường Mới

“mẹ ơi , chờ con với mẹ ”

trong 1 khu vườn đầy hoa có 1 đứa trẻ dễ thương đang chạy theo 1 người phụ nữ với 1 mái tóc dài , nghe thấy tiếng nói của đứa bé đó người phụ nữ ấy quay lại , bà dang tay ra đón lấy nó , nước mắt giàn giụa bà vừa khóc vừa nói

“xuân , mẹ xin lỗi,mẹ phải đi rồi ”

“mẹ đi đâu”đứa trẻ đó ngây thơ hỏi

“mẹ phải đi đến 1 nơi thật xa , nơi đó có những thiên sứ đang đợi mẹ ”

bà nghẹn ngào

“thiên sứ sao mẹ? ”

“uk , đúng rồi con yêu ,những thiên sứ ”

“họ tốt với mẹ chứ?”

“đương nhiên rồi ”

“vậy mẹ sẽ quay về với con chứ ?”

“mẹ ...ko biết ”

“vậy là mẹ ko về sao ? ”

cô bé bắt đầu rơi nước mắt trên gương mặt đã hiện lên 1 nỗi sợ

“mẹ xin lỗi”

buông tay con mình ra và đi đến 1 nơi thật xa nơi đó được gọi là thiên đường

“mẹ ơi , đừng bỏ con ”

“mẹ ơi ,đừng bỏ con mà ,mẹ ơi ,MẸ ƠI ”

nó giật mình ngồi bật dậy. sau cơn mơ đối với nó dk gọi là kinh hoàng đó thì trái tim nó lại thút lại , nó nhớ mẹ rất nhiều , nhớ rất nhiều ,nó thắc mắc k hiểu tại sao mẹ lại bỏ nó đi sớm như vậy , tại sao ?

“cốc cốc ”

“vào đi ”

“vâng”_ “cạch”

“có chuyện j ko ” nó hỏi người vừa bước vào cửa

“thưa cô chủ đây là đồng phục mới của cô” cô hầu gái lễ phép

“ đồng phục mới ?”

nó nhắc lại

“dạ”

“ ý chị nói là hôm nay tôi chuyển trường mới sao ”

“vâng ”

“sax, thật là không thể hiểu nổi mà”

”nó vò đầu rồi giũt lấy bộ quần áo trên tay cô hầu gái và kêu cô ta đi ra để nó còn thay đồ , vừa nghĩ nó vừa thấy tức ,mới thứ 2 mà đã xui vậy rồi ,điên thật.

thay đồ xong nó bước xuống nhà và đi thẳng vào phòng bếp.vừa mới mở cửa hì nó đã nghe thấy câu ca dao ngày nào cũng gặp

“CÔ CHỦ ! BUỔI SÁNG TỐT LÀNH ”

đám giúp việc đồng thanh

“ umk ”

nó gật đầu 1 cái nhẹ rồi ngồi vào bàn ăn

“ hôm nay con dậy muộn ”

“ vâng ”

“con đã chuẩn bị sách vở chưa ?”

“rồi thưa ba ”

“ vậy là dk rồi ”mặc dù nhìn thái độ của con gái như vậy ông cũng ko thắc mắc bởi từ trước đến nay con gái ông luôn như vậy

“ba à , về chuyện ba cho con chuyển trường con không phản đối nhưng con hi vọng nếu có chuyện đó xảy ra 1 lần nữa thì ba hãy hỏi ý kiến của con”

“ ba biết là con rất giận nhưng màba có quyền dk làm điều đótừ ngày mẹ con mất con chẳng còn cần đến sự quan tâm của ba,những lúc đó có thể ba bỏ qua nhưng ..lần này thù khác ,dù con có muốn hay k thì con cũng sẽ phải vào trường đó ”

“ tại sao ”

“chẳng phải con vừa nói là con k phản đối sao”

“nhưng....”

“ăn nhanh còn đi học , tài xế đang chờ ngoài kia ”

“ba nói sao ,tài xế”

“đúng , ba sẽ k để con tự đi nữa ”

“ ba”

tuy rất muốn nói j đó nhưng nó biết lời của ba nó 1 khi đã quyết thì không thể nào thay đổi dk vậy nên nó chỉ đành câm lặng trong sự tức giận tột độ.

ăn xong nó bước

vào chiếc xe mercedes với 1 tâm trạng ko hề thoải mái

“cô chủ , chúng ta đi nhé”

”uk

30 phút sau chiếc xe dừng lại tại 1 ngôi trường quý tộc to khủng bố nhưng khi bước xuống xe nó cũng chẳng thèm để ý cũng chẳng thèm có 1 lời cảm ơn với ông tài xế mà cứ thế cầm tờ bản đồ chỉ dẫn lẳng lặng bước vào trường .

Sau khi tìm ra phòng hiệu trưởng nó tự nhiên đẩy cửa bước vào mà ko cần gõ . nghe thấy tiếng mở cửa cũng biết là ai nhưng lão chỉ ko ngờ chẳng lẽ con gái của tập đoàn Trường Thị lại vô phép như thế sao ?

“chào thầy ”

“ chào e ,thầy đoán em là học sinh mới ”

“vâng , em tới đây để tìm lp”

“dk rồi ,e ngồi đi”

” vừa nói ông vừa chỉ tay vào chiếc đối diện

“ko cần đâu ạ , thầy cứ nói lp của e ra là dk rồi ”

“ dk rồi ,em đi thẳng quẹo phải rẽ trái rẽ phải đi thẳng quẹo trái rồi đi thẳng đến cuối hành lang sẽ có 1 cái cầu thang ở đó em đi lên là sẽ đến khối 11 , đến đó e cứ tìm lp 11a1 là dk.”

“ vâng ”

và 20 phút ngắn ngủi nó đã tìm ra lp học của mình . Đứng ngoài lp học nó quan sát . Trời đất ơi đây là lp 11A1 mà sao học sinh ngoan chẳng thấy đâu mà toàn thấy mấy đứa quậy như quỷ sứ đang ném sách ném vở rồi cười rộ lên . đúng lúc đó tiếng trống vang lên cả đám học sinh nhốn nháo chạy vào chỗ ngồi của mình chờ giáo viên vào lp.

“các em ”

“dạ ” cả lp đồng thanh

“ cả lp có mặt đầy đủ rồi chứ ?”

“ Vâng”

“ thế thì tốt . Hôm nay cô muốn giới thiệu 1 học sinh mới với cả lp ”

Sau khi nghe xong cô giáo chủ nhiệm nói thế ánh mắt ai cũng toát lên vẻ tò mò ko biết học sinh mới ấy là trai hay gái , liệu có phải là 1 hoàng tử đẹp trai hay là 1 nàng công chúa dễ thương xinh đẹp...Và câu trả lời ấy đã đc giải đáp ngay sau khi nó bước vào mắt của ai cũng mở to hết cỡ. ko gian lp lúc này im ắng đến nỗi có thể nghe rõ ca tiếng lá cây xào xạc rồi đột nhiên chẳng biết điều jì thúc đẩy bọn họ rò ga lên 1 câu

“đẹp quá ”

(tất nhiên điều này chỉ có con trai nói thôi còn con gái thì chỉ toàn là những ánh mắt ghen tị)

nhìn thấy cảnh tượng lp học trai mê gái tức bà chủ nhiệm liền bực mình gõ cây thước xuống bàn

“trật tự”

“vâng”

“đk rồi em tự giới thiệu về bản thân đi” quay sang nó

“Tên mình là Trường Xuân mới chuyển đến trường mong các bạn giúp đỡ”

“uk đương nhiên bọn mình sẽ giúp đỡ bn rồi” đám con trai đồng thanh

“đk rồi, chỗ ngồi của em là ở phía cuối kia”

bà chủ nhiệm chỉ tay xuống lp

nghe theo lời cô giáo nó bước nhanh xuống cái bàn phái dưới cùng cạnh cửa sổ, vút chiếc cặp lên bàn rồi ngồi phịch xuống ghế mặt ánh mắt của tất cả mọi người đang nhìn nó.

Cả buổi học ngày hôm ấy nó ko thèm nghe cô giáo giảng mà chỉ nhìn ra ngoài cửa sổ và nghe nhạc

Reng REng Reng(Giờ nghỉ giữa tiết)

“ chào bạn, mình là Tô tiểu mỹ, rất vui đc làm quen”

“uk”

“bạn đẹp thật đó”

“....”

“bạn thik nghe nhạc nhỉ?”

“....”

“bạn ko muốn làm quen với mình sao?”

Mãi cho đến lúc này nó mới quay về phía cô bạn kia bắt đắ dĩ lên tiếng mà tâm trạng thì ko hề muốn 1 chút nào

“ko chỉ là tôi ko muốn nói nhiều”

“à vậy để mình kể cái j cho bn nghe nhé”

“thôi ko cần đâu”

“chẳng phải tâm trạng bn ko tốt sao”

“uk”

“vậy để mình kể cái gì cho bn nghe để bn đỡ buồn”

“ko ...cảm ơn,tôi ko cần”

nói rồi nó bước thật nhanh ra khỏi lp cho dù tiết học đã sắp bắt đầu

2. Chương 2 Cuộc Đụng Độ Khó Chịu

tiết trời hoàng hôn hôm nay rất đẹp nhưng lại mang 1 vẻ u buồn và cô đơn giống như nó vậy, 1 người con gái xinh đẹp nhưng lại luôn bị ám ảnh bởi ký ức về người mẹ đã mất.nó chậm chậm bước vào khu rừng phong bao bọc quanh ngôi trường. ở nơi đó có 1 thác nước rất đẹp, cây cối um tùm, tiếng chim kêu rả rích,nhìn khung cảnh này rất nên thơ. nó ngồi cạnh hồ nước tiện tay lấy

mấy

viên đá gần đó ném xuống hồ , vừa ném vừa chửi :

“ bực mình chết mất , tự nhiên chuyển trường , học ở cái môi trường chẳng có cái đích j vui cả ”

“cô đang làm trò j ở đây vậy ”

bỗng 1 giọng nói lạnh lùng vang lên đằng sau nó , giật mình nó đứng bật dậy người đang nói với nó là 1 hot boy . cao khoảng m86 , với đôi mắt màu đen sâu thẳm , dáng người dong dỏng , nhìn điệu bộ rất bất cần và ...ngạo mạn

“ tôi ...đi dạo ”

“ sắp tới giờ về rồi mà vẫn có người đi dạo sao, loại con gái j vậy ”

vừa nói khoe môi hấn vừa nhếch lên tạo thành 1 nụ cười gian trá nghe hấn nói vậy nó định cãi lại nhưng nghĩ bây giờ cũng hoang hôn rồi chẳng còn sớm nữa nên nó quay lưng bước đi .

đi dk vài bước thì nó thấy có 3 lối rẽ mà ko biết hồi nãy mình đã đi lối nào. vì vậy nên nó ngậm ngùi cay đắng bước đến chỗ gốc cây mà hấn đang ngồi đó , định hỏi đường thì .

“ sao còn chưa đi , định giở trò quyền rũ tôi nữa à ”

“anh....”

bây giờ nó mới nhận thấy tên này là 1 kẻ ko biết sĩ diện là j

“ xét cho cùng cô cũng chỉ giống với những đứa con gái khác thôi ” hấn cười khinh bỉ

“ cái gì,anh đúng là 1 thằng ko biết sĩ diện mà , cứ ngồi đấy mà ngắm bản thân đi đồ tự sướng ”

nó tức tối quát rồi lùi về phía sau vài bước nhưng thật không may lùi chỗ nào chẳng lùi lại lùi đúng vào cái chỗ đầy rêu và cuối cùng nó bị trượt chân và ngã xuống cái ao , hiển nhiên là :

“ cứu tôi ...với ”

nó cố gắng gào thét cầu xin sự cứu giúp ,nhưng rồi nó bắt đầu kiệt sức nhưng cũng tốt thôi nếu nó có thể gặp lại mẹ = cách chết cơ thể của nó bây giờ đã gần như chìm hấn xuống nước

“ chết tiệt”

Tùm , hấn nhảy xuống nước và cứu nó

—=—=—=—=—=—=

trên bờ

đưa nó lên bờ hấn tìm đủ mọi cách để cứu nó , nhưng ko thành công và điều cuối cùng hấn có thể là hô hấp nhân tạo

hấn cúi xuống và bắt đầu “ hô hấp ”

1 lúc sau mắt nó mở trừng lên , tay kia dùng sức đẩy mạnh hấn ra

“ anh đang làm cái gì vậy hả , a có biết đây là nụ hôn đầu của tôi không ”
“tôi cứu cô mà cô còn mạnh miệng dk à ”
“ tôi ...”
“ xuân ” tiểu mễ gọi to -“ cậu ở đâu ”
nghe thấy tiếng của tiểu mễ nó liền hét to
“ mễ mễ mình ở đây ”
tiểu mễ chạy đến
“ ơ , sao cậu và a long lại ...”
“ cô đừng nghĩ lung tung ,tôi chỉ cứu cô bn phiền phức của cô thôi ”
hắn vẫn giữ bộ mặt lạnh tanh đó mà nói .
“thật chứ ” t.mễ quay sang nó
“umk”
“ phù tôi lại cứ tưởng 2 người đã làm j ”
“ thật là ko có chuyện j đâu mà ”
“còn bây cậu đi theo mình , cậu có biết là cả lp đã về từ đời nào rồi ko hả ”
“ủa vậy hả ”
“ chứ còn j nữa ”
“ nhưng quần áo mình đang ướt ”
“vậy thì về nhà rồi thay ”
“—”à cảm ơn anh nha ”
đang nói chuyện với TM bỗng nó quay sang phía hắn và cảm ơn
“ thay vì cảm ơn thì cô người đi đi , đừng để tôi thấy mặt cô lần nữa ”
dứt lời hắn quay lưng bước đi trên con đường đã tắt nắng

Zing Blog

3. Chương 3

buổi tối hôm đó về nhà nó cứ suy nghĩ mãi về hắn,mới lần đầu gặp đã vậy rồi thì ko
biết lần sau sẽ ra sao thêm việc khi nó về hắn còn cảnh báo là đừng để hắn nhìn thấy mặt , nhưng nó
thắc mắc ko biết nếu lần sau để hắn nhìn thấy mặt thì sẽ thế nào
ko lẽ hắn định cầm dao và giết
hoặc đòi tiền

có thể lắm chứ

và cứ thế nó cứ trần trọc mãi cho tới 1 h sáng mới ngủ đk (khổ thật thể nào ngày mai cũng mất gấu trúc à xem)

4. Chương 4: 2l

quả nhiên sáng hôm sau 2 vùng mắt của nó thâm quầng cả lên khiến nó khổ

sở vác bộ mặt này đến trường. giá như mà ,mặt nó đen đen 1 chút thì cái vùng thâm đó còn đk che nhưng đằng này mặt nó lại còn trắng hồng mới diên nên người ngoài nhìn vào có thể nhận ra 1 cách dễ dàng

tới lp

” trời ơi , hôm nay cậu đổi mốt mới hả , tự nhiên đánh mắt thâm quầng lên thế kia ” Tiểu Mễ nói

“ mốt mới con khỉ , cũng tại chuyện hôm qua mà tớ mới thành ra thế này nè ”

“ cảm cúm ,hắt-hơi cả đêm nên ko ngủ đk hả ?”

“ bị diên hay sao vậy ”

“chứ vậy là j ”

“thôi , cậu ra đi ”

nó xua tay

“ đi mà ,nói đi mà ,đi m...”

“reng reng ”

tiểu mễ đang nài nỉ thì tiếng chuông và học vang lên khiến cô bực mình đập tay xuống bàn 1 phát thật mạnh rồi về chỗ.giờ học của sáng hôm đó tiểu mễ cứ viết thư nài nỉ nhưng ko đk nó đáp lại ,nên cô đành bỏ cuộc

giờ nghỉ trưa

tiếng chuông vừa reo tiểu mễ đã chạy 1 mạch đến bàn nó

“ra can-tin đi tớ đói quá ”

“ umk, vậy cậu ra 1 mình đi”

” nói gì kỳ vậy, nếu muốn ra 1 mình thì mình đã không chạy đến đây rủ cậu

“nhưng mình chưa làm xong bài ”

“thì kệ mẹ nó, lo đêch j ”

nói rồi không để nó kịp phản ứng TÔ TIỂU MỄ đã kéo nó 1 mạch đến can-tin trường . đến đó cái máy của tô tiêu mễ không ngừng nói về các món ăn trong can- tin cho nó nghe nhìn biểu hiện về đồ ăn của tiểu mễ như vậy

cũng đủ để nó hiểu rằng cô là 1 người rất háu ăn
“ cậu biết nhiều về đồ ăn nhỉ ”
“ umk bởi ba mình là chủ tịch của 1 tập đoàn ẩm thực ”
“ umk ”
“ mà đúng rồi ” đang nói chuyện bình thường bỗng
tiểu mễ réo lên 1 tiếng
“ chuyện j vậy ”
“ cậu biết 2L không ”
“ không, họ là ai vậy ”
“ 1 trong 2 người họ cậu đã từng gặp đó ”
“ vậy hả ”
“ có muốn biết cậu đã từng gặp ai ko ”
“ biết cũng dk mà ko biết cũng dk ”
“ hả ,cậu nói đơn giản vậy sao , họ toàn là những mỹ nam đó ”
“nhưng mình ko có hứng thú với mỹ nam ”
“ cậu ko thik trai đẹp hả ”
“ko hẳn, nhưng đẹp quá cũng sợ ”
“ ngu , càng đẹp càng sướng ”
“ thôi sao cũng dk ”
vừa nói vừa cho 1 thìa kem vào miệng nhai chóp chép
“vậy bây giờ mình sẽ giới thiệu từ đầu đến cuối cho cậu nghe nhé ”
“ sao cũng dk ”
” vậy để mình nói cho nhé 2L là 2 hot boy nổi tiếng nhất trong các trường
quốc tế và quý tộc.trong đó 1 người tên là Lâm Ngô Lâm , a ấy là 1 người
rất điệu đàng , chiều cao trên m8 , sở hữu 1 nụ cười tỏa nắng đứng thứ 3
trong tạp trí hoàng tử quý tộc . còn người kia là Trí Long”
“ khoan đã, trí long ?”nó nhắc lại
“ uk ”
“ long...có phải cái người hôm qua cứu tớ ko ”
“ chính xác , có j ko ”
“ ko , thôi kể tiếp đi ”
” umk .còn người kia là Trí Long. anh ấy là 1 người con trai rất lạnh lùng và
đã có tới hàng trăm mối tình nhưng trong đó ko ai trọn vẹn dk 1 tuần.
trong tạp trí hoàng tử quý tộc của các trường trong nước lúc nào anh ấy
cũng chiếm vị trí thứ nhất ”
“ ghê vậy sao , hèn j nhìn mặt đẹp thế ”

nghe tiểu mễ nói vậy thì lòng nó thực sự rất thắc mắc về anh chàng tên là
ngô lâm kia có thể theo như lời tiểu mễ nói anh ta không dk đẹp như
người
đàn ông tên trí long kia nhưng nó ko biết mặt mũi của anh chàng đó ra sao
và tính cách có đúng như tiểu mễ nói hay không, nó thực sự thực sự rất
muốn biết .

5. Chương 5 Cuộc Chạm Trán Ở Can-tin

”umk ình hỏi ,long đứng nhất lâm đứng 3 vậy ai là người đứng 2 trong
tập
trí hoàng tử quý tộc ”
“ à , cái này mình ko biết ”
“ tại sao , ko lẽ cậu ta ko ở trong trường ”
“ uk ”
“ vậy người đó đẹp ko ”
“ mình ko biết ”
“ ơ tại sao ”
” vì trường chúng ta chỉ đọc báo có liên quan đến trường chúng ta thôi , còn
các báo khác ra sao thì chúng nó chẳng thèm quan tâm ”
“umk ”
bỗng nó và tiểu mễ nghe thấy mấy đứa bên cạnh nói j đó
“ nè bọn mày nghe tin j chưa ” ns 1
“ chưa ” ns2
“ tin j vậy mày ” ns 3
“ hôm trước có 1 con ở trường mình dk a long cứu sống đó ” ns 1
“cái j ” n4
“ con chó nào mà có phước vậy ta ” ns5
” tao cũng ko biết nó là con nào , nhưng tao đoán chắc nếu để tao gặp nó tao
sẽ xé banh xác nó ra ” ns 1
“đúng đó ” cả bọn đồng thanh
nghe thấy những lời nói ấy thì nó rùng mình , chẳng lẽ vì tên đó mà họ có thể
giết
người sao T_T ôi kinh quá.
“nè , họ đang nói cậu đó ”

“ mình biết mà ”

“ sợ quá ”

“uk..uk”

“waaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa ! BỌN MÀY ƠI ANH LONG ” NS1

“ ĐÚNG RỒI ! ANH LONG ”NS2

“ÔI CHÚA ƠI , ANH LONG VÀ LÂM ĐÓ ”NS3

“UMK ”NS4

“ ÔI ĐẸP TRAI QUÁ ĐI MẮT”NS5

Mấy con mụ trẻ hồi nãy bàn tán về nó bỗng nhiên hét to lên khiến nó và tiểu mễ cùng quay ra hướng mà bọn kia nhìn thì thấy hấn ,lâm và 1 cô gái nữa đang từ cửa bước vào .

3 người họ như ánh nắng ban mai chiếu rọi vào cái can-tin trường nhìn ai cũng đẹp như thiên sứ cả.họ đi đến giữa can-tin thì bỗng nhiên có 1 cô gái tầm lp 10 hay 11 gì đó ,trên tay cầm 1 chiếc hộp quà nhỏ đứng trước mặt hấn và tỏ tình :

“ anh long ,e...e đã thik a lâu lắm rồi , a có thể đồng ý hẹn hò với e ko .”

nghe thấy cô gái đó nói vậy hấn ko có phản ứng j , còn lâm thì chỉ coi chuyện này như cơm bữa nhưng cô gái đứng bên cạnh hấn thì khác , cô ta đi đến gần với cô gái kia và cầm 1 cốc sữa lên hất thẳng vào mặt người kia

” mày nghĩ mày là ai , hãy xem lại bản thân mình đi mày ko xứng đáng với Long đâu,mày chỉ là 1 đứa con gái rách rưới nhờ học bổng nên mới dk vào trường quý tộc mà mày còn giám đứng trước mặt Long làm nhục thanh danh cậu ấy ,tốt nhất là mày nên biến khỏi cái trường này đi , ko đừng để tới lúc bị tẩy chay mới cuốn xéo nổi ”cô ta nói với giọng đầy khinh bỉ khiến nó thực sự cảm thấy người con gái này quá kiêu ngạo vì vậy nó liền mình bước đến chỗ người con gái kia và nói 1 câu khiến cô ta tức điên :

” trên đời này ai cũng có quyền bình đẳng cả , cô ko phải là chủ của cô ấy nên cô ko có quyền làm vậy ,cô nên biết việc yêu và thik 1 người thì ai cũng có quyền , người cô ấy tỏ tình là anh ta - nó chỉ tay về phía hấn-chứ ko phải là cô ,và trên hết tôi chắc chắn 1 điều cô ko là j của anh ta cả vì thế ở đây ko có chỗ để cô phải lên tiếng ”

những câu nói đó của nó khiến tất cả mọi người trong can-tin vừa ngạc nhiên vừa khâm phục ngay cả Lâm , trong đôi mắt của Lâm bay giờ đang có 1 thứ j đó rất thú vị về con người của nó.

sau khi nghe nó lên mặt mình thì cô gái kia ko kìm nổi :

“ mày mới nói j , mày biết tao là ai ko mà mày giám nói giọng điệu đó với tao ”
cô

ta quát

“tôi ko cần quan tâm cô là ai nhưng việc vừa rồi của cô là sai trái ”

“mày CON KHỐN” vừa nói cô ta vừa dơ 1 bàn tay về phía nó định tát nó 1

phát trời giáng thì bị 1 bàn tay khác kéo lại

“ cô chơi đủ chưa ” hấn hỏi 1 cách đáng sợ

“ ơ nhưng Long à , con nhỏ này gây chuyện với mình trước mà ”

“ hôm nay tôi có mặt ở can-tin mà cô cũng làm chuyện này dk à”

“ mình”

“thôi im đi ,tôi chán bản mặt cô lắm rồi ”

“ Long à ,cậu nói thế là sao ,hả ” cô ta vừa nói vừa đi theo hấn đang tiến ra khỏi

can-tin để lại nó , tiểu mẽ và Lãm

nhưng có 1 điểm khác là trên môi Lãm hiện giờ đã cong lên thành 1 nụ cười thik

thú .

sau chuyện đó , nó kéo tiểu mẽ đi thật nhanh.

6. Chương 6 Tiếng Tim Đập Khi Nhìn Anh Thân Mật Với Người Khác

sau khi thoát khỏi cái can tin quái đản đó nó mới thở được 1 cái bình thường ,nhưng còn tiểu mẽ thì khác từ lúc nhìn thấy cảnh hot boy trí long ra tay giúp nó thì cô cứ đờ người ra , không lẽ là long lại có tình ý với bé xuân nhà nó

“nè , đưa con gái hồi nãy là ai vậy ”

“.....” đáp lại câu hỏi của nó chỉ là sự im lặng của con bạn thân

“nè có nghe tớ nói j không hả ”’ nó hét to

“hả cái gì ”

“tớ hỏi con nhỏ hồi nãy là ai vậy ”

“ à ! đó là hoa khôi trường mình , hơn chúng ta 1 tuổi và tên là triệu hương kim ”

“ ồ ra vậy ! mà hồi nãy sao mình hỏi mãi mà cậu không trả lời vậy hả ”

“chuyện này”

“sao có chuyện j hả”

“cậu...có quan hệ j với long không ”

“cậu hỏi vậy là có ý j , ý cậu nói là tớ có quan hệ với tên đó”

“umk cũng gần như là vậy ”

“cái j cậu nghĩ sao vậy làm sao cậu có thể nghĩ như thế,cậu bị hoang tưởng hay sao hả ”

“ thế chứ sao anh ấy lại giúp cậu ”

“nghe mình kể nè ” nói rồi nó đem tất cả mọi chuyện kể cho tiểu mẽ nghe mà không bỏ sót bất kỳ 1 chi tiết nào

“CÁI GÌ ,THẬT HẢ ”

“uk ”

“không ngờ 2 người đã gặp nhau từ trước ”

“uk”

“nhưng mình vẫn không hiểu tại sao anh ấy lại làm thế ”

“ mình không quan tâm hần đã làm j,mình không cần sự giúp đỡ của hần”

“hả không cần”

“đúng ko cần ”

“rồi rồi mình biết là dù ko có sự giúp đỡ của a ấy cậu vẫn ko bị làm sao bởi cậu cũn biết karate ,nhưng cậu pkải biết cậu vink dự đến mức nào khi dk anh ấy cứu giúp ”

“cậu nói như thể tớ cần sự thương hại của hần lắm không = ”nó nói 1 cách giận giữ

“ không mình không pkải có ý đó,chỉ là từ trước đến nay anh long chưa 1 lần bảo vệ ai cả nhưng lần này thì”

“thì cậu nghĩ hần ta yêu tớ nên mới bảo vệ tớ đúng ko ”

“umk”

“hãy quên chuyện đó đi có chết tớ cũng ko bao giờ nghĩ đến chuyện hần thik tớ cả ”

“nhưng nếu đó là sự thật ”

“thì tớ cũng chẳng quan tâm ”

nói rồi nó bước đi thật nhanh bỏ lại tiểu mẽ vẫn đứng ở đó 1 mình .mãi cho tới khi nó đã khuất bóng thì tiểu mẽ mới ngó người ra phóng thật nhanh về lp .

giờ ra chơi thứ 2 của buổi chiều hôm đó nó vẫn ngồi yên vị trong lp nghe nhạc .còn tiểu mẽ thì cũng đang chơi cùng mấy đứa con gái ở lp tuy rất muốn đến rủ nó đi chơi nhưng khi nhìn thấy tâm trạng nó như vậy thì cô cũng ko đành .

tiếng nhạc trong điện thoại vẫn đang vang vọng bên tai nó nhưng tâm trí nó hiện giờ ko còn để tâm đến bài hát mà trong đầu nó giờ chỉ còn hình ảnh của hần và những lời nói của tiểu mẽ . chẳng lẽ là nó thật sự đã có tình cảm với người con trai tên trí long đó sao !ko thể nào ! đó ko thể nào là sự thật .nghĩ rồi nó lấy 2 tay vỗ vỗ lên mặt và tự nhủ bản thân mình phải quên đi .

Sau đó nó cảm thấy ko khí quanh mình quá ngột ngạt nên nó bước nhanh ra khỏi chỗ ngồi ,tháo tai nghe cất vào cặp và chạy nhanh ra sân sau của trường , nó đi đến cái bồn rửa tay cạnh đó vặn vòi nước ra và lấy tay tát nước lên mặt cho tinh thần thoải mái hơn . bỗng nó nghe thấy tiếng nói chuyện phát ra từ bức tường bên kia.ko thoát khỏi sự tò mò nên nó ngó đầu sang bức tường bên kia thì thấy hần và 1 đứa con gái khác đang có những cử chỉ thân mật với nhau . đúng lúc đó ánh mắt hần cũng hướng ra phía nó 1 cách bất thành tình hình khiến tim nó đập loạn lên như đánh trống trận.và điều xấu hổ hơn là lúc này mặt nó lại đang đỏ bừng lên như quả gấc chín.MAY sao lúc đó tiếng chuông vào học vang lên nên nó cũng có lý do để rời khỏi đó.

7. Chương 7 Đột Nhập Vào Trường (1)

tiếng chuông trường vang lên kết thúc 1 buổi học mệt mỏi ,nó nhanh chóng vác

chiếc cặp sách ra khỏi cửa lp,bỗng có tiếng nói gọi nó lại

“trường xuân ”

nó quay ra thì thấy tiểu mẽ đang thở hì hục

“chuyện j vậy ”

“cậu có bận không ”

“ không , hôm nay mình không có kế hoạch cả ,mà có chuyện j không ”

“ vậy tốt quá mình đang định rủ cậu đi chơi ,đi chứ ”

“ nhưng đi đâu ”

“xem phim ”

“ có , đi chứ , đằng nào hôm nay tâm trạng mình cũng không vui ”

“ok ”

nhận dk lời đồng ý từ nó tiểu mẽ nhanh chóng khoác cặp lên vai và 2 người cùng

nhau rời khỏi trường , đến rạp chiếu phim 2 người chọn xem bộ phim

“resentment in the wind”(oan hồn trong gió).

vào phòng chiếu phim xem đến những cảnh ghê rợn tiểu mẽ mặt thì phấn chấn còn nó thì hét ầm lên , mãi cho đến khi ra khỏi rạp nó mới hết sợ

“cậu yếu tim quá ha ”

“ đúng mình rất yếu tim ”

“có vậy cũng sợ mình thấy hay mà ”

“thôi đi hay con khi,lần sau mình sẽ ko bao h đi xem fim với cậu nữa nếu cậu còn chọn fim ma ”

“thôi mà mình...”

“reng...reng....reng ”” đang nói chuyện thì tiểu mẽ có điện thoại ”” chờ mình chút”

“ uk ”

“alo mẹ ạcon đang ở với bạnko ạvâng....về ngay ạvâng con về ngayvâng”

“chuyện j sao ”

“ uk ,thôi nha mình pkải về đây ”

“umk”

Sau khi tiểu mẽ lạc vào dòng người đông đúc nó cũng đón 1 chiếc taxi để ra về , mở cửa nhà nó vứt chiếc cặp sách xuống ghế sofa và la thật nhanh vào bếp mở cửa tủ lạnh ra và tu nguyên 1 chai nước lạnh (lưu ý :đây là nhà riêng của nó

và các bạn đừng thắc mắc vì sao chương 1 lại xuất hiện ba nó ở phòng khách là

bởi vì cứ vào mỗi thứ 7 và chủ nhật nó sẽ về nhà thăm ba nó 1 lần nhưng không pkải lúc nào cũng vậy đôi lúc thì 1 tháng nó mới về 1 lần) .

tuần này nó sẽ không về nhà nên nó sẽ phải gọi trước cho ba nó nhưng khi nó tìm trong cặp thì không thấy điện thoại đâu ngay cả trong túi quần cũng vậy .

bây giờ nó mới chợt nhớ ra là trước lúc ra về nó có nghe nhạc và đã để trong ngăn bàn ,thôi chết rồi nhờ có ai đó gọi điện hoặc nhắn tin j thì sao , điều nó sợ

nhất là các cuộc gọi và tin nhắn sẽ bị xóa bởi máy của nó đã dk cài đặt theo kiểu tin nhắn của ai đó mà gửi đến trong vòng 1 tiếng không có người đọc thì sẽ tự động xóa toàn bộ . mà quan trọng hơn nếu đó là tin nhắn của người thân thì càng chết.

và thế là cuối cùng nó quyết định tối nay nó sẽ đột nhập vào trường để giải cứu chiếc i phone thân yêu của mình .cứ thế kế hoạch được lập ra 1 cách hoàn hảo.

8. Chương 8 Lời Hứa Bất Buộc

đúng 8 h tối của ngày hôm đó nó mặc 1 chiếc bộ đồ màu đen bó sát làm tôn lên các đường nét hoàn hảo trên thân thể nó .

trong màn đêm u tối nó phóng chiếc xe lamborghini 1 cách nhanh nhất có thể.

đến trường nó liêu mình trèo tường vào trong sân. cũng may cái tường rào này chỉ cao đúng 3 mét chứ ko thì chắc nó phải mang theo 1 chiếc dây thừng quá .

bước đầu của nó coi như đã thành công.bước tiếp theo là đến hành lang của khu A _thành công_ thực hiện xong 2 bước đầu ,cuối cùng nó cũng lên dk vào lp học ,nó chậm rãi tiến lại phía cái bàn mà mình ngồi học rồi luồn tay vào trong ngăn bàn và lôi con đề yêu của mình ra . nó vui sướng cầm chiếc điện thoại lên hôn chụt vào nó.

“cô giỏi thật ” bỗng từ đằng sau nó có 1 tiếng nói lạnh lùng phát ra.Nó giật mình quay quay lại thì thấy hắc đang khoanh tay đứng dựa vào cửa lp thì tim nó khê rung lên.

“ anh ...sao anh ở đây ”

“ đơn giản thôi vì tôi đi theo cô”

“ cái j anh đi theo tôi ”

“đúng”

“thật nực cười ”

nói xong nó nhanh chóng đi ra khỏi lp học , đột nhiên bàn tay hắc kéo giật nó lại khiến nó ngã nhào vào người hắc.

“ an...” nó đang định nói j đó thì bị hắc bịt miệng lại

“ suýt , bảo vệ đang đến, yên lặng đi ” hắc ghé sát vào tai nó nói 1 cách lí nhí chỉ đủ ình nó nghe thấy . và có lẽ vì k muốn bảo vệ bắt dk nên nó làm theo lời hắc là đành phải im lặng 1 lúc lâu.mãi cho đến mấy phút sau ông bv đã đi khuất thì hắc mới buông tay.

“ giờ cô muốn nói j thì nói đi ”

“à tôi chỉ muốn nói”

nó đang nói dở thì ngón của hắc đặt lên môi nó.trong khoảnh khắc này 1 chút ngượng ngùng có thoáng qua trên mặt nó.

“nếu muốn cảm ơn tôi thì bất buộc cô phải thực hiện 1 điều kiện của tôi ”

“điều kiện ”

“chính xác ”

“ dk ,anh nói đi chỉ cần vừa với sức của tôi thì tôi sẽ làm ”

“ móc ngoéo ”

“ hứ móc thì móc ”

nói rồi 2 người cùng đưa ngón út của nhau ra và móc chúng lại

“dk rồi đó , a nói đi ”

“ cô phải làm nô lệ cho tôi trong vòng 1 tháng ”

“CÁI GÌ ”

nó hét to

“ có chuyện j mà phải ngạc nhiên , nếu như cô không muốn trả ơn tôi = cách đó thì ngày mai có thể lên gặp hiệu trưởng ”

“ anh nói gặp hiệu trưởng nghĩa là sao ”

“ thì tôi sẽ đi nói với thầy hiệu trưởng là cô đã đột nhập vào trường lúc hơn 8 h chỉ để lấy chiếc điện thoại ”

“anh đang đe dọa tôi đó sao ”

“ đương nhiên là ko tôi chỉ nói đúng sự thật thôi mà ” hần thản nhiên

“ anh...”

“ giờ cô có thể chọn ”

“ dk...xem nhue lần này tôi thua , 1 tháng thì 1 tháng tôi k sợ ”

Sau khi hứa với hần chuyện đó buổi tối hôm ấy về nhà nó chần chọc k sao ngủ dk , nó cứ nghĩ về hần và lời hứa “nô lệ ” càng nghĩ nó càng thấy mình ngu ngốc , tại sao lúc đó nó lại dễ dàng đồng ý điều kiện với hần như vậy chứ. thật quá ngu ngoc

Zing Blog

9. Chương 9 : Bốc Thăm

“nè nè ,cậu nghe tin j chưa ”

nó đang ngồi nghe nhạc thì bị tiểu mẽ làm phiền

“ trường mình sắp tổ chức cho học sinh đi du lịch đó ”

“vậy hả ” thấy vẻ mặt ủ rũ của nó tiểu mẽ liền đưa tay lên nhéo má nó

“aaaaaaa cậu làm j vậy hả, sao nhéo má tớ ”

“ cậu ko vui sao khi nghe tin trường mình cho học sinh đi du lịch ”

“nhưng đi đâu cơ chứ?”

“ai biết”

“sao lại ko biết ”

“nghe mấy đứa kia nói là học sinh nào cũng được bốc thăm để chọn nơi đi ”

“umk”

“mà....”

tiểu mễ đang định nói thứ j đó thì tiếng chuông vào học vang lên , lúc đó 2 người cũng chẳng nín kéo để nói thêm thứ j nữa

GIỜ CHỦ NHIỆM

“các em , trật tự ”

“dạ” cả lp đồng thanh

“cô có chuyện muốn nói, chắc các em cũng đã nghe thầy hiệu trưởng phổ biến rồi chứ, về chuyện sẽ tổ chức cho chúng ta đi du lịch=cách mỗi bạn học sinh của mỗi lp sẽ dk bốc thăm ”

“vâng cái đó bọn e nghe rồi cô”h.s 1

“và tất nhiên bọn em rất hứng thú với chúng”h.s 2

“ôi nó thật là tuyệt vời nếu chúng ta dk đi với a long” h.s 3

“uk uk uk sẽ rất tuyệt vời nếu chúng ta dk đi với anh long ”h.s 4

“ chính xác ” h.s 5

“CÁC EM TRẬT TỰ ”bà chủ nhiệm nổi khùng

“dạ thưa cô”

“bây giờ chúng ta sẽ tiến hành bốc thăm ”

“VÂNG”

.....

.....

30 phút sau

“bây giờ em nào bốc thăm đi biển Juhu đứng dậy cho cô ” bà chủ nhiệm nói xong thì 14 đứa đứng dậy ,nhìn đám học sinh đó bà gật đầu rồi nhìn nhìn cái j đó trong quyển sổ to tướng .

“14 bạn này sẽ đi chung với 24 bạn nữ của lp 12a3 ” nói rồi bà khoát tay cho họ ngồi xuống

“tiếp theo , đảo koh lipe ”.....

“tiếp theo đảo Racha”.....

“và đảo cuối cùnghawaii”

bà chủ nhiệm nói đến đây thì tôi và tiểu mễ cùng đứng dậy,lạ thật sao cả lp có 40

đứa mà chỉ có tôi và tiểu mễ là đi đảo hawaii

” dk rồi , TRƯỜNG XUÂN và TÔ TIỂU MỄ 2 em sẽ đi cùng với TRÍ LONG và NGÔ LÃM của lp 12a1 và cả triệu hương kim của 12a4 ,các em sẽ đi chuyển bay riêng của trường vào lúc 7h30 sáng của ngày mai ”

nghe xong tất thấy mọi người đều nhìn nó và con bạn thân với ánh mắt rục rứa

lúc này 2 đứa nó chỉ biết khóc ko ra

nước mắt .huhuhu

10. Chương 10 : Chuẩn Bị Cho Chuyến Đi (1)

giờ ra chơi

“trời ơi tiểu mỹ à,cậu ko thấy sợ sao ?”

nó run rẩy nhìn con bạn thân đang sướng phát cuồng với việc sẽ dk đi chung với 2 mĩ nam mà k quan tâm tới nó , để lại mình nó đấu tranh với những ánh mắt hừng hực lên vì tức kìa

“ sợ cái j cậu k thấy tâm trạng tớ đang rất tốt sao hả ”

“ cậu k nhìn thấy mọi người trong lp đang nhìn chúng ta với ánh mắt bức tức lắm sao ”

“ kệ mẹ bọn nó, bọn nó cảm thấy tức vì k dk đi với a long và lăm nên mới lườm bọn mình , có thể mà cũng k hiểu ”

có tịch vừa nói lại còn nói to cốt yếu là để cho bọn con gái kia nghe thấy mà phát ghen tị.

“ ày” bỗng từ ngoài cửa lp vang lên 1 tiếng gọi lạnh lùng nhưng lại mang đầy vẻ nam tính khiến ai cũng phải quay ra để nhìn.

1

2

3

“ aaaaaaaaaa anh long ” nữ sinh 1

“ ôi anh long đó bọn mày ” nữ sinh 2

“ đúng đúng là anh long ”nữ sinh 3

“ k biết thần tượng của chúng ta tới đây có chuyện j ” ns 4

“ chúa ơi càng nhìn càng thấy anh ấy đẹp trai dễ sợ ”sn5

.....cứ thế cả đám học sinh nữ trong lp 11a2 này chạy ra chỉ vì hotboy trí long ,1 anh chàng đẹp trai nhất trong tạp trí “ hot boy quý tộc ” của tất cả các trường trên quốc gia.

“ tránh ra ”

hắn đột nhiên vang lên 1 câu nói khiến tất cả đám nữ đều ngớ ra và điều tồi tệ hơn là bọn họ cứ đứng đó mà chẳng chịu đi khiến hắn phải tức điên

“ TÔI NÓI TRÁNH RA ”

phải chờ tới lúc hắn quát lên thì mấy đứa con gái đó mới chịu tản ra vì sợ hắn nổi khùng lên thì chắc công ty nhà ai cũng nằm trong tay hắn quá bởi trong trường này ko ai là k phải kiêng nể hắn cả ngày cả hiệu trưởng.

sau khi đã có đường để đi rồi hắn k ngần ngại tiến đến con mồi của mình và đương nhiên con mồi ở đây chỉ có thể làcô nàng nữ chính của chúng ta.

“ tại sao tôi gọi cô k nghe máy ” hắn lạnh lùng hỏi

“ tôi ...tôitôi ”

“đừng nói với tôi là cô đã khoá máy ”

“ umk ”

“cô có biết là tôi đã gọi bao nhiêu lần k hả ”

“ tôi xin lỗi ”

“ đi theo tôi ”

nói rồi hắn kéo tay nó đi ra ngoài mặc cho tiểu mex và những đứa hs trong lp đang nhìn 2 người đó với ánh mắt đầy mờ ám .

“ aaa tay tôi đau quá anh buông ra đi ”

“đau cũng chịu đi ”

“hả,vậy anh k thể vì ánh mắt của những người xung quanh đag nhìn chúng ta mà buông tay tôi ra sao ”

“ họ nhìn kệ họ, tôi k quan tâm ”

nói rồi hắn càng nắm chặt tay nó và bước đi mỗi lúc 1 nhanh hơn khiến người nó giờ cứ như 1 cái giẻ lau bị tha hết chỗ này đến chỗ khác vậy .

vượt qua bao nhiêu ánh mắt, bao nhiêu lời xì xào bàn tán cuối cùng điểm dừng chân của 2 người bọn họ là cổng trường chỗ có 1 chiếc xe ”

Ferrari LaFerrari Black” đang đậu ở đó

“ anh đưa tôi đến đây làm j ”

“ lên xe đi ” hắn móc trong túi ra 1 chiếc chìa khoá rồi mở cửa xe, nhưng k ngờ nó k lên xe mà còn hỏi 1 câu hết sức nhu nhút

“ xe này của anh à ”

mặc dù hắn rất muốn cười thật to lên trước câu hỏi ngớ ngẩn hết chỗ nói của nó nhưng vẫn phải cố nhịn cười và thay vào đó là 1 bộ mặt nghiêm túc .

“ chứ cô nghĩ xe này là của ai ”

“ thì anh cũng có thể đi ăn cắp ”

“ cô nghĩ tôi ăn cắp ở đâu dk 1 chiếc xe có giá trị như thế này ”

“ tôi”

chết mẹ nó , lúc nào hắn cũng làm nó cứng họng kiểu này thì chết mất .

“ nhanh lên, chúng ta sẽ đi đến 1 nơi ”

“ nơi nào ”

“ rốt cuộc cô có lên k ”

“ nhưng tôi phải ...”

“ cô nói nhiều quá”

chưa để cho nó nói hết câu thì hắn đã bước ra khỏi xe đưa tay ra bế nó lên và vút bịch xe rồi khoá cửa xe chỗ nó ngồi lại cốt là để k cho nó ra , còn hắn nhanh chân ngồi vào chỗ của mình.

“ anh thật quá đáng ” nó nhìn hắn đầy bức tức

“ heo con, thắt dây an toàn vào đi ”

“ anh vừa nói tôi là cái j ”hắn k đáp lời nó mà chỉ lặng lẽ thắt dây an toàn lại cho nó khiến mặt nó thì đỏ còn tim thì đập loạn cả lên đúng lúc đó hắn ngẩng mặt lên khiến nó giật mình

“ sao tim đập mạnh thế , mặt lại còn đỏ nữa ”hắn vừa nói khoe môi vừa cong lên tạo thành 1 nụ cười gian ác

“ à thì thời tiết hôm nay nóng nên ..nên mặt tui đỏ ”

“chứ còn tim đập”

“à thì ..thì ..thì”

“thì chứng tỏ cô đã có tình cảm với tôi ”

“ai...ai nói ”

“tôi nói ”

“.....”

“đi nhé ”

“ đi đâu ”

“ đi chuẩn bị cho chuyến đi hawaii ” nói xong hấn nhấn ga và phóng vút đi với tốc độ hết sức kinh ngạc

Zing Blog

11. Chương 11 :chuẩn Bị Cho Chuyến Đi (2)

trên xe

“ rốt cuộc a có mục đích j hả ”

“ cô nghĩ tôi có mục đích j ”

“ tôi nghi lắm ”

“ vậy cô nói xem, cô nghi ngờ điều j ở tôi ”

“ cái mà tôi nghi ngờ là tại sao tự nhiên a lại tốt đột xuất đến như thế ”

“ cô đừng tưởng bở, chẳng qua tôi k muốn người luôn đi cạnh tôi có 1 phong cách ăn mặc khiến tôi ko thik ”

“ tôi ăn mặc thế nào kệ tôi, chẳng có liên quan j đến anh cả ”

“ đương nhiên là phải có chứ ,như tôi đã nói ,cô là nô lệ của tôi vậy nên lúc nào cô cũng phải ăn mặc vừa mắt tôi mới dk ”

“ nói chuyện với a thà nói với cái đầu gối còn hơn , người j mà ...”

“mà sao ”

“ k sao cả ”

nó tức tối quay mặt ra phía cửa sổ . đột nhiên bây giờ nó mới nhớ ra là nó và hấn đã ở trong xe cũng gần 30 phút rồi , chứ chẳng chơi , nó bắt đầu lo lắng . bởi sau giờ ra chơi là tiết học của ông “ quỳ trâu chó ” lão thầy dạy môn vật lý , nghe tiểu mễ nói lão này rất ghê về khoản cho hs nghe ca dao và loại hs khiến ông ta thù nhất là giám cúp tiết mà k xin phép đều bị ông ta thù hơn những hs khác. nhìn thấy vẻ mặt nó như vậy thì biết ngay là nó đang nghĩ j vì vậy hấn k ngần ngại nói luôn kế hoạch của mình đã có sẵn trước khi đưa nó đi

“ cô yên tâm , tôi đã lo vụ ông “ quỳ trâu chó ”rồi

“ anh nói sao , vậy là anh đã lên sẵn kế hoạch rồi hả ”

“ đương nhiên , cô nên cảm ơn tôi mới đúng sao lại gắt như vậy ”

“cảm ơn con khỉ ý, a luôn làm việc mà k hỏi ý kiến của tôi ”

“ cô nghĩ cô là j của tôi mà tôi phải hỏi ý kiến cô trước khi làm điều mình muốn ”

“ à tôi hiểu rồi vậy ra trong trái tim anh chỉ xem tôi là 1 nô lệ thôi đúng k ”

“ vậy cô muốn là j của tôi ”

hắn liếc mắt qua khiến nó hơi bối rối và nhận ra lỗi sai trong câu nói của mình vừa rồi , để giảm bớt sự căng thẳng nó k thêm chú ý đến ánh mắt của hắn nữa mà lòi điện thoại ra để chơi game

1 lúc sau chiếc xe dừng lại tại 1 shop quần áo hàng hiệu và có uy tín đối với giới thượng lưu trong thành phố A

“ xuống xe đi ” nghe thấy lời hắn nói nó lồm cồm bước xuống xe

“ mình mua đồ ở đây hả ” nó hỏi

“ chứ ko thì tôi dừng xe ở đây làm j ” hắn trả lời “ đi thôi ”hắn ra lệnh

“ đi thì đi ” nó uể oải

“ ạch ”

hắn mở cửa đi vào thì rất nhanh có 2 nhân viên nữ nước đến nở 1 nụ cười toả nắng nói với hắn

“ thiếu gia Trí long,rất vui khi dk gặp lại cậu ”

“ uk ”

“ anh quen họ sao ” nó nói thẳm

“ uk ”

“thẳm nào họ thân mật với anh như vậy ”

“ cô ghen à ”hắn cười khẩy

“ đươngđương nhiên là k rồi .. a ... a....có quen ai là việc của anh liên quan j đến tôi ”

nó đỏ mặt

,

“ phiền mấy chị lấy cho tôi những bộ maxi tôi đã đặt trước ra đây ” hắn ra lệnh ấy người kia

“ vâng thưa thiếu gia ”

1 lúc sau đó 2 cô gái trẻ bước ra với 5 bộ đồ trên tay nhìn qua cũng biết là hàng hiệu chính hãng, 5 bộ thì có tổng cộng 5 màu : hồng nhạt , xanh lam , xanh biển nhạt , vàng và trắng mỗi bộ đều có thiết kế khác nhau nhìn rất đẹp và dễ thương

“ mấy chị cho đồ vào túi cho tôi ”

“vâng ” họ tươi cười (bộ mấy con nhân viên bán hàng lúc nào cũng phải cười hả trời)

“ ế , khoan đã tôi đã thử đâu ”

“ k cần phải thử vì tất cả những bộ này tôi đã đặt may với các số đo 3 vòng của cô ”

“ cái j , ngay cả số đo của tôi a cũng biết thì rốt cuộc a còn biết điều j về tôi nữa hả ”

lúc này phải nói là nó đang ở trong tâm trạng khóc k ra nước mắt và tự than phiền k biết kiếp trước đã là nó đã mắc nợ thứ j với hắn mà kiếp này hắn trả thù nó kinh vậy ! ôi cuộc đời này thật CHÁN

^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^

tính tiền xong hắn lại đưa nó đi mua giày , rồi mấy thứ lặt vặt mà ngày mai cần mang theo.

Zing Blog

12. Chương 12 : Chuẩn Bị Cho Chuyển Đi (3)

“ mệt chết mất , về nhà thôi ”

“ thì cô k thấy tôi đang lái xe đưa cô về đây hả ”

“ mà sao a đưa tôi đi mua sắm đồ vậy ”

“ chẳng phải tôi nói rồi sao , những thứ này là chuẩn bị cho chuyển đi ”

“ uk thì cứ cho là chuẩn bị ch chuyển đi đi, thế nhưng cũng đâu cần mua nhiều đồ như vậy ”

“ cô nghĩ là đi trong bao lâu , 2 hay 3 ngày hả ”

“ chắc thế ”

“ cô k nghe cô giáo chủ nhiệm nói j hay sao mà chắc thế ”

“ vậy chứ a nghe là đi trong bao lâu ” nó gắt lên

“ 1 tuần ”

“ làm j mà đến 1 t....1 tuầ....n , trời ơi 1 tuần ” nó trở mặt

“ đúng ” còn hắn thì thản nhiên

“ làm sao có thể ”

“ tại sao lại k thể ”

“ làm sao mà đi lâu như vậy dk chứ ”

“ như vậy mà cô nói lâu , tôi thì k nghĩ thế ”

“ đương nhiên , anh thì rảnh quá làm j bận rộn như tôi ”

“ cô mà bận rộn nổi j , thời gian có bao nhiêu toàn lên web chơi , cái bận mà cô nói đấy hả ”

hắn bắt tội

“ anh...anh dk lắm , có cả thời gian để theo dõi người khác đang làm việc j cơ đấy”

“ thì cô nói tôi rảnh mà ”

“ hứ k thêm nói chuyện với anh nữa ” nó tức giận

bây giờ trời đã tối hắn biết ở nhà nó chưa nấu cơm vậy nên mở lời mời nó đi ăn , nghĩ đến việc bụng đã đói meo nên nó k ngần ngại j về việc đồng ý lời mời của hắn.

2 người ghé vào quán ăn “The Hour food”. 1 quán ăn cũng dk coi là nổi tiếng trong cái thành phố đắt đỏ này . cô phục vụ mang menu ra chỗ bà của bọn nó và mời chọn món , ns có hỏi hắn ăn j nhưng hắn bảo là nó muốn gọi món j cũng dk , nó ko khách sáo nên chọn luôn 2 đĩa bò bít tết ,mà k hề để ý đến ánh mắt của hắn đang nhìn nó 1 cách ngọt ngào

“anh đi ăn với bạn gái lúc nào cũng để họ tự chọn đồ ăn hả ”

bỗng nhiên nó ngẩng mặt lên khiến hắn phải thu hồi ánh mắt đó lại

“ cô là người đầu tiên tôi dẫn đi ăn đó ”

“ hã , vậy là sao , có nghĩa là a chưa từng quen bạn gái ” nó ngơ ngác hỏi

“ k phải là chưa từng quen mà là quen rất nhiều, nhưng tôi cũng chưa bao giờ dẫn họ đi ăn cả ”

“ bởi anh đâu yêu họ chân thành , chỉ là đùa vui thôi chứ j ”

“ tôi đoán vậy ”

“ đồ lãng nhăng ” nó cần nhằn nhỏ

đáp lại câu nói của nó chỉ là 1 nụ cười của ai đó khiến nó đơ vài giây , nó thực sự k ngờ tảng băng này sở hữu 1 nụ cười đẹp đến vậy

“ thưa quý khách , đây là món ăn quý khách gọi ”

tiếng nói của người phục vụ tự động là liều thuốc giải thoát nó khỏi cơn mê.

cậu ta đặt mấy đĩa thức ăn thơm phức lên bàn , cúi người chào rồi quay đi , để lại căn phòng với 1 k gian yên tĩnh chỉ có 2 bọn nó thêm tiếng nhạc du dương , nhìn khung cảnh lúc này thật là lãng mạn

“ ăn thôi ” có lẽ nhận thấy k khí lúc này k đk tự nhiên nên hấn mở lời giục nó ăn rồi cầm 1 cái đĩa và dao lên cắt miếng thịt rồi từ từ cho vào miệng, trong khi đó nó cắt mãi mà miếng thịt k chịu đứt

thấy nó như vậy thì hấn bật cười

“ sao cười ”

“ rốt cuộc cô có phải tiểu thư thật k vậy ”

“ hỏi thế là sao ” nó cau mày

“ tiểu thư j mà có miếng bò bt cũng k cắt dk ”

nói rồi hấn lấy đĩa thức ăn của nó mang về phía mình , hấn cắt 1 miếng rồi đơ trước miệng nó

“Ơ ...”

“ ơ j, có ăn k thì bảo ”

đang lúc hấn định iếng thịt vào miệng thì tay nó chop lấy tay hấn rồi đưa miếng thịt vào miệng, hành động đó nhìn rất ngộ nghĩnh .

13. Chương 13 : Cứu Người

“ ngon ko ?”

“ umk ” nó trả lời trong khi miệng đang đầy thức ăn

“ ăn xong tôi sẽ đưa cô về ” hấn vừa nói vừa cắt thịt cho nó

“ khỏi cần , tôi đi bộ về dk . đằng nào thì anh cũng phải về sớm ” nó khiêm tốn nói

“ vậy cũng dk , nhưng cẩn thận đấy ”

“ là sao ”

“ cô có học kỹ năng sống ko mà hỏi vậy ” hấn mỉa mai

“ đương...đương nhiên là có rồi , anh hỏi lạ ”

“ thế tiểu thư đây có biết là đi vào ban đêm mà ko có người đi cùng là rất nguy hiểm ko hả ? ”

“ sao lại ko bt cơ chứ , bt rõ nữa là đằng khác mấy vụ đẩy xuất hiện trên báo đây , mà a hỏi vậy có j hk vậy ?”

“ tôi chỉ nói vậy thôi , này ăn đi ” nói rồi hấn đưa cho nó đĩa thịt đã được cắt thành nhiều miếng nhỏ

“ cảm ơn ”

“.....”

Trước cửa nhà hàng

“ tôi về nha ” nó đưa tay ra vẫy tạm biệt hân

“ uk ”

hân nhấn ga rồi phóng xe đi thật nhanh

Tuy trời đã tối nhưng trên phố người và xe đi lại vẫn rất tấp nập . Nhìn bóng dáng cái xe của hân lạc vào dòng người đông đúc nó cũng quay bước đi thật nhanh . Vừa đi nó vừa nghĩ vu vơ 1 số chuyện . Lúc đi qua con hẻm nhỏ trong thành phố nó chợt nghe thấy tiếng kêu của 1 người con gái

“ cứu với , cứu tôi với ,aaaaaaa.....cứu ”

vì sợ tò mò nên nó đi sâu vào trong con hẻm đó thì thấy 1 đám người to cao vạm vỡ

đang hăm hiếp 1 cô gái trẻ tầm bao nhiêu tuổi thì nó nhìn ko rõ (cảnh báo các bn đọc ko nghĩ bậy bạ , từ hăm hiếp ở đây chỉ là sờ má chứ chưa phải là cái “ ghê tởm ” kia ”

Trong mắt nó bây giờ chỉ là sự khinh bỉ dành cho những người kia

“ mấy người có dừng tay lại ko ” nó lên tiếng

kẻ cao to nhất trong đám đó quay ra ngay khi vừa nghe thấy tiếng nói của nó ,lúc ấy hân đã bắt đầu chết lặng trước khuôn mặt baby của nó .

“cô e à , có muốn chơi với bọn anh 1 lát không, bọn anh hứa sẽ làm cho em vui trog đêm nay ” vừa nói hân vừa đưa tay lên vuốt vào khuôn mặt trắng không tì vết của nó, khiến nó cảm thấy kinh tởm

“ buông ra ” nó trừng mắt

“ e nhìn a = ánh mắt ấy là sao chứ , bọn anh thực sự muốn làm cho e vui mà . Nào đi với bọn anh ” tên to cao vạm vỡ đó vừa nói vừa ngoắc tay ấy đưa đàn e đi theo . Nhưng bàn tay hân còn chưa kịp chạm vào eo nó thì đã bị nó dùng lực bẻ gãy 1 ngón tay .khiến cho đối phương đau đớn mức phải kêu lên .

“ aaaaaa , con khốn sao mà dám làm thế với tao ”

vẫn chưa chịu thua , cái tên to cao kia vẫn tiếp tục xông vào cùng đám đàn e .

“ con mất dạy lần này thì mày chết chắc rồi , giám động tới đại ca của bọn tao ” thg

1

“ đẹp mà ko bt điều thì ko nên giữ khuôn mặt đẹp làm j cko uống phí ” thg 2

“ cả đát nc này chưa có 1 ai dám làm thế với đại ca tao ” thg 3

“ đây lần đầu tiên bằng đản bọn tao bị sỉ nhục , mày tới số rồi con ” thg đầu đàn

Phô trương xong cái tôi của cả nhóm bọn chúng liền cùng nhau bỏ vạy lấy nó .

nhưng rồi trong mắt nó cái đám này chỉ = 5,6 con tép diu bán ngoài chợ vậy nên đối

với người học karate ko tồi như nó thì quá dễ dàng để đánh gục bọn yếu đuối chỉ bt dùng miệng kia cho dù là chúng có to cao hơn nó rất nhiều .

Kết thúc trận đánh tên thì gãy chân , tên thì gãy tay , tên thì máu be bét ở đầu , còn tên cuối cùng ko dám đánh nó nên chạy .

Xử lý xong bọn tôm tép nó quay sang phía cô gái hồi nãy thì liền thấy 1 khuôn mặt sợ hãi đến toát cả mồ hôi lạnh

” Sao ko ? ”

“ tôi..tôi ko sao ..cảm ơn cô ”

“” ko nó câu j nó lẳng lẳng quay đi ko 1 lời từ biệt với người con gái xa lạ kia

“ cô có thể co tôi bt tên dk ko ? ”

“ lý do ”

” chẳng lẽ việc muốn bt tên ân nhân cứu mạng của mình cũng không dk hay sao ??? ”

” tôi ko muốn ”

“ vậy thì tôi chỉ có thể cảm ơn cô = lời nói thôi sao ??? ”

“” k quan tâm đến lời cô gái kia nói nó cứ lẳng lẳng đi ra khỏi con hẻm , trước khi bóng nó đi khuất cô gái kia còn cố nói thêm .

“ Tên tôi là Vân Khả Vy , cô nhớ nhé ”

“ Vân Khả Vy ” nó nhắc lại tên cô gái kia với 1 tiếng nói ko to

nó rời khỏi con hẻm mà ko hề để ý ánh mắt của hắn đang chăm chú quan sát nó .

Mở cửa và bc vào nhà với tâm trạng mang đầy mệt mỏi nhưng trong con người của nó hiện giờ đang len lỏi 1 chút niềm vui mà ngay cả chính bản thân nó cũng không hề bt niềm vui đó thuộc vào chuyện j trong ngày hôm nay .Nó liếc nhìn 2 túi đồ bụi chà bá đang nằm lăn lóc ngoài cửa , chợt nhận ra trong đó có 1 tờ giấy màu hồng dk kẹp chung với tờ hóa đơn mà lúc nó và hắn đến siêu thị .Bởi vì lúc thanh toán chỉ có 1 mình hắn nên nó ko bt dk là hắn đã cho cả cái j vào đó

Tự hỏi với bản thân rằng ko bt trong đó là j nó đi đến và mở tờ giấy ra xem thì thấy 1 dòng chữ hắn ghi :

“ ngủ ngon và nhớ mai dậy sớm ”

”cái j đây hả trời , có hôm nào là mik ko dậy sớm chứ.ngày thường thì 7h kém 15 dậy còn ngày ko phải đi học mình dậy từ lúc 9h 30 sáng chẳng phải là sớm hay sao ??? saxxx xui ko thể nào mà xui hơn dk nữa , người bik thường k gấp lại đi gấp ngay 1 tên bị khìn (khùng).” .

Zing Blog

14. Chương 14 : Biển Hawaii (1)

Tại biệt thự của hắn

1H sáng

“ tao ko ngờ dk lun đó , ko ngờ cô bé đó lại ghé gồm vậy ” lăm ngồi mân mê chiếc điện thoại cùng mấy tin nhắn tiện mồm ném vài câu nói cho hắn là người đang ngồi ngoài cửa sổ tự kỷ 1 mik kia

“ uk ”

“ trời ! tao thắc mắc ko bt sao mà lúc đó mày lại ko giúp cô ấy nhỉ ??? ”

“ mày thấy tik hik đó đáng giúp ? ”

“ uk , thì tao nói vậy thôi , nhưng mà tao phải thừa nhận là cô bé đó rất có khí chất và mạnh mẽ nữa ...tao bắt đầu thik cô bé rồi đó ”

lăm nói với 1 thái độ nghe có vẻ là

nhằm vào mục đick châm chọc đối phương thì đúng hơn .

“ vậy tao ày 3 ngày để cua con bé đó ”

” Hả , đại thiếu gia à ngay cả ngài đây chỉ trong gần 1 tuần mà còn chưa chiếm dk hoàn toàn trái tim của vị tiểu thư kia thì nô tài kiếm đâu ra phép để mà làm cô ấy động lòng trong vòng 3 ngày ”

“ vậy mà hồi nãy ai nói mê ? ”

“ à thì ...mê thì mê thật nhưng ko muốn cua ”

Hắn quay ra với 1 cái nhúu mày

“ ko muốn cua...hay là ...ko giám cua ”

“ mày nói thế là sao ”

“ đừng lại sớm đi ”

“ tại sao ??? ”

“ tao muốn có cô ấy ”

” vậy thì thật sự tao phải xin lỗi mày rồi vì lần này tao sẽ đấu đá với mày 1 phen nên sẽ ko giúp mày có dk cô ấy đâu ”

“ vậy thì để xem ai sẽ là người có dk cô ấy ”

” ok ko thành vấn đề , ề nhưng mà mày phải hứa với tao là ko dk làm chuyện j bậy bạ nha ”

“ dk ”

“ liệu có tin dk ko ”

“ tin hay k tùy mày , tao đi bơi ”

“ 1h 15 phút sáng rồi đó , tắm j nữa hả cậu ảm ”

“ ko đi thì thôi , tao 1 mik mày ở lại trong phòng 1 mik đi ”

“ ơ ko , trên đời này làm j có cái chuyện bỏ bn mà đi đó , NÈ CHỜ TAO ”

“cách ” căn phòng khép lại sau tiếng đóng cửa của Lâm . Bây giờ căn nhà này rất yên tĩnh ko còn j cả chỉ còn tiếng lá cây xào xạc trong khu vườn .

Tiết trời buổi sáng mát mẻ và trong lành. Vì đang là mùa hè nên ngoài trời vẫn còn rất nhiều nắng . Hôm nay là ngày nó đi du lịch đến đảo hawaii cùng con bn thân và mấy đứa lp trên .Chuyến đi này mặc dù do trường tổ chức nhưng vì có sự góp mặt của con trai tập đoàn CJ nên chuyến đi này có rất nhiều lợi nhuận cho những người đi chung . nghĩ đến đó nó cảm thấy thật ghen tị , tuy gia đình nó cũng rất có uy quyền

nhưng nó phải thừa nhận 1 điều là hần nắm trong tay nhiều tiền và quyền lực hơn nó .

Vệ SCN xong nó chọn 1 bộ váy trong tủ quần áo của mik còn đồng hồ hôm qua hần mua cho nó thì nó sẽ chờ đến hawaii rồi thay . 5 bộ đồ ấy tuy rất đẹp nhưng đâu thể mặc trong 1 tuần dk đâu nên nó còn mang theo cả 1 vali quần áo theo nữa . Càng nhìn nó càng thấy ngán ngẩm đồng hồ kia giờ lại còn thêm cái vali quần áo thì nó sách thể nào dk . Giá như lúc trước nó nghe lời bà để mấy cô người hầu ở đây thì chẳng phải bây giờ đã có người để nhờ cậy rồi sao.

”uuuu Tell me now now now

uuuu Tell me now now now

uuuu oneuri kkeutnagi jeone

Tell me now now now now now now

geudaero meomchun nega nal tto mangseorige hago

amu maldo an haneun neon geujeo eojewa gata

yeogwa eopsi malhae bwa nae nuneul jom barabwa bwa

i bami gabeorigi jeone bulbicci sarajigi jeone ”

tiếng chuông điện thoại reo nó bắc máy

“ a..l..o”

“ chưa tỉnh ngủ à ? ”

nghe thấy giọng hần thì nó liền giật thót nhưng rất nhanh chóng nó cố gắng lấy lại vẻ mặt bình tĩnh để tiếp lời

“ nghe thấy giọng a là tôi đã tỉnh ngủ rồi ”

“ vậy hóa ra giờ này cô vẫn ôm lấy cái giường hả ? ”

“ làm ...làm j ra có tôi dậy lâu rồi ”

“ mở dèm cửa phòng cô ra đi ”

“làm j ??? ”

“ tôi bảo mở thì mở đi , cô nên nhớ giờ cô là NÔ LỆ của tôi ”

“ bt rồi cần j phải nhấn mạnh chữ nô lệ như vậy ”

nó mở dèm cửa ra nhìn xuống dưới thì thấy hấn và chiếc xe hôm qua đang đứng ngoài cửa . mặc dù đã nhìn thấy nhau nhưng tay 2 người vẫn cầm điện thoại để nói chuyện

“ cô ko định xuống mở cửa cho tôi sao ? ”

“ kệ anh cho anh chết khô ngoài trời nắng luôn ” nó bĩu môi

“ tôi mà có mệnh hệ j thì cô ko những ko dk đi biển còn bị tình nghi là kẻ đã gây ra vụ

án mạng này đó ”

“ nghiêm trọng vậy ko trời ” chạy vù xuống lầu nó vội mở cửa chạy ra vườn và mở cổng cho hấn .

“ cũng nhanh quá ha ”

“ vâng tôi mà ko nhanh thì chắc anh đã chết lâu rồi ”

“ đâu cần phải châm biếm tôi vậy ”

“ vâng thưa đại thiếu gia ”

“ cô mới gọi tôi là j ? ” mặt hấn bắt đầu tối sầm lại

“ à ...à ..thì vốn dĩ anh là đại thiếu gia của tập đoàn CJ mà ..tôi nói ko đúng sao ? ”

“ thôi đi , vào nhà ”

hấn đi vào cổng

“khoan , a đi đi đâu ”

“cô ko didk cko tôi vào nhà ”

“ ơ..thì ...thì ...UK THÌ VÀO ”

trong phòng khách

“a ngồi đi ”

“ ko cần . Tôi đứng là dk rồi ”

“ hay thật , đòi vào mà ko chịu ngồi ”

“tôi vào đây là để chờ cô sửa soạn sau đó đi luôn ”

“ vậy đứng đó tôi lên lấy đồ ”

“ uk ”

_____ 5 phút sau

“ đi thôi ”

nó xách 1 đồng hồ từ nhà trên xuống nhà dưới vậy mà lúc bước khỏi nhà hấn cũng chẳng thèm giúp nó mang đồ ra xe khiến nó cảm thấy cực kỳ tức giận

“ sao còn k đi ? ”

“ a xách đồng hồ này đi , tôi xách từ lầu 2 xuống lầu 1 rồi ”

“xách dk từ lầu 2 xuống lầu 1 mà ko xách dk ra ngoài , lực sĩ kết thúc sớm vậy ”

“ cái j , a dám ví tôi là lực sĩ hả tên khìn kia ”

“ 7h 20 rồi đi hay k tùy cô nhá ”

hắn đi ra khỏi nhà giả bộ đưa tay lên vẫy vẫy tạm biệt nó làm cho nó phải cong đuôi
vừa vội khóa cửa vừa phải vác nặng .

Trên xe

“ mà hôm nay a khiến tôi bất ngờ thật đấy , tự nhiên đến đưa tôi đi ”

“ cô đừng có tưởng bở ”

“ cái j , cái jì mà tưởng bở ...chẳng phải anh đang đưa tôi đi đây sao ”

” tiền trợ cấp tôi đã bỏ vào chuyến đi này rồi vậy nên nếu thiếu đi 1 thành viên thì
thật

là hoang phí ”

“ hứ ”

“”

Sân bay

“ chúa đất ơi là chúa đất sao 2 người bọn họ tới lâu vậy hả trời ???” Tô Tiểu Mễ
than phiền

“ Đúng đó Long ơi sao cậu tới lâu vậy ???” Lâm

” 2 người thôi đi , con nhỏ trường xuân kia thế nào thì tôi ko bt nhưng nếu là Long
của tôi thì đương nhiên phải cần thời gian để chuẩn bị rồi . Máy người tha....”

“ Cô hiểu Long hơn tôi à??? ” nhìn hương kim với 1 ánh mắt ko thoải mái lắm cất
lời

“ mik ... ”

“ Xin lỗi đã để mọi người phải đợi lâu ” ko khí căng thẳng bỗng bị cắt ngang bởi
tiếng

nói dịu dàng của nó 3 người kia quay ra thì thấy nó và hắn đang đi cạnh nhau

“ 2 người đi chung ? ” tiểu mễ

“ à ko , bọn mik ” nó ập ứng

“ đúng bọn tôi đi với nhau ” hắn cắt lời ”

“ HẢ , 2 người đang nói j vậy 2 người đi với nhau ” hương kim

“ đúng ” hắn

“ ơ ...ko ..ko phải ”

nó nhìn qua thì thấy hương kim đang nhìn nó với 1 ánh mắt đầy phần nộ và căm ghét . Và nó cũng đủ thông minh để nhận ra rằng Hương kim thích Long và đương nhiên khi nhìn thấy hắn và nó đi cùng thì cô ta chắc chắn ghen phát điên lên đk ý chứ

“ thôi mọi người , sắp đến giờ lên máy bay rồi chúng ta chuẩn bị rồi đi đi ”

“ ưk ”

tiểu mễ và nó trả lời còn hương kim và Long thì chẳng nói j .

kết thúc cuộc nói chuyện ồn ào cả 5 người cùng xách hành lý bước lên máy bay .

khi lên máy bay thì đã có cô tiếp viên đứng gần cửa máy bay chào hỏi lễ phép hắn

“ Xin cho hỏi cậu có phải cậu Trí Long ko ạ ? ”

“ phải ”

“ Dạ vậy những người phía sau là”

“ họ là bn tôi đi cùng chuyến ”

” À ra là vậy , vậy xin mời các cô cậu đi lên phía trên kia

theo tay chỉ của tiếp viên thì bọn nó được dẫn đến 1 khoang hạng nhất trên máy bay

.

Ở đây tất cả các tiện nghi đều có rất thoải mái .(ui trời ơi ước j tui cũng đk đi)

VÀ CHUYỂN ĐI BẮT ĐẦU SAU TIẾNG THÔNG BÁO CỦA NGƯỜI LÁI MÁY BAY.

Thông báo : mời các bn đón đọc chương sau

Chương 15 : biển hawaii (2)

Zing Blog

15. Chương 15 : Biển Hawaii (2)

2 tiếng sau

” XIN THÔNG BÁO , BÂY GIỜ LÀ 9 H 30 XIN MỌI NGƯỜI CHÚ Ý THẮT DÂY AN TOÀN ĐỂ CHÚNG TA CHUẨN BỊ HẠ CÁNH ” cô tiếp viên hàng ko thông báo khiến cho tất cả mọi người đang say giấc ngủ cũng phải tỉnh lại .

Nó ngồi bên cạnh Tiểu Mễ nghe vậy cũng giật mình tỉnh dậy . Nó vươn vai và dụi mắt rồi hướng ánh nhìn ra ngoài cửa sổ thì ko còn thấy nhiều mây như lúc ban đầu mà hiện giờ đám mây trắng xóa khi nãy đk thay = 1 hòn đảo với những bãi cát trắng mịn

. Nước ở đó rất trong và xanh như kiểu nhân tạo .

Bước xuống máy bay nó và hân và tất cả mọi người cùng nhau đón taxi đến khách sạn cạnh ven biển .

trong khách sạn

vì đây là khách sạn lớn và phòng đôi có rất nhiều nên nó và tiểu mễ quyết định chọn 1 phòng chung để ngủ , còn 3 người kia mỗi người 1 phòng .

bây giờ trời đang rất nắng nên hân và nó và hương kim lẫn tiểu mễ định đi thay đồ để ra biển tắm thì đột nhiên bị cái người tên Lâm kia ngăn lại (cái tên này phá đám quá đi mất

“ khoan đã ”

“ chuyện j vậy ??? ” nó hỏi

” chẳng phải là chúng ta cần phải sắp xếp lịch trình cho ngày hôm nay sao , tắm làm j vùi ”

“ vậy lịch trình thế nào ??? ” hương kim

“ đây mọi người xem đi ” Lâm dơ ra 1 tờ giấy có ghi hàng loạt chữ

Nội dung của tờ giấy gồm

1.9h40 đến 10h40 sẽ đi tham quan Toàn cảnh thung lũng Waipio, Đảo Lớn

2 . 10h40 đến 11h40 sẽ đến Hẻm núi Waimea, Đảo Kauai

3. 11h40 đến 2h40 đến Bãi biển Kee, Đảo Kauai

4. 2h40 đến 4h40 th.quan Khu vườn của những vị thần, Đảo Lanai

5.4h40 đến 8h40 nghỉ sả street tại biển Hana, Đảo Maui

đọc xong tờ giấy thì đầu óc hương kim lộn tung phèo hết cả lên .

“ trời ơi sao mà đi lắm vậy hả trời ”

“ ko muốn đi thì bảo với tôi 1 câu tôi sẽ cho cô ở đây ngay lập tức ” Lâm lườm

“ à , ko phải , mik ko có ý đó ”

“ vậy thì cô cứ im lặng mà làm theo lời tôi đi ”

“ ơ ... dk ”

“ Xuân à em thấy sao ??? ” bỗng nhiên lâm quay sang nó hỏi

“ Em ko có ý kiến ”

“ vậy thì 2 người kia ” (ý chỉ hân và tiểu mễ)

tiểu mễ nói ko thành vấn đề , còn hân im lặng tức là ko có ý kiến

bọn nó cùng nhau xuất phát đi qua thung lũng Waipio rồi đến Hẻm núi Waimea, Đảo Kauai .

“ waaa nơi này rộng thật đó ” nó hét to trong sự su ng sướng và thoải mái

“ Em thấy sao ” Lâm tiến lại gần bên nó

“ Umk , rất tuyệt vời ”

nhìn thấy vui vẻ vậy khiến cho Lâm thở phào nhẹ nhõm , anh cứ nghĩ nó sẽ ko thik nhưng thật may là nó cảm thấy vui vẻ và tuyệt vời . Điều này khiến cho trái tim anh cảm thấy ấm áp hơn 1 chút .

2 người cùng nhau vui vẻ nói chuyện suốt dọc đường mà ko hề bt rằng đằng sau mình là ánh mắt của tiểu mễ 1 ánh mắt rất buồn và xa xăm đang nhìn Lâm vui vẻ bên nó . Còn hấn thì là 1 ánh mắt rất vu vơ , dường như là nó đang vô thức nhìn vào

1 thứ j đó khiến trái tim rất đau nhưng vì lòng kiêu hãnh bao lâu nay của mình nên bản thân hấn ko cho phép hấn để lộ cảm xúc đó ra ngoài .

*****Hoàn thành xong lịch trình ngày hôm nay cả đám cùng nhau trở về khách sạn trong sự mệt mỏi và tả tơi

người ai cũng ướt sũng nước vì tội tát nước vào người nhau có mỗi hấn là lành lặn trở về ko bị dính 1 chút “ bụi trần ”

.

về kh.sạn rồi thì phòng ai người nấy zè thay đồ rồi đi chén .

phòng 1357

Nó bước ra từ phòng tắm , trên tay đang cầm chiếc khăn bông lau đầu thì đột nhiên nó hết sức ngạc nhiên vì từ lúc nó vào phòng tắm cho đến giờ đã là hơn nửa tiếng vậy mà từ lúc đó tiểu mễ vẫn chưa lấy đồ để chờ tắm mà cứ ngồi nguyên 1 tư thế .

“ sao cậu ko đi lấy đồ đi , mik tắm xong rồi đó ”

“ àuk ”

“ có chuyện j sao ???” nó ngồi lại bên cạnh tiểu mễ hỏi

“ ko có j đâu ”

“ hôm nay cậu rất lạ , từ lúc đi chơi về cậu cứ như người mất hồn vậy ”

“ xuân à , cậu có thik anh Lâm ko ??? ”

“ sao cậu hỏi vậy ??? ”

“ mik...mik ...”

“ mik ko thik mà chỉ là hơi mẩn thôi , mik coi anh ấy như 1 người anh trai thôi ”

“ thật sao ” đột nhiên lúc này mắt của tiểu mễ sáng lên trong ánh mắt ấy xuất lên 1 niềm vui khó tả .

“ cậu thik anh ấy sao ? ”

“ umk ...uk ” hương kim có vẻ rất ngượng ngùng trả lời

“ vậy hả ? ”

“ umk ...hi ”

Nhìn thấy mẽ mẽ vui như vậy thì nó cũng thấy lòng nhẹ hơn .

16. Chương 16 : Biển Hawaii (3)

Buổi tối hôm đó cả đám hẹn nhau trước cửa hàng minmin gần bờ biển để mở tiệc mừng cho ngày hôm nay.khi cả tất cả mọi người đã đến đông đủ chỉ thiếu mỗi mình nó vì hồi nãy mãi ngồi suy nghĩ nên nó quên chưa chuẩn bị gì cả , đến lúc nhớ ra thì có rất nhiều thứ nó phải làm bởi hồi sau cuộc nói chuyện giữa nó và tiểu Mẽ thì Lâm bất chợt gõ cửa phòng.

“ ủa , anh có chuyện gì sao ? ” nó chạy ra mở cửa

“ à ..anh đến đây chỉ muốn nhắc em là chúng ta sẽ thay đổi lịch . ”

“ thay đổi lịch ? ”

“ uk ”

“ vậy thay đổi thế nào vậy ạ ? ”

” sau khi đến cửa hàng MinMin chúng ta sẽ không về khách sạn mà trước đó

....chúng ta sẽ ra biển dạo chơi .”

“ thật sao ? ”

“ chính xác , đừng nói với anh là e không muốn đi nhé ! ”

“ đương nhiên là có rồi ”

“ hi ...”

Cửa hàng MinMin

“ này Tô Tiểu Mẽ ,sao mà con nhỏ bạn của cô đến lâu quá vậy ? ”

“ tôi không bt , chắc cô ấy cần chuẩn bị đồ ”

” hã , thật là nực cười chuẩn bị đồ sao ? đã xấu mà cứ thik sửa sang lại quần áo ”

“ Da cô có trắng = cô ấy ko ” bất chớ Lâm lên tiếng

“ ơ ...” Hương Kim cứng họng

“ mắt cô có to và long lanh như cô ấy ? ”

“”

“ tất cả khuôn mặt cô ấy có chỗ nào ko = cô ? ”

“ nhưng ...”

“ thật là 1 đứa con gái ko bt điều ”

“”

“ xin lỗi mọi người tôi đến trễ ” từ ngoài cổng nó chạy đến với 1 khuôn mặt mướt mát mồ hôi .

“ ko sao chứ ? ” cả Lâm và Tiểu Mẽ đều cùng nhau hỏi câu đó rồi ngẩng lên nhìn nhau cười cười và sau đó lại quay về phía nó .

“ cậu chuẩn bị gì mà lâu vậy ”

“ à , chuyện là vậy trên đường mình gặp 1 cô bé đi lạc vậy nên mình đã đưa cô bé đi tìm mẹ ”

“ CÁi Gì ” cả đám cùng kêu lên trừ hấn (cái người mà từ nãy giờ 1 câu cũng chẳng thêm nói) .

” hóa ra nãy giờ cô bắt chúng tôi chờ cô chỉ vì để cô làm người tốt thôi sao ?

”

“ em ... ”

“ thôi nào mọi người , cũng đến giờ ăn rồi chúng ta vào thôi ”

Lâm nói

“ vâng ” Tiểu Mễ và nó đồng thanh , còn Hương Kim chẳng nói gì chỉ giữ nguyên vẻ mặt âm ỉt mà đi vào trong .

Ăn xong cả đám cùng nhau ra biển chơi cho khuây khỏa đầu óc .

“ oa , ko khí buổi tối ở biển thoải mái thật đó ^ _ ^ ” nó reo lên

“ Em thích chứ ? ”

Đột nhiên Lâm xuất hiện từ đằng sau hỏi .

“ Vâng , rất thích ”

“ Long là người nghĩ ra chủ ý này đó ”

“ Hảlà anh ấy sao ? ”

Ko hiểu vì sao nghe Lâm nói vậy trong lòng nó cảm thấy thật vui , ánh mắt nó bắt đầu ngoảnh lại nhìn về phía người con trai đang lang thang 1 mình trên biển , cái vóc dáng cao cao kia tạo cho nó 1 cảm nhận cô đơn trong con người của hấn .

“ Em thấy thế nào về Long ? ”

1 Giọng trầm tư của Lâm vang lên . Đây là lần đầu tiên nó nghe thấy giọng nói này phát ra từ con người Lâm .

“ Em ko hiểu cho lắm về câu hỏi của anh ? ”

“ Thôi bỏ đi ”

“ ”

2 người im lặng trong vài giây , mãi 1 lúc sau nó mới lên tiếng .

“ Chắc anh cũng khát rồi phải ko ? để em đi mua thứ gì đó rồi gọi mọi người đến uống luôn . ”

“ ừ ”

nó đi đến cửa hàng gần đó mua mấy lon nước ngọt . Trong lúc trở về nó đi qua chỗ bãi cát tối tối thì đột nhiên phát hiện ra Long đang ngồi 1 mình trên bãi cát đó . Rồi ko hiểu thế nào mà nó ko kiểm soát đduocj bản thân bước đến chỗ hấn , tay cầm lon 7up.

“ anh uống ko ? ”

hấn ngược lên . nhìn thấy nó cũng như ko chỉ là trong đáy mắt có ánh lên 1 cái gì đó gọi là vui mừng .

“ Cảm ơn ”

“ anh ko ra chơi cùng mọi người sao ? ”

“ tôi ko thích , còn em ? ”

“ em đi mua nước ngọt tình cờ thấy anh ở đây nên sẵn tiện đưa anh 1 lon luôn . ”

“”

Không khí dần dần căng thẳng , cả 2 người đều im lặng . Ko 1 ai trong đối phương chịu mở lời . Bây giờ chỉ còn nghe thấy tiếng sóng biển rì rào trong màn đêm tối đen như mực , nhưng cũng may màn đêm ấy còn có những đốm sao màu trắng thấp sáng . Tạo nên 1 cảnh đẹp hút hồn .

17. Chương 17 : Thua Cuộc (1)

- về thôi

hắn đứng dậy và lẳng lặng nói 1 câu rồi đi về phía trước .

- vâng !

nó cũng nhanh chóng đứng dậy phủi cát ở quần rồi chạy theo hắn .

-ừmk....e có thể hỏi anh cái này được chứ ?

-cứ tự nhiên

-anh Lãm nói anh là người tổ chức ra cuộc dạo chơi trên biển này sao ?

-là nó ?

-umk

-.....

-em hỏi vậy cũng ko có gì đâu , chỉ là em muốn cảm ơn anh thôi .

- cảm ơn ?

- umk , bởi nhờ anh mà em mới có thể có cơ hội để mà ngắm cảnh biển vào ban đêm .

- vậy sao ?

Hắn vẫn giữ giọng nói lạnh nhạt ấy , tay vẫn vịn đút vào túi quần , những bước chân chậm nhưng nhìn rất thông thả và nhẹ nhàng . Nhìn hắn lúc này tựa như 1 thiên sứ ko vướng chút bụi trần với chiếc áo sơ mi trắng ko sơ vin để hở 2 nút khuy trên , trông thật sự quyến rũ .

- umk .

1 hồi im lặng nữa lại đến giữa nó và hắn .

2 người lúc này chỉ biết đi và đi ánh mắt chỉ hướng về phía trước , ko hề ngoảnh sang phía đối phương .

Tại chỗ Lãm , Hương kim và Tiểu Mễ đang ngồi .

- ủa , anh Lãm , Xuân đâu ?

- tôi cg ko bt , cô ấy nói là đi mua nước uống ọi người mà giờ này vẫn chưa về .

- vậy thì cứ để cô ta đi đi .

Câu nói của mục phu thủy Hương Kim vang lên khiến cho Lãm và Tiểu Mễ hơi khó chịu nhưng nói nhiều rồi nên dù sao Lãm cg chẳng muốn nhắc nữa , đành bắt lực thở dài 1 tiếng , tiếc thương cho số phận của nó sao mà lại mắc phải cái con mục bà chằn này ko bt ?

- CHẾT ! có khi nào Xuân bị mấy bọn mất dạy trên biển bắt cóc ko ?

bỗng nhiên Tiểu Mễ la to lên 1 tiếng .

- chắc ko có chuyện đó đâu .

Lâm nói với giọng nói dịu dịu

- thôi mà , anh đi với em đi , nhờ xảy ra chuyện đó thật thì sao ?

- nhưng...

-đi mà ! (mắt hơi ngấn lệ)

- hiazzz...được rồi

- yeeeeeh

2 người đứng lên bước ra khỏi chỗ ngồi của mình , nhưng khi Lâm vừa ngược mắt lên thì đã phát hiện 2 bóng người xa xa đang đi đến từ đằng trước . Lúc ấy anh cg đã có thể nhận ra rằng 2 người ấy là ai và nó cg chính xác như tất cả những gì anh đoán được . Ban đầu anh cũng nghĩ là nó phải chăng bị bắt cóc nhưng đột nhiên nghĩ tới chuyện trong hẻm lần ấy nó đã

đánh nhau với bọn đầu gấu như thế nào thì tự cười thầm rửa mình chỉ được cái hay hoang tưởng . Và nếu đã ko phải bị bắt cóc thì chỉ có thể là nó đã đi với Long . cuối cùng tất cả đã chính xác như dự đoán . Ngay từ lúc này đây anh đã hoàn toàn bỏ cuộc , sáng hôm nay khi nhìn họ ở sân bay Lâm đã đau tới mức nào và bây giờ thì tất cả tia hi vọng trong anh đã vụt tắt . Xuân yêu Long . người trong cuộc như cô ấy thì ko thể thấy nhưng đối với người ngoiaf cuộc như Lâm thì quá dễ dàng qua các biểu hiện ngượng ngập giữa 2 người nó và hân .

- í , kia chẳng phải là anh Long và Xuân sao ? sao 2 người họ lại đi

Tiểu Mễ quay ra thì đã ko thấy Lâm đâu , thắc mắc sao anh chuồn nhanh zữ

zậy ? ? ? (hehe , đùa khờ X-)) nhưng rồi nhỏ cg kệ , tay bắt đầu vẩy vẩy

- XUÂN , ANH LONG , 2 NGƯỜI ĐI ĐÂU MÀ ĐI CHUNG VỚI NHAU ZỢ ?

nghe thấy tiếng nói của Tiểu Mễ nó chạy nhanh đến

- mình đi mua nước tình cờ gặp anh ấy nên về chung luôn .

- rồi 2 người có nói chuyện j mờ ám với nhau ko đó ? (cừi gian xảo)

- đương...đương nhiên là ko rồi . (nó đỏ mặt)

- hí hí ...thui thui , tui nói zậy thui , chứ hai người mà có j mờ ám zới nhau là bà bị con mụ Hương Kim ...phắc phắc ...liền đó . (giọng đầy cảnh báo)

- ủa , đổi cách xưng hô hồi nào zậy ?

- ừ thì , thik .

- đi , tui có mua ít nc nè , có loại nc táo bà thik uống nhưt đó .

- thiệt hả ? (mắt sáng rỡ)

- umk

- hihi

2 người quay ra thì thấy trên bãi cát chỉ trog đúng 1 chiếc khăn trải “ nền nhà ” thì thắc mắc eo hiểu mấy người kia đi đâu mà mất hút như ma nãy h hả trời . Long thì chắc là đi đằng sau nó nên nó ko bt , còn Lâm thì nãy h đã biến . Còn Hương Kim ...(ní đến chị này thì cô nàng nhà ta ko quan tâm)

- về thôi !

nó mệt mỏi nói .

-về bây giờ hả ?

- mọi người trên biển về hết rồi ko lẽ mình đứng đây cầm chai làm ma - la - canh ?

- à ..ừ ...thì về .

-haizzz.

Thông báo : mời các bn đón đọc chương 18 ; thua cuộc (2) vào 1 ngày ko quá ngày mai . Vâng xin cảm ơn . Đọc thấy hay thì để lại met choa mình nhé . ^__^

Zing Blog

18. Chương 18 : Thua Cuộc (2)

Tại phòng của hấn và Lâm

Hấn ngồi trên cửa sổ (vẫn cái kiểu ngồi cửa sổ cầm nhạc vào tai nghe , í lộn , cầm tai nghe vào nghe nhạc)

- mày đã thắng Long ạ !

-

- và có lẽ cho dù mày ko làm gì thì thắng lợi vẫn thuộc về mày .

hấn hơi nghiêng đầu về phía Lâm khi nghe thấy câu nói ấy

(ko phải cái kiểu là ngu xi ko hiểu ý đâu nhé , chỉ là bất ngờ thui)

-cô ấy yêu mày Long ạ !

-vì vậy nên mày từ bỏ ?

-ừ ...tao sẽ ko níu kéo .

-

- mày hãy đến với cô ấy đi , và hứa với tao đừng bao h buông tay nhé !

- tao...có lẽ phải xin lỗi .

-hahahaha ...thôi nào chàng hoàng tử lạnh lùng , làm bn với mày hơn chục năm nên tao bt tính mày ko dễ dàng gì xin lỗi người khác mà vậy nên đừng có để cái tôi đó biến mất , mà về Xuân mày hãy coi như đó là thứ thuộc về mày và sẽ ko có bất kỳ 1 kẻ nào có thể lấy được thứ đó . Hãy xem cô ấy là 1 nửa trái tim mày , hãy làm việc đó cho cả tao .

- đùa hả Lâm đã gọi là của tao thì dính dáng gì đến mày .

- ừ thì ...thì dù sao ...tao cg từng yêu cô ấy mà .

- có lẽ vậy .

2 người đàn ông cùng nhau ngược lên bầu trời đen tối kia mà lòng ai cũng nặng trĩu , gió đêm lạnh lẽo thổi qua căn phòng tạo nên 1 cảm giác rợn người khó tả .

Trong phòng nó và Tiểu Mễ :

- Xuân à , mjk cạn thêm chén nữa đề . (đang uống rượu)

- thôi mà , Mễ Mễ , bà lên giường bà ngủ zùm tui đi , say rùi đó .

- say có sao , ai bảo bà lại đi tha mấy chai rượu này về nên tôi ko muốn phí tiền bà mới uống . Nào ! cạn .
- ai biết được đâu , con nhỏ bán quán đó đưa tôi mấy chai nc trắng trắng và 2 lon 7up thì tôi lấy luôn .
- đấy thế mà hồi nãy ai bảo....hức ...ai bảo làhức...có loại đồ uống ...hức....yêu thik của...hức...tôi .
- ờ thì , tôi mà ko nói vậy thì bag chịu về .
- HẢ , MÀY LỪA TAO ? (mắt tròn tròn)
- thì...cho xin lỗi đi .
- KO ..nếu muốn xin lỗi thì mày ngồi đây uống với tao (giọng giang hồ vãi)
- nhưng

Nó còn chưa kịp nói xong thì đã bị Tiểu Mễ đổ luôn cả cốc rượu to tướng vào mồm .

- sặc ...sặc ...khụ...khụ
- hahahahahaha
- này ...khụcon kia .

Đến lúc nó quay ra thì Tiểu Mễ

Bụp

nằm bẹp dí như con dán dưới sàn nhà . Miệng thì cứ cười cười như đang có chuyện gì hay lắm vậy . Thấy thế thì nó cg ko lẽ lòng nào mà đánh thức bà “ quậy ” dậy cho zù rất tờ ỨC TỨC ĐI CHĂNG NỮA .

Thế nên TRường Xuân của chúng ta đành ngậm ngùi cay đắng vác con “ lợn còi ” lên trên giường 1 cách khổ sở . Còn mình thì nằm trên sofa , vì từ nhỏ tới giờ nó rất sợ ở cạnh những người say rượu .(haizz,thương thật _ nó giống ý chang mjk lun , bố mjk mũi lùn say rượu cgnằm ườn ra màngáy ngủ ...những lúc đấy lại phải chịu cảnh mẹ núp tạm phòng con tại bố ...cái giường có 1m6 mà 2 người nằm , chật ních lun) .

-khò khò ...khò ...zzzzzzzzzzzzzzzzzzzz

nó đang chuẩn bị đi zô zắc mơ thì bỗng nhiên ...nghe thấy tiếng ngáy của Tiểu Mễ .

- trời ơicon nhỏ khốn nạnsay rượu đã chó giờ lại còn ngáymẹ , đúng là

Ngày hôm sau

Hương Kim đứng trước phòng của nó , đưa tay ra gõ gõ , miệng quát tháo điên cuồng

- 2 con nhỏ khờ , có dậy ko hả ? = thêm “ cốc cốc ”

Bụp Bụp .

Tiếng đập cửa vang lên huỳnh hực , nhân viên có nhìn thấy cũng chẳng giám lên tiếng bởi quanh cái phòng mà cả 5 đứa nó ở chỉ trong phạm vi tầng 5 và hầu hết ở tầng 5 này ai cũng phải biết 1 điều là chỉ giành cho dân nhà giàu và chỉ có dân nhà giàu mới được đặt chân lên đó . Đương nhiên , nếu hương Kim xuất hiện ở đây với tư thế hùng hổ trước cửa phòng vip như vậy thì ko phải khách vip thì cũng là người quen của khách vip nên có ai giám lên tiếng ầu .

Bụp Bụp pppppp

- ư...cái j vậy ?

Nó mệt mỏi ngược đầu lên khi nghe thấy tiếng động lạ ấy .

Vội loạng choạng bước xuống giường lật đật chạy ra mở cửa cho ” con đập

19. Chương 19 : Lướt Ca-nô , Sự Cố Trên Biển (1)

Thông báo : jk sorry các bn nha . Chương kia mjk lại đi thông báo nhầm tên . ĐẮNG Lẽ tên của chương 19 phải là lướt ca-nô , sự cố trên biển (1)

Nó và Tiểu Mễ thay đồ xong thì đi xuống đại sảnh khách sạn .

-Sao lâu vậy ? > Hương Kim hỏi > nó và Tiểu Mễ chỉ biết im lặng

- Long và Lãm ngoài kia , đi thôi . > giọng ra lệnh

-umk

Bên ngoài

Khi đi ra nó suýt nữa ngã ngựa vì ngạc nhiên bởi mấy thứ trước mắt mình .

1 chiếc xe ô tô mui trần đỏ chói đứng giữa cửa khách sạn . Long hôm nay trở tài làm tài xế xe . Nhìn thấy nó đi ra hần cũng chỉ liếc liếc 1 chút rồi lại đặt tay lên cửa xe tiếp tục nghe nhạc . Vị trí của Lãm là bên cạnh tài xế Trí Long .

- hey , Xuân , Tiểu Mễ , lên xe đi .

Lãm vẫy vẫy tay gọi nó và Tiểu Mễ

-VĂNG

Tiểu Mễ ko chần chừ mở cửa xe rồi nhảy phóc lên ngồi vào ghế sau (hk bt zô zuyên hả má ?).

Sau đó thì nó và Hương Kim cũng chậm rãi bước lên xe .

- Mọi người xong hết chưa ? > hần hỏi

- YES MA ĐAM !

- BỪM MMMMM

VỀO.....

Hần phóng xe đi 1 cách rất nhanh khiến 3 người ngồi sau giật bắn mình trừ có Lãm > làm bạn lâu năm vậy ko hiểu tính nhao thì cạp đất mà ăn . :)

Mãi cho đến khi phóng đến tận được mấy nghìn mét rồi hần mới giảm tốc độ để nhường chỗ cho gió biển lùa vào .

- Rồi giờ chúng ta đi đâu ?

Câu hỏi này ko ai khác ngoàinó (hôm nay có vẻ cô nàng của chúng ta tự nhiên hơn với hần rồi ta :))

- Đi lung tung .

- ế , đi lung tung sao ?

Nó chồm người dậy .

- ừ .

-ko được , phải tìm 1 chỗ nhất định nào đó để chơi chẳng phải vui hơn sao ?

- vậy em nói đi , chúng ta sẽ đi đâu ?

- à để xem....có lẽ là ...chưa có nghĩ ra .

Đúng lúc mọi người đang mong ngóng câu trả lời của nó thìai nấy đều thất vọng , tưởng nó sẽ có được cái ý tưởng j đó để ko khỏi say xe thì ai ngờ có được j đâu .

- Mọi người sao zậy ?

Nó ngây thơ hỏi khi nhìn biểu hiện ấy của toàn thể dân chúng trên xe trừ anh tài xế ra .

- cứ tưởng cô nghĩ được chỗ nào đó > Hương Kim

- ai zè > Lâm Tiểu Mễ

-Haizzz > toàn dân

- Xin lỗi , tui chẳng nghĩ được đi đâu cho vui cả .

1s

2s

3s

-hay mịk thuê thuyền qua đảo bên kia chơi ?

Hắn đột nhiên lại là người ra ý kiến cho cả nhóm . Và đương nhiên người như hắn thì có bao giờ nhàm chán đâu .

- chuẩn , cần đéo j thuyền , đi ca-no luôn !

Có lẽ rằng ko ai ngờ được nhưng người nói ra câu này là nó .

- em biết đi ca-no ?

Cả hắn và Lâm cùng hỏi nhưng ko cùng tông giọng

- biết chứ sao ko , ngày trước đi biển với bn lướt hoai à :)

- Vậy thì trong này có ai ko bt đi ca-no ko ?

Lâm quay xuống > kết quả nhận được là có 2 người dơ tay là Hương Kim và Tiểu Mễ .

Tuy rằng 2 người kia dơ tay đồng tình với việc mình ko bt lướt ca-nô nhưng dù sao làm vậy vẫn chẳng thể che mắt nó và hắn . Cả 2 người đều nhận ra là Hương Kim và Tiểu Mễ làm vậy là có chủ ý .

1 Người vì muốn ở cạnh Lâm 1 người vì muốn được đi cùng hắn.

- Vậy được rồi , Long mày đi đến chỗ biển kia đi , mình thuê ca-no , 3 chiếc thôi nhá !

- mày sai tao thuê ca-nô ?

hắn vừa nói vừa nhấn mạnh từ sai

- thì nhờ

- vậy mày lái đi

- mày đang lái dở mà

- vậy tao dừng lại ày lái > chân định đạp phanh

- ày khoan được rồi , mày lái tiếp đi , tao sẽ đi thuê ca-nô .

-

Kétttttt

Chiếc xe dừng lại tại 1 bãi đỗ xe hạng Vip gần biển .

Hôm nay để ý ai cũng ăn mặc rất đẹp và gợi cảm .

Nó > 1 chiếc váy hồng ko dây khá ngắn nhưng rất hợp thời trang , mái tóc dài được buộc cao lên , trên đầu thắt thêm chiếc nơ nhỏ nhỏ .

Hắn > chỉ đơn giản 1 chiếc quần short hàng hiệu và 1 chiếc phong màu trắng (dù vậy nhưng nhìn hắn vẫn có sức hút 1 cách rạng rỡ đến chói mắt)

Lâm hôm nay cg chỉ mặc như Long (2 người này lúc nào cũng phong cách song sinh cả)

Tiểu Mễ quần ngắn và cộc tóc búi cao (cũng chỉ thuộc dạng đơn giản mà đắt tiền)

Hôm nay trong nhóm Hương kim sành điệu nhất nhưng ít bị chú ý nhất bởi cái sành điệu ấy rất lòe loẹt trong mắt 4 người kia . Cô ta mặc 1 chiếc áo 2 dây bó sát thêm chiếc váy ngắn , tóc tuy trời nóng nhưng vẫn cố thả ra (yêu thời trang hơn thời tiết , đi biển mà còn vác đôi guốc gần chục phân đi cùng , môi đánh son rất đậm ,ns chung nhìn khiếp .

“thuê ca-nô chưa ? ” > hắn

“ thuê rồi , 2 chiếc là cặp còn cái kia là đơn ! ”

“ mày đi cùng với Tiểu Mễ đi ! ”

Nghe đến đây thì đột nhiên mắt Tiểu Mễ sáng lên đột xuất .

“ hử”

“ cô ấy đâu bt đi ”

“ vậy sao mày ko đi cùng cô ấy ”

Hắn đang định nói gì đó thì ánh mắt lại hướng về phía nó nhìn 1 lúc rồi quay trở lại vấn đề với Lâm .

“ tao đi riêng ”

“ Cái J vậy , MÀY THAM VỪA NHA ”

Lâm uất ức hét lên đằng sau dáng lưng thẳng bn đang thông dong bước về phía ca-nô , thật ra là hắn muốn đi chung với nó nhưng sĩ diện cao quá nên có nói được đâu mà nói .

— Cuối cùng thì ta đã có được các cặp như sau :

cặp 1 : Lâm và Tiểu Mễ

Cặp 2 : Nó và Hương Kim

Cặp 3 : có mjk hắn à .

- Được chưa , chúng ta xuất phát nhé !

- OK

B rừm B rừm B rừm

3 Chiếc ca-nô nổ máy rồi cùng nhau phóng đi . Dẫn đầu vẫn là chiếc ca-nô của hắn

Tiếp đến là chiếc ca-nô của nó

Rồi sau đó là của Lâm

-Hương Kim , cô ko sợ sao , người chưa từng đi ca-nô mà ko bt sợ à ?

-(cười khẩy) có gì mà phải sợ , chẳng có gì để sợ cả !

- vậy sao?

- đúng . Cô bt bơi chứ

Bỗng nhiên Hương Kim nhắc đến bơi khiến nó sợ , trước kia kia khi nó đang tự tập bơi 1 mjk ở bể bơi nhà thì bị chuột rút , mặc dù có phao nhưng vì đau quá nên nó mới cho tay xuống để nắn lại chân như người ta vẫn thường làm nhưng ai ngờ được chiếc phao bị lật khiến nó ko ngoi lên mặt nước được . Mãi lúc sau giường như nó chỉ còn có 1 chút hơi thở cuối cùng thì người hầu mới biết đường chạy qua liều sống liều chết cứu nó để đưa vào bệnh viện . Nó cũng là 1 phần lý do khiến nó ko giám bơi mà chỉ giám học đi phương tiện ở trên biển .

- cô sao vậy . Tôi hỏi cô có bt bơi ko ?

-hỏi làm j ?

-thì ...để bt . Sao...cô ko muốn tôi bt ?

- có j phải sợtôi ko bt .

- cô ko bt bơi sao ?

- đúng

- à ra là vậy .

-....

-A..CÔ NHÌN KÌA ...LONG Ở CÁCH XA CHÚNG TA QUÁ .

bỗng nhiên lúc đó Hương Kim kêu lên khiến nó hơi giật mình mất kiểm soát . Hương Kim liếc nhìn nó = 1 ánh mắt toan tính rồi nhân cơ hội nó đang ngẩng lên nhìn hần ở phía trước thì liền cố tình chồm người dậy ẩn ẩn nó sang bên cạnh .

- Hương Kim ...cô đang làm j vậy ?

- à , tôi chỉ muốn xem mọi vậy rõ hơn thôi

-đừngđừng ẩn nữa

Nó vì chịu sức ép quá nhiều nên cũng phản kháng ẩn lại Hương Kim

- SAO CÔ ẨN TÔI .

Lần này Hương Kim cố tình hét lên thật to để cho LẤM và Long đang đi chiếc ca-nô ở đằng trước nghe thấy .

20. Chương 20 : Lướt Ca-nô , Sự Cố Trên Biển (2)

“ cô đừng có ẩn , cô điên hay sao vậy hả ? ”

“ Cô mới là người ẩn tôi đó Xuân ”

2 người cãi nhau trên ca-nô với 1 tình trạng ko hay cho lắm là chính xác họ đang ở tại chỗ có 1 mức độ nc rất sâu . Điều này khiến nó hơi mất thăng bằng .

“ cô ns j vậy hả hồi nãy tôi đang lái thì cô mới chính là người ẩn tôi về phía này ”

“ Cái jcô ...cô....đồ vu khống ”

“ Vu khống ? Tôi ko vu khoongs cho ai ở đây cả , chuyện đó là cô làm ”

“ hahahahahahanghe mà hay thật đóvậy nếu tôi nói là tôi ko làm ”

“ thì sự thật vẫn vậy thôi ”

“ ai sẽ tin được 1 con nhỏ như cô hả ? ”

“ sẽ có thôi ” > nó quả quyết trả lời .

Câu nói khiến cho Hương Kim giận tím tái cả mặt , miệng ko nói được câu nào . Sự ảm ức trong cô ta dần tăng lên 1 cách dữ dội . Cô ta đã ko còn kiểm soát được bản thân mình nữa .

Phía trước :

“ Sao 2 người kia đi chậm vậy ? ”

Đang nói chuyện cùng Long Lãm chợt hỏi

“ ko bt ! ” > Long đáp lại nhưng trong lòng có hơi thắc mắc

“ hình như 2 người họ cãi nhau ”

“ sao cô bt ? ”> Lãm

“ à thì hồi nãy em nghe thấy họ có nói cái j đó rất to nên đoán vậy . ”

“ nhưng bọn tôi ko nghe j cả ! ”

“ thì tại do 2 anh mãi nói chuyện với nhau nên ko để ý ! ”

“ thật vậy sao ? ”

“ có thật vậy ko sao em bt được ”

“ vậy mà cũng nói ”

“ thì chứ ít nhất còn bt được 1 số chuyện gọi là nhiều hơn anh ”

“ ơ cái cô này hay thật ” > Lãm cứng họng

“ 2 người cãi nhau đủ chưa ? ”

“ có lẽ chưa ”

“ Vậy tôi đi trước , cho 2 người chỗ riêng tư mà “ hát “ cùng nhau ” > nói rồi hần phi như bay qua mấy ngách đá đằng trước .

“ ơ , cái thằng ...”

“ haizzz ”

“ NÀY , MẤY NGƯỜI DƯỚI ĐÓ VẪN ỔN CHỨ ? ”

LÃM HẾT TO

“ VẮNG ”

Hương Kim trả lời thật nhanh mà ko cho nó cơ hội để nói câu nào .

“ ổn sao , tình trạng này ổn sao ? ”

“ ý cô nói là cái tình trạng chubngs ta đang cãi nhau đây hả ? ”

“ vậy còn j vào đây ? ”

“ tôi thấy bình thường ”

“ Bình thường sao ? CÔ nhìn xem , hồi nãy tại cô mà phần khởi động máy bị hỏng rồi . ”

“ VẬY CHẴNG Lẽ GIỜ CÔ BẮT TÔI SỬA CHẮC ? ”

“ ĐÚNG ”

CHÁT

“ cô mới là người cần phải sửa , tôi làm sao có thể để bàn tay ngọc ngà này của mình sờ vào thứ dơ bẩn k.....”

CHÁTTTT

1 cú đánh nổ đom đóm mắt người đọc của nó xuất hiện đã đến với Hương Kim .

”MÀY NGHĨ CHẴNG LẼ CÓ 1 MÌNH MÀY LÀ SẠCH SẼ SAO , MÀY NGHĨ TRÊN TRÁI ĐẤT NÀY AI CŨNG LÀ NGƯỜI TRỌNG CÁI GỌI LÀ VINH HOA PHÚ QUÝ NHƯ MÀY À . TAO CŨNG LÀ 1 TIỂU THƯ SỐNG TRONG GIA ĐÌNH QUYỀN QUÝ NHƯ MÀY NHƯNG TAO CÓ NHƯ MÀY KO HẢ ? ”

“ CON KHỐN SAO MÀY DÁM ĐÁNH TAO HẢ ? ”

“ CHẴNG CÓ J KHIẾN TAO PHẢI NÓI TỪ KO GIÁM Ở ĐÂY VỚI MÀY CẢ ”

“ ĐƯỢC RỒI , TAO XEM MÀY CÒN TO TIẾNG DK TỚI BAO GIỜ ”

Hương Kim nói rồi ra sức ấn mạnh nó về đằng sau . Nó cũng ko ngại mà đẩy lại . Kết quả vì lực ấn của nó quá mạnh mà Hương Kim bị đẩy lùi ra sau , và vì đứng quá gần mạn ca-nô nên cô ta ko thể giữ được thăng bằng , trượt chân ngã ra sau và rơi xuống nc .

NGHE thấy tiếng nc đập thì Tiểu Mễ quay đầu lại , thấy nó thì đang đứng trên ca-nô 1 cách hoảng loạn còn Hương Kim thì mất hút ở đâu rồi ko bt .

“ anh à , quay lại ca-nô của Xuân xảy ra chuyện rồi ” > cô vỗ vỗ vào vai Lâm

“ hả , thật sao ”

“ thế anh nghĩ em đùa được hả ? ” > giọng tức giận

“ LONG , QUAY LẠI CA-NÔ CỦA XUÂN XẢY RA CHUYỆN RỒI ”

Phía đằng trước hần nghe thấy tiếng gọi của Lâm thì nhanh chóng quay ca-nô lại .

Trở lại về phía nó , lúc này nó đang hoang mang ko bt phải làm j ? có nên nhảy xuống hay ko ?

Hương Kim đang ở dưới nước và cầu xin sự cứu giúp của nó .

Ánh mắt nó vô thức nhìn vào người con gái đang chơi với dưới kia .

Chân nó bước chầm chậm ra phía mạn ca-nô .

(định nhảy). Đúng lúc đó hần phóng thật nhanh đến .

“ XUÂN , EM ĐỨNG YÊN ĐÓ ”

Hần hét to , nhưng ko kịp , nó vẫn quyết định nhảy ,

Và bây giờ hần mới bt đây mới là điều mà Hương Kim muốn .

TÙM....

“ XUÂN ”

Zing Blog

21. Chương 21 : Cảm Nhận Trong Anh

Khi nó nhảy xuống nước thì đã ko thấy Hương Kim đâu . Nó bắt đầu ko thể đạp nước . Và 1 lần nữa những ký ức đáng sợ kia lại hiện về trong tâm trí nó > Hoang dại , đầu đốn và vô thức .

“ Xuân , chờ anh ”

Bây giờ hắn đã phải thừa nhận 1 điều rằng hắn sợ phải mất nó . Hắn ko muốn rời xa nó , hắn sợ phải mất đi giọng nói ấy , nụ cười ấy và cả cái ánh nhìn đầy ấm áp kia . Hắn yêu nó , yêu 1 cách chân thành , giờ hắn muốn thừa nhận với cả thế giới này rằng hắn yêu nó , yêu rất nhiều . Mặc cho chuyện gì có xảy ra nó sẽ mãi mãi ko bao giờ có thể thoát khỏi vòng tay hắn .

TỪM MMM > HẮN NHẢY XUỐNG

Dưới nước .

Mắt nó nhắm hờ lại , dường như chỉ muốn ngất đi . Nhưng nó ko thể , nó đang cảm nhận như có ai đó gọi mình , đang có 1 ai đó xin nó đừng lịm đi lúc này . Tiếng nói ấy ngày 1 đến gần hơn , 1 giọng nói đầy yêu thương và lo lắng đầy sự đau khổ và sợ hãi . Nhưng rồi nó đã ko thể chống cự được nữa . Giờ trong đầu nó chỉ còn 5 chữ

MỌI THỨ ĐÃ KẾT THÚC

Hắn cố hết sức bơi đến chỗ nó 1 cách nhanh nhất có thể . Đưa bàn tay ra và nắm thật chặt tay nó kéo về phía mình . Ôm được nó vào trong lòng hắn cảm thấy mọi việc như đã bớt căng thẳng hơn rất nhiều , trong lòng cũng đỡ sợ khi đã cảm nhận được người con gái mình yêu đang nằm trong bàn tay mình .

Hắn kéo nó lên ca-nô . Cạnh ca-nô hắn hiện giờ là chiếc ca-nô trống ko của nó và chiếc của Lãm . Thấy hắn đưa được nó lên ca-nô thì Lãm và Tiểu Mễ cùng nhau đồng thanh hỏi 1 câu .

“ Xuân sao rồi ? ”

Hắn ko trả lời mà chỉ lo việc giúp nó thoát khỏi cơn sặc nước nguy hiểm .

Qua bao nhiêu cách dùng để cho nước ra ngoài bao gồm cả hô hấp nhân tạo thì cuối cùng nó cũng tỉnh lại . Mọi người thở phào nhẹ nhõm .

Tuy nó đã tỉnh nhưng sức khỏe còn rất yếu nên ko thể lái ca-nô được nữa .

TRên hết giờ nó cũng cần được nghỉ ngơi .

“ giờ mình sang đảo hay là về đảo kia ? ”

>Lãm bắt chợt hỏi khi nhìn tình hình của nó .

“ giờ mà về đảo kia thì rất xa , chi bằng sang luôn đảo kia cho rồi ”

Hắn đáp .

“ em cũng thấy ý kiến anh Long đúng đó ”

Tiểu Mễ ra vẻ đồng tình

“ ý mà Hương Kim đâu ”

Cô hỏi tiếp

“ cô ta về rồi ”

“ sao anh hỏi Long ”

“ biết hay ko sự thật vẫn là vậy ”

Nói rồi phóng đặt nó nằm nghiêm chỉnh sau ca-nô rồi phóng vèo đi trong ánh hoàng hôn chiều .

“ còn cái ca-nô kia ”

Tiểu Mễ chỉ chỉ tay

“ cô đi đi ”

“ what ? ”

“ cô bt đi mà ”

“ ơ”

“ VỀO”

Tên này cũng phóng nốt luôn .

” khôn chưa , rõ ràng ngay từ ban đầu anh ta đã biết rồi mà , vậy mà còn cố giả bộ làm xấu cả mặt mình , ko hiểu sao mình yêu nổi loại người này nữa ? ”
Lâm đi rồi Tiểu Mễ lằm bằm rồi cũng lướt luôn .

Tại khách sạn vip của đảo bên kia .

Phòng 1985

Lâm mang ra 1 chậu nước ấm còn Tiểu Mễ cầm chiếc khăn đi phía sau . Long thì ngồi trên ghế tiếp tục theo dõi tình hình của nó .

“ nè , tao mang khăn ra rồi , mày chườm lên trán co ấy đi ”

” lạ thật , em nhớ là cái lần chúng ta ở trường xuân cũng ngã xuống hồ nhưng đâu có sốt đâu , vậy sao giờ lại sốt vậy ? ”

“ cái này là nước biển , hơn nữa cô ấy cũng đã bị chìm dưới nc lâu hơn trước ” >Lâm

Tuy lần đó Lâm ko chứng kiến cảnh nó ngã xuống hồ nhưng khi nhìn bộ dạng ướt sũng của Long bước vào phòng thay đồ ở phòng tập karrate thì gặng hỏi luôn , hỏi mãi mới ra vấn đề là thể này , thể này và thể này .

“ 2 người về trước đi ”

“ HẢ ” Lâm Tiểu Mễ

“ sao , muốn ở đây chăm sóc cô ấy ? ” hấn nheo mắt

Nghe thấy câu hỏi của hấn thì Lâm và Tiểu Mễ cảm thấy đúng là có chút mệt mỏi , xương cốt bắt đầu đau rã roifwf , giờ mà nằm xuống giường là ngủ được 1 cách ngon lành . Có cơ hội ko phải chăm sóc người bệnh sao phải xoắn ý lộn sao phải từ chối . Dù sao đây cũng là việc tốt mà Lâm làm để 2 người hấn và nó có thể gần nhau hơn còn Tiểu Mễ thì có thể về phòng nghỉ ngơi .

“ Đương Nhiên Là Ko Rồi , mày nghĩ sao vậy ? ”

“”

“ à nếu bọn em về thì anh phải chắc là sẽ chăm sóc tốt cho Xuân mà ko làm gì cô ấy nhé ! ”

“ Trông tôi giống kẻ muốn thả dê ? ”

“ Àem ko có ý đó ”

“ Về thôi ” > Lâm cắt ngang rồi bước ra cửa , Tiểu Mễ cũng lủi hủi theo sau . 2 người bước ra và đóng cửa phòng 1 cách khe khẽ .

Cả đêm hôm đó hần ko hề ngủ 1 chút nào mà chỉ chăm chú lo chuyện chăm sóc cho nó , cứ chốc chốc lại bỏ chiếc khăn ra vắt rồi đặt lên trán .

tầm hơn 1 tiếng lại cặp nhiệt độ cho nó 1 lần .

Nếu thấy nó hạ sốt thì lại lấy thuốc giảm sốt cho nó uống .

Quần quật suốt buổi tối mà hần ko biết mệt (nghĩ mà thấy thương quá đi

Nó ơi , tỉnh lại nhanh nha , đang có người lo cho nó gần chết đó , tỉnh lại đi mà Nó) . :(

Hôm sau

6h37'

“ umk ...”

nó khó khăn mở to con mắt mình ra nhìn mọi vật xung quanh . Đầu đau

choáng váng đến còn chẳng muốn nhớ hôm qua đã xảy ra chuyện gì . Chống tay ngồi dậy khỏi giường 1 cách nhẹ nhàng nó bỗng nhiên nhận ra trong căn phòng lạ lẫm này ko chỉ có 1 mình nó mà còn có 1 người đang nằm gục trên chiếc bàn cạnh giường , vẻ mặt rất mệt mỏi .

Như chợt nhận ra nó đã thức dậy hần đột nhiên đứng bật dậy nhìn ra phía chiếc giường thì quả nhiên như dự đoán , con hổ con mà hôm qua hần cứu về đang định trốn khỏi giường .

“ em dậy rồi ? ”

“ vâng ”

“ còn mệt ko ? ”

“ Dạ , cũng chỉ là hơi đau đầu ”

Nghe thấy nó nói vậy hần liền lấy cái gì đó ở tủ thuốc cạnh cửa rồi đưa cho nó 1 viên trắng trắng .

“ thuốc phiện hả anh ”

“ ôi trời ...ha...hahahahaha ”

“ có ...có ...có j lạ lắm sao , hay em đã đoán trúng ”

“ mới tỉnh mà đã hoang tưởng vậy rồi sao hả cô nương ? ”

“ vậy chứ anh nói xem đó là thuốc ...”

Đang định nói thì nó đột nhiên bị hần chặn lại = 1 nụ hôn thật ngọt ngào trên môi , nụ hôn ấy ko quá sâu , ko quá nhẹ nhàng khiến cho con người ta cảm thấy như 1 lời chào ấm áp vào buổi sáng vậy .

“ mới khỏi ốm đừng nói nhiều , còn đây là thuốc giảm đau đầu nên em đừng lo ”

Hần nói xong thì định nước ra khỏi cửa

“ Cả đêm qua anh đã chăm sóc em ? ”

Mặt nó vẫn chưa hết đỏ bởi nụ hôn hồi nãy của hần

“ chăm sóc người con gái mình yêu là 1 điều hạnh phúc mà mọi người đàn ông muốn làm ”

nói rồi đi luôn

Còn nó lúc này lững vẩn lơ trên mây luôn . Ko phải mây thường mà là mây giành cho những người hay bị sốc nặng về bề mặt tâm lí các mem ạ . Nó nhà ta hiện giờ đang chết lặng bởi câu nói của hần có tất ấy phát cũng chẳng tỉnh đâu . kakakakakaka (mình cười có đều quá ko ta ?).

22. Chương 22 : Dị Ứng Hải Sản

Chương 21 : Dị ứng tôm hùm , hải sản

Đại sảnh khách sạn :

Hắn bước xuống , thấy thế thì Lâm và Tiểu Mễ đi đến hỏi ngay

“ sao rồi Xuân vẫn khỏe chứ ? ”

“ Cô ấy có đỡ hơn được tí nào ko hả anh ? ”

“ thôi được rồi ,2 người làm j mà lo dữ vậy ? ”

“ sao lại ko lo được chứ , em có lí do để lo cho cô ấy mà , em là bạn của cô ấy ”

Tiểu Mễ thanh minh

“ còn lí do của tao ý , chắc là cô ấy cũng là bạn tao ”

“ cô ấy vẫn ổn , đang thay đồ và chuẩn bị xuống ăn sáng cùng chúng ta ”

Nghe được câu nói đó cả Lâm Và Tiểu Mễ đều thở phào nhẹ nhõm

“ cả đêm qua vất vả ày quá , hay hôm nay để tao chăm sóc Xuân cho ”

(thằng cha này muốn gây sự hay sao à ?)

“ mà y mà cũng làm được điều đấy ? ” Hắn nói

“ thì....hôm nay mày tiến tới là được rồi đó ”

“ tao cũng muốn vậy ”

“ THẬT HẢ ”

“ ở đây ko có ai rảnh để đùa ”

“ 2 người nói chuyện gì mà em chẳng hiểu gì hết ? ”

“ hihihhi....ko cần hiểu đầu chuyện của tụi tụi cô khỏi hiểu ”

“ vẫn biết là các anh ko liên quan đến em thì em ko quan tâm cũng phải nhưng vấn đề ở đây là em vẫn còn đủ trí thông minh để nhận ra rằng câu chuyện đó có liên quan đến bạn của em ”

“ thôi nào , Xuân xuống rồi kìa ”

Lâm bất chợt nói khiến cho Tiểu Mễ bị cắt luôn dòng suy nghĩ ban nãy mà hướng mắt về chỗ cầu thang .
Cô hốt hải chạy ra đỡ nó xuống .

“ này cẩn thận thôi , có sao ko ? ”

“ thôi mà Mễ Mễ cậu làm như mình què ko = vậy , mình chỉ mệt thôi nhưng giờ đã khỏi rồi ”

“ mặc kệ , dù sao bệnh vẫn là bệnh , biết chưa ”

Nghe thế thì nó cũng chỉ biết cười gượng cho qua chuyện , ai kêu Tiểu Mễ cứ làm quá lên làm gì chứ

“ cô đang làm cô ấy mất tự nhiên đấy , buông ra đi ”

Hắn lên tiếng với 1 giọng nói lạnh băng khiến cho người khác phải sợ tới toát mồ hôi lạnh . Câu nói ra lệnh ấy đột nhiên có uy lực tới nỗi nghe xong Tiểu Mễ buông ran gay ko cãi đến 1 câu , im phăng phắc nhìn sàn nhà bong nhẩy .

“ Long à , mày có quan trọng hóa vấn đề ko ? bạn bè quan tâm nhau là chuyện tốt mày cứ cản trở họ “

“ Còn cả mày nữa sao ? “

“”

“ Em đói rồi “

Nó nói

Câu nói của nó như cứu tinh cứu vãn ko khí căng như gần bực bóng kia

“ phải phẫu mải nói chuyện mà chúng ta quên ăn luôn , đi thôi tao cũng đói rồi “

Sau hi tình thế “ bực bóng “ được cứu vãn cả 4 người cùng nhau đi đến cửa hàng cạnh khách sạn

(cạnh khách sạn này toàn nhà hàng sang ko à .

Ước gì mình cũng được vào)

“ cho bọn tôi 1 đĩa tôm hùm , 2 món mặn ,1 món canh và 2 món ngọt để tráng miệng và cả....#@#\$\$#% “

Cô phục vụ đứng đó ghi đến toát cả mồ hôi vì Lâm gọi quá nhiều mà đọc còn nhanh nữa nên có khi nhớ thiếu mất món gì thì nhà hàng này sập nghiệp rồi .

“ wa , em ko ngờ anh còn có cả sở thích ăn uống ý nhằm sở thích gọi đồ ăn nữa đó “

Tiểu Mễ khen đều

“ vậy hả , vậy thì cảm ơn em nhiều , nhưng việc này thì làm dễ thôi mà nên em cũng khỏi cần khen “

“ vậy anh biết nấu ăn chứ ? “

“ biết “

“ biết những món gì “

“ làm trứng “

“ gì nữa “

“ trứng luộc , trứng opla , trứng rán , trứng”

“ NHỮNG MÓN NGOÀI TRỨNG “

Tiểu Mễ tức giận

“ biết có vậy thôi “

PHỤT

Tiểu Mễ nghe xong mà như muốn phụt hết chỗ nước trong miệng vào mặt Lâm

“ Biết có ngần đấy thì nói làm cái đếch gì “

“ tại sao lại ko thể nói , chung quy đi chung quy lại thì cũng là biết mà “

“ ha...haha...hahahahahaha “

Tiếng cười trong vạt của nó vang lên khiến cho 3 người kia đều để ý trong đó bao gồm có hắn

“ Xin lỗi nha , tại em ko thể tìm được , 2 người cãi nhau hài quá ...haha...”

“ oh ...no...no ...bạn hiền à bạn cứ cười điđâu cần phải để ý tới cái tên chỉ biết ăn mà ko biết nấu này “

“ ko phải ...em cứ cười đi ...và đừng bao giờ để ý tới kẻ nói người ko xem lại mình này “

“ WHAT ? ”

“ what cái bà loắt toắt , nói ko đúng chắc ? ”

“ quá là ko đúng đó ...”

“ @@#@#@#@ ”

“ \$#%#%#%\$%^\$&%& ”

“ haha...hahahahahaha ”

2 người cãi 1 người cười hần ko để ý tới 2 người cãi mà chỉ cần để ý tới người con gái đang cười . 1 Nụ cười thiên thần khiến cho người ta ko thể rời mắt . Nhìn thấy nó cười hần cảm thấy hạnh phúc và dường như cũng vui theo . Bây giờ hần mới nhận ra tình yêu thật sự là 1 thứ kì diệu .

1 lúc sau cô phục vụ mang đồ ăn tới . Sắp xếp lên mặt bàn tới nỗi chật kín .

Cả đám nhìn đã muốn ngán cả ra riêng có mỗi mình Lâm là hăng hái gấp đồ ăn bỏ vào bát .

“ chúa ơi , anh có phải là”

Tiểu Mễ đang định nói câu “ chúa ơi anh có phải heo ko vậy ” thì bị Lâm dứt 1 miếng cá mặn vào mồm

“ ngon chứ ? ”

“ à thìđúng là ngon thật ”

“ Cả ngày hôm qua đã ăn gì đâu mà chẳng ngon ”

“ ừ nói cũng có lí ”

(phục 2 người này ghê vừa cãi xong đã làm hòa được).

Nó nhìn đĩa tôm hùm trên bàn có vẻ hơi chán chừ

“ sao vậy ? ”

Hần hỏi

“ em ...”

“ em ko ăn được tôm hùm ”

“ em xin lỗi , em bị dị ứng hải sản ”

Đột nhiên hần vẩy vẩy cho ông phục vụ gần đó đến , tay chỉ chỉ vào mấy đĩa hải sản rồi nói nhỏ gì đó vào tai ông ta , trong chốc lát mấy đĩa hải sản đó đã được dọn đi

“ ủa mày làm gì vậy ? ”

“ Xuân bị dị ứng hải sản ”

“ vậy hả , sao em ko nói sớm ”

“ em xin lỗi ”

“ thôi ko sao , mọi người ăn tiếp đi ”

23. Chương 23 : Tổ Tình

“ Phục vụ mang món tráng miệng đến đi ” > Lâm

“ Hả , vẫn còn món tráng miệng sao ? ”

“ vậy là mấy người ko định ăn món tráng miệng ”

“ nhưng nó là gì ? ” > nó

“ à , nhân cơ hội em hỏi thì anh cũng xin giới thiệu luôn ”

Vừa nói tay vừa thúc giục người mang đến

Sau đó phục vụ mới cho người mang đến 2 chiếc chiếc đĩa sắt có 2 chiếc bánh vô cùng to trên đó , 2 người đi phía sau mỗi người cầm theo 2 cái đĩa nhỏ và 4 chiếc đĩa .

Mang đến rồi Lâm bắt đầu ra giọng MC nói :

“ Xin giới thiệu với mọi người đây là chiếc bánh SACHERTORTE của đất nước có tên là Áo . NGUYỄN liệu chính của nó là socola và 1 số thứ khác , bật mí thêm nữa đây là 1 món ăn nổi tiếng mà chưa chắc có tiền đã mua được đâu nhé ! ”

“ anh khoe tiền đấy à ? ” > Tiểu Mễ cần nhằn

“ đâu có , cái này là do đại thiếu gia tập đoàn CJ chuẩn bị đó chứ ”

“ ANH LONG SAO ” Tiểu Mễ ngạc nhiên hướng ánh mắt đến chỗ hắn

“ anh chuẩn bị cái này cho bọn em thật sao ? ” > nó hỏi

“ đừng hỏi nhiều nữa , mau ăn đi ”

Nói rồi tự đưa tay ra lấy 1 miếng bánh bỏ vào đĩa của nó

“ được rồi , để em tự làm ”

“ Đây Long , vậy còn món kia ? ”

“ món đấy là của mày mà ! ”

“ uk , tao mua tao ăn 1 mình , tao quên mất điều đó ” > Lâm

“ cô ko định ăn chung cùng nó ? ”

Hắn đột nhiên lên tiếng hỏi Tiểu Mễ

“ nhưng , đó chẳng phải là đồ ăn anh ấy mua ăn riêng sao ? ” > Tiểu Mễ

“ ko sao đâu , cậu ăn chung cũng được mà , phải ko anh Lâm ” > nó vui vẻ nói

“ umk , cô ăn chung thì tôi cũng ko sợ đâu ” > Lâm

“ what ? ”

Lại nữa rồi , 2 kẻ này ko bt là có bị làm sao ko mà cứ hờ 1 cái là cãi nhau , hờ 1 cái là đá nhau , hờ 1 cái là#\$\$#% với nhau .Haizzzz

Cả ngày hôm đó cả đám vẫn quyết định ở lại đảo chơi hết ngày chờ tới ngày mai rồi bắt thuyền về sau cũng chẳng chết ai cả .

Hôm đó họ cùng nhau đi đến các cửa hàng ở chợ , mua kẹo bông gòn , trà nướng và thịt xiên ăn . Còn đi vào luôn cả mấy tiệm chụp ảnh ở đó để chụp hình rất vui .

Lâm ko tiện đi chung với nó và hắn nên lúc đó cố tình tỏ ra thân mật với Tiểu Mễ cốt để cô ko để ý đến hắn với nó .

Về phía Long và Xuân có thể nó ko nhận ra nhưng hắn thì nhận ra rất rõ điều đó , tuy Lâm nói rằng từ bỏ nhưng dù sao hắn cũng hiểu thời gian để quên 1 người ko phải ngắn nên cũng cố gắng ko để ý mà chú ý hơn vào nó .

“ mình chụp hình chung đi ”

Hắn lên tiếng nói với nó

“ HẢ , nhưng”

“ nên nhớ thời gian em làm ô-sin vẫn còn ”

“ ừ thìthôi được nếu anh muốn em cũng ko ngại ”

Nói rồi kéo hấn vào trong

Trong phòng chụp hình

“ 2 người là 1 cặp hả , nhìn đẹp đôi ghê ”

Ông nhiếp ảnh ở đó nói vậy khiến cho nó cảm thấy rất ngại còn hấn thì thần nhiên đáp lại

“ chú nói đúng , đi đâu ai cũng nói tụi cháu đẹp đôi ”

“ ơ ...”

“ phiền chú chụp cho tụi cháu mấy bức hình đẹp đẹp 1 chút ”

“ được được , cô cậu cứ ra kia đứng đầu tư tạo dáng 1 chút là ảnh đẹp ngay ”

(Lão này nói như thiệt ý)

Đứng vào chỗ chụp ảnh nó thì vẫn còn loay hoay chẳng biết đứng đâu thì đã bị hấn kéo sát vào người , tay ôm ngang eo , cầm tựa vào vai và

Tách tách tách

“ quá đẹp, đây là hình của các cháu ”

“ cảm ơn chú ”

“ ko có gì chàng trai trẻ , 2 cháu có thể tham gia vào cuộc thi giành cho những cặp đôi đẹp nhất trong năm rồi đó , chú cá là 2 đứa mà đi là đạt giải nhất liền ”

“ ơ.....chú à ...tụi cháu ” > Nó lấp bắp

“ cảm ơn chú nhưng bọn cháu không thích như vậy cho lắm , tạm biệt chú ”

“ uk , tạm biệt các cháu ”

BÊN NGOÀI

“ hồi nãy anh nói cái gì mà kỳ vậy ? bạn trai bạn gái gì ở đây chứ ? ”

“ em ko muốn ? ”

“ cái nàyTHÔI ĐI , ĐƯA HÌNH EM XEM ”

“ này ”

“ mặt anh nhìn xấu hoắc à ! ”

“ nhìn kỹ lại mặt hàng đi nhá ”

“ nhìn kỹ lắm ời ”

“ ai cao hơn nào ? ”

“ em lùn nhưng dễ thương ”

“ nhưng anh thì lại vừa cao vừa đẹp trai ”

“ ko cãi nhau với anh nữaTiểu Mễ và anh Lãm đâu rồi anh ”

“ anh ko biết ”

“ Họ cũng là bạn anh mà ”

“ Chỉ thằng Lãm thôi ”

Nói rồi hắn kéo tay nó đi về 1 phía khác , 2 người nắm tay nhau đi trên con phố đông người , hắn nắm chặt bàn tay nó như kiểu là sợ mất nó vậy . Hiện giờ hắn thấy mình như người hạnh phúc nhất thế giới này , dù chỉ là 1 cái nắm tay thôi cũng đủ cho trái tim hắn được sưởi ấm . Nó như 1 ngọn lửa thấp sáng trái tim băng của hắn trong bao năm qua .

Khu vui chơi

“ này ăn đi ” > Tiểu Mễ mang đến 2 que kem dơ ra trước mặt Lãm 1 cái

“ cảm ơn ”

“ Sao anh ko đi cùng họ ”

“ còn em ”

“ em thấy anh vậy nên đi cùng xem có gì giúp được thì giúp thôi ”

“ em cũng biết lí do mà sao hỏi anh ”

“ ”

“ anh xin lỗi ”

“ thôi đi , chuyện tình cảm thì đâu thể ép buộc , em ko thể ngăn cản tình cảm của anh giành cho Xuân , em cảm thấy thật đau đớn , nhưng em vẫn có thể cười được đấy thôi ”

“Tiểu Mễ ...”

“ Lãm à , anh có biết làem đã yêu anh nhiều như thế nào , và em đã đau như thế nào khi biết người anh yêu lại là bạn của em chứ ko phải em . Anh có hiểu cảm giác đó ko ? ”

“ anh hiểu ”

“ vì anh cũng như vậy sao ”

1 cái gạt đầu xuất hiện , trái tim Tiểu Mễ như vỡ vụn nước mắt dần tràn ra trên khóe mi , cô cố tình quay mặt đi để Lãm ko nhìn thấy những giọt nước ấy

“ đừng khóc ”

nhưng cô k thể giấu

“ em xin lỗi ”

“ em ko có lỗi ”

Nói rồi Lãm quỳ xuống lấy bàn tay lau đi những giọt nước mắt của Tiểu Mễ

“ Anh sẽ cho em 1 cơ hội để nói lời yêu anh ”

“ Anh ... ”

“ vậy nên xin em hãy cười lên đi ”

Trong khoảnh khắc trái tim Tiểu Mễ rung lên , 1 niềm vui sướng phảng phất qua gương mặt cô .

Bốp

Cô đập 1 cái vào mặt Lãm và nói

“ tự kiêu vừa thôi , anh mới là người cần em cho cơ hội ”

“ no never ”

“ lại còn no never gì nữa , sự thật quá rõ còn gì ”
“ What ”
“ ĐỪNG CÓ SỬ DỤNG CÂU CỦA MIỆNG CỦA EM ”
“ WHAT ”
“ ĐIẾC HẢ ”
“ NO ”
“ @#@\$\$@ ”
“ ^#\$^# ”

Cuối cùng Lâm và Tiểu Mễ đã trở thành tâm điểm chú ý của mọi người trong công viên giải trí . (nhục mặt với 2 người này quá đi à)

Tại phòng nó

“ hôm nay cậu và Lâm đã đi đâu vậy ”
Nó bước ra từ phòng tắm thấy Tiểu Mễ tâm trạng vui vẻ ngồi hát 1 mình bèn hỏi
“ hi ...lại đây mình nói cậu nghe chuyện này ”
“ chuyện gì ” > nó ngồi xuống
“ Cậu bt ko...Lâm đã ...tỏ tình với mình ” > ánh mắt đầy vẻ vui mừng
“ vậy sao...vậy cậu có đồng ý ko ? ”
“ umk...anh ấy nói là ình cơ hội chứ chưa nói yêu , nhưng mình biết mình sẽ phải làm gì mà ! ”
“ cố lên , mình ủng hộ cậu ”
“ cảm..ơn cậu ”

Tiểu mễ nói giọng nghẹn ngào , như kiểu nước mắt sắp trào ra .

“ thôi nào , đừng có mít ướt thế...”

Reng Reng Reng

Bỗng nhiên điện thoại của nó reo lên tiếng nhạc chuông quen thuộc , nó cầm máy lên áp vào tai nghe .

“ em ra đây đi ”
“ là anh sao ? ”
“ ko anh thì ai , số đt rõ quá rồi mà ”
“ nhưng ra đâu hả anh ”
“ bờ biểnanh đợi em ...anh chỉ cho e 5 phút thôi đó ”
Nói rồi tắt máy cái rụp
“ ơ...”
“ SAO ZẬY ” Tiểu Mễ chồm đến hỏi
“ Long gọi mình ra bãi biển ”
“ HẢ , ANH ẤY GỌI CẬU RA LÀM GÌ ? ”
“ suýt , nhỏ tiếng thôi , đừng thét ”

”

“ tạm thời thì mình cũng ko bt ”

“ vậy thôi cứ ra đi ”

“ uk”

Trên lúc đi xuống cầu thang đột nhiên nó gặp Lâm đang mang 2 cốc socola sữa lên , thấy nó thì mỉm cười hỏi :

“ Em ra gặp Long à ? ”

“ à...umk ...sao anh bt ? ”

“ (cười mỉm) thì đoán vậy thôi ”

“ còn anh đi đâu đây , chắc là mang socola lên cho Tiểu Mễ phải ko ? ”

“ uk ”

“ Vậy thôi , em đi nha ”

Lúc nó quay bước thì Lâm chợt nhận ra mình còn 1 điều chưa kịp nói thì liền ngăn nó lại

“ Xuân à ”

Nó dừng chân

“ em có yêu Long ko ? ”

“ Sao anh hỏi câu đó ? ”

“ trả lời anh đi ”

“ em ko biết ”

nói rồi nó bước đi luôn

BÃI BIỂN LÚC 9H40

Hắn mặc 1 chiếc áo sơ mi trắng ko sơ vin ,và chiếc quần đen , vẫn cái phong cách nhìn hống hách và bất cần đó hắn đứng cho tay vào túi quần chờ nó ở bãi biển .

Nó bước đến với 1 chiếc váy màu trắng toát lên vẻ thiên sứ và mái tóc dài được buông nhẹ bay trong gió đêm , nhìn nó lúc này tựa như 1 tiên nữ đáng trần 1 tiên nữ với vẻ đẹp thuần khiết khiến cho người ta ko khỏi rời mắt .

“ Sao lâu vậy , hơn 5 phút rồi đó ”

“ cáicái gì chứ , em đi như vậy là nhanh lắm rồi đó ”

“ vậy sao ko chạy ? ”

“ anh gọi em tới đây là để trách móc em đó hả ? ”

Nó đổi định bỏ về thì bị hắn cầm tay kéo giật lại từ phía sau

“ đi đâu ? ”

“ đi về ”

“ anh còn chưa nói xong , đi theo anh ”

“ đi đâu ”

“ khoan đã ”

Nói rồi lấy 1 cái khăn đã cầm sẵn trong tay bịt lên mắt nó

“ anh làm gì vậy ? ”

“ yên lặng nào , anh có 1 thứ muốn cho em xem ”

Lúc này nó ko biết làm gì ngoài im lặng , dù sao trong lòng cũng chỉ mong hấn không quăng nó xuống biển là được . Nhưng đồng thời nó cũng cảm nhận được hơi ấm từ bàn tay của hấn , do nó hoang tưởng hay sao ? nó ko ngờ rằng ở bên cạnh 1 người lạnh như băng mà cũng có cái loại cảm giác ấm áp này sao ? ? ? Dù sao thì nó cũng mặc kệ , nó chỉ cảm nhận thấy lúc này trái tim thật ấm áp , cảm giác cực thoải mái , tuy rằng tim có đập hơi mạnh :)

“ đến rồi ”

“ em bỏ ra được rồi chứ ”

“ Được rồi ”

Sau đó chính tay hấn đưa lên gỡ bỏ chiếc khăn bịt mắt cho nó .

Mở to con mắt nhìn mọi vật xung quanh nó ngỡ ngàng trước những gì mình đang nhìn thấy .

TRên bãi cát là 1 hình trái tim cực to được xếp = những cây nến nhỏ khác cũng hình trái tim , bên trong là 1 dòng chữ được xếp = cánh hồng đỏ thắm , dòng chữ ấy viết 1 câu khiến nước mắt nó trào ra

ANH YÊU EM

Nhìn thấy nó hạnh phúc đến rơi nước mắt như vậy thì hấn cũng vui theo , vui vì những gì mình làm cho nó đã ko là công cốc , vui vì dường như nó hiểu được tình cảm của hấn . Hấn bước đến cầm tay nó , xoay người nó về phía mình

“ em thích chứ ”

“ umk ...” (giọng nghẹn ngào)

Trên khóe môi hấn bắt chợt xuất hiện 1 nụ cười hạnh phúc , hấn ôm trọn nó trong vòng tay , ngọt ngào trao đến nó 1 nụ hôn mãnh liệt nhưng tràn đầy sự yêu thương và âu yếm .

“ anh yêu em , đồng ý làm bạn gái anh nhé ! ”

Ngay chính lúc này đây , trái tim nó dâng lên 1 cảm giác điên cuồng trong tình yêu , nó đã yêu hấn và hấn cũng yêu nó , vậy thì lí do gì khiến cho 2 người ko thể bên nhau . Nó sẽ đến với hấn , đây chính là câu nói quyết định của nó .

“ em đồng ý ”

Buổi tối hôm đó 2 người cùng nhau ngồi nói chuyện ở bãi biển mà chẳng hề quan tâm đến giờ giấc .

“ vậy là giờ hợp đồng nô lệ chấm dứt nhé ! ”

“ mà thay vào đó sẽ là hợp đồng yêu ”

“ WHAT ? ”

“ anh đùa tí thôi mà ”

“ lúc nào cũng đùa đùa đùa ”

“ vậy thì ko đùa ”

“ làm sao em chắc được điều đó ”

“ nhưng anh chắc ”

“ đó là 1 mì...”

Đang định nói thì lại bị hấn chặn = 1nụ hôn ...Ôi tuyệt vời quá đi

Hết Chương 23 .

24. Chương 25: Trở Về Việt Nam_cùng Nhau Vào Bếp

Tại phòng nó vào sáng hôm sau

8h30

“ chuẩn bị xong hết chưa ?” > Tiểu Mễ

“ umk , hầu hết chẳng có thứ gì cần chuẩn bị cả ”

“ À mà hôm qua thấy cậu về buồn ngủ quá nên mình ko tiện hỏi , với lại lúc đó cũng khá khuya rồi ”

“ Hỏi gì ? ”

“ Rất cuộc tối qua cậu và anh Long đã xay ra chuyện gì ? ”

Đột nhiên Tiểu Mễ nhắc đến chuyện tối qua khiến ặt nó đổ bưng . cũng phải thôi , ko đồ sao được , hôm qua nó vừa bất ngờ vừa sợ lại còn ngạc nhiên , quá nhiều cảm xúc để nó phải đối mặt . Nhưng cảm giác cuối cùng chốt lại vẫn là hạnh phúc , tự nghĩ rồi nó cứ cườ tửm tửm 1 mình .

“ CẬU CÓ NÓI KO HẢ ? ”

nhìn bộ dạng nó mà Tiểu Mễ phát bực mình , điên cuồng và tức giận xông đến dơ nắm đấm ra trước mặt nó , giọng đe dọa .

“rồi cậu cũng sẽ biết thôi mà ”

“ KO , MÌNH MUỐN BIẾT NGAY BÂY GIỜ ”

“ suýt , đó sẽ là bí mật được giữ từ đây cho đến khi về trường ”

“ WHAT ? ”

Để lại Tiểu Mễ với dấu hỏi chấm to đùng trên đầu nó bước ra khỏi cửa với 1 nụ cười đầy sự tinh nghịch .

Đại Sảnh

“ mọi người đến đầy đủ rồi chứ ? ” > Lâm

“ đến đủ hết rồi , cứ hỏi hoài . ” > Tiểu Mễ than phiền

“ Làm vậy cho chắc ăn ”

“ dừng ngay ” > Hấn bực tức nói

“ Dạ Vâng ” > Lâm Tiểu Mễ

Trở lại Hawaii nó và hấn Tiểu Mễ Lâm ai về phòng người nấy thu dọn hành lí rồi cuốn xéo về

Phòng khách vip trong khách sạn

“ Về thôi mọi người ” > Tiểu Mễ hăng hái nói

“ Mọi người hình như chúng ta vẫn còn thiếu người ? ” > nó bất chợt lên tiếng cắt ngang bầu ko khí vui vẻ

“ ý em nói Hương Kim ” > hần hỏi với giọng lạnh tanh

“ Vâng ”

“ Cô ta đã về nước trước rồi ” > Lâm trả lời thay cho hần vì dù sao hần cũng ko muốn nói nhiều đến loại người đó , nhìn mặt mà ghét .

“ về trước rồi sao ? ” Tiểu Mễ chen ngang

“ uk ”

“ sao lại như vậy ? ” > nó hỏi

“ Bị Long đuổi về ”

Nghe xong thì nó liền nhìn hần = ánh mắt ko mấy vui vẻ

“ Sao anh lại làm như vậy ? ”

Hần ko nói gì chỉ im lặng rồi bước ra khỏi khách sạn

“ em đừng trách Long vụ em bị ngã xuống hoof cũng là do Hương Kim cố tình gây ra , vốn dĩ trước kia cô ta từng là 1 cao thủ bơi lội đứng đầu quốc gia trong vòng 2 năm liền , nên bơi về đảo là chuyện thường thôi ”

(có chém quá ko nhĩ các mem ? ai thấy mình chém quá thì lát nữa bình luận ở dưới nha !)

“ vậy sao ? ” > nó cúi mặt có vẻ hối hận

“ thôi đừng có làm cái bộ mặt ân hận đó , đi thôi ”

Tiểu Mễ đập 1 phát vào lưng nó rồi kéo nó ra khỏi cửa còn vali của mình thì vứt đẩy cho bạn trai kéo zùm (biết nhân cơ hội gồm lun)

Trên sân bay tại khoang hạng nhất Lâm và Tiểu Mễ ngồi cùng nhau phía bên phải , Đầu cứ chúi chúi vào nhau , nhìn mà cứ tưởng cặp này làm gì mờ ám ai ngờ là chúi nhau chơi game (mẹ khấp thiết , chơi như đúng rồi ý , chuẩn ko anh em , chơi mà eo o bọn mịk chơi cùng) .

Còn 1 cặp nữa đó là cặp của nó và hần .

2 đứa chúng nó ngồi cùng nhau ở dãy ghế bên trái . CỬ chỉ với nhau còn rất thân mật . Điều này khiến cho Tiểu Mễ đang chơi game cũng phải bỏ đi mà soi từng li từng tí 1 .

theo cái kiểu cứ chốc chốc lại ngó 1 lần . Đến lúc định ngó lần thứ 5 thì bị Lâm cản lại

“ ANH LÀM CÁI GÌ VẬY H...UMK..UMK ”

Đang định nói thì bị Lâm bịt miệng lại vì tội to mồm

“ Em mới là người anh cần hỏi là đang làm gì đó ”

“ chuyênj của em anh xen vào làm gì ? ”

“ Vậy thì em cũng phải để cho họ thời gian riêng tư để bên nhau chứ ”

“ Bên Nhau ? ” > Tiểu Mễ nói vs giọng nhấn mạnh

“ thì họ yêu nhau mà ! ”

“ Yêu Nhau ? ”

“ ko biết hả ? ”

“ Ko ”

“ Cái gì , em chưa biết ”

Lâm đầu khỏ kêu lên , lần này thì cậu ta sẽ chết với hần nhà mình rồi . Tối qua phải hỏi mãi hần mới chịu nói đúng 1 câu “ Cô ấy đã chấp nhận làm bạn gái tao rồi ” . Và còn cảnh cáo là ko được nói với người nào chưa biết , vì đây là lệnh của nó nên hần sao cãi . Truyền đạt lại ý chỉ của công chúa cho kẻ cấp dưới là Lâm mà giờ Lâm lại phản nó và hần , chắc lần này tươi thật rồi (ngỏm củ tỏi luôn đi hahahahaha)

“ Vậy là có chuyện 2 người đó yêu nhau thật hả ? ”

“ uk , em nhớ giữ kín chuyện này nha ”

“ tại sao ? ”

“ vì đây là ý chỉ của nàng Xuân nhà ta ”

“ ờm , zậy hả . THÔI CHƠI GAME TIẾP ĐỀ ”

chỗ hần và nó

“ Sắp về chưa anh ? ”

Nó tựa đầu vào vai hần , giọng buồn ngủ nó hỏi

“ chắc cũng phải hơn 1 tiếng nữa nếu em buồn ngủ thì ngủ đi ”

“ vậy em sẽ lấy vai anh để làm gối nhé ? ”

“ nếu như em sẵn sàng .”

“ tại sao lại ko chứ ? ”

“ Thì vốn dĩ anh là chỗ dựa cho em mà ”

Giọng nói ngọt ngào của hần dần chìm vào trong tâm trí nó , mắt nó nhắm lại . Trái tim cảm thấy thật ấm áp , phải chăng vì bờ vai này sao ?

Việt Nam lúc 10 h 30 tại sân bay quốc tế

“ đang ngồi điều hòa mát trong máy bay giờ ra ngoài nóng quá à ” > Giọng than vãn của Tiểu Mễ vang lên oang oang trong Sân bay

“ cậu cố chịu đi , sắp về nhà rồi ” > nó

“ hk , mik hk”

Tiểu Mễ cứ bám chắc lấy tay nó không nhẽo như 1 đứa trẻ . Thấy thế thì Lâm ko khỏi ghen tị nên đã đến kéo tay Tiểu Mễ vớt cô lên xe của mình . Nói nói cái gì đó với hần rồi phóng xe đi luôn .

“ ơ họ đi đâu vậy anh ? ”

Nó nhìn theo bóng dáng chiếc xe Lâm hỏi 1 cách ngu ngơ

“ họ đi về chứ còn đi đâu ? ”

“ em tưởng chúng ta sẽ đi chung ? ”

“ em làm ơn hãy bỏ cái tính lúc nào cũng bám bn vậy đi ”

“ nhưng màchơi vs anh chẳng có gì vui cả ”

“ em trẻ trâu vậy . Lớn vậy còn chơi gì ?”

“ chơi dk đầy thứ như xem fim , nấu ăn , ngồi may vá cho búp bê , luyện kiếm , ...vv”

“ mấy cái đó gọi là chơi ? ”

“ với em là như vậy . ”

“ phục em rồi , mình đi ”

Nói rồi đẩy nó lên xe , cho nó ngồi vào cái ghế phụ bên cạnh rồi hấn cũng mở cửa bước vào xe . Thấy bây giờ đã bước vào buổi trưa trời đã bắt đầu đổ nắng to . nghe dự báo hôm nay nói là nắng đến 34-35 độ thì hấn hỏi nó ko mang mũ và kính à thì nó bảo là ko . Hấn mới lấy ra trong hộc xe 1 chiếc mũ lưỡi trai và kính thời trang giành cho nam (toàn hàng hiệu ko đó) trang bị lên cho nó . Giờ mặt nó mũ và kính đều đủ chỉ còn thiếu mỗi cái khẩu trang (hehe) .

“ ơ ? ”

“ ơ ơ cái gì mà ơ . Ko thấy trời nắng cháy đầu người ra đây à ? ”

“ thì anh xe ko mui thành có mui dk mà ”

“ để vậy á , anh ko chịu dk ko khí khó chịu trong xe ”

“ ờm , vậy à ? ”

“ uk ”

B rừm B rừm B rừm

hấn nổ máy phóng vèo đi , tốc độ nhanh đến mức khiến nó giật bản mình

“ Người thông xe thạo đường như em mà cũng giật mình à ? ”

“ Anh nói đúng , chính xác thì em đi xe cũng rất kinh nhưng người khác đèo em thì em vẫn có cảm giác ko thoải mái . ”

“ em dễ thừa nhận nhỉ ? ”

“ chắc vậy , bởi em ko thấy sợ khi phải thừa nhận điều đó với anh bởi dù có thừa nhận hay ko anh cũng đã biết toàn bộ sự thật rằng đôi lúc em thật sự thuộc loại người máu lạnh , vô tình và ko có cảm xúc ”

nó nói 1 cachs vu vơ và băng quơ . Ánh mắt hấn có liếc nhìn nó đôi chút nhưng rồi cũng mỉm cười .

“ anh cười gì ? ”

“ anh nhận ra con người em khi trầm tư nhìn rất đẹp . ”

“ khen đều hả ? ”

“ đừng ảo tưởng , khen thật đó ”

“ uk , có lẽ thế ”

_____Tại cổng nhà nó

“ anh ko định về hay sao mà đứng đó ? ”

“ ko , anh định đến nhà em ở nhờ nửa ngày . ”

“ đùa . Nhà cao chót vót sao anh ko về , ở đây có 1 mình em thôi , chán lắm ”

“ có ai nói là khi ở cùng người mình yêu sẽ chán đâu ”

“ nghe mà hay gói . ”

“thì anh nói lời nào cũng hay mà ”

“ tăng bốc bản thân vừa thôi ” > nó bĩu môi

hấn nghe vậy ko nói gì chỉ * cười mỉm *

Reng Reng Reng

nó đưa tay với lấy cái điện thoại trong túi xách nhìn vào màn hình liền giật thót khi nhìn thấy số điện thoại của ba nó . Sụt nhẹ với hấn 1 tiếng nó bắc máy nghe . Như hiểu được ý nó hấn liền im lặng

“ ba ạ ”

“ con về rồi sao ? ”

“ Vâng ”

“ về sao ko gọi cho ba để ba nói chú Kim ra đón ”

“ dạ ko cần thưa ba , con đón taxi về rồi ạ ”

“ vậy là được rồi , con về tới nhà rồi chứ ? ”

“ dạ....dạ chưa ạ ”

“ vậy chừng nào về ? ”

“ chắc cũng khoảng 20 phút nữa ạ ”

“ vậy được rồi , ba có cuộc họp quan trọng phải cúp máy trước , về nhà nhớ ăn cái gì đó nghe chưa ”

“ con biết rồi . Ba đừng lo lắng quá cho con như vậy ”

“ làm sao mà ko lo được , thôi ba cúp đây . ”

“ vâng ”

Rụp

“ tình cảm của em và ba có vẻ tốt nhỉ ? ”

“ Bây giờ thôi ” > nó vừa mở cổng vừa nói

“ Vậy trước kia ?”

Hắn phóng xe vào trong , theo nó nó vào phòng khách , ngồi xuống sofa và hỏi .

“ trước kia sao ? trước kia sau khi mất mẹ em lúc nào cũng hậm hực và bực tức tất cả mọi chuyện , thậm chí năm lên 10 tuổi chỉ vì 1 cô hầu làm đổ 1 cốc nước lên thảm lót nền phòng em nên đã bị tát , đánh và còn đuổi việc . Cuối cùng bà bắt em ra sống riêng vào 4 năm sau đó vì sự chịu đựng của mọi người trong nhà đã là quá hạn , bà nội có đến nhà chơi thì luôn cần nhằn em vô đạo đức , ko ngoan hiền 1 chút nào cả . ”

Nói rồi nước mắt nó dần ứa ra trong vô vọng , thực sự khi mới dọn đến căn nhà này nó rất cô đơn và trống trải , cảm giác sợ hãi đã lấn át đi con người nó . Nhưng qua những lần ba nó đến nói chuyện và an ủi nó cộng thêm sự ủng hộ và động viên của anh trai nó dần dần bước qua khỏi cái quá khứ đau khổ về người mẹ quá cố của mình . Nhưng đây chưa phải là hoàn toàn mà là quên đi , 1 phần nào đó trong tim nó vẫn còn là đau khổ , chỉ là vết thương ấy chưa được vạch ra nhưng hiện giờ bỗng nhiên hắn nhắc đến khiến tim nó như cắt ra thành trăm mảnh .

Hắn nhẹ nhàng đưa tay ra ôm lấy nó

“ xin lỗi , anh thật sự ko nên nhắc đến chuyện đó ”

“ anh ko cần xin lỗi em , em ko sao ”

Tuy nó nói là ko sao nhưng hắn vẫn ko thể nào mà tin được câu nói đó . Nhẹ nhàng đưa tay gạt đi những giọt nước mắt trên gương mặt nó hắn đặt lên trán nó 1 nụ hôn tượng trưng cho sự an ủi . Điều này khiến nó cảm thấy thật hạnh phúc .

“ anh đói rồi ” hắn thản nhiên nói

“ HẢ ? ”

“ anh nói ...là anh đói rồi ”

“ anh bảo em làm gì cho anh hết đói đây ? ”

“ nấu gì đó cho anh ăn ”

“ đùa sao ? ”

“ ko đùa đâu ”

“ thôi được rồi , hôm nay bỗng cô nương sẽ trở tài vào bếp nấu ăn cho đại thiếu gia ”

Nó đứng dậy xắn tay áo lên và đi thật nhanh vào trong phòng bếp

Hắn cũng lật đật đi theo > nó quay phắt lại

“ anh đi theo em làm gì ? ”

“ vào xem có gì phụ được ko ? ”

“ vậy hả . Vậy thì cho em cảm ơn lòng tốt đó ”

Dứt lời nó chạy thật nhanh vào bếp lấy ra 2 cái tạp dề , đưa cho hắn 1 cái

“ cái gì đây ? ”

“ nhìn mà ko biết hả , tạp dề . ”

Nó vừa đeo tạp dề vừa giảng đạo

“ anh ko nghĩ tạp dề lại có mấy cái hình con gấu pool trong hoạt hình đâu ”

“ à thì ...đây là sở thích riêng của emmà anh cũng hỏi vừa thôi , đeo vào đi ”

“ yes , ma đam ” (cười mỉm)

Nó đi vào bếp lấy ra 1 ít rau trong tủ , trứng , cà rốt , hải sản và mì

“ em định làm món gì đó ? ”

“ mì ý ”

“ mì ý cái thể loại gì . Thập cẩm tự chế hả ? ”

“ thì cứ xem đi thì biết ”

Đầu tiên nó ì vào nước khoảng 3 phút ì mềm ra rồi khắp rá cái đĩa tròn . Sau đó cho hải sản vào nồi , đổ nước sốt cà chua lên đó . Quả trứng thì cho vào opla . Kết quả là nó cho trứng lên rồi cho đến hải sản sốt cà chua lên bề mặt . (kiểu này mình cũng làm được nhĩ , phải hk các bn ?)

“ được rồi anh ăn đi ”

Nó giục hắn ăn , hắn từ từ lấy đĩa cho 1 miếng vào miệng , mặt nhăn như khi .

“ sao vậy , dở lắm sao ? ”

“ nó.....quálà ...NGON ”

“ phùlàm em hết hồn , ngon thật hả ? ”

“ anh ko biết nói dối , em ko ăn à ? ”

“ nhìn anh ăn cũng đủ nó rồi ”

(Mình thấy tình cảnh này hơi ngược đang lẽ phải cho nam chinh nói câu này chứ nhĩ , thui kệ , truyện mjk viết mà cần nhân j)

“ hi ...”

Hôm đó cả 2 người đều say đắm trong nụ cười hạnh phúc của đối phương . Ai cũng cảm thấy thật thoải mái và dễ chịu .

Hết chương : 24

Mời các bạn đón đọc chương 25 : Cái bóng mang tên “ Tình Dịch ”.

25. Chương 26 : Cái Bóng Mang Tên “ Tình Dịch ”

__20h30__ tại nhà nó trong phòng khách

“ anh ở đây cả buổi chiều rồi giờ cũng hơn 8 h anh ko định về hả ? ”

nó vừa ngồi gọt hoa quả vừa hỏi hần

“ về nhà cô đơn lắm ”

Hần ngả người ra sofa mệt mỏi nói với nó

“ thì dù sao nhà vẫn là nhà về thì vẫn phải về , anh đâu thể ở đây được ”

“ vậy cho anh ăn xong rồi về ”

“ Ừ vậy đây là của anh , ăn nhanh rồi cuốn xéo đi cho em ”

Nó trừng mắt nhìn hần và nói

“ ko ngờ em lại vô tâm đến như vậy ”

Hần cho 1 miếng hoa quả vào miệng giọng có vẻ hơi thất vọng .

“ Haizzz, tóm lại là anh vẫn phải về ”

“ ok thôi ,, anh chỉ sợ anh đi rồi em sẽ cô đơn ”

“ xí anh đừng tưởng bỏ , em mà như anh nói thì chắc ngày nào em cũng đến tìm anh bám váy anh ko cho anh đi đâu mất ”

“ được vậy đã tốtà mà em xúc phạm giới tinhhd vừa nha , nhìn đi anh mặc quần chứ ko mặc váy ”

“ hi , thì nói lộn , mà dù sau cũng dễ thương mà nếu anh mặc váy ”

“ đùa à ? chuyện đó có chết anh cũng ko làm ”

“ vậy thôi , nhưng em vẫn thấy dễ thương ”

“ chỉ được cái linh tinh ”

2 người cùng nhau vui vẻ suốt lúc đó . Và trong khi ấy . Ở 1 nơi rất xa tại Mỹ có 1 người con gái đang đứng trước cửa sổ , ánh mắt rất sắc sảo và lạnh khốc .

Tay cô cầm 1 chiếc điện thoại áp lên tai .

“ Hương kim là em sao ? ”

Với tông giọng trầm cô gái ấy đặt câu hỏi với người phía đầu dây bên kia

“ Vâng , là em , chị khỏe chứ ? ”

“ Cảm ơn , chị vẫn khỏe ”

“ bao giờ chị về ? ”

“ 2 hôm nữa ”

“ vậy thì tốt quá ! ”

Nghe được giọng nói vui mừng từ phía Hương Kim cô ta có vẻ khá thất vọng

“ chị đang thất vọng sao em vui à ? ”

“”

“ emcó chuyện vui muốn nói với chị đây ”

“ chuyện gì ? ”

“ chồng chưa cưới của chịTrí Longđang quen với 1 con nhỏ khác đó chị Thanh Thanh à ! ”

Nghe được điều đó dường như là câu nói địa ngục với Nhạc Thanh Thanh , tay cô ta bắt đầu run lên vì tức giận , Hàm răng bên trên đã bắt đầu lún át cắn chặt lấy đôi môi mỏng manh như muốn bật cả máu .

“ con nhỏ chết tiệt đó là ai ? ”

“ Vào máy đi , em sẽ gửi toàn bộ thông tin cho chị ”

Bóng đêm bao phủ lấy mọi thứ . Tạm biệt nó rồi bước lên xe . Chiếc xe của hắn dần lặn bánh đi thật nhanh trong màn đêm u tối . Nhìn theo bóng dáng chiếc xe lòng nó đột nhiên cảm thấy thật cô đơn . Chẳng lẽ hắn nói đúng , việc hắn rời đi tạo cho nó 1 cảm giác trống vắng .

Lắc đầu thật mạnh nó tự rửa “ Mày ảo tưởng quá đi ”

BIỆT THỰ CỦA HẮN

SÂN THƯỢNG LÚC 11H55

“ Thanh Thanh sắp về nước rồi Long ạ , mày định tính sao ? ”

“ mày khỏi nói tao ko quan tâm tới cô ta ”

“ nhưng mày đã hứa hôn ”

“ Tao sẽ hủy hôn ”

“ Liệu ông già nhà mày cho chứ ? ”

“ Ông ấy hết sức cản tao rồi ”

“ Mày thật làThanh Thanh cô ta đâu phải dạng dễ chơi , tao chỉ sợ cô ấy làm khó Xuân thôi ”

“ Xuân sẽ ko sao đâu , cho dù có xảy ra chuyện gì tao cũng sẽ ko buông tay cô ấy ”

“ Mày làm ơn đừng nói 1 cách chắc chắn như vậy ”

“”

“ mày thật là ...”

“ nếu cô ấy thật sự xảy ra chuyện gì thì Nhạc Thanh Thanh sẽ ko yên với tao đâu , ngay cả tập đoàn của cô ta ”

“ Tao ...đoán vậy ”

Tuy hắn nói như vậy nhưng thật sự trong lòng hắn cũng khá lo lắng , mà nếu lo cũng có làm được gì . Nó thì đâu phải dạng vừa gì trong giới ăn chơi , rồi là cả bang hội Hoa Hồng Đen trong truyền thuyết của nó . Karate , kiếm đạo , võ truyền thống , đánh đấm , cái gì nó cũng làm được vậy thì hắn còn lo cái gì ? . phải chăng hắn đã thái quá mọi chuyện lên rồi . Nhưng có lẽ chung quy đi chung quy lại vẫn là do hắn quá yêu nó . Chỉ đơn giản là vậy thôi .

Cổ nhắm đôi mắt lại nhưng ko sao ngủ được . Cảm giác nhớ nó đã bắt đầu dâng trào bên trong người hắn > Cảm giác đó thật quá khó chịu . Nhớ có , yêu có , mong mỗi cũng có(saxxxx , yêu thật là khó chịu)

12h45 phút Nó đang nằm trên giường đột nhiên nghe tiếng

điện thoại reo inh ỏi :

Kimi ga kureta towa no KIZUNA wo

Omoide ni nante dekiru WAKE nai

Yasashisa wo kimi wa kuretakara
Tsuyosa ni kizuketanda Arigatou
Kanchiga i shita kiyousa hokotte
Yasashisa shiranu Marude ookami sa
Kimi ga ude wo tsukande kureta hi ga
Ikiru imi wo eta shunkan datta
Utagau sentakushi nai Nakama ga
Koko ni iru kara
Kimi ga kureta towa no KIZUNA wo
Omoide ni nante dekiru WAKE nai
Kibishisa no kimi wa kureta kara
Yasashisa no touto sa shitta
Kimi ga kureta towa no KIZUNA wo
Omoide ni nante dekiru WAKE nai
Yasashisa wo kimi wa kuretakara
Tsuyosa ni kizuketanda Arigatou
Ima agakitai Hon no sae koe
Kubi wa chigiritte Mirai wo hashirou
Butsukar i ai Namida nagasu kazu wa
Nani mono ni mo Kaerarenu shinrai
Genkai shirazu no kimi ga Yuuki wo
Sazukete kureta
Kimi ga kureta towa no KIZUNA wo
Omoide ni nante dekiru WAKE nai
Kibishisa no kimi wa kureta kara
Yasashisa no touto sa shitta
Kimi ga kureta towa no KIZUNA wo
Omoide ni nante dekiru WAKE nai
Yurushi au koto no taisetsu sa
Manabi tsuzuketainda kore kara mo
Kimi ga kureta towa no KIZUNA wo
Omoide ni nante dekiru WAKE nai
Kudaranai nante iwa senai
Mamori nuku senaka shinjite
Kimi ga kureta towa no KIZUNA wo
Omoide ni nante dekiru WAKE nai

Shinjiteru Akashi kureta kara

KIZUNA ni tayoreru nda Arigatou

Arigatou ...

(ai có nhu cầu lên google tìm bài Towa No Kizuna [Fairy Tail Opening 9] nghe thử nha , tuy là nhạc fjm nhưng hay lắm)

Nó bực tức đưa tay với lấy chiếc điện thoại . Trong lòng thầm nguyện rửa kẻ chó chết nào đã ngang nhiên phá tan giấc ngủ của nó trong đêm khuya thế này ?

“ Alo , ai vậy hả ? ”

“ anh đây ”

1s

2s

3s

“ Là anh sao ? ”

Nó mệt mỏi hỏi hần 1 câu , và tâm trí cũng khá ngạc nhiên về việc hần gọi điện vào lúc này .

“ uk ”

“ gọi em có chuyện gì ko ? ”

“ tại anh nhớ em nên ko ngủ được ! ”

“ Long àbây giờ đã khuya rồi . Anh ko ngủ sao ? ”

Lúc này nó đã ngồi bật dậy khỏi giường , dụi dụi mắt nói với hần

“ Xuân , em yêu anh đúng ko ? ”

“ Anh hỏi kỳ vậy ? Em ko yêu anh thì yêu ai ? ”

“ em sẽ tin và ko rời xa anh cho dù có bất cứ chuyện gì xảy ra chứ ? ”

Hần nói vậy khiến cho nó cảm thấy hơi nghi ngờ .

“ anh đang nói gù vậy ? ”

“ em trả lời anh đi ”

“ umk ”

“ vậy là được rồi ! ”

Thở phào nhẹ nhõm hần nói với noa qua loa vài câu rồi cũng tắt máy . Phải chờ cho đến hàng hơn 5 phút nó mới bắt đầu nằm xuống ngủ tiếp .

ảnh của nhân vật mới

Thông tin :

Tên: Nhạc Thanh Thanh

Hôn phu của hần và là con gái con gái của tập đoàn HJ lớn hơn nhà nó 1 chút .

tính tình : độc ác và lãnh khốc

ảnh minh họa :

Zing Blog

26. Chương 27 : Công Bố

_____ 7h10' sáng

Vẫn như mọi khi hắn đứng trước cổng chờ nó rồi đèo nó đi học . Do hôm nay trời mưa rả rích nên hắn ko vác con xe mui trần đến nữa mà thay vào đó lại 1 chiếc xe cùng hãng với chiếc xe kia chỉ khác ở chỗ là nó có mui thôi .

Nó cầm chiếc ô ra ngoài khóa cổng và quay ra chỗ hắn

“ Hôm nay lại đến chỗ gần trường thôi nhé ! ”

“ ko , hôm nay sẽ khác ”

“ khác cái gì ? ”

“ Hôm nay anh sẽ đưa em vào trường luôn ”

“ Anh điên à ? thế khác nào tự chui đầu vào hang cạp , anh muốn mọi người trong trường biết hết sao ”

“ thì cho họ biết , ý định hôm nay của anh cũng là vậy ”

“ WHAT ? ”

“ đi thôi ”

Chưa kịp cho nó cơ hội nói gì đã kéo lên xe . Thật đúng là bá đạo “ vừa vừa ”

_____ Trên xe

“ Long ”

“ ơ ”

“ anh định làm thật ? ”

“ uk ”

“ muộn hơn ko dk sao , mình vừa mới quen thôi ! ”

“ ko ”

“ nhưng em chưa sẵn sàng ”

“ còn anh đã sẵn sàng ”

“ anh làm gì mà vội vậy , thời gian còn nhiều cơ hội còn thừa , cái gì cũng dư , anh công bố nhanh như vậy cứ như kiểu sợ mất em vậy ”

“ chính xác , anh sợ ko công bố sớm thì có thằng nào lại đi quyến rũ em thì chết ! ”

“ ha...anh đúng là lo thái quá mà , em ko quyến rũ thì thôi chứ người thách người ta quyến rũ được em ”

“ hay nhĩhôm nay đột nhiên tự tin vậy ? ”

“ em thì lúc nào chả vậy ”

Nghe vậy hắn k nói gì chỉ nhướn miệng cười 1 cái rồi lại tập chung vào lái xe . Nó nhìn ra bên ngoài cửa xe trời vẫn mưa rất to . To tới trắng xóa cả trời đất . Nó thắc mắc ko hiểu sao mưa to vậy , khó nhìn vậy mà hắn vẫn lái xe được . Bảo nó làm thì nó cũng làm được nhưng đi chắc chắn sẽ ko dk nhanh như hắn .

Một lúc sau đó hắn và nó đến trường . Phi xe vào nhà xe hắn lấy ô nó ra ngoài trước rồi bắt đầu mở cửa cho nó bước ra . Trước ánh mắt của tất cả những con người trong trường mặt nó đỏ bừng cả lên . Cho dù là trời có mưa nhưng những thứ hot như vậy thì mưa chẳng thể che mắt được những cô nàng đã trúng tên của hắn và những chàng trai đã trúng tên của nó .

Mọi người trong trường ồ lên 1 tiếng thật to trước cảnh tương hân ôm eo nó , che ô cho nó , 2 người thân mật đi bên nhau . Đó quả thật là 1 tin sốc nặng với đám fc giàu tình yêu giành cho nó và hân .

Hôm nay là thứ 2 nên sẽ có 1 buổi họp mặt giữa học sinh toàn trường và nhà trường . Hân đã chiếm lấy thời gian đây để tuyên bố 1 việc .

Tại phòng họp mặt

Toàn trường có hơn 1000 học sinh đó thắc mắc ko biết hôm nay họp mặt có những gì thì liền thấy hot boy Trí Long cầm tay Hot Girl mới vừa được bình chọn trong vòng 2 tuần trước là Nó .

“ lại chuyện gì đây ? ” Nữ sinh 1

“ ko biết , hôm nay tôi thấy họ đi cùng nhau ở sân trường tình tứ lắm bà ạ ! ” ns 2

“ chắc là yêu nhau rồi ” ns 3

“ tôi thừa nhận là TRường Xuân trường mình xinh thật nhưng thử nghĩ mà xem , tôi vẫn thấy cô ấy ko hợp với anh Long 1 chút nào cả ” ns 4

Những tiếng xì xào bàn tán vang lên bao gồm cả lớp bên cạnh lớp nó . Tiểu

Mễ đứng ngay hàng đầu nghe thấy những câu nói ngứa tai ấy thì bèn quát :

“ Mấy Con Nhỏ Kia , Mới vào trường nên hết việc để làm rồi đúng ko ? mà đi nói xấu người khác vậy hả ? ”

Cô ấy lên tiếng thì mấy con nhỏ kia liền im bặt

Trên khán đài hân cầm micro

“ MỌI NGƯỜI , XIN IM LẶNG ”

Tất cả nghe thấy tiếng hân nói thì im phăng phắc

“ TÔI CHIẾM THỜI GIAN ĐẦU GIỜ NÀY LÀ ĐỂ THÔNG BÁO VỚI MỌI NGƯỜI 1 VIỆC ”

Ánh mắt liền hướng ngay ra chỗ nó

“ KỂ TỪ HÔM NAYTÔI XIN GIỚI THIỆU VỚI MỌI NGƯỜI * vươn tay ra nắm lấy tay nó kéo gần lại * TRƯỜNG XUÂN , CÔ ẤY LÀ BẠN GÁI CỦA TÔI ”

Hân vừa dứt lời cả hội trường như rơi vào sự hỗn loạn , những câu nói chứa đầy sự ghen tị , ngưỡng mộ , ngạc nhiên , khâm phục đều có .

“ VẬY NÊN ...KỂ TỪ NAY , XIN MỌI NGƯỜI CHÚ Ý ĐỪNG ĐẢ ĐỘNG GÌ ĐẾN CÔ ẤY ...TÔI XIN HẾT ”

Cầm tay nó đi ra khỏi hội trường hân vẫn chưa hề để ý trên tầng 2 , trong 1 góc khuất nào đó vẫn tồn tại 1 nụ cười cay đắng và lãnh khốc . Nụ cười ấy chứa đầy sự chết chóc và ghen tức . Người đó vô thức cất lên 1 câu :

“ mày cứ chờ đây , đây mới chỉ là khởi đầu thôi ”

Về đến lớp học ai cũng nhìn nó = ánh mắt kỳ lạ .

“ nè , cậu sướng thật đó nha , yêu được 1 hot boy vừa đẹp trai lại giàu có ”

Án đầu Tiểu Mễ 1 cái nhẹ nó cần nhàn bảo

“ vậy chứ cậu hơn gì mình , cậu cũng đã yêu được anh Lâm rồi đó ”

“ thôi đi , Lâm liếc gì ở đây , Lão ý như dở ý ”

“ được vậy là tốt rồi , cậu cứ làm cao kéo bị người ta bot đó ”

“ thách ông ý giám bỏ đó ”

“ hi ...hihihihi ”

“ nhưng chắc tớ cũng phải công bố chuyện của tớ và anh ấy để có cơ hội cạch mặt con nhỏ Hương Kim đi ”

“ cậu cứ làm nếu cậu thích ”

“ mình sẽ làm ”

“ uk ”

Can-tin

“ Anh Lâm , Anh Long ở đây nè ! ”

Thấy Lâm và Long đến thì Tiểu Mễ liền đưa tay vẫy vẫy

cạch

“ ghê ta , hôm nay lại bày đặt giành chỗ cho anh à ? ”

“ xí , ai thêm , tại do Xuân nói là cứ lấy chỗ cho anh và anh Long nên em mới nghe thôi ”

“ ồ ”

“ xí , ồ mới chả ạt ”

“ Em ăn nhanh đi , lát nữa lên sân thượng anh có cái này muốn cho em xem ” > đột nhiên hấn nói vậy khiến nó khá bất ngờ và tự hỏi ko biết vật đó là gì . Nhưng cuối cùng cũng chỉ biết nhìn theo bóng dáng hấn đang đi ra khỏi cửa can-tin mà cố ăn thật nhanh rồi còn tí tồn lên sân thượng xem có phải là có quà ình ko

Sân thượng

“ anh có gì muốn cho em xem cơ ? ”

“ Lại đây ”

> Nó bước đến

“ nhắm mắt lại ” > hấn ra lệnh

“ làm gì ? ”

“ anh bảo làm thì làm đi ”

“ ờm ”

> trả lời rồi nó ngoan ngoãn nhắm mắt lại chờ kết quả xem là hấn muốn làm gì

Hấn lấy trong túi quần ra 1 chiếc hộp hình chữ nhật nhỏ nhỏ dài dài . Mở chiếc hộp ra và lấy ra 1 sợi dây truyền có có chữ trong mặt đá hình ngôi sao tròn

đeo vào cổ nó

“ em mở mắt ra đi ”

Làm theo lệnh hấn nó mở đôi mắt ra , nhận ra sự khác biệt trên cổ mình liền nhìn xuống thì thấy 1 sợi dây truyền có mặt đá tròn , bên trong khác dòng chữ chỉ khi đứng ở khoảng cách cực gần mới nhìn thấy , nó khắc rằng :

* Trường Xuân yêu Trí Long *

“ cái này....là sao anh ? ”

“ em nhìn mà ko biết sao , nó là dây truyền ”

“ dây truyền ?”

“ nhìn đi ..anh cũng có ”

Dứt lời liền nâng cằm nó cho nhìn thẳng vào chiếc dây truyền ,a hấn cũng đã đeo .

Chiếc dây truyền đó cũng là hình ngôi sao nhưng đó là ngôi sao theo kiểu có cánh . Và cũng có khắc 1 dòng chữ xung quanh cánh sao chứ ko phải bên trong : dòng chữ đó lại viết ngược lại

* Trí Lòng yêu Trường Xuân *

Và rồi hấn nhẹ nhàng cầm mặt đá trên sợi dây truyền của nó đặt nhẹ vào bên trong mặt đá dây truyền hấn .

“ em thấy ko , chúng là 1 cặp ”

“ đẹp quá ”

“ thích ko ?”

“ có ”

“ vậy là được rồi ”

hấn mỉm cười rồi ôm nó vào trong lòng

“ anh yêu em nhiều lắm ”

“ em cũng vậy ”

rồi hấn dần dần đặt lên môi nó 1 nụ hôn thật mãnh liệt . Hôn mãi cho đến khi hơi thở của nó đã trở nên nặng nhọc mới dứt .

Hết chương 27 .

Mời các bạn đón đọc chương 28 : Tiếp cận_lời làm quen giả dối !

Zing Blog

27. Chương 28 : Tiếp Cận_lời Làm Quen Giả Dối

Sau lần hấn công bố với tất cả học sinh toàn trường rằng nó là bạn gái mình thì mọi người đã dần làm quen với nó nhiều hơn nói những lời nịnh nọt này nọ , khen đủ thứ kiểu , toàn những thứ khiến nó sồn gai ốc .

Đạo này nó đã bị Tiểu Mễ bỏ rơi rồi , hấn và nó công bố xong thì ngay buổi chiều hôm ấy lại đến cặp đôi Lâm và Tiểu Mễ gây tin shock với toàn thể dân chúng trong trường .

Còn Long thì vừa tặng quà cho nó xong thì đã bị chủ tướng (chủ tịch) triệu tập vào tập đoàn để họp “ quân sự ” nên nó gọi hoài cũng chẳng nghe máy .

Ngồi 1 mình trong lớp chẳng có ai chơi cùng nó tự rửa ” 1 ngày buồn như con chuồn chuồn , thảng chán như con cá rần , nằm đen như con hèo hen , buồn quá đichẳng có ma nào chơi cùng mình cả , ngắm cả lớp toàn những con dở ko dở , bình thường ko bình thường . Nghĩ mà nản chết được .

Tập đoàn

“ Giám đốc , chủ tịch cho gọi người lên phòng ”

Đang ngồi làm việc đột nhiên hấn nghe thấy tiếng thư ký thông báo ngoài cửa . Liền dừng bàn tay đang đánh bàn phím lạnh nhạt nói 1 câu .

“ được rồi , về đi ”

“ vâng ”

Không nói thì hẳn cũng biết là ông bố của mình có việc gì cần tìm .

Phòng chủ tịch

Cốc cốc

“ Vào đi ”

Cạch

“ ba gọi con ? ”

“ ngồi đi ”

“”

không trả lời hẳn chỉ lẳng lặng ngồi xuống dãy ghế sofa .

Trí Quốc Phong bước ra khỏi chỗ làm việc đi đến chỗ hẳn tay cầm theo 1 tờ báo . Hình như tờ báo đó là chủ đề liên quan đến giới quý tộc , các tin hot trong trường học của hẳn .

Ông đi tới tức giận ném tờ báo về phía con trai mình , quát to :

“ Mày nói thử xem , con nhỏ mà giới nhà báo đang đồn ầm lên là bạn gái mày , sợ thật có đúng như vậy không ? ”

“ đúng ”

“ Mày điên rồi mày đã hứa hôn với Thanh Thanh , giờ con bé cũng đã về nước mà mày lại có thể đi lăng nhăng cùng với 1 đứa khác sao ? ”

“ Lời hứa hôn đó là do ba , chứ không phải do con ”

“ MÀY....”

Chỉ ngón tay vào mặt hẳn , tay của ông hơi run run

“ Nhạc Thanh Thanh không là gì với con cả , ba hãy yên phận mà để yên chuyện đó đi , tất cả những gì con muốn nói chỉ có vậy thôi ”

Hắn tuyệt tình nói ra 1 câu khiến cho cha mình phải giận đến tím cả mặt . Ông chỉ muốn trừng phạt hẳn , tước đi quyền thừa kế của hẳn . Nhưng mọi thứ đã quá muộn . Bây giờ trong tập đoàn thiếu hẳn là điều không thể . Nhờ có hẳn mà tập đoàn đã thắng được rất nhiều vụ đấu thầu , tranh chấp , tranh chức tranh quyền , và ngay cả chỗ đứng trên thương trường . Trước kia CJ chỉ là 1 công ty nhỏ đứng nhì Châu Á . Nhưng tài tử đã xuất hiện vào năm hẳn mới chỉ lên 15 tuổi . Học gần như xong toàn bộ kiến thức , hẳn bước vào thương trường kinh doanh lớn , đưa đẩy tập đoàn lên 1 vị trí cao , tiếng tăm của hẳn được nâng cao . CJ đã tồn tại với các danh hiệu lớn và sự ủng hộ suốt trong vòng 3 năm . Vì vậy giờ mà thiếu hẳn thì không khác gì sống không muốn mà muốn đi vào chỗ chết . Nên cuối cùng ông chỉ đành câm lặng với thằng con trai có lợi nhiều cho tập đoàn mà tổn hại nhiều cho bản thân này . Ai kêu hẳn ngang ngược quá làm gì để giờ ông phải đau đầu với sự bá đạo vừa vừa này .

Reng Reng Reng

Ra khỏi phòng chủ tịch đột nhiên hẳn nhận được điện thoại từ 1 số máy lạ .

“ alo ”

“ anh khỏe chứ Long ? ”

Bên kia 1 giọng nữ phát ra 1 cách nhẹ nhàng như lời bay trong gió . Cảm giác như có 1 cơn gió lạnh thổi qua . Điều này khiến hẳn ko thể quên được và cũng dễ dàng nhận ra .

“ Cô về nước rồi à ? ”

“ Sao anh lạnh nhạt với em vậy ? em nghĩ anh đã biết điều này lâu rồi chứ ? ”

“ tôi không rảnh , xin cô thông cảm cho ”

“ Anh không nhớ em sao ? ”

Giọng của Nhạc Thanh Thanh dần chuyển sang có chút tuyệt vọng

“ lí do gì để tôi cần nhớ cô ? ”

“ À phải rồi , ngay từ ban đầu anh đồng ý hôn nhân cũng do éo buộc chứ không phải vì tự nguyện và so ra toàn bộ thì em không là gì trong mắt anh cả ”

“ cô biết như vậy là tốt , chúng ta đã không là gì của nhau ngay từ ban đầu rồi , thế nên cô hãy biến ra khỏi cuộc sống của tôi đi ”

Tông giọng trầm , lạnh và quả quyết hẳn không thương tiếc nói lên những lời đó với người con gái là hôn phu của mình trong suốt 2 năm qua .

VƯỜN CÂY SAU TRƯỜNG

Nó chán nản ôm đồng hồ ăn nhẹ ra sau trường cộng thêm mấy quyển sách triết học dày cộp . Vì vừa nặng lại vừa cồng kềnh nên nó không may làm rơi mọi thứ xuống đất . Đúng lúc đưa tay định nhặt lên thì có 1 bàn tay khác cầm quyển sách lên cho nó .

“ Cảm ơn ”

Nó vội vàng ngẩng đầu lên cảm ơn thì liền thấy nhìn thấy 1 cô gái có gương mặt rất tao nhã , toát lên 1 vẻ uy nghiêm của giới quý tộc , nhìn rất xinh . Đặc biệt là đôi mắt , ai nhìn kỹ thì sẽ thấy nó rất đẹp tuy có phần sắc sảo và “ thủ đoạn ”.

“ không có gì ” người con gái đó mỉm cười

“ chị làm gì ở đây vậy ? ”

Nó bắt đầu bắt chuyện vs đối phương

“ tiện đường nên tôi vào đây chơi thôi ”

“ vậy sao ? ”

“ umk ”

Nó và người con gái ấy vừa đi vừa nói chuyện rất vui vẻ . Qua phần giới thiệu về bản thân thì nó mới biết được tên của cô gái đó là Nhạc Thanh Thanh . Học sinh mới chuyển đến đây vào hôm nay . Học lớp 12 vậy là = tuổi với hẳn .

“ Chị nghe mọi người nói em là bạn gái của Long phải không ? ”

“ Vâng ”

“ Ra vậy ”

“ chị quen anh ấy ? ”

“ chị sao ? ”

“ vâng ”

“ để xem nào chị và Long trước kia từng rất thân ”

Vừa nói vừa để ý đến vẻ mặt của nó . Và còn về phần nó không hiểu sao khi nghe Nhạc Thanh Thanh nói vậy nó lại thấy khá là có ấn ý .

“ chị học lớp 12a mấy vậy ? ”

“ em biết chị học khối a sao ? ”

“ dễ thôi mà ! ”

“ chị học lớp 12a...2 ”

“ lớp của anh Lâm ”

“ umk , bởi chị đâu có cơ hội vào á ở đó toàn những người không chỉ có tiền có thể mà còn bắt buộc phải có cái đầu nữa ! ”

“”

“ umk , chị về lớp trước tạm biệt em ”

“”

Chờ cho tới khi bóng dáng của Nhạc Thanh Thanh khuất rồi nó mới lạnh lùng cười khẩy 1 cái .

20h38’

Mãi cho tới lúc này hấn mới gọi điện được cho nó . Công việc bận lắm , đầu óc cũng bận theo .(khổ thiệt)

“ Sao cả ngày hôm nay em gọi điện anh không nghe máy , bận đến vậy sao ? ”

“ anh xin lỗi , anh có việc cần giải quyết với chủ tịch ”

“ ba anh ?”

“ uk ”

“”

“ hôm nay ở trường có chuyện gì vui không ? ”

“ cũng chẳng có gì chỉ là”

“ chỉ là sao ?”

“ chỉ là em làm quen được bạn mới .”

“ bạn mới ?”

“ co ấy là học sinh mới chuyển trường ”

Nó dứt lời đột nhiên không hiểu sao hấn cảm thấy khá chột dạ . 1 Sự lo lắng dâng trào . Hôm nay khi hấn về cũng nhận được điện thoại của Lâm và biết được rằng hôm nay Hương Kim mới chuyển đến lớp 12a2 . Liệu có phải người làm quen với nó là cô ấy Nhưng từ liệu ấy không còn tồn tại trong bao lâu khi nó nói người con gái ấy tên NHẠC THANH THANH . Và nó hoàn toàn khớp với những gì hấn nghĩ . Nó còn nói thêm là Thanh Thanh nói rằng cô ấy từng có quan hệ rất thân với hấn . Điều này khiến cho hấn nhận ra : NHẠC THANH THANH đã hoàn toàn muốn chia rẽ tình cảm giữa nó và hấn .

Hết chương 28 : mời các bạn đón đọc chương 29 : Cảnh báo

Zing Blog

28. Chương 29 : Cảnh Báo

Từ sau lần làm quen với Thanh Thanh nó và cô ta thường xuyên qua lại với nhau ở trường . Nhất là vào lúc hấn không có mặt Nhạc Thanh Thanh rất hay đến lớp tìm nó .

“ Xuân à , chị có chuyện muốn nói với em . ”

“ chị nói đi ”

“ umk , hôm nay gia đình chị có tổ chức 1 buổi tiệc vào lúc hơn 7h30’ , em đến nhé , đây là thiệp mời ”

Dứt lời cô ta đưa cho nó 1 thiệp mời rất sang trọng .

“ Cảm ơn chị , em nhất định sẽ tới ”

“ và đây là của Long ”

1 chiếc thiệp mời nữa được đưa ra .

1s

2s

“ vâng , em sẽ đưa tới tay anh ấy ”

“ 2 người sẽ cùng đi với nhau chứ ? ”

“ có lẽ là như vậy ”

“ Còn chị thì hy vọng là như vậy ”

Khi tiếng chuông vào học vang lên , bóng dáng nó dần xa hơn . Ở phía sau Nhạc Thanh Thanh nhoén miệng cười . 1 Nụ cười đầy sự chết chóc

“ Trò chơi vui mới chỉ bắt đầu thôi Xuân , = mọi giá tao phải có lại được Long ”

_____Biệt thự của hần

Hôm nay hần ko đến Tập Đoàn làm việc mà ở nhà làm việc mà ở nhà làm cho yên tĩnh , đến đó cứ chốc chốc lại có mấy con thư ký , nhân viên văn phòng thậm trí cả tạp vụ kiểm có là có chuyện nên mới đến tìm hần , chứ thật ra toàn là biện hộ để được ngắm trai đẹp .

_____Trong phòng làm việc

cốc Cốc

“ chuyện gì ”

“ dạ thưa cậu , ngoài kia cô 1 cô gái tên Trường Xuân nói là có việc muốn tìm cậu ”

Vừa nghe người hầu nói xong hần hần đã buông ngay toàn bộ công việc ra chạy nhanh 1 mạch xuống nhà .

Đứng trước biệt thự của hần nó cảm thấy hơi lạnh lạnh . Cảm giác như là ngôi nhà này không hề có 1 chút sự sống nào vậy . Thờ ờ nhận là nó to thật đi , cây cối cũng rất um tùm . Nhưng lại mang 1 vẻ gì đó đượm buồn trong dáng chiều mùa thu cô đơn .

Hoàng hôn bao phủ lấy căn biệt thự , ít nhất còn cho nó 1 ánh sáng lẻ loi . Không rực rỡ nhưng thật tuyệt vời .

Được 1 lúc thì bỗng nhiên cánh cổng lớn tự động mở ra . Từ đằng xa nó nhận ra hần đang đi đến chỗ mình .

“ Em.....tới đây có chuyện gì vậy ? ”

“ Anh không định mời em vào uống trà như em đã làm với anh mọi lần sao hả ? chẳng nhẽ anh bắt em đứng ngoài trong khi em đã lặn lội đường xa để tới đây sao ? ”

Nghe những câu nói bắt bẻ của nó , hần liền bật cười thành tiếng . Hần không ngờ bạn gái mình lại là 1 người đôi co nhiều như vậy .

“ vậy thì xin mời tiểu thư ”

“”

“ nhà anh to thật đó ”

Nó trầm trồ khen căn nhà của hấn mà lòng đầy thán phục . Nhà to cửa rộng , tài năng không thiếu , tiền đề chết người , thật đúng là quá sung sướng .

“”

“ Nhưng....em thấy nó hơi lạnh lẽo ”

“ Dừng việc bình luận lại đitrà của em đây ”

Ngăn cản sự bình luận “ bất hợp pháp” của bạn gái , rồi đưa cho nó 1 cốc trà nóng .

“ Cảm ơn anh ”

“ giờ có thể nói anh nghe mục đích em đến đây chứ ? ”

“ Của anh đây”

Nó chìa ra 1 thiệp mời đưa cho hấn

“ Gì đây ? ”

Cầm lấy thiệp mời hấn hơi cau mày

“ thiệp mời của chị Thanh Thanh ”

“ đưa anh làm gì ? ”

“ vì nó là của anh ”

“ anh không đi ”

Hấn ngả người xuống sò lạnh nhạt nói .

“ em cũng đi mà , nh đi đi , coi như em xin anh đó , lần này thôi , em muốn xem bữa tiệc của nhà họ Nhạc thế nào , đi anh ”

Nó bắt đầu làm bộ mặt nũng nịu với hấn , nước mắt ngân ngấn trên con ngươi đen . Điều này khiến cho hấn không mềm lòng cũng không được .

Cuối cùng phải nói “ uk ” với nó . Nhảy cẫng lên vì vui mừng đến suýt ngã nó vui vẻ đi lấy 4 cái túi ở cái ghế đối diện đưa hấn 2 cái túi.

Nhìn vào trong đó toàn thấy quần áo hàng hiệu thì hấn cũng đã biết chủ ý nó là gì nên không nói gì mà chỉ lẳng lặng đi thay đồ.

30'sau đó

Hấn bước ra với 1 bộ đồ rạng rỡ . Đó là 1 chiếc áo sơ mi trắng để lộ khuy trên cùng không cài . Khoác ngoài là 1 bộ vest nhìn rất sang trọng và quý phái .

Còn nó thì là 1 chiếc váy màu hồng nhạt . Chiếc váy được thiết kế theo kiểu váy xòe nhiều tầng . Ở giữa là thắt lưng bằng vải với màu hồng đậm gắn liền là chiếc nơ khá lớn nhưng dễ thương ở phía sau nó . Mái tóc được búi cao gọn gàng . Khuôn mặt tuy là tự trang điểm nhưng đẹp hết ý .

“ anh không ngờ người lúc nào cũng chỉ biết chơi như em mà cũng có khiếu thẩm mỹ đó ”

“ đương nhiên rồi , từ nhỏ em đã thích làm nghề thiết kế đồ nên biết được ít cũng là chuyện thường thôi ”

“ mình đi ”

“ umk ”

BIỆT THỰ NHÀ HỌ NHẠC

“ Cậu Trí Long , xin chào ”

Thấy hấn bước vào bảo vệ canh cửa vội vàng đứng dậy chào hỏi lễ phép mà đầy sự kính trọng .

Cùng hấn đi vào trong , nó khá ấn tượng với sự bài trí của Nhạc gia

Các bàn ăn được sắp xếp theo kiểu nước ngoài là chính .

hầu hết nhìn dãy bàn 1 ở phía bên trái chỉ chứa toàn đồ ăn ngọt . Dãy bàn 2 ở giữa là đồ mặn . Dãy cuối cùng bên phải là đồ tráng miệng và rượu .

. Nhìn mà thèm đồ dã . Còn ở cạnh mấy bàn tròn nhỏ toàn là những sự tụ tập dành cho các tiểu thư , thiếu gia , chủ tịch các tập đoàn bàn chuyện này nọ , hợp tác làm ăn , đủ kiểu . Mọi người nói chuyện với nhau rất rôm rả .

Nhưng không khí dần thay đổi khi hấn hấn xuất hiện . Mọi ánh mắt đều đổ dồn lên nó và hấn . Ai cũng thắc mắc về cô gái đi cùng hấn là ai . Mấy ông già thì không quan tâm nhưng mấy cô gái trẻ là fc cuồng của hấn thì rất muốn biết và thậm trí còn nguyên rửa thăm nó . Ai kêu nó làm bạn gái của hot boy nổi tiếng nhất tạp trí quý tộc chi . Cũng may cho nó là vào 2 năm trước cuộc đính hôn của hấn và Thanh Thanh là tin mật nên chưa ai biết . Chứ không thì nó đâu còn mặt mũi mà đứng đây .

“ A , anh Long , Xuân , 2 người tới rồi hả ? ”

Đột nhiên tiếng gọi của Thanh Thanh vang lên .

“ chị Thanh Thanh , hôm nay chị rất đẹp ”

“ hi...cảm ơn emem cũng đâu kém .đi , chúng ta ra kia nói chuyện ”

“ Vâng ...mình đi anh ”

Khoác tay hấn nó kéo hấn đi cùng trong khi thực sự hấn không muốn có bất cứ dính dáng gì tới con nhỏ Thanh Thanh kia .

Nhạc Thanh Thanh đưa nó và hấn đến 1 chỗ khá là vắng vẻ cho tiện đường nói chuyện . Ở đây không khí không hề ngọt ngào , tiếng nhạc du dương vang nhẹ trong màn đêm gây cho con người ta 1 cảm giác rất thoải mái .

“ Đạo này anh ở Việt Nam mọi thứ vẫn ổn chứ Long ? ”

“ ừ ”

“ umk , mấy năm em ở bên Mỹ cũng không được thoải mái là bao....mà lâu lắm rồi em không gặp gia đình anh hay...tuần này ...em đến nhà anh nhé ? ”

Vừa nói Thanh Thanh vừa để ý đến cảm giác của nó , ánh mắt nó . Cô ta nói ra tất cả những điều này cũng chỉ hi vọng nó hiểu được rằng trước kia khi không có nó mình và Long từng rất thân thiết (cho dù sự thật không phải vậy)

Cảm thấy không khí gần như nặng hơn , nó tiện mồm nói :

“ Thôi , anh và chị Thanh Thanh ở đây nói chuyện em ra kia lấy ít rượu uống ”

“ ơ...Xuân ..”

Hấn định chạy theo nhưng bị Thanh Thanh cản lại .

“ A ..Long à , đột nhiên chân em đau quá anh ở lại giúp em đi ”

“ CÔ...”

Không quan tâm đến hấn và Thanh Thanh nữa nó chạy 1 mạch thật nhanh ra chỗ bàn rượu.

Bàn rượu

“ sao họ có thể thân mật vậy được chứ ? không để ý tới cảm nhận của người khác sao ? ”

Vừa chọn rượu nó vừa lăm bầm 1 mình .

bỗng từ đằng sau có 1 cô gái đi đến , trong tay có cầm mấy ly rượu đỏ , không may trượt chân vấp phải váy của 1 vị phu nhân nên ngã xuống , suýt làm

đổ cả 2 ly rượu lên người nó cũng may nó phản xạ cao nên tránh kịp .

Nhưng chung quy đi thì đâu tránh hết , ở phần cuối của váy vẫn còn dính 1 ít .

“ có mất nhìn không vậy hả ? ”

Vị phu nhân kia bực mình quay lại quát cô gái .

“ dạ , cháu xin lỗi ”

“ BIẾT BỘ VÁY NÀY BAO NHIÊU TIỀN VÀ MUA Ở Đâu KHÔNG ”

“ dạ ...”

Nó tự cười trong bụng với cái hành động đáng xấu mặt của bà già kia . Già rồi mà sức hết còn nhiều vải luôn .

Bỏ vào WC để tẩy rửa vết rượu thì xui xẻo nó lại gặp đúng con nhỏ Hương Kim trong đó .

“ a ..Trường Xuân , chào cô ”

“” Nó không nói chỉ liếc ánh mắt khinh bỉ về phía Hương Kim

“ Cô không ngạc nhiên khi tôi ở đây sao ? ”

“ Cô là cái thá gì mà tôi phải ngạc nhiên ? ”

Cười khẩy 1 cái nó nói 1 giọng lạnh tanh khiến cho Hương Kim phải rùng mình vì ánh mắt và giọng nói mang đầy sự khiêu khích . Cô ta còn không thể nhận ra được rằng cái người tên là Trường Xuân mà cô ta từng gặp ở hawaii lại là người như vậy sao ?

Thu hồi lại sự kinh ngạc cô ta lên tiếng :

“ cô đã kiêu hơn từ khi làm bạn gái Long nhĩ ? ”

“ Cái đó còn phải phụ thuộc ”

“ TRƯỜNG Xuân , tôi không biết tình cảm của cô và anh Long tốt đến nhường nào nhưng ...cô hãy nhớ 1 điều ...cô đang là kẻ chen ngang vào hạnh phúc của người khác , cô chỉ là 1 người đến sau thôi . Cô hãy nhớ đến lời cảnh báo này của tôi và chia tay anh Long đi ”

Hất cằm đầy kiêu ngạo Hương Kim huých vai nó 1 cái rồi đi luôn . Để lại nó với 1 sự thất vọng lớn trong đầu . Chen vào hạnh phúc của người khác . Ý cô ta nói là sao ? Rốt cuộc nó đã làm gì sai ?

Kết thúc buổi tiệc nó và hấn ra về . Trên đường đi nó không hề nhìn hấn mà chỉ nhìn ra ngoài cửa xe , ánh mắt vô thức như chẳng còn suy nghĩ dù có 1 thứ gì cả . Nhận ra nó khá lạnh hấn quan tâm hỏi .

“ có chuyện gì sao ? ”

“”

“ Xuân ”

“ không ...không có chuyện gì đâu anh ”

“ nếu có chuyện gì thì em cứ nói với anh , đừng giấu ”

Nó quay lại cười với hấn khi nghe hấn nói vậy

“ cảm ơn anh ...nhưng thực sự em không có chuyện gì .”

“ uk ”

Thấy nó có vẻ như không muốn nói thì hần cũng chẳng hỏi thêm hay làm phiền chỉ yên lặng lái xe đưa nó về nhà

Hết chương 29 .

Zing Blog

29. Chương 30 : Thiết Lập Kế Hoạch_thủ Đoạn Của Hương Kim , Thanh Thanh

Biệt thự nhà Họ Nhạc

Phòng của Nhạc thanh thanh

“ Chị thanh thanh , chị định tính sao với con nhỏ đó ? ”

Hương Kim đứng cầm cốc trà nóng ở cửa sổ , ánh mắt nhìn ra bên ngoài cửa sổ .

“ Đương nhiên là không thể tha rồi . ”

“ Nhưng ý em hỏi ở đây là chị tính sao ? ”

“ Chị cũng chưa biết nhưng cây cỏ đó phải diệt trừ tận gốc ”

“ ý nói là chúng ta phải giết nó sao ? ”

“ chính xác ”

“ em có này”

“ ý gì ? ”

“ chúng ta”

1 âm mưu đen tối dần được xây dựng . Rồi chuyện gì sẽ xảy đến với nó khi Hương Kim và Thanh Thanh sắp sửa ra tay .

Tất cả vẫn chỉ là 1 dấu hỏi chấm .

Can-tin trường

“ Chủ nhật tuần này chúng ta đi ra phố mua sắm ít đồ đi . ”

Cả 4 người hần , nó , Lâm và Tiểu Mễ ngồi ăn ở can-tin thì Tiểu Tám (Tiểu Mễ mình chế là Tiểu Tám vì rất là bà tám)

“ hay đi vào thứ 7 luôn đi ”

Nó lên tiếng

“ Ý hay đó , Long mày thấy sao ? ”

“ Vo kiến ”

“ ok , vậy thứ 7 mình đi chơi ”

Phòng hóa học

“ Hương Kim , hôm nay ở can-tin chị nghe nói là vào thứ 7 tuần này 4 người Long , Lâm , Xuân , Tiểu Mễ sẽ đi ra phố mua sắm ”

“ Hay rồi đây ”

“ em vừa nghĩ ra 1 cách khác , em thấy cách này còn hay hơn cách trước nhiều ”

“ Em luôn thông minh hơn chị ”

“ Chúng ta sẽ bắt cóc nó ”

“ Liệu được không ? ”

“ Nhân cơ hội nó ở 1 mình ”

“ Vậy em chuẩn bị hết đi ”

“ ok ”

“ Xuân , chị nghe nói là cuối tuần này em đi mua sắm hả ? ”

“ vâng , chị có đi không? ”

“ à . thôi , hôm đó chị bận .”

“ vậy sao , tiếc thật .”

Nó làm bộ mặt tiếc nuối nhìn Thanh Thanh

“ không sao đâukhông đi được lần nàythì chị em mình sẽ đi lần khác ”

“ chắc vậy chị ạ ”

***** Sân thượng

“ 2 ngày nữa là đến thứ 7 rồi , vui quá ”

“ em thích đi chơi đến vậy sao ? ”

“ đương nhiên rồi , em rất thích nữa là đằng khác ”

Nhìn thấy sự vui vẻ trên gương mặt nó hẳn cảm thấy cũng vui lây . Vừa mới ngày hôm qua còn phải nhìn thấy sự ủ rũ trong nó còn bây giờ nụ cười rạng rỡ lại xuất hiện trên khuôn mặt người con gái hẳn yêu .

“ vậy thứ 7 này ra phố em định mua gì ? ”

“ thì mua những gì muốn mua ”

“”

Gió chiều mát lạnh thổi bay mái tóc nó , đứng trước lan can tầng thượng nhìn nó như 1 nữ thần baaof trời . Khuôn mặt dịu dàng đầy vẻ ấm áp . Khiến cho lòng ta cảm thấy như được giải tỏa hết nỗi phiền muộn .

“ Long nàyem....có thể hỏi anh thứ này được chứ ? ”

“ em nói đi ”

“ anh...và Thanh Thanh rốt cuộc có quan hệ gì ? ”

“ Sao...đột nhiên em lại hỏi như vậy ? ”

“ Em...chỉ hỏi vậy thôi , nếu anh không muốn trả lời thì...”

“ anh và cô ta chỉ là bạn thuở nhỏ ”

“ thậtchứ ? ”

“ uk ”

“ vậy thì tốt rồi . ”

“ có gì sao ? ”

“ không ...không có gì cả ”

Nó vội vàng trờ lại khi hắn hỏi vậy , mặc dù trong lòng có hơi nghi ngờ 1 chút .

Trở về lớp

Trong giờ học Tiểu Mễ gửi thư cho nó .

” sao rồi hả , lại có chuyện gì với anh Long nên nhìn mặt mới rầu rĩ vậy phải không ? ”

“ không có ”

“ chứ là gì ? ”

“ chắc do sắp tới ngày nên mới hay cáu giận tự nhiên vậy thôi . * cười mỉm * ”

“ umk ...vậy thì mình yên tâm rồi ”

“ TRƯỜNG XUÂN ”

NÓ ĐANG ĐỊNH GỬI THƯ cho Tiểu Mễ thì bị bà cô chủ dạy anh văn gọi đứng dậy .

“ What are you doing? ”

“ Do not do anything. ”

“ I was a stubborn student I've ever met, go out fast for me. ”

“ ok ”

Nó không ngần ngại nói ok ngay cả khi có lệnh bị đuổi ra khỏi lớp . Nó thù bà giáo dạy anh văn này cực kỳ . “ Chờ đó , ta sẽ không tha cho người đâu ” (câu nói trong đầu nó)

Kết thúc 1 buổi học đầy mệt mỏi nó vác chiếc cặp sách ra về . Lòng đầy sự chán nản , giờ nó chỉ muốn về nhà và ôm lấy chiếc giường mà ngủ 1 cách ngon lành . Điều nó mong mỏi nhất bây giờ là ngày thứ 7 sẽ tới thật nhanh để nó còn đi chơi . hiazzzzzzzzzz , chán quá .

“ XUÂN ƠI ”

Tiếng gọi í ới của Tiểu Mễ xuất hiện đằng sau nó .

“ chuyện gì ? ”

“ đi vào thư viện ôn bài với mình đi , mai thi môn Văn rồi ”

“ khỏi cần ôn ”

“ không ôn sao thi ”

“ mình thuộc hết rồi ”

Quay bước đi luôn sau khi nói xong những gì cần nói . Nó chẳng thèm quan tâm đến ánh mắt của Tiểu Mễ đang ngân ngấn sự đau khổ “ giả tạo ” .

“ cậu cậu thật vô tâm ”

“ ”

“ hứ vậy thôimình đi gọi Lâm ôn cùng ”

“ ĐÚNG ĐÓ , MÌNH LÀM VẬY CŨNG CHỈ MUỐN TÌNH CẢM CỦA CẬU VÀ LÂM TỐT HƠN THÔI CHỨ KHÔNG CÓ Ý GÌ ĐÂU NHA ”

Đứng ở cuối hành lang nó hét to với Tiểu Mễ , cũng phải thôi nếu nó làm vậy thì lợi cho Tiểu Mễ và Lâm rồi .

Đi trên con phố tấp nập người và xe cộ . Tiếng còi xe máy , tiếng phanh xe đạp , tiếng nói chuyện và cả các tiếng kêu phát ra từ đủ các nhà máy , xí nghiệp . Nhưng đầu óc nó giờ như chẳng nghe thấy được những thứ đó . Cầm chiếc cặp sách lê bước chân nặng trĩu trên đường mà chỉ nghĩ đến chuyện Hương Kim nói ngày hôm qua mà chẳng hề để ý đến đèn xanh đèn đỏ hay đèn vàng gì cả , nó cứ đứng đờ ra giữa đường .

BÍP BÍP BÍP

“ NÀY CÔ BÉ , ĐI ĐI CHO MỌI NGƯỜI ĐI CHỨ ”

Mãi đến lúc ông lái xe ngồi trong ô tô thò đầu ra ngoài quạt nó thò nó mới giật mình chạy thật nhanh sang đường bên kia , nhường chỗ cho đám ô tô , xe cộ đầu đá nhau , giành lấy đường đi .

Về nhà

Nằm ườn ra trên sofa nó thò tay vào trong cặp lôi ra chiếc điện thoại và thấy có 1 tin nhắn gần bị xóa đã được lưu lại .

- về sao không nói anh 1 tiếng anh đưa về ?

Dòng tin nhắn này là do hần gửi đến nhưng đọc rồi nó cũng chẳng buồn trả lời . Cảm giác mệt mỏi đã lấn át nó . Thiếp đi ngay tại sofa nó không còn quan tâm tới thứ gì đang diễn ra xung quanh mình . Hôm nay là 1 ngày mệt mỏi cần suy nghĩ nhiều về tình cảm của nó .

nó đâu ngờ rằng khi yêu lại phải đau đầu như vậy , đau vì 1 chuyện nhoe nhoi , đau vì 1 câu nói chỉ là hư vô của người khác .

Hết chương 30.

mọi người ỉnh xin lỗi nha , vì phải viết theo đúng chủ đề nên mình chỉ viết được ít như vậy thôi . Rất mong các bạn thông cảm cho .

Zing Blog

30. Chương 31 : Bắt Cóc

Cuối cùng qua 2 ngày đợi chờ mòn mỏi để được đi chơi thì hôm nay cả 4 đứa chúng nó đã được toại nguyện . Điểm hẹn là nhà thờ JanNi trong thành phố .

Hần được phân công đi đón Tiểu Thư Trường Xuân , còn Lâm thì đi đón bà cô “ Tiểu Tám ” .

Nhà thờ Janni

Hôm nay ai cũng ăn mặc rất giản dị nhưng cuốn hút . Hần đơn giản chỉ là chiếc áo phông trắng và chiếc sơ mi sọc ca rô cùng chiếc quần jean đen nhìn rất là phong cách .

Nó nhà ta là 1 chiếc áo pull lệch vai sọc kẻ đen , kết hợp cùng là 1 chiếc quần short bò . Tóc buộc cao thêm chiếc bờm không quá dườm già thì nhìn nó hết sức dễ thương trong biển người đông đúc của Hà Thành .

Tiểu Mễ chỉ mặc 1 chiếc váy làm = vải cao cấp nhưng nhìn quá khá bình thường , khiến cho người ta dễ dàng tin đó không phải hàng hiệu thêm 1 đôi giày búp bê , mái tóc xõa ra 1 cách kute . Nhìn thì đúng là không giống “ Mễ chần tinh ” nhà mình chuyt nào cả .

Lâm vẫn là cái kiểu áo ăn mặc một sách khi ra ngoài . Cái kiểu ăn mặc giống thư sinh nên chắc các mem đọc cũng tự hiểu được phải không , thế nên không cần tae nhiều .

“ ra phố đúng là có cảm giác thoải mái mà ” Nó vươn vai đi trước cả đám mà hưởng thụ 1 mình , tiếng nói trẻ con vang lên trong bầu trời xanh thẳm khiến cho người ta nhìn nó bằng 1 ánh mắt rất chăm chú .

“ này , làm vậy nhiều quá cẩn thận vượt fan anh Long đó ”

Tiểu Mễ cảnh báo với giọng nói đùa cợt rồi quay ra phía hấn và Lãm hỏi 1 câu :

“ có phải không 2 anh ? ”

“ hì , chắc em nói đúng . ” Lãm chỉ cười cười mà không giám phản đối ý kiến của bạn gái .

“ tôi thì chẳng quan tâm , vượt cũng chẳng sao ? ”

“ NÀY ”

Đột nhiên nó quát to khiến Tiểu Mễ và Lãm giật mình

“ Chuyện gì ? ” Cả 2 cùng hỏi

“ ra phố để chơi hay để nói chuyện ? ”

“ Cả 2 / chơi ” Lãm và Tiểu Mễ mỗi người 1 ý kiến

“ còn anh ? ”

Nó quay ra phía hấn

“ em chơi cũng không sao , nói chuyện cũng chẳng sao , anh chiều hết nên không có ý kiến miễn là đừng có gây chuyện ”

Hấn đứng dựa người vào bức tường bên ngoài nhà thờ , 2 tay khoanh trước ngực .

“ xí , anh làm như em hay gây chuyện lắm vậy ”

“ Vậy chứ thứ 6 ai là người vào phòng làm việc của cô dạy văn phá hoại bản giáo án và các dụng cụ làm đẹp mà bà ta mới mua mất hơn 8 triệu ? ”

“ à thì , tại mụ ta gây thù với em đó chứ . ”

“ thôi nào 2 cái người này đi thôi ”

Lãm kéo long , Tiểu Mễ kéo nó . Cả 4 người cùng nhau đi dạo khắp thành phố = xe ô tô , xem có thứ gì không thì mua .

Đi qua chợ LaHen đột nhiên nó bảo hấn dừng xe nói là vào đây có rất nhiều thứ đẹp để mua . Mọi người nghĩ là nó đã từng vào đây rồi nên mới biết chứ thực ra nó không nói nên mọi người cũng không thể biết rằng là địa điểm ở đây là do Thanh Thanh cố tình nói với nó . Cô ta bảo tuy không đi cùng nhưng cũng có thể giới thiệu cho nó vào chỗ rất đẹp , tuy ở đó đông người nhưng mà nhiều đồ đẹp .

Tạt xe vào bãi đỗ xe rồi hấn cùng 3 người kia đi vào trong chợ .

“ wa , Xuân cậu nói chuẩn thật , ở đây tuy đông người nhưng rất nhiều đồ đẹp , lại đây xem ở đây có mấy cái kẹp tóc rất đáng yêu nè ”

Tiểu Mễ tuy phải chen chúc trong dòng người đông đúc nhưng vẫn phải cố mà nói với nó những điều này .

“ uk , mình đã nói rồi mà , Long anh thấy được chứ ? ”

“ anh chỉ thấy ngọt ngào thôi . ”

Hấn có vẻ không được hòa đồng cho lắm ở những nơi như vậy . Cũng phải thôi bảo hấn hòa đồng thì cũng là 1 việc khó khăn đấy . Ở tông 1 căn biệt thự to khủng bố mà ở có 1 mình , bây giờ đột nhiên lại đi chui vào cái ổ nhiều chuột này hấn chịu thể nào nổi , may mà là vì nó chứ không thì chắc...hấn có chết cũng chẳng bao giờ đến đây .

“ tời tới vậy ? ”

Về mặt nó hơi ủ rũ , như nhận ra được 1 thứ không vui thể hiện ở nó hấn dụi giọng .

“ nhưng anh vẫn chịu được , bởi ít nhất những thứ đó vì em ”

Nắm chặt lấy bàn tay của nó hẳn cũng đỡ cảm giác ngọt ngào khi trong đầu chỉ còn sự thoải mái .

“.....” Nó không nói cũng không cười nói chung là không biểu cảm chỉ lẳng lặng siết chặt lại bàn tay hẳn , thay cho lời nói “ hãy nắm chặt tay em thêm 1 chút ” .

Đột nhiên hẳn nhớ ra là để quên 1 thứ cần tặng nó trên xe nên vội kéo nó ra chỗ Tiểu Mễ và Lâm .

“ Đây , trông chừng cô ấy dùm tao . ”

“ HẢ ” > NÓ

“ Ờ , được rồi mà mày đi đâu ”

“ bận chút chuyện phải giải quyết ở xe ”

“ này , bao giờ anh về ”

“ 10’ ”

“ Ờm ”

Gửi “ trẻ nhỏ ” xong hẳn chạy thật nhanh ra bãi đỗ xe lấy chiếc vòng tay rồi chạy về phía chợ nhưng khổ ngay ở cái chỗ là bỗng nhiên có 1 chiếc xe của đoàn gánh xiếc nào đó đi qua nên khiến cho sự tắc nghẽn giao thông đã tắc giờ còn tắc hơn , vì vậy hẳn đành trú tạmvaoaof 1 chỗ vắng người để chờ cho tới khi vắng bớt người rồi chạy về chắc vẫn chưa muộn .

Trong khi đó ở chỗ Lâm nó có vẻ không được quan tâm chú ý lắm . Bỗng nhiên lúc đó Tiểu Mễ chạy đến kéo tay Lâm .

“ Lâm , ở kia có đôi giày đẹp lắm , đi với em ra mua chúng đi ”

Nghe Tiểu Mễ nói thế thì thực ra Lâm cũng không thể cãi nhưng trong tình thế này thì sao hẳn giám làm trái lệnh Long mà bỏ nó chứ .

Như nhận ra sự e ngại khi Lâm nhìn nó thì nó cười tươi .

“ không sao đâu , 2 người đi đi , em đứng đây chờ ”

“ hay cậu đi luôn với bọn mình đi ”

“ thôi khỏi , mình đứng đây được rồi ”

“ umk , vậy thì em đứng đây anh là Tiểu Mễ ra kia mua giày xong sẽ quay lại ”

“ umk ”

Nhìn theo bóng dáng của Tiểu Mễ và Lâm bỗng nó nhận được 1 tin nhắn . Nhìn vào màn hình thì nhận ra đó là tin nhắn được gửi đến từ số máy của Thanh Thanh .

- em ra chỗ ngã tư đường số 3 của chợ đi , chị đang đứng đó chờ em , có cái này rất hay cho em đây .

“ ngã tư đường số 3 sao ? hình như là nó ở đằng sau thì phải ? ”

Nó tự nói với mình rồi không nhận ra rằng mình đang bắt đầu đi mà chưa hề nói gì với Lâm và Tiểu Mễ .

Ngã tư đường số 3

Đi đến đây rồi nó mới thấy nơi này chỉ là 1 bãi đất trống không có 1 bóng người . nó không biết nhiều về nơi này nên cũng không hiểu lý do vì sao nó lại vắng vẻ đến vậy .

“ em đến rồi à ? ”

Nghe thấy Thanh Thanh ở đằng sau mà cứ như nghe thấy tiếng người khác nhưng rồi nó cũng nhanh chóng quay ra .

“ vâng ”

“ em đến sớm hơn chị tưởng đấy ”

“ hicũng không có gì đâu chị ”

2 người im lặng không nói . Và ở 1 nơi nào đó trong người nó cảm thấy có thứ gì đó rất khác ở Thanh Thanh . Nhưng là khác về cái gì ? nó vẫn không thể hiểu thì bỗng từ đằng sau có 1 cánh tay luồn qua đầu nó bịt lấy mắt nó rồi mọi thứ xảy ra thế nào thì**ĐỐI VỚI NÓ GIỜ CHỈ CÒN LẠI 1 SỰ ĐEN TỐI** , nó chỉ có thể nhìn thấy thứ cuối cùng mà nó thấy trước khi đôi mắt kia nhắm lại là 1 nụ cười đều giả của Thanh Thanh kèm theo câu nói .

“ CÁI KẾT CHO MÀY LÀ ĐÂY ”

hẾT CHƯƠNG 31.

Zing Blog

31. Chương 32 : Đỡ Dạn

Mua quần áo xong thì Lâm và Tiểu Mễ đã không thấy nó đâu . 2 người thắc mắc không biết chuyện gì đã xảy ra với nó thì liền hốt hải đi tìm nhưng khi tìm không ra 2 người bắt đầu lo lắng . Lo ở đây không phải là lo hấn sẽ nổi thái độ thế nào mà là lo không biết bây giờ nó thế nào . Chẳng lẽ là nó về trước rồi chẳng ?

“ phải làm sao giờ anh ? ”

“ còn biết làm sao nữa gọi cho thằng Long thôi chứ biết làm gì ? ”

“ chuyện gì vậy ”

bỗng từ phía sau tiếng nói lạnh nhạt của hấn vang lên như là ma làm cho Tiểu Mễ giật mình , Lâm thì tránh được bởi làm bạn với nhau lâu vậy nên câu cũng quen .

“ Xuânmất tích rồi ”

1s

2s

3s

“ rốt cuộc là mày đã trông chừng cô ấy như thế nào **VẬY HẢ** ? ”

Giọng nói ngày 1 cao dần hấn tức giận hỏi Lâm

“ anh Long à , mọi chuyện không phải như anh nghĩ đâu , tại em muốn mua giày nên rủ anh Lâm đi cùng và cũng đã rủ cả Xuân nhưng cô ấy nói là bọn em cứ đi đi còn cô ấy sẽ đứng đó.....”

“ đủ rồi ” > hấn cắt lời

“ Bây giờ mày định tìm Xuân bằng cách nào ? ”

“ ra bãi đất trống ở ngã tư đường số 3 đi ”

Mặc dù là không biết nhưng hấn đoán chắc ở cái chợ nay thì chỉ có ngã tư đường số 3 là ít người qua lại , thậm chí là còn chẳng có người nên nếu muốn bắt cóc nhất định tên bắt cóc phải chọn 1 nơi kín người để làm nhiệm vụ .

Bãi đất trống

“ Long , mày nhìn này đây chẳng phải là kẹp tóc của Xuân sao ? ”

Qua 1 vòng khám xét bỗng Lâm tìm thấy 1 chiếc kẹp tóc của nữ nằm ngay dưới gốc cây mà hồi nãy nó đứng nói chuyện cùng Thanh Thanh . Nhìn kỹ mới nhận ra là chiếc kẹp tóc nó kẹp vàopf ngày hôm nay .

“ ở đây cũng có mấy vết chân và vết bánh xe nữa ”

Tiểu Mễ nhìn đồng bùn có dính dấu vết . Hấn và Lâm nghe vậy thì chạy ra .

Theo suy đoán của hấn những vết chân nhỏ như vậy thì chỉ có phụ nữ mới có , vết chân còn lún xuống khá sâu như kiểu còn mang theo thứ gì đó rất nặng nề . Gần đến chỗ bên ngoài còn xuất hiện vết bánh xe ô tô . Điều khiến hấn nghi ngờ nhất là những vết chân , đây rõ ràng là vết chân con gái thậm trí là còn có 2 người . Vậy 2 người đó chỉ có thể là .

“ Thanh Thanh và Hương Kim ” > hấn

“ mà nghĩ vậy sao ? ”

“ theo suy đoán tao là như vậy ”

“ 2 ngườiđang nói người bắt cóc Xuân có thể là Hương Kim và người con gái tên Thanh Thanh mới chuyển đến đó sao ? ” > Tiểu Mễ

“ đó là ý nghĩ của bọn anh ” > Lâm

Không khí dần trở nên nặng nề , mọi người ai cũng rơi vào tình trạng khó đoán .

NHÀ hoang

Mắt nó dần mở ra sau cơn mê man nhiều giờ trước . Lúc tỉnh lại thì trước mắt nó không có 1 thứ gì cả ngoài chiếc cửa đã bị đóng và cái bóng điện mờ mờ sắp hỏng . Ngoài ra thì quanh phòng chỉ còn lại 1 màn đêm u tối đến rợn người . Gió từ ngoài cửa sổ lùa vào khiến nó lạnh buốt định đưa tay lên ôm người nhưng bây giờ nó mới nhận ra mình đang bị trói vào 1 chiếc cột .

đau tay quá đi

Nó bắt lực rũ cái đầu xuống thở dài 1 tiếng rồi lại ngẩng đầu lên . mà cũng may bởi vì hồi nãy nó có để chiếc điện thoại thứ 2 trên xe , cái máy điện thoại đó của nó đã được hấn cài chức năng chuông ở đâu là tố biết liền . Có nghĩa là nếu nó bị làm sao mà may mắn là hấn giữ điện thoại thì việc biết nó ở đâu là quá dễ .

Đột nhiên chiếc cửa bị 1 sự tác động bên ngoài thì liền ” RẦM 1 tiếng to .

Cánh cửa mở ra nó liền nhìn thấy Thanh Thanh tay đang cầm 1 con dao sắc nhọn tiến tới chỗ nó

“ Thanh Thanh , sao lại là chị ? ”

“ mà không biết sao hả Xuân , để tao nói ày nghe nhé ! ”

LẠI 1 tiếng nói quen thuộc nữa vang lên , nó nhìn lên thì lại thấy gương mặt kiêu căng của Hương Kim cũng đang tiến tới gần mình .

“ mà nhớ không khi ở buổi tiệc tao đã cảnh cáo mà đừng bao giờ động đến Long nữa vì mà đang là người cản trở hạnh phúc của người khác .”

“ ”

“và tao xin thông báo 1 tin buồn ày , Chị Thanh Thanh đâylà hôn phu đã được đính ước với anh Long vào 2 năm trước .”

Nó như nghe thấy tiếng sét nổ đùng bên tai . Mọi thứ như vô hình với nó , 1 cảm giác nhói lên ở ngực trái . Tại sao lại như vậy ? tại sao tất cả chuyện này lại xảy đến với nó ? tại sao ? Chẳng phải hấn đã nói hấn và Thanh Thanh chỉ là bạn thôi vì sao giờ người ta nói là Thanh Thanh là hôn phu của hấn . Vì sao ?

Tim nó như bị ai cắt ra thành nhiều mảnh , đau có , xót có , ngay cả vô vọng cũng tồn tại trong khoảnh khắc này .

“ mà đừng nên đau khổ nữa Xuân à , bởi vì ngay từ ban đầu Long đã là của tao ”

Thanh Thanh lại gần nó hơn và nói những điều dường như nó không muốn nghe vào lúc này .

“ tại sao mày lại nở lòng nào cướp đi anh ấy ra khỏi vòng tay tao ? HẢ CON KHỐN ”

CHÁT

Sự tức dè nén lên con người của Thanh thanh cô ta tát nó 1 cái mà lòng tràn đầy tức giận . Gương mặt trắng hồng của nó giờ đã in hằn 1 vết tay đỏ rực .

Đau à ? bây giờ cái tát ấy có đau bằng nỗi đau trong tim nó ?

Rất à ? Liệu cái tát đó có bằng được sự bỏng rát trong tình yêu của nó ?

Tất cả những cảm giác ấy giờ cũng chỉ còn là hư vô của nó mà thôi .Hiện giờ nó như đang ở dưới địa ngục trần thế .

-----Trên xe

Trên đường đưa Lãm và Tiểu Mễ ra về hần như nghĩ ra điều gì đó thì liền bảo Tiểu Mễ kiểm tra bên cạnh xem có điện thoại kia của nó không thì quả nhiên nó có để lại 1 chiếc điện thoại nữa trên xe . Hần như vui mừng khi bắt được vàng , lái xe thật nhanh đưa Tiểu Mễ về rồi hần và Lãm cùng nhau về nhà .

-----Biệt thự của hần

Hần mặc nhanh 1 bộ quần áo màu đen vào , Lãm cũng vậy . 2 người đều chuẩn bị 2 khẩu súng mang theo .

“ đầy đạn chưa ? ” > hần hỏi

“ ok hết rồi , bật chức năng dò tìm lên đi . ”

“.....”

Hần không nói chỉ lẳng lặng bật chức năng dò tìm trong điện thoại nó ra . Bực mình thay , chức năng đó đã bị nó cài mật khẩu , phải mở được mã thì mới biết được hiện giờ nó đang ở đâu .

“ làm sao giờ ? ” > lần này thì là Lãm đặt câu hỏi

Lần này Long nhà ta cũng không nói mà cũng chỉ yên lặng cầm chiếc điện thoại ẩn nhanh các con số trong ngày sinh tháng đẻ của mình ra . Ai ngờ , cái máy lên tiếng .

“ xin chúc mừng , mật khẩu của bạn đã đúng , chủ nhân hiện giờ cô ấy đang ở căn nhà số 17 đường SUNJU , thuộc phố AJALi ”

“ đi thôi ” > hần nói

“ uk ”

-----Nhà hoang

“ Xuân à , mày chuẩn bị chết đi ”

TRên tay Thanh Thanh mân mê con dao sắc nhọn , còn tay kia thì cầm 1 khẩu súng .

“ cô muốn làm gì ? ”

“ mày còn hỏi sao ? đương nhiên là tao giết mày rồi ”

“ cô đang đùa tôi sao ? ”

“ đùa ...mày nghĩ bây giờ là lúc nào rồi mà tao còn muốn đùa với mày như trước kia ”

“ cô thật bì ổi ”

“ hahahahahagiờ nói đến chuyện này cũng đã vô nghĩa rồi ”

“ cô”

Thanh Thanh dí sát con dao vào phần mặt nó , từ từ trượt nhẹ xuống .

“ mày muốn tao cắt phần nào trước ? ”

“ im đi , cô không được làm vậy ”

“ câm miệng , mày không có quyền nói từ đó ở đây ”

Hương kim đứng khoanh ở đó mà xem kịch hay , cuối cùng không cần động tay động chân gì mà vẫn có người đến để trả thù dùm cô ta .

“ ông trời đúng là thương mà ”

Miệng cô ta cong lên thành 1 nụ cười sảo quyệt rồi đột nhiên từ bên ngoài xuất hiện 1 tên canh cửa

“ báo.....ở bên ngoài xuất hiện 2 thằng con trai mặc đồ đen và đã bắn hết tất cả các vệ sĩ bên ng....”

PÀNG

Tên vệ sĩ kia kịp nói hết câu thì hắn đã xuất hiện từ đằng sau và bắn vào chính đầu tên đó 1 phát mà không mang 1 sự thương tiếc nào cả .

“ Long ” Hương Kim và Thanh Thanh cùng nhau thốt lên khi nhìn thấy hắn . Mặt Hương Kim hiện giờ đã hiện lên 1 nỗi sợ nhưng Thanh Thanh thì không hề mà cô ta còn hết sức bình tĩnh mân mê lấy gương mặt nó rồi liếc ánh nhìn qua hắn . Tay vẫn còn lăm le con dao trên cppr nó , còn 1 tay thì hướng súng về phía hắn khi nhận ra tay hắn cũng đang cầm súng với ý định sẽ bắn mình .

“ sao hả Long , bắn đi , anh bắn rồi thì trước lúc đó tôi sẽ kết liễu mạng sống của bạn gái anh ”

“ cô muốn gì ? ” > hắn hỏi

“ tôi muốn anh yêu tôi ”

“ nực cười ”

“ anh”

“ cô nghĩ cô là cái thá gì mà tôi phải yêu cô , xét cho cùng nếu yêu cô tôi chẳng có ích lợi gì cả bởi cô vẫn mãi mãi chỉ là 1 con chó của NHạc gia . Con à ? đó chỉ là cái danh nghĩa mà cô nhận được từ họ thôi ”

“ im đi ...anh mà còn nói nữa tôi sẽ bắn anh đó ”

“ cô làm được thì làm đi ” hắn nói giọng đầy thách thức

“ ĐỪNG LONG” NÓ HẾT TO

“ anh đừng thách tôi ”

PÀNG

Trong giây phút nàu mắt nó gián chắc viên đạn gần như sắp bay tới chỗ hắn , chỉ còn cách hơn 2 m nữa thôi . Đột nhiên nó dùng sức đẩy tay Thanh Thanh ra , chạy thật nhanh đến chỗ hắn vàNó trở thành bìa đỡ đạn cho hắn , lúc đó 1 viên đạn bay đến , lao thẳng vào phần lưng giữa của nó . Như khuyu đi nó ngã gục trong vòng tay hắn . Không nói gì tất cả mọi người đều im lặng . Chờ đến khi Lãm vào hắn mới bế nó đứng dậy còn mọi việc để cho thằng bạn xử lí .

Hết chương 32 .

Mời các bạn đọc chương 33 : những bức ảnh và chương 34 : Em muốn chia tay !

Zing Blog

32. Chương 33 : Những Bức Ảnh

Kết thúc tất cả cuối cùng nó lại là người chịu thiệt nhiều nhất . Sau khi đỡ viên đạn đó nó được hấn đưa đến bệnh viện để cấp cứu , tạm thời tin này đã được hấn chặn không cho bất kỳ ai biết kết cả là ba của nó . Nếu để cho ba nó biết chuyện này không chỉ ông ta làm ầm lên mà có khi còn không cho nó quen hấn nữa nhưng điều hấn lo nhất hiện giờ là nó , bây giờ ngồi ghế ngoài hành lang mà hấn không thể nào yên lòng .

Nhìn phòng cấp cứu mà hấn lại nghĩ đến chuyện hồi nãy khi đưa nó vào bệnh viện .

“ anh là người nhà của bệnh nhân phải không ạ ? ”

“ đúng ”

“ umk ...tôi muốn nói với anh là cô ấy đang có 1 viên đạn nằm rất sâu ở trong lưng nên bây giờ chúng tôi cần phải phẫu thuật để lấy viên đạn đó ra ”

Lúc này trái tim hấn dường như là nghẹn lại đến không thể chịu được nữa , làm gì có ai nghe tin bạn gái mình phải phẫu thuật mà không đau lòng cơ chứnếu hấn không đau thì tình cảm hấn giành cho nó chỉ toàn là 1 sự dối trá .

“ vậy giờ ý bác sĩ tôi phải ra làm thủ tục nhập viện cho cô ấy ? ”

“ chính xác ”

“ vậy được ”

“ vâng , mời anh đi đường này ”

Sau tất cả thì vẫn là hấn thấy bản thân mình có tội nhiều nhất . Giá như ông trời cho hấn gặp nó sớm hơn thì chẳng phải là tốt hơn hay sao ?

Cộp Cộp Cộp

“ Long , Xuân sao rồi ? ”

“ Anh Long à , Xuân sao rồi anh ? ”

Lâm và Tiểu Mễ chạy đến hỏi hấn 1 cách đầy lo lắng .

“ cô ấy đang trong phòng phẫu thuật ”

“ Bác sĩ nói sao lúc trước đó ”

“ ông ta nói trong lưng cô ấy có 1 viên đạn rất sâu , cần phải phẫu thuật để lấy nó ra ”

Trong giọng nói vẫn chỉ chứa đựng sự lạnh lùng không hơn không kém

“ vậy tính tới giờ là bao lâu rồi ? ” > Tiểu Tám

<>“ hơn 1 giờ .”

<>“ lâu như vậy mà vẫn chưa xong sao ? ” > Lâm

<>

<>Bầu không khí lại 1 lần nữa được lặp lại như buổi chiều ngày hôm nay . Căng thẳng đến nghẹt thở . Nặng nề đến rùng rợn .

<>

<>Bỗng nhiên lúc đó cửa ánh đèn của phòng phẫu thuật vụt tắt , cánh cửa dần được mở ra 1 ông bác sĩ già bước đến chỗ chúng nó . Lâm và Mễ Mễ thì hốt hải chạy ra hỏi ông bác sĩ còn hấn chỉ im lặng ngồi ở ghế mà nghe kết quả 2 đứa kia thu thập được .

<>

<>“ bác sĩ , bạn cháu sao rồi ạ ? ” > Tiểu Mễ

<>“ à . Cơn phẫu thuật đã thành công chúng tôi đã gấp được viên đạn đó ra “

<>“ vậy thì tốt quá “

<>“ nhưng....cô ấy cần nghỉ ngơi thêm nên mọi người tránh gây kích động cho ấy nhé “

<>“ vâng , cảm ơn bác sĩ “

<>“ Long , mày không vui khi nghe tin này sao hả ?”

<>

<>Nhìn thấy bộ dạng hần vậy Lâm tiến tới hỏi .

<>

<>“ đúng đó Long , anh không thấy vui sao ? “

<>“ vui hay buồn thì nói tóm lại cô ấy cũng đã qua cơn nguy kịch “

<>

<>Mặc dù hần nói như vậy mà lẳng lặng bỏ đi nhưng thực chất trong đáy mắt con người kia vẫn còn đang giấu giếm 1 sự vui mừng khó tả .

<>_____ Phòng
dưỡng bệnh

<>

<>“ Xuân , cậu thấy sao rồi ? “

<>

<>Tiểu Mễ thấy nó tỉnh lại thì liền hỏi (kỳ nha , trúng đạn mà tỉnh sớm dữ , chắc do không biết mệt là gì đây mà)

<>

<>“ umk “

<>“ mọi người lo lắng cho cậu lắm đó . “

<>“ vậy sao , thế họ đâu ? “

<>“ họ ? “

<>“ là những người quan tâm tới mình đó . “

<>“ hi . Lâm và Long đang ở ngoài kia , và còn nữa ở kia mình nói chung còn giờ mới nói riêng nè , lúc cậu được đưa vào viện và khi đang ở trong phòng phẫu thuật anh Long đã lo lắng lắm cho cậu đó “

<>“ cậu có thể thôi nhắc đến cái tên đó được không hả ? “

<>Nó trở nên cáu gắt khi chỉ nghe Tiểu Mễ nhắc đến hần .

<>“ Cậu và anh ấy xảy ra chuyện gì sao ? “

<>“ thôi đi , mình mệt rồi “

<>

<>Lật nhanh tấm chăn lên người nó cố gắng cự mình mặc kệ cơn đau đang cào xé ở lưng . Thấy nó như thế thì Tiểu Mễ dường như cũng đã hiểu được phần nào và lí do vì sao nó cảm thấy tức với hần thì liền nhẹ giọng an ủi .

<>

<>“ chắc do Hương Kim đã tác động lên cậu thứ gì đó đúng không ? ”

<>“” Nó im lặng

<>“ Mình thấy cậu đừng nên tin khi chưa có bằng chứng , nếu họ chỉ nói bằng mồm thì đâu thể tin là sự thật phải không ? ”

<>

<>Suy nghĩ miệt mài về những lời Tiểu Mễ nói nó cảm thấy cũng khá đúng . Không thể nào chỉ vì 1 lời nó của người ngoài mà để tình cảm giữa nó và hắc được . Mọi chuyện đều phải có bằng chứng . Đúng , nhất định là như vậy , nhất định .

<>

<>“ nè , quay qua đây đi , cậu làm người bệnh mà vậy hả ? ”

<>Tiểu Mễ kéo nhẹ tay nó giật giật chiếc chăn ra .

<>“ Mễ Mễ à , mình muốn ngủ ”

<>“ Cậu mệt sao ? ”

<>“ uk ”

<>“ vậy thôi ngủ đi , mình ra ngoài . À , mà này”

<>“ What ttttt ? ”

<>“ TRên này là đồ ăn được giữ nóng trong hộp có nhiệt độ vậy nên khi nào cậu tỉnh dậy thì nhớ ăn nha ”

<>“ Biết rồi mà , làm như mình trẻ con không bằng ”

<>“ ờ , được rồi mình đi đây ”

<>“”

<>

<>Cạch

<>

<>_____Bãi cỏ dưới bệnh viện

<>

<>5h30' chiều

<>

<>“ Long , tao xử lí con nhỏ Thanh Thanh rồi ”

<>Cầm 1 lon 7up đưa cho hắc Lâm nói

<>“”

<>“ Tao đã cho cô ta biến khỏi Nhạc gia rồi ”

<>“ chỉ vậy thôi ? ”

<>“ Không , tao còn cho người dạy cho con nhỏ đó 1 bài học nhớ đời , hiện giờ tay trái của con nhỏ đó đã không thể làm gì được nữa . ”

<>“ Sao không phải là cái đầu ? ”

<>“ ếmày đùa tao à , dù sao thì Xuân cũng đã bình an làm sao có thể giết cô ta được . ”

<>“ Vậy còn Hương Kim ”

<>“ Tao đã cho người đi chiếm đoạt tầm 28% cổ phần của công ty nhà cô ta ”

<>“ Rồi sao ”

<>“ Công bố chuyện ba cô ta ngoại tình với 1 con nhỏ chỉ đáng bằng tuổi con mình , công bố chuyện mẹ cô ta là từng bỏ ra gần 200 trăm triệu chỉ để nâng mũi , hại gia đình lần đó suýt trở thành ăn mày . ”

<>“ vậy là được rồi ”

<>“ mày vào thăm Xuân đi ”

<>“”

<>Nói vậy chứ hần còn hơi mới chịu đến thăm nó , toàn chắc phải hơn 12h mới đến

<>_____Phòng bệnh của nó .

<>

<>Cạch

<>

<>mở nhẹ chiếc cửa phòng hồi sức hần bước chầm chậm về phía nó . Kéo chiếc ghế đến gần giường rồi ngồi xuống ngay bên cạnh . Ánh mắt hết nhìn nó rồi lại liếc qua hộp đồ ăn . Mở ra thì hần vẫn thấy đồng thức ăn và cơm canh còn nguyên .

<>

<> Nó không ăn sao ? Chẳng lẽ từ nãy giờ nói chuyện với Tiểu Mễ nó bảo buồn ngủ là đi ngủ thật ? Ăn uống kiểu này thì làm sao mà hồi phục sức khỏe đây ? Hiazzz , thật là không thể hiểu nổi .

<>

<> Nghĩ mà hần lại thấy lòng mình nhói lên .

<>

<>“ em mà ăn uống như vậy thì sao khỏe được ? ”

<>

<>Không biết điều gì tác động lên hần khiến cho cái miệng ăn nói vô tội vạ thốt lên 1 câu với người đã ngủ .

<>

<>“ Anh lo gì mà nhiều quá vậy ? ”

<>

<>Đột nhiên tiếng nói của nó xuất hiện , hần nhìn thì đã thấy nó quay ra nhìn mình từ lúc nào .

<>

<>

<>“ em chưa ngủ ? ”

<>“ Ngủ gì được . lưng đau lắm . ”

<>“ anh xin lỗi ”

<>“ vì cái gì ? ”

<>“ vì anh đã để em phải đỡ viên đạn đó . ”

<>

<>Câu nói của hắn khiến nó phải sặc cười . Làm gì có ai khi yêu mà không bao giờ muốn hi sinh vì người mình yêu cơ chứ ? Người ta thì làm được chẳng lẽ 1 người có chữ trời cũng giám như nó mà không thể đỡ nổi 1 viên đạn cho hắn sao . Nếu không thể thì Nhị tiểu thư nhà họ Trường thật quá hèn hạ . Trong tình cảnh đó mà bảo nó không làm vậy thì phải xin lỗi nó đi bởi dù có chết thì nói cũng phải để hắn sống . Nó làm cũng vì nó yêu hắn , vì tình cảm nó dành cho hắn là chân thành từ tận đáy lòng .

<>

<>“ Anh ciec gì phải xin lỗi , chỉ cần anh được an toàn em sẽ làm tất cả mọi thứ ”

<>“nếu anh không cho phép ? ”

<>“ Thì em sẽ cho anh chết thật luôn đó chứ đừng có nói chuyện là em sẽ cứu anh lần nữa ”

<>Nó tức giận “ hừ ” 1 cái rồi quay mặt vào trong , đằng sau , môi hắn cong lên thành 1 nụ cười rồi nhẹ nhàng nói .

<>“ Anh không nghĩ như vậy , bởi nếu chuyện đó có xảy ra 1 lần nữa anh sẽ không để em làm vậy mà anh sẽ người làm thế ”

<>“ em sẽ nói lại câu nói của anh là em không cho phép ”

<>“ tùy vậy , với cả dù em có muốn cũng không thể đâu ”

<>“ anh”

<>“Đương thương đi , anh về đây .”

<>“ hơn 12h rồi anh về đâu ”

<>Trong bóng tối của căn phòng hắn lặng lẽ bước đi ra khỏi cửa phòng . Cái bóng dáng cao kia vẫn đang đi , không dừng chân hay quay lại mà chỉ để lại 1 câu nói .

<>“ đêm khuya thì sao ? anh thích như vậy . ”

<>

<>Rồi đóng cửa phòng lại . Bên trong nó bắt lực nằm xuống và thở dài 1 tiếng . Liệu lần sau nó còn có cơ hội bảo vệ hắn không ? có lẽ , có thể

<>Và dần dần đi thật sâu vào giấc ngủ .

<>

<>_____Sáng hôm sau

<>

<>7h30’

<>

<>Cốc Cốc

<>

<>“ XUÂN À , cậu dậy chưa ? ”

<>“ rồi cậu vào đi ”

<>‘ umk ”

<>cẶch

<>“ Dậy sớm vậy ? ”

<>“ umk , mình dậy ngồi đọc sách , hôm qua ngủ nhiều rồi .”

<>“ mới sáng ra đã đọc sách không có lợi cho sức khỏe đâu . À còn đây là đồ ăn sáng bạn trai cậu kêu mình mang đến cho cậu đó , phải công nhận anh Long tuy Lạnh mà chu đáo ghê , cậu sướng thật đó chứ không như mình vợ ngay phải 1 cục sh*** ”

<>

<>Vừa nói Tiểu Mễ vừa lấy đồ ăn đưa cho nó

<>

<>“ than phiền gì , anh Lãm cũng chu đáo mà ”

<>“ chu đáo nổi gì , cá là sau này mà mình lấy ông là chỉ có kiểu ngồi nhà chờ cơm thôi ”

<>“ hi ...cậu quan trọng hóa vấn đề rồi đó ”

<>“ haizzz , cứ cho là vậy đi ”

<>

<>_____Buổi sáng hôm nay không khí cực trong lành . Tiểu Mễ đến được 1 lúc thì Lãm cũng có mặt . Vừa vác cái mặt đến đã bị Tiểu Mễ nói cho là suốt ngày thế này thế nọ không chịu quan tâm gì đến cô ấy cả . Kiểu này yêu nhau chắc 1 trong 2 bên phải điên sớm . Mãi một lúc mới hạ hỏa được vì có lời giảm giận của nó .

<>

<>Bỗng lúc đó nó nói là muốn ra ngoài hít thở không khí nên Mễ Mễ mới đưa nó ra ngoài dạo chơi 1 chút cho thoải mái tinh thần . Dù sao bác sĩ cũng nói là khi bệnh nhân hồi phục được 1 ít thì nên cho ra ngoài để không bị không khí ẩm thấp trong phòng làm cho không thoải mái .

<>Ngoài công viên .

<>

<>“ sao , Lãm lại nói là có việc nên về trước à ? ”

<>“ uk , tới trường ”

<>“ khổ nhĩ , mag năm sau họ cũng ra trường rồi ”

<>“ thì kệ ”

<>“ cậu không cảm thấy mất vui khi không được đi học cùng người yêu sao ? ”

<>“ không hề ”

<>Tiểu Mễ kiên định trả lời .

<>“”

<>

<>_____Dạo chơi xong 1 con mồi nữa đang chơi cùng nó thì cũng nói nhớ Lãm không chịu được nên phải về . Trước khi về còn dặn nó đủ thứ . Nào là phải ăn hết đồ ăn này , thấy mệt thì nghỉ ngơi này , không được ra ngoài cùng người lạ này , có ai trong bệnh viện đến gõ cửa thì không được mở trừ y tá và bác sĩ này, nói chung là còn mấy thứ để cho từ v..v...kết thúc.

<>

<> Trở lại phòng hồi sức thì nó lại ngồi vào giường lôi quyển sách ra đọc , cơm cũng đã bỏ ra để ăn .

<>

<>Bỗng sao tự nhiên nó lại thấy cái câu “ thời gian đi nhanh như chó chạy ngoài đồng chẳng đúng chút nào cả ” thời gian pphair nói với nó hiện giờ là quá chậm . Tim nó lúc này bất chợt nhớ tới hần . Không biết lúc này hần đang làm gì nhỉ ? Hần có nghĩ tới nó không ? hi . nghĩ tới thôi mà mặt nó đã đỏ bừng hết lên rồi , ngại quá đi .

<>

<>Cốc Cốc

<>

<>“ ai vậy ạ ? ”

<>

<>Đang trong tình trạng mơ mộng thì nó đột nhiên bị carwsrt ngang bởi 1 tiếng gõ cửa . Để đảm bảo an toàn nên nó đã lên tiếng hỏi .

<>

<>“ dạ , tôi là y tá của bệnh viện thừa tiểu thư ”

<>“ à ..umk...cô vào đi ”

<>cạch

<>“ có chuyện gì không ? ”

<>“ dạ đây là bưu phẩm từ 1 cô gái tên là Thanh Thanh gửi cho cô ”

<>

<>Trong giây lát nó như đứng hình , tại sao Thanh Thanh lại gửi bưu phẩm cho nó ? Có phải cô ta lại có âm mưu gì rồi không ? Sau tất cả cô ta còn muốn gì ở nó ?

<>

<>“ cô ra ngoài đi ”

<>“ dạ ”

<>

<>Người con gái kia bước ra khỏi phòng rồi thì nó mới chậm rãi đưa tay mở lấy hộp bưu phẩm ra thì.....Con tim quặn lại thành 1 nỗi đau , Trong hộp bưu phẩm đó là những bức ảnh cưới của hần và Thanh Thanh .

<>

<>Làm gì đây ? Làm gì để nó tin vào chính đôi mắt mình bây giờ ? Hầntại sao ...tại sao lại làm như vậy với nó ? RỐT CUỘC LÀ VÌ SAO ?

<>

<>Đưa tay ôm lấy phần ngực trái đang quặn đau nó nhẹ nhàng nhắm mắt lại cho những giọt nước mắt đau khổ chàn ra . Những ký ức thân mật của nó và hần bắt đầu ùa về . Làm gì để xóa bỏ nó đây ?

<>

<>Nó đã tin và yêu hần trong suốt thời gian qua mà tại saotại sao thứ nó nhận được là cái này ?

<>

<>Trong phòng bây giờ tràn đầy những tiếng nấc lên vì khóc của nó , Đôi mắt kia đã không còn ánh lên niềm vui vẻ mà trong nó giờ chỉ còn lại cái gọi là đau thương

<>

<>_____

<>Thông báo : Các bn đọc tạm nha , mình chưa kịp vít chương kia bởi mình còn bận thi nữa , mong thông cảm .

<>

Zing Blog

33. Chương 34 : Em Muốn Chia Tay !

(các bn nào đọc chương này thì lên mp3 nghe bài xếp vào quá khứ của Bảo Thy cho cảm xúc nha , đọc vậy bạn nào bị xúc động nặng có thể khóc đơ .(hi , mjk nói chêu thui)- nhớ nghe nha

Sau tất cả những bức ảnh đó dường như nó đã mất hoàn toàn lòng tin ở hấn . Phải làm gì để quên hấn bay giờ ? Nhưng dù có ra sao thì chắc chắn nó sẽ chia tay , nó đã quá mệt mỏi và đau khổ rồi .

Và cuối cùng buổi chiều hôm đó nó mới xuất viện . Ra khỏi phòng thì nó gặp Tiểu Mễ

“ Xuân , cậu làm cái quái gì vậy ? sao lại xách đồ ra khỏi phòng ? ”

“ Mình ...khỏe rồi nên muốn xuất viện . ”

“ Không được cậu quay lại ình ”

Nói rồi Tiểu Mễ dang tay nó kéo vào trong .

“ Tiểu Mễ à , mình khỏe rồi , mình nói thật đấy ”

“ Xuận ,nhưng”

“ không sao đâu , cậu yên tâm đi ”

Cất ngang câu nói của Tiểu Mễ nó bước ra ngoài đón taxi rồi đi .

Về đến nhà nó rút chiếc túi xách xuống ghế rồi định đi vào phòng tắm nhưng chợt nhớ ra vết thương nên thôi .

Nằm ngả xuống giường nó thở dài thành tiếng . Bắt đầu thế nào với hấn đây . Nói lời kết thúc thế nào với hấn đây ? Sao lại khó đến thế này ?

Reng Reng Reng

Tiếng chuông điện thoạij reo nó mở máy .

- Long

Thấy dòng chữ trên điện thoại ghi tên hấn thì nó liền tắt máy , mở máy làm gì cơ chứ , mọi chuyện cũng chỉ như thế mà thôi , không thể thay đổi được .

Sự mệt mỏi đã khiến cho nó thiếp đi lúc nào không hay . Trong giấc ngủ bất giác trên khóe mắt nó rơi xuống 1 giọt nước mắt .

_____Biệt thự của hấn .

“ Cô ấy vẫn không chịu bắc máy ? ” > Lãm

“ uk ”

“ Có khi nào cô ấy giận mày chuyện gì không ? ”

“ Hồi tao thì tao biết hỏi ai ? ”

“ Nhỡ đâu mày làm chuyện gì khiến cho cô ấy giận ? ”

“ Tao không hề làm gì cả . ”

“ vậy thì vì cái gì mà cô ấy không nghe máy ? ”

“ mày đừng hỏi nữa ”

Hắn tức giận ngồi phịch xuống sofa . Rốt cuộc là vì cái khỉ gió gì mà nó không chịu nghe điện thoại của hắn ?

Bỗng lúc đó điện thoại của Lâm vang lên .

“ Tiểu Mễ , gọi anh có gì không ? ”

“ anh à , Xuân xuất viện rồi , giờ chắc cô ấy đang ở nhà . ”

“ ờ rồi , anh biết rồi ”

Cạch

“ tao có tin này ày đây ”

“ tin gì ? ” Hắn hỏi

“ giờ Xuân đang ở nhà , Tiểu Mễ nói cô ấy đã xuất viện rồi ”

“ sao lại như vậy , vết thương của cô ấy còn chưa khỏi ”

“ tao không biết ”

Lâm nhún vai tỏ vẻ vô tội

“ ”

_____Nhà nó

ping pong

Không chịu nổi nên hắn đã đến thẳng nhà nó để xử phạt . Trên lầu nghe thấy tiếng chuông cửa nó ngồi dậy dụi mắt rồi lật đật bước xuống nhà lấy chìa khóa ra mở cửa .

Đi ra đến ngoài cửa nhìn thấy hắn thì tim nó như thót lại .

“ anh....sao anh ? ”

“ em mở cửa đi ”

Nó đứng đó chần chờ 1 lúc . Trong đầu nghĩ , có khi lúc này là lúc mình cần nói ra điều này , mình phải chia tay với anh ấy . Dù rất yêu nhưng mình không muốn là kẻ thứ 3 phá hoại hạnh phúc người khác .

Nên đã dũng cảm mở cửa ra cho hắn . Nó vừa mới mở cửa xong thì hắn đã xông vào ôm lấy nó .

“ anh nhớ em lắm . ”

1s

2s

3s

“ Long à , buông em ra đi ”

“ không ”

“ em nói anh buông ra ”

Như nhận ra sự bức tức trong nó hắn nhẹ nhàng buông nó ra rồi chăm chú nhìn nó .

“ có chuyện gì sao ? ”

“ mình vào nhà nói chuyện ”

Trong nhà

“ hôm nay em xuất viện mà không nói câu nào anh đã rất lo lắng , lần sau em đừng có như vậy nữa”

Ngồi chăm chú nghe hắn nói , ánh mắt nó nhìn hắn mà lòng tràn đầy yêu thương luyến tiếc . Làm gì bây giờ ? Nói câu chia tay trong tình cảnh này ư ? nó có can đảm đó sao ?

“ và hơn nữa nếu về sau em có.....”

“ Long àmình chia tay đi ”

Trong khoảnh khắc khi nghe nó nói ra câu đó hắn đã tưởng như mình nghe nhầm nên hỏi.

34. Chương 35 : Những Ngày Ta Sống Thiếu Nhau

Lái chiếc xe ô tô trên con đường về nhà 1 cách điên cuồng ánh mắt hắn giờ chỉ còn lại sự lạnh lẽo đến tàn khốc .

Chắc chắn đã có ai đó cố tình nói chuyện gì đó với nó ở bệnh viện thì mọi chuyện mới thành ra như vậy .

Cho dù đã chấp nhận lời chia tay nhưng đó không có nghĩa là hắn sẽ chấp nhận buông tay . Hắn đã chót yêu nó 1 cách điên dại , tình yêu hắn trao đến nó giờ không thể nói quên là quên nói cho qua là sẽ cho qua để đi tìm 1 tình yêu mới .

Nhất định hắn sẽ tìm ra người đã cố tình làm rạn nứt tình cảm giữa nó và hắn .

Và nếu có thể tìm ra được kẻ đó thì hắn sẽ không để cho kẻ đó thoát dù chỉ là 1 lần , chết có chứ sống thì đừng mong .

Biệt thự của hắn

Cạch

“ ủa , mày về rồi hả ? ”

“”

“ này , bị sao vậy , cãi nhau với Xuân à? ”

“ mày tìm cho tao xem lúc ở bệnh viện những ai đã gặp Xuân mà trong thời gian đó là không cần thiết ”

“ chi vậy ? ”

“ Làm không ? ”

“ Làm thì làm , việc quái gì mà ghê vậy ? ”

Lâm thì cứ ngồi cằn nhằn còn hắn đi vào trong phòng rượu lấy ra 1 chai rượu , 1 cái ly và đi lên lầu .

“ Lại có chuyện rồi đây , haizzz ”

Đêm hôm đó trời mưa đến tầm tã , mưa đến điên cuồng , mưa 1 cách khiến cho cả trời đất đều rơi vào 1 màu trắng xóa .

Ngồi thu mình trong góc tường , nghe tiếng sấm đánh inh tai mà nước mắt nó không ngừng rơi . Con tim nó giờ đang gào thét , xung quanh giờ chỉ còn lại 1 màu bóng tối .

Chia tay rồi nó sẽ sống ra sao trong những ngày còn lại ? Nó phải làm sao để sống qua những ngày còn lại đây ? Làm sao để quên đi cái nắm tay và bờ môi ngọt ngào kia , làm sao để quên đi bờ vai và sự ấm áp kia , làm sao để quên đi 1 con người nó đã yêu và thương nhớ trong suốt thời gian qua .

Hiện giờ hắn cũng chẳng khác gì nó nữa rồi . Trái tim đang đau đang nhớ . Tay chỉ còn biết cầm chai rượu mà giải sầu . Nhưng rồi nhớ vẫn là nhớ . Hắn nhớ giọng nói của nó , nhớ nụ cười rạng rỡ như ánh nắng mặt trời kia , hắn nhớ tất cả mọi thứ về nó .

Ánh mắt đen kia đang nhìn ra ngoài trời , nhìn những hạt mưa đang ào ào đổ xuống như lòng hắn lúc này .

1 tảng đá đang đè nặng lên tim hắn , đau thật đau nhưng hắn không sao đủ sức mạnh để mang hòn đá đó ra khỏi tim bởi hắn sợ mang được tảng đá đó ra rồi thì hắn sẽ đánh mất 1 báu vật mà hắn ngần ngại không muốn mất .

Trong buổi đêm ngày hôm đó 2 người đều cùng 1 tâm trạng giống nhau , đau đến tột độ .

Hôm sau hắn và nó đều vắng mặt ở trường .

Đến lớp thì giờ nghỉ giữa tiết Tiểu Mễ có lên tìm Lâm để hỏi xem rốt cuộc hôm qua có chuyện gì thì Lâm bảo không biết chỉ thấy lúc hắn về nghe vẻ rất tức .

“ hay em gọi cho Xuân ? ”

“ ừ thì tùy em ”

Tút Tút Tút

“ nó không nghe máy ”

“ thằng Long từ sáng giờ anh gọi nó cũng có nghe đâu ”

“ cá chắc lại giận nhau chuyện gì đây ”

Tiểu Mễ vẽ mặt đoán già đoán non .

“ thôi em đừng suy đoán nữa . Chẳng có cái lợi gì khi mà nghĩ cả ”

“ nói như anh thì mọi chuyện trên đời này chắc em đều phải bỏ qua mất ”

“ haizzz , thì em cứ cho là vậy đi ”

Đã 2 ngày trôi qua kể từ lúc hắn và nó nói lời chia tay .

Giam lỏng mình trong căn phòng lạnh lẽo nó nghĩ về những kỷ niệm trước kia của mình và hắn .

Nó nhớ về ngày đầu tiên hắn và nó gặp nhau .

1 cái cảm giác thật khác lạ trong giây phút ấy .

Ghét hay là chường mắt đây .

Nhưng có ai ngờ rằng sau đó hắn lại cứu nó chứ . Nó cười

Và 1 kỷ niệm nữa là khi hắn dắt nó đi mua đồ , lúc đó nó không khác gì 1 người quê mùa cả . Tiểu thư , tiểu thư mà cũng ngỡ ngàng trước những bộ đồ đẹp . Tiểu Thư , tiểu thư mà không biết cắt bỏ bớt tét . Nó cười

Thêm nữa là khi ở bãi biển . 1 kỷ niệm mà nó nhớ như in .

Cũng trên bãi biển đó 1 dòng chữ “ ANH YÊU EM ” được xếp bằng cánh hoa hồng cực lãng mạn và cả câu nói đề nghị làm bạn gái hắn . Nó cười , 1 nụ

cười chua chát khi nghĩ về tất cả . Từ khi chia tay dường như lànó đã không còn nhận thức được thế giới bên ngoài đang và đã diễn ra chuyện gì .

Nó đã không còn để tâm nữa .

Nó như vậy thì hẳn khảm khá hơn chắc ?

Liệu có đúng là như vậy không hay làhắn còn tệ hơn nó rất nhiều . Công việc có cũng làm , không có cũng làm . Trường học không tới . Ở nhà ôm

laptop làm việc mà không hề bật đèn phòng . Cả căn biệt thự tối um không có lấy 1 ánh điện . Người hầu thì bị đuổi hết ra khỏi nhà .

Lâm dù có đến cũng không thềm tiếp . Đứng đó không thấy hắn ra thì tự động bỏ về lòng thầm oán trách rốt cuộc thằng bạn này nó đã bị làm sao vậy ?

Cuối cùng Tiểu Mễ không thể chịu nổi thì liền đến nhà tìm nó . Bấm chuông đến inh tai thì bị nó đuổi về bằng 1 dòng tin nhắn .

- Mễ Mễ . Xin lỗi , cậu về đi

- đã xảy ra chuyện gì

- hết rồi , tất cả đã kết thúc rồi .

Gửi xong dòng tin nhắn đó nó đã tháo sim vứt xuống nền nhà . Tay lại đưa lên ôm đầu , nước mắt lại chỉ trực trào ra .

Nó chỉ cầu xin ông trời làm ơn đừng phi những mũi tên đau khổ trong ý niệm vào người nó nữa . Giờ tim nó đau như chẳng muốn sống nữa rồi .

Nó có sai hay không khi nói lời chia tay với hắn ?

Liệu nó có nên cầu xin hắn quay lại với nó hay không ?

Không...bây giờ thì nó làm gì mà còn mặt mũi đi gặp hắn chứ .

Chắc hiện nay hắn đang vui vẻ bên Thanh Thanh rồi , làm gì còn tư tưởng đau mà nghĩ tới nó . Mọi thứ đã thật sự kết thúc . Đúngmọi thứ, mọi thứ đã kết thúc rồi .

Nó không còn hắn , không còn .

Mọi chuyện sẽ mãi mãi chỉ như vậy mà thôi

Hết chương 35

35. Chương 36 : Hủy Hôn

3 ngày trôi qua

Không điện thoại , không tin nhắn , không facebook , không gặp mặt , không nghĩ về hạnh phúc . cả 2 người 1 tâm trạng . cả 2 người 1 nỗi nhớ và 1 nỗi đau . Dù yêu nhau nhưng không thể tha thứ . Dù yêu nhau nhưng không có can đảm để nói lời xin lỗi . Dù cả 2 cùng yêu nhưng 1 trong 2 không 1 ai chịu là người chấp nhận xuống nước mà chỉ ngậm ngùi cay đắng chịu nỗi đau .

Vì họ __ai cũng cố chấp .

Vì họ __ai cũng quá yêu

Và vì họ __ai cũng không thể chấp nhận .

_____ biệt thự của hắn

ping pong .

Lâm đứng đó , tay liên tục ấn chuông cửa không ngừng . Không thấy hấn ra Lâm gửi tin nhắn (mẹ , 2 người này giống nhau vãi _ý chỉ Lâm và Tiểu Mễ)

- thằng kia mày có xuống mở cửa tao vào không ?

- về đi

- hả , vậy là mày không muốn biết về thông tin hôm trước mày giao tao .

Kết thúc tin nhắn thì bỗng nhiên cái cánh cổng to kenh kia mở ra .

“ he he , biết ngay mà , việc gì liên quan đến mình mà mắt chả sáng ”

Cười gian xảo Lâm bdi vào trong cổng lại tự đóng.

Đi vào nhà hấn Lâm thấy lạnh hết cả người . Cứ như kiểu để điều hòa 15 độ trong vòng 1 ngày vậy . Đã thế đèn còn chẳng chịu bật . Mà mấy con người hầu đi đâu hết rồi ? Lạ thật đó ?

“ Nhìn ngó gì ? ”

Hấn đứng trên cầu thang giọng lãnh khốc .

“ mày định hù chết tao à thằng kia , bạn bè lâu năm như vậy mày cũng phải tôn trọng tí chứ . Người chứ ma đâu mà cứ thích chơi trò thầy ma ”

“ nói đủ chưa ? ”

“ gần đủ ”

“ mày thấy tao điên chưa ? ”

“ gần gần , mà nếu mày dám điên thì đừng hòng có bản bá cáo . ”

“ đưa đây ”

“ ừ ”

“ đưa không ”

“ bảo không mà ”

“ mày thích ra ngoài hay ở trong này ? ”

“ BỰC MÀY QUÁ , CẦM LẤY ”

Phi bản báo cáo từ chỗ bàn ghế lên chỗ hấn Lâm bực dọc chạy tới cầu thang .

“ lên đây làm gì ? ”

“ Ở cái thang này , tao là bạn mày mà không được lên phòng mày hả ? ”

“ ai mượn mày lên ”

“ tao mượn tao lên ”

“ ”

Hấn không nói mặc kệ cho cái thằng lí sự cùn đó muốn làm gì thì làm .Bực hết sức á .

“ mày nói tóm tắt nội dung đi tao không muốn đọc ”

hấn ném cho Lâm

“ ờ thì đọc ”

“ tóm tắt ”

“ Long này , hôm ở bệnh viện , ngoài giờ cần tới thăm Xuân và đưa cơm , đến chơi thì không ai trong chúng ta phạm luật . Nhưng vào buổi sáng của 4 tuần trước ...vào giờ mà không 1 ai cần tới để đưa cơm , chơi hay gì gì đó thì lúc đó có 1 cô y tá tới để đưa 1 bưu phẩm cho Xuân ”

“ của ai ? ” Hấn hỏi về bưu phẩm .

“ của Thanh Thanh ”

Trong giây phút đó mắt hấn ánh lên 1 tia lạnh lùng đến lạnh giá . Lại là Thanh Thanh con nhỏ này lần trước bị vậy còn chưa chừa ? Lần này thì đừng mong có đường để sống .

“ cô ta hiện giờ ở đâu ? ”

” à thìcô ta ở

Con hẻm 19 đường MaRon Sara

Hấn và 1 nhóm người mặc áo đen đứng trước 1 căn nhà khá nghèo nàn rách nát . từ trong những con đường gần đó bốc lên 1 mùi hôi thối đến rợn người .

cốc cốc .

1 tên vệ sĩ đến đập đập vào cánh cửa kia .

“ ai vậy ? ”

Bên trong vang đến 1 giọng nữ . Rồi cô ta chạy ra mở cửa .

Cạch

Sự ngỡ ngàng mà cô ta nhìn thấy là hấn . Tại sao hấn lại ở đây ? Không lẽ hấn tới để xin lỗi cô sao ? Nhưng không phải kéo theo 1 nhóm người như vậy chắc hẳn có gì tốt đẹp cả .

“ Anh Long , anh tới có”

“ Thanh Thanh , cô còn muốn sống không ? ”

Bước gần tới phía Thanh Thanh hấn ngả người về phía cô ta tay đưa lên nâng nâng vài lọn tóc .

“ Anh đang nói gì vậy Long ? ”

“ thích giả nai hả ? ”

“ Anh ...em không hiểu ? ”

Cạch

Bỗng 1 họng súng được chìa vào giữa đầu cô ta . Sự sợ hãi đã dần hiện lên gương mặt xinh đẹp kia . Khuôn mặt đã dần tím tái đi vì thót tim

“ anh ...anh ”

“ nói đi , có phải cô là người đã đưa những bức ảnh cưới trước kia của tôi và cô cho Xuân không ? ”

“ Long à , em chỉem chỉ muốn . em chỉ muốn có được anh thôi mà . ”

“ CÂM MIỆNG ”

Họng súng bị dóng ngày 1 mạnh . Mắt hấn ngày 1 lãnh khốc .

“ ký vào ”

1 tờ giấy được vút ra trước mặt của Thanh Thanh . Trên đó ghi .

- Giấy hủy hôn

“ Long à , em không lý đâu ”

Lần này hấn quay người Thanh Thanh lại , súng được chìa vào lưng cô ta .

“ ký hay chết ”

Mồ hôi lạnh tuôn ra từ lòng bàn tay và trán . Thanh Thanh bây giờ đang rất sợ . Phải làm gì bây giờ . Biết thế ngay từ ban đầu cô đã không làm chuyện này . Tự nhiên chui vào hang cọp chi cho khổ vậy ? Nhưng đồng thời cô cũng không muốn chia tay Long , hỷ hôn là cả 1 yếu thế giành cho cô . Nghĩ thử xem , cô đã mất công yêu hấn nhiều như vậy mà chỉ nhận được ngần này . Thật không xứng đáng .

Lắc nhẹ đầu , những giọt nước mắt dần rơi xuống , rơi cả vào tờ giấy hủy hôn . Ngậm ngùi từng cay đắng , bàn tay cô ta run run ký vào giấy .

giật mạnh lấy giấy hấn buông súng .

“ từ nay chúng ta coi như đã hết ”

Nói rồi bước đi thật nhanh mà không cần đoái hoài đến chiếc cử đang bị mở toang đó . Không hề quan tâm đến những nấc lên vì khóc của người con gái đã từng làm vợ chưa cưới của mình .

1 thời gian sau đó những tin tức mới nhất trên báo đã xuất hiện chuyện hấn và Thanh Thanh _con gái của tập đoàn Nhạc Thị hủy hôn . Do Thanh Thanh đã gây nhiều áp lực cho hấn bằng cách ngoại tình .(điều quá tởm quá tất lun)

Nhưng dù sao điều này cũng khiến hấn cảm thấy dễ chịu hơn . và cũng có thể có đủ nghị lực để quay lại bên nó .

Hết chương 36

Zing Blog

36. Chương 37 : Quay Lại _lời Xin Lỗi Tận Đáy Lòng Anh Trao Em

2 tuần trôi qua rồi , thời gian sao mà đối với hấn lại chậm như vậy ? 2 tuần thôi mà hấn cứ cho rằng đã trôi qua đến hàng tháng vậy . Hôm nay hấn đã quay trở lại trường học để còn hoàn thành nốt mấy khóa học cuối cấp vậy mà nó vẫn chưa đi . Hấn lo không biết liệu có chuyện gì xảy ra không nữa ?

Câu lạc bộ karate

Hấn ở đó , tập luyện điên cuồng . Không biết là nãy giờ hấn đã đứng mà tập karate bao lâu rồi . Mồ hôi bắt đầu tuôn ra , mặc dù rất mệt nhưng có lẽ giờ hấn không cảm thấy điều đó .

Bỗng có 1 tiếng bước chân vang lên . Hấn quay ra .

“ mày tới đây làm gì ? ”

“ Long này tao biết mày yêu Xuân , nhưng nếu đã nói lời chia...”

“ thôi đi ”

“ Tao chỉ muốn nói là , nếu cô ấy không chịu tha thứ thì mày hãy xin cô ấy tha thứ đi ”

“mày nghĩ việc đó đơn giản ? ”

“ không chỉ là tao thấy chắc chắn trong thời gian này Xuân cũng đã đau khổ và cô ấy có lẽ vẫn còn yêu mày vì thế mày hãy coi như đây là 1 cơ hội để nói lời xin lỗi đi Long à , nếu cả 2 cứ đau khổ thế thì tốt nhất là quay lại cho xong ”

Lắng nghe những lời Lâm nói mà có thể hắn cũng không biết phải làm gì nữa . Nếu bây giờ xin lỗi nó liệu rằng nó có chấp nhận tha thứ cho hắn không ?

Sự chần chừ đã khiến cho hắn không thể nào chọn được 1 quyết định đúng đắn .

Yêu nhau mà phải xa nhau thì thật sự rất khó .

Chiều hôm nay nó đã xuống nhà và làm đồ ăn . Xem trong tủ lạnh chẳng còn lấy 1 quả trứng để tráng , điên thật . Chẳng lẽ phải ra ngoài mua sao ? Giờ nó rất sợ phải ra ngoài . Chạy lên phòng thay đồ thật nhanh nó đi ra ngoài cửa tiệm gần đó mua mấy quả trứng .

Mấy hôm nay thời tiết ẩm ướt , ra ngoài đi đến đâu cũng chỉ thấy 1 vùng đầy nước . May mà nó đi dày cao cổ chứ không thì chết . Mới lại ăn mặc như vậy có ai nói được đâu bởi bây giờ sắp bước sang mùa đông rồi . Đầu mùa chắc sẽ có tuyết rơi . Nhưng không phải bây giờ mà chắc là phải hơn 2 tuần nữa .

Cửa hàng HunJa

“ bác ơi , cho cháu 2 quả trứng ạ . ”

“ a ...Xuân đó hả cháu . Đạo này bác không thấy cháu ra mua hàng nữa , có gì bạn hả cháu ? ”

“ dạ không chỉ là cháu bạn chút chuyện thôi ạ ”

“ à ra vậycủa cháu đây . ”

“ Cảm ơn bác ”

Nó đi rồi mà bà chủ cửa hàng cứ nhìn nó miệng thầm nói .

“ trời ơi, người đâu mà đẹp cả người lẫn nét thế kia . Thật là”

Người dân sống xung quanh đây chẳng có 1 ai biết về lai lịch của nó . Chỉ biết là vào mấy năm trước từng có 1 cô bé tên Xuân tới đây ở .

Về đến nhà nó cho trứng vào nấu mì ý . Đột nhiên tim lại nhói , lòng lại nhớ . Ký ức ủa về . Tất bếp thật nhanh nó khụy xuống ngay trong gian bếp . Nó nghĩ nó đã quên rồi chứ ? nhưng tại sao tới giờ vẫn chưa thể quên được ? Chẳng lẽ nó lại là 1 người khó quên đến vậy sao ?

Chiều hôm đó trời mang đến cho nó 1 vẻ u buồn bằng cách khiến cho ánh sáng kia không trụ được lâu mà mang đến 1 màu đen tối .

Lúc đó nó đang ngồi hoàn thành nốt mấy tiết học để bù cho hôm nó vắng mặt thì từ ngoài cửa vang đến tiếng chuông cửa . Nó chạy ra thì thấy hắn đứng đó , không giám đối mặt với sự thật nó chạy vào trong thì nghe thấy tiếng hắn .

“ Xuân , mở cửa cho anh đi ”

“ ”

Nó không đáp chỉ chạy thật nhanh lên phòng .

“ Xuân ”

Tiếng hắn vẫn vang lên không ngớt . Khi đã hoàn toàn mất đi hi vọng về việc gọi nó hắn đã gửi 1 tin nhắn .

“ anh xin lỗi , em không thể nghe anh giải thích 1 lần được hay sao ? ”

“ ”

Không nhận được phản hồi của nó hắn tiếp tục .

“ Thực sự trước kia khi chưa gặp em anh đã không muốn yêu bất kỳ 1 ai nên việc đính hôn giữa anh và Thanh Thanh chỉ là sự sắp đặt của gia đình . Còn bây giờ trong tim anh chỉ có 1 mình em thôi ”

“”

5 phút sau đó trời qua .

“ Nếu em không chịu tha thứ cho anh thì anh sẽ đứng đây suốt đêm nay ”

Sau khi tin nhắn này được gửi thì tim nó như thắt lại . Làm sao nó có thể để cho hắn đứng đó suốt đêm . Làm sao bây giờ .

Mặc dù là không muốn nhưng giờ nó làm sao mà chấp nhận hạ mình như thế được . Hắn đã làm tổn thương nó mà nó vẫn có thể mềm lòng ? Liệu đó có phải là sự vị tha trong tình yêu hay không ? Và liệu rốt cuộc nó sẽ tính sao nếu hắn thực sự đứng đó hết đêm nay ?

Lắc mạnh cái đầu nó đang rất rối trí . Hắn luôn làm nó phải đau đầu từ trước đến nay .

Nó đứng bên cửa sổ . Nhìn hắn qua rèm cửa mỏng manh . Như cảm nhận được ánh mắt nó hắn hướng mắt lên tấm rèm nhưgwt thật không may vì nó phản xạ kịp mà quay mạnh vào bên trong .

Thời gian đã trôi qua hơn 6 tiếng . Hắn quỳ ở đó . Khuôn mặt vẫn không hề thay đổi . Nhìn đồng hồ đã điểm hơn 11 giờ mà lòng nó đau đến độ đã không thể chịu được . Hắn còn muốn gì ở nó đây ? Đa chia tay nhau rồi sao còn phải làm như vậy để hành hạ nó ? Phải chi trước kia nó yêu 1 ai khác không phải hắn . Phải chi trước kia nó không chọn hắn thì mọi việc đau như vậy .

“ em còn định để anh phải đợi em đến bao giờ ? ”

1 tin nhắn nữa được gửi tới .

Nó đọc xong thì bỗng 1 “ ẦM ” vang lên . Ngoài trời đã vang lên tiếng sét đánh ین tai , nó giật mình làm rơi luôn chiếc điện thoại xuống mặt đất .

Rồi từ ngoài kia 1 cơn mưa to như lúc trước đổ ào xuống mặt đất khiến cho sự lo lắng của nó càng tăng .

Đứng đó suy nghĩ 1 lúc lâu nó mới đưa ra quyết định .

Giờ thì nó đã không còn chần chừ nữa rồi . Được thôi , nó sẽ không để mọi chuyện xảy ra như vậy . Phóng lao thì phải theo lao thôi .

Tình yêu chân chính thì sợ gì không tiến tới .

Nhớ nhung nhau trong bao lâu như vậy là quá đủ.

Đau vì nhau nhiều như vậy là quá đủ .

Bây giờ tất cả nỗi đau kia phải dẹp hết đi và hướng về 1 tương lai đầy ánh mặt trời .

Bước nhanh xuống nhà nó cầm lấy chiếc ô rồi đi ra khỏi nhà , mở cổng rồi bước chầm chậm đến chỗ hắn đang quỳ ở đó . Dỡ chiếc ô trên đầu hắn .

Cảm nhận được nước mưa không còn rơi . Cảm nhận được hơi ấm trong cái giá lạnh hắn khẽ ngẩng đầu lên .

“ chẳng phải anh muốn em tha thứ cho anh sao ? ”

Nó nói xong thì trên khóe môi hắn nở thành 1 nụ cười rạng rỡ . Đưa đôi tay ra ôm lấy nó vào lòng hắn ngọt ngào trao đến nó 1 nụ hôn nồng cháy.

Đầu lưỡi nóng bỏng kia đã bắt đầu xâm chiếm lấy nó . Luồn chiếc lưỡi ẩm ướt vào trong hắn vô tư lướt qua mọi ngõ ngách mà không hề để ý đến nó .

Cơ thể nó lúc này như dần tan ra thành 1 vũng nước . Mãi tới 1 lúc lâu sau hắn chịu nhả môi , buông tha cho nó .

“ vào nhà thôi ”

Nó vừa thở vừa nói .

Trong nhà .

Nó lấy ra 1 chiếc khăn bông trắng đưa cho hắn để lau đầu mà không để ý cả người mình cũng đang bị ướt .

“ quần áo em ướt rồi kìa .”

“ à , lát em thay ”

“ còn anh ? ”

Hắn đề cập đến bộ quần áo của mình thì nó mới chợt nhớ .

“ nhưngem không có đồ cho anh mặc ”

“ Vậy tính sao giờ khi anh không có đồ để mặc ? ”

“ ơ , cái đó sao hỏi em ”

“ chứ không lẽ hỏi anh ”

“ thì giờ biết mặc gì ”

“ không gì cả ”

“ ANH ĐIÊN À ? ”

“ vậy chẳng lẽ mặc đồ ngủ của em ? ”

“ yên để em xem có cái váy nào rộng rộng để cho anh mặc ”

Vừa nghe nó nói xong thì hắn đã sợ hết cả hồn . Trời ơi ! đàn ông con trai mà đi mặc váy . Khùng không ?
thà thoát y mà chui vào chăn ngủ còn hơn .

“ ây . thôi thôi . Anh sẽ cởi đồ để ngủ . Nhà em còn phòng nào không ? ”

“ không . có mỗi cái phòng em ngủ rồi . ”

“ hả ?!! ”

Cuối cùng nó không thể làm gì đành nhường hắn cái giường để hắn ngủ . Thương người không đồ 1 chút không sao . Ngủ ở ghế 1 hôm không sao .

“ hay em lên đây ngủ luôn đi , cái giường này tuy không rộng lắm nhưng đủ cho 2 người nằm là cái chắc .”

Hắn nói với giọng đầy quyến rũ

“ ANH THÔI ĐI , ANH MUỐN CHẾT HẢ ? MUỐN CHẾT PHẢI KHÔNG ? ANH”

Nó tiến lại gần chỗ hắn định đánh cho hắn 1 trận vì tội ăn nói bậy bạ thìđúng lúc đó nó bị vấp phải chân giường và

RẦM

nó bổ nhào về phía hắn khiến cho cả 2 cùng ngã lăn ra giường . Người nó lúc này đang ngồi lên bụng hắn khiến cho nó cảm thấy rất ngại .

“ thôi đi , đi ngủ ”

Nó toan bước xuống giường thì lại bị hắn kéo lại ôm vào lòng .

“ 1 chút thôi ”

“ ”

Hắn nói xong thì nó không đáp chỉ lặng yên nằm trong vòng tay hắn.

Nhưng 1 lúc sau đó thì 2 đứa nó đã ngủ rồi .

37. Chương 38 : Bại Lộ_ngượng

Quay lại với nhau rồi thì nó mới biết là hần đã hủy hôn với Thanh Thanh .Cái tên này thật không thể hiểu nổi . Hủy hôn với Thanh Thanh mà không nói với nó 1 tiếng có phải là không phải quỳ không ? Nhưng nói vậy khác nào nó mong hần hủy hôn đi để mình quay lại . Không được , tâm địa độc ác quá rồi luôn .

Nhưng cũng chỉ vì hần quỳ mà tối qua nó phải cho hần ở lại nhà vì lúc đó trời đang mưa , xe thì lại đi xe mui trần . Thế quái nào mà lại trùng hợp thế ?

Rõ ràng hần phải biết trước là thời tiết sẽ mưa nhưng sao còn cố tình đi xe mui trần , rõ ràng là đã có chủ ý . Hại nó sáng nay dậy ngại gần chết . Đầu mình thì nằm trên tay người khác . Mặt kề mặt . Thậm trí lúc dậy nó chưa tỉnh hần thì còn dúc luôn cả vào ngực hần . Xong lúc dậy thì mới mặt đỏ tía tai , mãi đến lúc đi vào nhà vệ sinh rồi nó vẫn còn nghe thấy tiếng cười của hần . Thật tức chết mà .

Can-tin trường vào buổi sáng

“ 2 người làm lành rồi hả ? ”

> Tiểu Mễ vẻ mặt rất vui mừng nói với nó .

“ umk ”

“ à mà Long này , hôm qua tầm tối tối hơn 11 giờ tao đến nhà mày nhưng mà không có tín hiệu chủ nhân ở nhà , vậy mày đã đi đâu vào đêm qua ? ”

Lâm nhắc đến đây thì nó giật thót , trời ơi nói sao giờ . Chết cha , Long rất là bậy bạ và chẳng sợ cái gì nên chắc chắn hần sẽ nói ra mà không ngại . Thôi chết con mẹ , phải tìm cách ngăn cản tên này mới được .

Hần mà nhỏ toẹt mọi thứ ra là nó ê mặt . Ai lại đi công khai việc qua đêm nhà bạn gái , nói là qua đêm cũng không phải nhưng mà ngủ kiểu đó thì cũng gọi là qua đêm nếu gọi theo cách thông thường .

“ nói đi rốt cuộc là mày đã ở đâu ? ”

“ mày thật sự muốn biết ? ”

“ đương nhiên ”

“ vậy được ”

Hần nói xong thì quay ra phía nó . Ánh mắt như kiêu khiêu khích trong khi nó nhìn hần bằng ánh mắt không biết là cầu xin hay tức giận nữa .

Rồi đột nhiên hần choàng tay qua vai nó rồi bình thản nói với tất cả mọi người (mọi người ý chỉ LÂM VÀ Tiểu Tám)

“ hôm qua tao đã ngủ nhà bạn gái tao . ”

“ HẢ ”

Lâm và Tiểu Tám ngạc nhiên > Họ ngủ nhà nhau thật sao trời ? Có chuyện này thật hả trời . Chúa ơi không thể tin được .

Tiểu Mễ hướng ánh mắt về chỗ nó thì chỉ thấy 1 bộ mặt tuyệt vọng đến đáng thương .

“ vậy 2 người đã có gì chưa ? ” > tiểu mễ

Đúng lúc này nó ngẩng mặt lên , giật thót nhìn Tiểu Mễ trả lời nhanh bằng 1 câu hỏi khác .

“ có gì là có cái gì cơ ? ”

“ thì đã làm việc gì giống như làđó đó ”

Giọng đầy mờ ám .

“ tất nhiên”

“ tất nhiên là phải có 1 chút chút rồi ”

Nó đang định nói thì tiếng hấn cắt lời

“ anh nói cái gì vậy Long ” > nó gắt

“ anh nói sai ? ”

“ vậy tóm lại là 2 người đã có chút ít ” < lăm=“” kết=“” thúc=“” ngắn=“” gọn=“” bằng=“” 1=“” câu=“”
.=“” tiểu=“” mẽ=“” gặt=“” đầu=“” vẽ=“” đồng=“” tình=“”>

“ đúng / sai ” > Nó và hấn

“ vậy rốt cuộc là thế nào ? ” Lăm và Tiểu Mễ gắt .

“ nói tóm lại là có nhưng chỉ là ít ” > hấn kết thúc mọi thứ bằng câu nói đó rồi kéo nó đi . Kệ mịa Thăng bạn thân và con Tiểu Tám ngồi đó chả hiểu chuyện gì đang diễn ra . Ưc vì lại đi chơi cùng 2 đứa bạn lúc nào cũng cứ thích úp úp mở mở . Ưc trên từng cen-ti-mét tim luôn .

Tầng thượng

“ chẳng lẽ lúc đó em lại đấm cho anh 1 phát vêu mồm để anh không nói chuyện hôm qua ? ”

“ có sao đâu , thì vốn dĩ những chuyện đó anh làm đây đó có sao đâu . ”

“ cái gì , ý anh nói là trước kia anh hay qua đêm với nhiều cô gái sao ? ”

“ thì vốn dĩ là vậy , anh có tìm được ai gọi là thích hợp đâu nên cứ lẳng nhăng mãi thôi .”

“ ha...haha , hay thật đấy , nghe cứ như kiểu là lúc đó anh không có đàn bà thì không nhin được vậy .”

“ dục vọng đàn ông thì có bao giờ hết được đâu .”

“”

Nghe tới đây thì mặt nó đỏ ửng cả lên , chẳng lẽ đêm qua cũng là như thế nhưng do hấn kiểm chế nên mới không xảy ra chuyện gì đáng tiếc cho đời con gái của nó .

“ nghĩ cái gì vậy ? đừng nói là em đang nghĩ bậy bạ về chuyện hôm qua nha?”

Giọng hấn mang đầy vẻ mờ ám chết người .

“ xin lỗi đi , không ao giờ em nghĩ về những thứ như thế nên anh đừng có mà tưởng tượng những cái dở hơi đó .”

“ thật là đàng ấy không có nghĩ ? ”

“ không có mà ”

“ thật không có ”

Lúc này nó đã thực sự phát hỏa với những câu nói của hấn nên bực dọc hét to .

“ có thì cũng chỉ là ít .”

“ đó thấy chưa , anh đã nói là em đang nghĩ tới chuyện tối qua mà ”

“ MẶC KỆ ANH VỀ LỚP ”

Trong lúc nó đang định bước ra khỏi cửa sân thượng thì liền ị hấn kéo tay lại áp sát vào bức tường đằng sau . Lúc này khuôn mặt 2 người chỉ còn cách nhau 2 cm ngắn ngủi .

“ Ơ...anh”

Nó chưa kịp nói xong thì đã có 1 đôi môi ngọt ngào điên cuồng khóa lấy miệng nó . Đôi môi ẩm ướt kia như đang điên cuồng mút từng thứ bên trong miệng nó . Sự ngọt ngào mãnh liệt đó như đang xâm chiếm lấy toàn bộ cơ thể người con gái kia . Mới chỉ là hôn như vậy mà toàn thân của nó đã nóng bừng lên , Nóng như lửa đốt. Từng tiếng thở dốc vang nhẹ lên trong không gian yên tĩnh .

Bỗng nhiên lúc đó bàn tay ma quái của hắn luồn nhẹ vào trong áo nó khiến cho nó giật thót , định đẩy hắn ra nhưng vẫn không thể vì nụ hôn hồi nãy của hắn đã làm cho nó mềm nhũn .

Hắn vén chiếc áo của nó lên . Đôi môi kia lại 1 lần nữa hôn lên những nơi mẫn cảm khiến cho nó không kìm được mà phải phát ra những tiếng rên .

“ Long...đừng ...đây là trường học ”

“ thế thì đã sao ? ”

Hắn vẫn tiếp tục công việc với nó . Đến khi nó đã không thể chịu nổi thì mới kịp nói .

“ em không thể việc này còn quá sớm với em ”

Nghe thế thì hắn nhẹ nhàng buông nó ra , ánh mắt lại trở nên lạnh đến đáng sợ . Nó không dám nhìn thẳng vào ánh mắt hắn , miệng lí nhí .

“ em xin lỗi ”

“ về thôi ” > Hắn nói

“ Ơ”

“ còn không đi ? ”

“ vâng ”

Nó bước nhanh tới chỗ hắn . 2 người cầm tay nhau đi xuống cầu thang . Bỗng qua các dãy hành lang , cuối cùng dừng lại tại lớp của nó .Hắn đưa nó về lớp kiểu này khiến ai cũng phải chú ý .

“ anh về đi , nhân lúc chủ nhiệm lớp em chưa đến ”

“ vậy anh về đây ”

Sau câu nói đó của hắn thì bỗng nhiên 1 nụ hôn được đặt lên má nó khiến cho cả lớp học 11a1 ồ lên .

1 ...2...3

“ OMG ” > Cả lớp nói

“ cục cưng , anh về nhé ! ”

Nó không nói mà mặt đã đỏ như lửa đốt rồi . Trời ơi , sao hắn có thể làm những việc xấu mặt như thế với nó .

Zing Blog

38. Chương 39 : Ngày Hội Halloween (Phần 1 : Trang Trí)

Ngày 31 tháng 10 đã gần tới nên dạo này nó và Tiểu Mễ khá bận rộn cho việc chuẩn bị trang trí lớp học nên chẳng có thời gian đâu mà bạn trai với chẳng bạn chiếc . Hắn có gọi cũng kệ , Lâm có nhắn tin cũng nghỉ . 2 ngày công chúa lúc nào cũng phải chạy đi chạy lại . ời theo cô chỉ nhiệm phổ iến vào tuần trước thì năm nào lớp 11a1 cũng là lớp có ý tưởng halloween tuyệt vời nhất trường nên nhất định năm nay phải

đạy giải nhất bằng mọi giá . Vì thế nên ngay cả trong giờ học nó cũng phải chạy đi chạy lại để kiểm đồ cho lớp . Nhiều lúc nó còn phải chạy qua lớp hấn để đến phòng kế toán lấy tiền , chi phí cho buổi lễ halloween .

Giờ ra chơi nào Tiểu Mễ tay vừa làm việc mồm vừa than phiền với nó .

“ trời ơi . cái mụ chủ nhiệm này tự nhiên lại chọn ra bọn mình để mà giao cái việc nặng nhọc này , thật không thể nào chịu được mà ”

“ thôi cố đi , nốt hôm nay thôi , cố gắng mà ở lại cuối buổi như thế này thì lo gì chậm trễ ”

“ vẫn biết là thế nhưng mình còn chưa chuẩn bị đồ gì cho ngày hallo nè ”

“ thì mình cũng có hơn gì đâu ”

“ haizzz ” Cả 2 đồng thanh thở dài

“ có cần bọn anh giúp gì không ?”

Bỗng nhiên lúc đó tiếng nói của Lâm vang lên đằng sau Tiểu Mễ . Nó cũng ngạc nhiên quay ra thì thấy hấn . điều này khiến cho nó giật mình vì hấn đứng ngay sau và đứng thế nào mà chiếc ghế bỗng nhiên đung đưa khiến cho nó không giữ được thăng bằng và

Rầm 1 cái

“ Ô , Xuân cậu có sao” > Tiểu Mễ đang định nói gì đó nhưng nhìn thấy cảnh tượng của nó lại thôi .

Ngẩng cái đầu lên nó cứ tưởng là mình bị vỡ sọ hay gì gì đó rồi chứ . ai ngờ là không sao hết . Thật là may mắn quá đi mất hahahaha .

Nó quay ra phía Tiểu Mễ , dơ tay lên .

“ nè , cậu thấy hông , mình hông sao ùi ”

“ Xuân à , cậu không sao là bởi vì”

Nó nhìn theo hướng tay chỉ của Lâm và Tiểu Mễ thì

“ HAH ANH LONG ”

“ em xuống khỏi người anh đi ”

“ ơơ...ơ em xin lỗi ”

Nó bước xuống thật nhanh . Hấn ngồi dậy .

“ sao 2 người chưa về ? ”

Hấn hỏi nó , nhưng nó còn chưa kịp nói đã bị Tiểu Tám cướp lời .

“ tại bọn em phải ở lại cuối giờ để trang trí lớp học ”

Nghe Tiểu Mễ nói thế thì Lâm và hấn cùng nhìn nhau gật đầu rồi Lâm nhanh chóng bảo nó và Tiểu Mễ ra ngoài để hấn và Lâm trong này có việc cần nói .

“ chuyện gì mà mờ ám vậy ? ” > Tiểu Mễ

“ à thìcó việc . ”

Nói rồi đóng hết rèm cửa lại , rồi đến các cánh cửa tránh không cho nó và Tiểu Mễ nhìn thấy .

Ở bên ngoài 2 đứa nó cứ nghe thấy tiếng lạch cạch và “ xịt ...xịt ” gì đó phát ra từ bên trong .

“ họ làm gì vậy nhỉ ? ” > nó

“ chịu ”

????????????????????

30' sau

Cạch .

Lãm mở cửa bước ra .

“ mời 2 cô nương đi vào ”

Nó và Tiểu Mễ cùng nhau bước vào thì xương sống lưng lạnh lên vì căn phòng này giờ chẳng còn giống phòng học chút nào . Đèn phòng học bị tắt đi và thay vào đó là những ánh đèn màu cam được thắp trong những cái đầu lâu xương sọ canh chân bàn .

Những chiếc bàn học được trải lên bởi những tấm khăn trải bàn hình tròn màu đen . Xếp trên chính giữa mặt bàn 1 quả bí ngô . mỗi bàn là 1 quả bí ngô có hình dạng khác nhau . Trên các cánh cửa được treo hình người đã chết có hiệu ứng tự di chuyển trên cánh cửa sổ . Ở những bức tường là hình ảnh những con nhện đang bò lên đó và ăn 1 cái cánh tay dính máu bị chặt . Ở trên đó còn được dùng sơn phun màu máu đỏ tươi cộng thêm là mạng nhện dính trên cửa lớp . Trên bảng là dòng chữ được viết bằng thứ gì đó màu đỏ , trên đó ghi là :

CHÀO MỪNG NGÀY HỘI HALLOWEEN KINH HOÀNG

KHÔNG CHỈ THỂ mà còn nhiều thứ khác nhưng mình chỉ tả tới đó thôi . Các món ăn thì là do 1 bộ phận khác trong lớp lo nên nó cũng chả cần phải lo .

“ các anh làm sao ? ” > nó hỏi .

“ em thích chứ ? ” > hần hỏi ngược lại

“ umk , tuy hơi rợn người nhưng nó rất đẹp ”

“ vậy kiểu này chắc lớp mình lại giành giải nhất rồi .”

“ um , cậu nói đúng Tiểu Mễ ”

“ này đừng quên công của anh chứ ” Lãm chen ngang

“ đương nhiên rồi ”

“ xí , anh thì có gì kể công ”

“ có mà , công vận chuyển đồ từ đường cửa sổ vào ”

“ cái đó là chuyện nhỏ ”

“ em thử làm coi .”

“ anh thách tôi hả ? ”

....

Lãm và Tiểu cãi nhau còn nó đứng đó cười , nụ cười tỏa ánh sáng trong màn đêm u tối . bỗng nhiên ánh mắt nó và hần giao nhau trên cùng 1 giây phút . 2 người nhìn nhau đầy sự yêu thương . Trong đôi mắt ai cũng là sự trù ối và dịu dàng .

Zing Blog

39. Chương 40 : Sự Bất Ngờ Trong Quán Ăn

Vậy là hôm đó cả bọn được về sớm nên đi xả hơi 1 chút cho thoải mái . Đi ăn 2 phiếu , đi karaoke 1 phiếu . Về nhà 1 phiếu

Lãm và Long >đi ăn

Tiểu Mễ > karaoke

Về nhà > có mình nó à

“ đi ăn lờm gì ? Chán lém . ” Tiểu Mễ nói mà có vẻ không hề đồng tình 1 chút nào về ý kiến của bạn trai .

“ nhưng anh thấy đi ăn cho no , còn chưa ăn gì đã đi karaoke rồi thì đói , sức đâu hát ”

“ đi ăn rồi về sau , hát hò cái con khỉ . ” > hần

“ em thì”

“ thôi . Cậu khỏi nói cả nhà cũng biết cậu muốn về nhà ” > Tiểu Mễ dơ tay ra ra hiệu từ “ stop ” .

“ umk , mình thấy đồ ăn tự làm ở nhà là được rồi . ”

“ cậu cổ hủ quá , tù bé giờ chưa ăn sung mặc sướng bao giờ hay sao mà cứ thích thể nhỉ ? ”

“ tại hồi bé”

Nó đang định nói thì hần bước lên ôm lấy vai nó .

“ Nếu cô ấy không thích thì thôi , mọi người đừng ép ”

“ hã , cái gì vậy , không phải chứ ? ”

Lâm và Tiểu Mễ thở dài than phiền , hồi này 2 người này đã quá mệt mỏi rồi . Giờ muốn đi sả street cũng không được . Chán quá đi . Thử hỏi Tiểu Mễ đã 2 ngày không đi chơi . Lâm thì đáng lẽ không phải khuôn vác mấy cái thùng đồ thì tự nhiên lại bị hần bắt làm . Đáng lẽ lúc này phải được đền công thì

....haizzzz .

Vẻ mặt đó của Tiểu Mễ và Lâm khiến cho nó cảm thấy mình thật quá đáng ,tự nhiên chỉ vì mình mà mọi người không được đi chơi mà chỉ được đi ăn .

Nhận ra sự hối hận của nó thì hần cầm tay nó .

“ nghĩ lại nhé ! ”

1 nụ cười dịu dàng nở trên môi hần

“ umk ”

“ vậy bây giờ còn ai muốn đi ăn rồi karaoke không ? ”

Hần hỏi

Lâm và Tiểu Mễ , nó dơ tay .

“ ơ Xuân cậu ? ”

“ hi , ình nghĩ lại nhé ! ”

“ umk ”

2 người nhìn nhau nở 1 nụ cười . Giờ nó mới thấy có lẽ mình nên mở rộng việc vui vẻ và hòa đồng với những trò chơi mà trước kia nó cho xa xỉ .

Quán ăn mà bọn nó đến là 1 quán ăn khá là sang trọng và đa số trong này là những đại gia đi ăn để bàn chuyện tiện thể gái gú này nọ . Nhìn mìa khiếp .

“ ngồi bàn nào đây ? ”

“ tao vừa gọi điện cho quản lý đặt 1 chỗ ngồi rồi . ”

“ mà làm từ lúc nào vậy ? ”

“ hồi nhiều . ”

Mặc kệ Lâm đứng đó hần dẫn nó đi lên tầng 2 . mãi khi hần đi được mấy bậc thang rồi Lâm và Tiểu Mễ mới đuổi theo .

Phòng mà hần chọn là 1 căn phòng đôi có 2 bàn . Vì trong cái nhà hàng này phòng cao cấp nhất đã là phòng đôi rồi . 1 căn phòng có diện tích là 32m vuông . Ngăn cách giữa 2 chiếc bàn là 1 tấm rèm mỏng có màu trắng . Tuy cùng 1 căn phòng nhưng nó chia thành 2 cửa . mỗi cửa đều đi thẳng vào 1 chiếc ăn . Đằng sau mỗi chiếc bàn ăn là 1 chiếc cửa sổ sát đất , đứng từ đó có thể quan sát được cả 1 thành phố khi về đêm .

Chính giữa là 1 chiếc đèn đỏ chiếu ánh sáng khắp căn phòng .

“ đẹp thật đó . ” > nó

“nhưng nhìn cứ như kiểu là phòng giành cho tình nhân ý ” > Tiểu Mễ

“ thì chẳng phải ở đây có 2 cặp tình nhân sao ? ” > Lâm

“ mọi người ngồi đi , tôi gọi đồ ăn . ” > hần kéo ghế ra cho nó ngồi vào rồi ra ngoài gọi cho phục vụ mang đồ ăn tới . Đút điện thoại vào túi và quay trở lại phòng .

cạch

“ gọi xong chưa ? ” > Lâm

“ rồi . ”

_____Trong lúc đợi đồ ăn tới thì cả bọn chọn lấy 1 chai rượu nhẹ nhẹ uống tạm .

“ zô , chúc mừng vì mai là ngày lễ halloween ” > Cẩm ly rượu Lâm hô to .

“ zô ”

“ zô ”

“ ”

Uống cạn 1 ly rượu đầy cả bọn đặt cốc xuống . Đột nhiên nó hỏi hần và Tiểu Mễ , Lâm là đã chuẩn bị gì cho quần áo ngày halloween chưa ? Tiểu Mễ thì khỏi nói bởi cô nàng cũng đang mệt mỏi với chuyện đó . Hần thì cũng chưa có gì để phải chuẩn bị . Còn nói là trong ngày halloween ăn mặc bình thường cho kỳ quái . Lâm thì lại khác bảo là nếu không chuẩn bị được nhiều thì có lẽ lấy tạm 1 quả bí khổng lồ up lên người , bôi chút tiết lợn lên mặt nữa là xong . Cuối cùng bị Tiểu Mễ đập cho phát vào đầu nói là ngu hay sao mà bôi tiết lợn lên mặt , bôi kiểu đấy có mà ngòm củ tỏi từ tám đời tổ tông về trước rồi .

“ em cứ bị bệnh sạch sẽ . ”

“ không sạch thì chả nhẽ tôi chấp nhận ở bẩn ”

“ thôi đi ” > hần lên tiếng .

“ 2 người cãi nhau nhiều như vậy liệu không sợ chia tay sao ? ” > nó hỏi

“ sợ , chả sợ gì cả , chia thì chia , gớm chết ”

“ em nói mà nghe hay lắm ”

Cạch

Đột nhiên từ phía cửa bên kia có 2 người là 1 nam 1 nữ bước vào , ai cũng tầm ngoài 40 cả rồi . Bỗng khi nhìn thoáng qua 2 người đó ánh mắt hần lại ánh lên 1 vẻ ngạc nhiên . Phải chăng 2 người kia có quen với hần ? Hay 1 trong 2 từng có quan hệ với hần ?

Nhận ra ánh mắt đó trên gương mặt hần nó mới luồn tay xuống bàn rồi đặt tay mình lên tay hần . Ánh mắt có vẻ thắc mắt .

Quay ra chạm phải ánh mắt đó của nó hần mới cười thay cho lời nói - không có gì đâu - . Đến lúc này nó mới yên tâm được 1 chút .

Sau lúc đó thì phục vụ mang đồ ăn tới . Lâm và Tiểu Mễ thì có vẻ ăn rất tự nhiên nhưng còn hấn thì có vẻ căng thẳng và không được thoải mái . Đôi mắt đen thường xuyên liếc qua bên bàn kia . 1 ánh mắt có chứa đựng sự thắc mắc , ngạc nhiên và căm thù .

Tuy nhìn ra điều đó nhưng nó không tiện nói chỉ tiếp tục ăn rồi thì thoảng cũng hướng theo ánh mắt hấn mà không biết hấn nhìn người nữ hay người nam .

Zing Blog

40. Chương 41 : Câu Hỏi _sự Lo Lắng

2 tiếng ngồi ăn mà trong bàn ăn chỉ phát ra tiếng nói chuyện miên man của Lâm và Tiểu Mễ .

Nó thì im lặng vì hấn . còn hấn im lặng vì điều gì thì có hỏi nó hiện giờ thì cũng vô ích thôi , ngay cả nó cũng đang thắc mắc là không biết chuyện gì lại xảy ra với hấn . Tệ hại hơn nữa là nếu ăn xong mà hấn vẫn giữ cái bộ dạng này thì nó sẽ lo lắng chết mất . Nên vì vậy chắc phải hủy cuộc đi chơi mất .

Ăn xong .

Ra khỏi nhà hàng hấn đi đường phía tay trái Lâm và Tiểu Mễ đi bên tay phải để đến quán karaoke , còn có mình nó là đang đứng giữa quan sát tình hình .

Bỗng nhiên nó chạy theo Tiểu Mễ và Lâm

” Tiểu Mễ...cậu....cậu và anh Lâm cứ đi đi , mình và Long có việc nên có lẽ không đi đâu .

“ Sao vậy ? ”

“ à thìthôi , đi đi ”

Nói rồi nó chạy thật nhanh theo hấn . Lúc đó Lâm ngoái đầu lại nhìn theo bóng lưng của hấn.

Hỏi này trong quán ăn không phải Lâm không nhận ra sự thay đổi của hấn chỉ là anh không muốn nhắc tới nên chỉ đành vờ đi cho qua chuyện .

Lúc này anh thật sự hi vọng nó sẽ là 1 ngọn lửa thấp sáng và làm ấm cho hấn .

Cộp Cộp Cộp .

“ ANH LONG ”

Nó chạy hì hục đến chỗ hấn , mồ hôi đã bắt đầu tứa ra trên trán , tiếng thở dốc vang lên . Cuối cùng chỉ đứng cách hấn 1m thì nó dừng lại gọi to .

Hấn quay đầu ra .

“ em không đi cùng họ .”

“ umk ...tại trong quán ăn em thấy a....”

“VỀ ĐI ”

Hấn quát nó bằng 1 tông giọng khá to khiến nó hơi sững người . Hấnchưa bao giờ vì chuyện gì mà nổi cáu với nó như vậy cả . Tại sao bây giờ ?

Nhận ra được là nó đã khá “ sợ ” vì câu nói của mình thì hấn nhẹ nhàng ôm nó .

“ anh xin lỗi ”

1s

2s

“ Long , rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy ...anh nói cho em biết đi ”

“ người phụ nữ đólà người đã sinh ra anh ”

Không phải mẹ mà là người đã sinh ra . Hấn không muốn gọi người phụ nữ kia là mẹ , hấn không muốn coi người phụ nữ kia là mẹ và có lẽ hấncũng chẳng hề mong ...sẽ được bà ta yêu thương 1 lần nữa (điều khiếm).

“ mẹ của...anh sao ? Sao bà ấy lại ở đó ”

“ biết gần đó là được rồi rồi đừng hỏi nữa ”

Khoác vai nó hấn kéo nó đi thật nhanh cố lảng tránh sang 1 chuyện khác như ngày halloween chẳng hạn . Hấn hỏi nó đã chuẩn bị gì chưa nó bảo chưa thì hấn nói là ngày halloween sẽ đến đón nó tiện thể mang đến cho nó 1 bộ đồ luôn .

“ anh nhìn vậy mà cũng biết nhiều về thời trang zữ nhĩ ? ”

“ chuyện”

“ chuyện gì ? ”

“ thì cái gì anh chả giỏi ”

“ tự kiêu khiếm ”

“ tối nay cho anh ngủ nhà em nha ”

“ về nhà anh mà ngủ còn không thì ngủ nhà em anh chỉ còn cơ hội mà nằm ra sân phía bên ngoài thôi ”

“ vậy còn lần trước ? ”

“ lần...lần trước là nhớ ”

“ vậy lần này nhớ luôn đi ”

“ THÔI NHA, TÔI ĐIÊN LÊN RỒI NHA , TỊT NGAY CÁI LOA RÈ LẠI ”

Nó tức giận cầm đôi dép dí trước mặt hấn khiến cho hấn tỏ vẻ sợ sệt .

2 người đuổi nhau hết đoạn đường dài . 1 viễn cảnh hạnh phúc và tràn ngập tiếng người trong con phố lạnh lẽo này .

Trong lúc đó ở quán karaoke thì

BỘP

“ TRỜI ƠI , MÀY BỊ NGU À , ĐÓ HÁT SAI LỜI RỒI . KHÔNG BIẾT HÁT THÌ ĐỂ ĐẤY TAO HÁT ”

“ ở kia cũng có mi à , đừng có giành của anh nữa . ”

“ nhưng mà cái kia nhìn nữ tính tao không thích ”

“ thế chứ em thích những thứ của đàn ông à ? ”

“ mày hỏi nhiều mày đưa đây ”

“ không ”

“ đưa không ”

“ không ”

.....

Ôm khư khư cái micro trong lòng Lâm đầu đá với Tiểu Mễ . 2 bên lúc nào cũng vậy , theo lời nó không biết 2 người này có chia tay nhau không nữa .

haizzzz

41. Chương 42 : Cuộc Chạy Trốn Vampire (1)

Sau câu trả lời của hắn thì đêm đó nó về cũng chả ngủ yên được . Là mẹ sao lại nhìn bằng ánh mắt đó . Và nếu người đó là mẹ hắn thì người ngồi bên cạnh là ai . Cha ? Đối tác làm ăn ? hay là em trai ? hay anh trai ?

suy nghĩ lắm cuối cùng nó cũng nhanh chóng bước vào giấc ngủ ngon lành .

-Lần đầu anh, nói câu chúng ta không hợp.

Vậy mà em, đã vội tin vào điều đó.

Và từng ngày cố gắng để anh hiểu được để xứng đáng với anh.

Vì em tự thấy chưa làm anh vui, để bên cạnh em và yêu mỗi em.

Nhưng đó không phải, là lý do anh đổi thay.

Hôm nay, em đã được nhìn thấu anh.

Anh ơi ! Làm sao em có thể vui ?

Nhìn anh hạnh phúc bên ai không phải em.

Là lúc thật khó để em vượt qua.

Tự trách ban đầu em đã sai vì em tin.

Ngày xưa mình đến với nhau rất hợp nhau.

Giờ chỉ mình em nói câu em cần anh.

Cho cả cuộc đời, ngốc nghếch tin vào một người.

Tiếng nhạc chuông vang inh ỏi bên trong căn phòng rộng mà kín của nó .

Vò đầu bứt tóc nó ức chế đập mạnh tay vào cái điện thoại mà tưởng cái đồng hồ .

“ MÀY IM KHÔNG ”

NHẠC chuông hết reo nó lại chui zô chănngủ tiếp . Mãi 20' sau mới .

“ THÔI CHẾT !!!!! CHUÔNG ĐIỆN THOẠI ”

Nó bật dậy thật nhanh vợ lấy cái điện thoại trên bàn , ấ ấ cái gì đó rồi gọi lại cho hắn . Hôm qua khi đứng ở cửa hắn đã nói bao giờ đến nhà thì sẽ gọi nó dậy . NHƯNG MÀ ...NÓNÓ ĐÃNÓ ĐÃ ...TỪ CHỐI CUỘC ĐIỆN THOẠI CỦA HẮN .

“ anh ” Giọng nhẹ nhàng

“ hồi nãy sao không nghe ? ” giọng có vẻ bực bực

“ em biết rồi ...em xin lỗi ” giọng hối hận

“ xuống nhanh ” giọng ra lệnh

“ dạ ” giọng nghe lời .

Chạy thật nhanh vào WC nó làm VSCN 10 ‘ . Thay quần áo 5' . Chuẩn bị sách vở

“ í quên ...hôm nay không có đi để học ”

rồi lại cất cặp vào .

Dung dăng dung dẻ bước xuống nhà nó mở cửa bước đến chỗ hần .

“ hôm nay nhìn em trông.....”

“ trông sao ? ”

“ trông ...trông giống trẻ con ”

Quay mặt đi 1 nơi khác hần nhẹ giọng nói .

“ ủa vậy hả ? Vậy mà em thấy mình vẫn bình thường như mọi khi mà ”

“ không phải cái đó mà là cái cách em cư xử ý ”

“ có lẽ zậy , hi , thui mình đi anh ”

Hôm nay đến trường học như cảm thấy cả 1 sự khác biệt to lớn . Cổng trường cũng thay đổi luôn , vừa đến đã 1 dòng chữ -Halloween , ngôi trường ngày kinh dị- không biết là cái lão già hay mụ trẻ nào đã nghĩ ra cái tên này , đọc mà ớn lạnh cả xương sống .

Vào đến trường thì nó và hần thấy ai cũng toàn là những kẻ ăn mặc kỳ dị đến khủng khiếp . Thằng đã béo còn thích mặc bí ngô . Con đã gầy mà cứ thích mặc mấy cái bộ nhìn mỏng manh , chẳng hạn như 1 đứa con gái nhìn gầy dơ xương thì lại thích mặc mấy bộ đồ như là vải trắng choàng lên người . Nhìn mà rợn khiếp luôn .

Ngoài ra còn có cảnh sân trường . Các gốc cây được trang trí bởi những hình nhân ngồi đó . Rồi conf cả những con búp bê có dính máu được dán băng dính dính vào tường . Nhìn mà phát gớm .

Hội trường .

“ các bạn , hôm nay là ngày halloween của trường ta , chúng ta sẽ tổ chức 1 buổi tiệc sau khi chơi xong trò chốn tìm cùng với những vampire . Luật chơi như sau , học sinh của lớp 11 và lớp 12 sẽ chơi cùng nhau . Yêu cầu mỗi lớp 12 sẽ cử ra 3 vampire nam ưu tú và đẹp trai nhất lớp . Những vampire đó sẽ đi bắt những cô gái của lớp 11 . Và lớp 11 yêu cầu cũng phải cử ra 15 nữ sinh trong mỗi lớp để những vampire kia còn đi bắt . Nhưng không phải là bắt ai cũng được hết mà những vampire trước khi bắt sẽ phải đi bốc thăm cô gái mà mình sẽ bắt là ai . Và nếu không bắt được cô gái đó sau 4 tiếng đồng hồ thì coi như vampire đó sẽ thua . Bởi thế các bạn hãy nhìn cho chính xác cô gái mà mình có nhiệm vụ phải đi bắt nhé .”

” Và nghiêng về phía các bạn nữ thì như trên tôi đã nói là lớp nào cũng phải cử ra 20 nữ sinh , đó là chỉ giành cho khối 11 còn khối 12 thì chỉ cần cử nam giới .

Và trên hết là khi đã chọn xong toàn bộ cả khối là 80 nữ sinh thì 80 nữ sinh đó phải đi vào phòng trang bị để hóa trang cho thật là giống nhau để những vampire kia không dễ dàng nhận ra . Hơn nữa nếu cặp đôi nào thắng cuộc sẽ có quyền ăn tiệc chung với nhau . Tôi xin hết ”

42. Chương 43: Cuộc Chạy Trốn Vampire (2)

Cuối cùng tụ tập lại trong lớp mọi người đã ngỡ ngàng trước những thứ được trang trí trong lớp . Thảm thảm phục Tiểu Mễ và nó , 2 người làm sao có thể làm ra những thứ như vậy nhỉ ? Thật quá sáng tạo và đẹp .

“ được rồi mọi người chúng ta bắt đầu bình chọn đi ” Tiếng lớp trưởng vang lên trên bục giảng khiến cho tất cả mọi người sực nhớ . Rồi cả bọn nhìn nhau đồng thanh .

“ trừ đi Thanh , Yên , Bình , Trang , còn đâu đi hết ”

“ ok , vậy cả lớp cùng nhất trí thế nhé . ”

“ ok ”

Hả , vậy có nghĩa là nó và Tiểu Mễ cũng phải tham gia sao ? Nhưng không biết là liệu cặp của nó có được giống như ngoài đời không nhỉ ? Hi .

Chọn xong 20 cô gái của lớp 10a2 thì sau đó họ cùng với 60 cô gái của 3 lớp còn lại đến phòng trang điểm để thay đồ và hóa trang cho thật giống đó .

Bước vào phòng thì nó rất ngỡ , căn phòng này rộng khủng . Ngoài cái rộng đấy ra còn có 80 cái gương được xếp thẳng với 80 cái ghế có đánh số thứ tự .

Ngồi vào ghế rồi thì liền có 1 cô gái ăn mặc khá đơn giản bước ra . Cô ta bắt đầu vén tóc nó lên rồi kẹp lại . Sau đó lấy ra 1 bộ tóc giả khá dài đội lên đầu nó . Tiếp theo sau đó cô ta lấy hộp trang điểm ở bàn mở ra . Trang điểm cho nó có 1 gương mặt trắng bệch . Môi đỏ . Mắt kẻ đen cực đậm . Mũi dường như nhọn hơn . Nói chung là khi cô gái đó làm xong nó không còn nhận ra mình là ai nữa cho tới khi nhìn những người xung quanh thì nó thấy họ cực kỳ giống mình . OMG GGGGGG !!! CHUYỆN GÌ VẬY HẢ TRỜI ? (còn hỏi , chẳng phải hội trường đã phổ biến rồi - hóa trang cho thật giống nhau -)

Bây giờ đến phần của lớp 12 . Hắn đặt nhẹ tay vào chiếc hòm có 80 tờ giấy được điểm danh tên những cô gái sẽ có tương lai bị bắt . Nhắm cho thật chính xác vào 1 tờ giấy ở phía bên trái của cái hòm rút ra .

- TRƯỜNG XUÂN -

Sau khi mở tờ giấy ra trên miệng hắn nở 1 nụ cười cực sâu . Quá là chính xác . không ngờ tài năng của hắn lại chính xác như vậy (tăng bốc khiếp) .

Hiazzz , vậy là con mồi hắn hướng tới sẽ là nó rồi . hehehehe .

Sau khi các chàng ma cà rồng đã thay 1 bộ âu phục nhìn rất là đẹp trai thì trong khi đó các nàng của chúng ta cũng diện 1 bộ váy đỏ sẫm rất quyến rũ

.

Khi tất cả những người tham dự đã đứng đầy đủ vào vị trí . Các chàng trai đứng dưới cầu thang . Còn các nàng của chúng ta thì bao vây lấy lan can của hành lang phía trên .

RỤP 1 CÁI tất cả những ánh đèn đã bắt đầu vụt tắt .

Và cuộc chơi bắt đầu

Zing Blog

43. Chương 44 : Cuộc Chạy Trốn Vampire (3)

Khi màn ánh sáng đã vụt tắt . Lúc ngôi trường này phải tắt đèn giành thời gian cho những cuộc chạy trốn đầy kịch liệt và sự gay cấn .

Những tiếng bước chân chạy thật nhanh trên hành lang của nữ sinh . Tiếng đi lại nhẹ nhàng của những anh chàng vampire điển trai .

Trong cái bóng tối kinh hoàng ấy nó và Tiểu Mễ chạy cùng nhau trên cầu thang . Càng chạy thì lại càng thấy nó dài ra theo cảm nhận .

“ ghê quá đi ” > Tiểu Mễ run run cầm lấy tay nó và chạy .

“ cố lên , theo quy định thì nếu chúng ta bị bọn kia bắt thì sẽ phải hôn chúng đó ”

“ có sao ? ”

“ cậu không đọc trên tờ báo đã phát sẵn cho học sinh tuần trước hả ? còn những lời hội trưởng nói cũng chỉ thuật lại 1 số đoạn trong đó thôi ”

Vừa chạy hì hục nó vừa ngược lên phía trên cố gắng chạy thật nhanh .

“ nè Xuân , chạy chậm lại đi , mà rốt cuộc chúng ta đang đi đâu ? ”

“ lên sân thượng...lên đó ...lên đó thì chúng ta sẽ không bị bắt mà sẽ là người con gái thắng cuộc ”

Tiếng thở ngày 1 nặng nề của nó khiến cho tiếng nói của nó ngày 1 nhỏ dần đi . Bỗng nhiên nó cảm thấy thật trống trải , bàn tay Tiểu Mễ hình như đã rời xa nó thì phải .

Ngoái đầu lại nó nhẹ giọng .

“ Tiểu Mễ , cậu còn đó chứ ? ”

Nhưng không hề có 1 tiếng trả lời nào cả . Nó bắt đầu sợ hơn . Nhưng cố trấn tĩnh lại mình bằng cách chỉ nên cho rằng đây là 1 trò chơi thôi . Phải đây chỉ là 1 trò chơi , không phải sợ . Rồi tiếp tục cầm chân váy và chạy .

Khi đã nghĩ mình đã đến đích thì nó lại ngỡ ngàng trước cái hành lang tối om kia . Chẳng phải đây là sân thượng hay sao ? Sao lạilà 1 cái hành lang ?

Định chạy xuống dưới tầng nhưng khi quay lại thì1 cánh cửa đã chặn trước lối đi .

“ KHỈ THẬT , CÁI QUÁI GÌ VẬY ? ĐÂY RỐT CUỘC CÓ PHẢI LÀ TRÒ CHƠI KHÔNG VẬY , MỎ RA ”

Tiếng gào thét ngày 1 to hơn . Cho dù nó biết đây chỉ là trò chơi và những thứ này chắc chắn nữ sinh nào cũng gặp vì do nó là sự sắp đặt của trường . NHƯNG....nhưng mànó rất sợ bóng tối . Ngày xưa nó lúc nào cũng bị ám ảnh bởi sự cô đơn 1 mình trong cái màn đêm này . Ban đầu khi mới vào cuộc nó cũng không sợ cho lắm vì ít nhất qua cửa sổ sát đất ở hành lang phía dưới vẫn còn có 1 chút ánh sáng chiếu rọi vào bên trong . Nhưng còn hiện giờthực sự đã quá sự chịu đựng của nó . Cảm giác sợ hãi lại ủa tới .

Ngồi bệt xuống đất nó ôm mặt khóc nức nở

“ huhuhuhu ...hức hứchuhuhu ”

Bỗng lúc đó có rất nhiều bước chân bước tới , nó liền ngẩng mặt lên , neho mắt nhìn thì thấy rất nhiều người đang bước tới về phía nó .

“ đó có thể là cô dâu của tao . ”

“ không , nhìn yếu ớt thế thì có lẽ là của tao ”

“ tránh ra , bọn mày chỉ là có lẽ sao , tao thì chắc chắn đây ”

.....

Rất nhiều tiếng nói thềm thuồng ủa tới khiến cho nó sợ hãi . Chắc có lẽ đã đến lúc nó phải ra tay rồi . Nghĩ cho thật kỹ đi , giờ không phải là lúc để yếu ớt .

Có phải là không biết võ đâu mà cứ ngồi đây vờ vịt nước mắt .

Nghĩ rồi nó đứng dậy . Lau sạch nước mắt .

2 tay nắm lại thành nắm đấm rồi đứng nguyên vào vị trí chuẩn bị đánh . 1 tên , chân lên trên .

tên nữa , chân sang ngang . Quả cuối cùng 1 tên nhận được 1 cái đánh vào bụng , quả thứ 2 nữa là đấm vào mặt .

Phủi tay kết thúc trận đấu . Nó thở phào 1 cách nhẹ nhõm . Đánh với mấy tên này thật quá dễ .

Lục trong túi quần của mấy tên kia xem có đèn pin không thì cuối cùng nó cũng chả thấy gì . Cái quái gì đúng là chán thật đó .

44. Chương 45 : Tìm Đường

Đi trên cái hành lang tối om om nó cứ phải bám chắc vào tường để biết được bên cạnh mình vẫn còn 1 thứ gì đó để bám vào cho chắc ăn .

Đi mãi mà nó chẳng thấy chỗ nào để mà dừng chân cuối cùng nó ngồi xuống đất nghỉ 1 lúc .

“ mẹ , khôn khiếp thật , trò quái gì mà tối om thế này . Ít nhất cũng phải để lại 1 chút ánh sáng cho học sinh chứ ”

Nhăn mày nhăn mặt nó rửa .

Uỳnh uỳnh ...

Bỗng có 1 tiếng đập cửa vang lên từ đằng sau . Nghe thấy vậy nó quay lại . Đugnứ hấn dậy .

“ ai đó ? ”

“ mình đây . ”

“ mình đây . ”

“ mình nào ? ”

“ mình Mẽ ...à nhầm Tiểu Mẽ nè ”

“ TIỂU MỄ HẢ ? ”

NÓ hét to 1 cách mừng rỡ . May quá đi cuối cùng cũng có người để nó nói chuyện cho đỡ sợ rồi . nhưng sao nó và Tiểu Mẽ lại bị ngăn cách bởi bức tường này . Rốt cuộc là vì sao ?

“ Mẽ Mẽ , sao cậu lại ở bên đó ? ”

“ mình không biết nhưng bây giờ ở đây đang tối om luôn ”

“ cậu nghĩ bên mình không vậy hả ? ”

“ CẬU CŨNG.....”

“ HAIZZZ ”

2 người dựa lưng vào tường bắt lực thở dài . Bây giờ mà bị bắt là phải hôn , muốn chạy mà không có đường chạy .

Còn nếu cứ ngồi đây thì bao giờ mới xong . Đường nào cũng chết , sợ bị bắt mà lại chẳng có đường để mà thoát . Ôi chúa ơi , đúng thật là quá khổ khổ . Thế này chắc năm sau nó phải cố tình giả bệnh mà nằm nhà mất .

Chơi kiểu này với nó chẳng phải trò chơi mà là địa ngục .

“ mình đi đây . ”

Tiếng Tiểu Mẽ vang lên sau nó .

“ cậu đi đâu ? ”

Nó vội quay lại .

“ thì đi tìm đường thoát , chứ không thì ngồi đây mãi cũng chẳng có cái ích lợi quái gì . ”

Nói rồi tiếng bước chân của cô vang trên hành lang dần tan biến .

“ ơ”

Nó không nói nên lời trong lòng thầm oán trách con bạn chết tiệt . Sao lại bỏ rơi nhau trong lúc hoạn nạn này chứ , nó muốn chết rồi hay sao á .

Nhưng Tiểu Mễ nói cũng có lý , nếu giờ cứ ngồi đây chắc chả có ích gì hết . Chi bằng mình cứ chạy mà tìm đường thoát , nhờ bị bắt thì dùng chưởng

“liên hoàn công ” như hồi nãy là được .

Nói rồi tiếng bước chân của nó vang lên rồi lại tan dần trong màn đêm u tối .

Khi đi được 1 nửa thì nó bỗng cảm thấy có thứ gì đó đằng sau mình quay lại thì chẳng thấy ai cả .

Rồi thêm 2 bước chân nữa thì1 bàn tay đặt lên vai nó .

“ xuân ”

“AAAAAAAAAAAAAAAA ”

Nó giật mình hét toáng lên , vang lên inh ỏi cả tòa tháp đó . Hét được 1 quãng định hét tiếp thì 1 nụ hôn được đặt lên môi nó kìm chặt tiếng hét của nó và làm cho trái tim nó cảm thấy thật ngọt ngào và quen thuộc .

Tới lúc này đôi môi ấy mới lưu luyến rời môi nó .

“ anh đây . ”

Nhận ra được tiếng nói của hắc nước mắt nó dường như sắp trào ra rồi .

Tất cả nỗi sợ đều tan biến , sự ấm áp này như 1 làn ánh sáng sưởi ấm trái tim nó .

“ anh đến rồi ...huhu...hồi nãy ...hức ...huhuhu...anh không biết là em đã sợ tới mức nào đâu ”

“ ổn rồi , đây chỉ là 1 trò chơi thôi em bình tĩnh ”

Vuốt tóc nó hắc ôm nó vào lòng . Tay dần đưa xuống mặt nó lau đi làn nước mắt kia .

“ đi thôi ”

“ umk ”

Zing Blog

45. Chương 46 : Kết Thúc Trò Chơi

“ anh , nãy giờ em đi đến mỗi chỗ rồi , cái này như kiểu mê cung không lối rẽ vậy nhìn nó giống mê cung đi thẳng hơn . ”

“ ừ , vậy em hãy cứ cho nó là mê cung đi thẳng đi ”

Nắm chặt tay nó hắc nói .

“ nhưng em mỗi chỗ...”

“ suýt ”

Hắc tỏ vẻ bí mật quay lại nhìn nó trong màn đêm u tối . Làm theo mệnh lệnh madam nó khóa chặt miệng .

Hài lòng với những gì nó làm hắc mới nhẹ nhàng kéo tay nó đi đến 1 chỗ cực kỳ tối rồi bảo.

“ đưa tay em đây . ”

“ làm gì ?”

“ cứ đưa đây ”

Nghe theo lời hắn nó chìa bàn tay ra , hắn cầm lấy tay nó đặt vào 1 cái hình tròn nào đó cạnh bức tường kia . Rồi ấn mạnh 1 cái , sau đó 1 tiếng xình xịch xuất hiện . Bức tường đó dần được mở ra .

Phụt

1 làn pháo hoa được bắn ra . Tiếng hò reo vang lên ầm ĩ .

“ CHÚC MỪNG 2 NGƯỜI NHA ! ”

“ 2 NGƯỜI LÀ CẶP ĐÔI ĐẦU TIÊN THẮNG CUỘC ĐÓ ”

những tiếng nói vang lên đầy ựt khâm phục giành tặng cho nó và hắn .

Rồi mãi cho tới 1 lúc sau đó những ứng cử viên kia mới dạt dào chạy ào ra ngoài , những tiếng thở mệt đứt hơi vang lên .

Rồi nó chợt nhận ra trong đám đó có Tiểu Mễ nhưng khi nó định chạy đến thì thấy trước mặt Tiểu

Mễ là 1 thằng con trai để tóc mào gà , nhuộm màu đỏ chói . Tay thì đang cầm lấy tay Tiểu Mễ .

“ Mễ Mễ à , anh là người đã bắt được em vậy nên....”

Nói rồi thằng tóc mào gà đó chu cái mỏ to tướng ra trước mặt Tiểu Mễ thế là ...

BỘP BỘP BỘP

Cô cảm dệp đập mấy phát vào mặt tên kia , vừa đánh miệng vừa chửi ...

“ LÁO NÀY , NÀY THÌ LÁO NÀY . NÀY THÌ HÔN NÀY , NÀY THÌ MẮT DẠY NÀY , NÀY THÌBIẾN ”

Bụpchiu

Thở hùng hục Tiểu Mễ hung hổ dơ chân lên định đá tên kia thì nó chạy đến hạ hỏa cho Mễ Tám .

“ thôi nào , chuyện có gì đâu , không hôn thì thôi chứ ”

“ ờ , cứ biết thế , thôi ...cậura với cả anh Long của cậu đi . Ảnh đang nhìn mình bằng ánh mắt không thoải mái kia ”

“ không thoải mái ? ”

Nó vừa hỏi lại vừa liếc mắt nhìn hắn đang nhìn Tiểu Mễ bằng ánh mắtghen .

“ Long , anh sao vậy ? ”

“ hả ...”

“ em hỏi anh sao lại nhìn Mễ Mễ bằng ánh mắt đó ”

“ không có gì cả ...chỉ là ...vừa mới đi cùng nhau được 1 lúc mà em đã chạy ra chỗ Tiểu Mễ bỏ anh ở đây 1 mình ..nó khiến cho anh thấy khó chịu ”

“ ha ...anh buồn cười thật đó , cô ấy là ba....”

“ bạn bè gì kìa , bây giờ phải đi mở tiệc đã ”

Khoác lấy vai nó hắn kéo nó đi .

“ nhưng ở đó chưa có ai ”

“ thằng Lâm không tham gia nên nó ở đó rồi ”

“ à màsao anh lại bốc trúng em được vậy ? ”
“ thì linh cảm ”
“ linh cảm ? ”
“ ờ....mà em đừng có thắc mắc nhiều như vậy nữa ”
“ oh...”

Zing Blog

46. Chương 47 : Chung Vui

Sau cuộc chơi đó nó và hấn cùng nhau đi đến phòng mở tiệc để ăn mừng chiến thắng .

Tất cả được xếp trong 1 cái bàn dài . Ở đó có đủ các món ăn ngon đến kinh khủng .

Món mặn có , món ngọt cũng có . Nói chung bao gồm các món như là buffe ý . Còn có cả rượu vang đỏ nữa nhưng chưa khai .

Khi tất cả mọi người đã tập chung đông đủ thì tất cả đều đồng ý cho việc không khai sampanh vội mà trước tiên phải để cho nữ chính vfa nam chính của chúng ta thực hiện ...nội quy đã .

“ HÔN ĐI , HÔN ĐI , HÔN ĐI ”

Cả đám vỗ tay hô to thật to về phía nó và hấn .

Trong khi nó đang ngại gần chết thì hấn lại thản nhiên nâng cằm nó lên , đặt nhẹ 1 nụ hôn lên đôi môi đỏ mọng của nó .

“ ÔI , SAO MÀ LÃNG MẠN THÍA KHÔNG BIẾT !!!!!!! ”

CẢ ĐÁM ĐỒNG THANH .

“Tiếp theo sau đó là đến tiết mục khai sampanh cả nhà chung vui của anh Lãm nhà ta ”

Tiếng hội trường cầm micro vang lên .

“ Khai đi ” > Tiểu Mễ đứng bên canh giục

“ ờ ...mọi người chuẩn bị chưa ? ”

“ OK HẾT RỒI ANH HAI ”

“ RỒI ...1..2..3 ”

PHỤT .

Chai rượu đã được bật ra 1 cách nhanh chóng . Tiếp theo người phụ trách đi rót rượu là hấn .

Cầm chai rượu hấn đi đến từng chỗ 1 , tay rót 1 cách rất thuần thực , chẳng kém gì phục vụ lâu năm trong 1 quán rượu cả .

Ngồi trông tay lên bàn ngắm vẻ đẹp đó của hấn , nó cảm thấy rất thú vị . Ai ngờ được Long của nó có ngày như vậy . Nghĩ mà thấy đáng yêu quá đi !!!

“ em đang nghĩ cái gì vậy ? ”

Bỗng tiếng hấn vang lên sau nó khiến cho nó giật bản mình . Thật là không hiểu nổi lúc nào cũng xuất hiện bí mật cả , toàn xuất hiện cái lúc người ta nhập tâm thôi .

“ anh rót rượu xong rồi sao ? ”

“ xong rồi ”

“ ế ...nhanh dữ vậy ? ”

“ ừ ..anh làm gì cũng nhanh vậy đó ”

“ xíem biết anh giỏi rồi ...khỏi khoe ”

“ anh đâu khoe , tại em hỏi thôi mà ”

“ ẤY , 2 NGƯỜI KIA , LÁT NỮA CẢ BỌN ĐI HÁT , 2 NGƯỜI ĐI KHÔNG ? ”

LÂM HẾT TO .

“ anh àbọn em đi được ” __nó

“ OK ” __Lâm

“ này em hỏi ý kiến ai chưa mà đã đi hả ? ” __hắn

“ ờ thì ...cần 1 mình ý kiến của em là đủ ” __nó

“ nghe mà hay gồm ” __hắn

“ hi...”

Kết thúc buổi tiệc cả đám cùng nhau tới quán karaoke để hát . Nhưng đột nhiên khi đi tới cửa thì tất cả mọi người đã vào hết còn mỗi 4 người hắn , nó , Lâm và Tiểu Mễ thì đột nhiên hắn nhận được 1 tin nhắn từ ba .

- về đi ,ba có việc gấp muốn nói với con . Chuyện này liên quan đến con đó .

Đọc xong dòng tin nhắn thì hắn nói là có việc nên về nhà trước . Đón 1 chiếc ta-xi rồi leo thật nhanh lên đó mà hắn đâu để ý rằng ánh mắt nó nhìn hắn hiện giờ là 1 ánh mắt rất buồn .

Tại sao hắn lại bỏ nó lại đây 1 mình chứ ? Và rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra ?

Chương 48 : Sự trở lại

Zing Blog

47. Chương Thông Báo

Thông báo cả nhà ơi : Xin lỗi nhều nhều nha ! vì tính nhà mịk bị hỏng phải qua nhà hàng xóm mượn tạm cái máy để viết nhanh thông báo , xin lỗi nhều lắm nhưng chắc phải chờ ít lâu để ra chap mới . PP cả NHÀ , VÀ CẢM ƠN VÌ BAO LÂU QUA ĐÃ ...ỦNG HỘ CHO MJK : :(

48. Chương 48 : Sự Trở Lại

Lái chiếc xe ô tô về biệt thự chính . Hấn quẹt chiếc thẻ qua cửa rồi đi xe vào trong .

Cộp Cộp Cộp

Bước chân của hấn ngày 1 nhanh khi tiến vào thư phòng của ba hấn . Nếu là bình thường thì ...cho dù chuyện ở công ty có lớn đến đâu thì ba hấn cũng chẳng bao giờ triệu tập gấp gấp kiểu đó . Lần này chắc chắn là chuyện liên quan đến gia đình

Cạch

“ ba à , có chuyện gì vậy ? ”

“ con ngồi đó ”

“”

“ thằng Lâm nói với ba là ...hôm mà mấy đứa đi ăn thì đã gặp Tuyết Phi ”

Bùm...

Trong giây phút đó trong đầu hấn như là đã bị nổ mìn . Nhớ ngày xưa khi mẹ hấn ra đi thì coi như gia đình và dòng họ nhà này đã xem mẹ hấn là thứ rác rưởi .

Li dị thì sao ? Không liên quan tới nhau thì sao nhưng....nội hận thù mà ba hấn giành cho người phụ nữ đó đã khắc sâu trong tim . Còn yêu rất nhiều nhưng...đâu thể tha thứ . Ba hấn cũng đã suy sụp rất nhiều kể từ chia tay và li dị với mẹ hấn .

Về phía Lâm Tuyết Phi (mẹ hấn) thì chẳng ai biết được giờ bà ấy sống ra sao . Hấn giờ chỉ biết 1 điều bà ta với hấn chỉ là 1 sự kinh tởm . Tình mẹ , sự yêu thương . huh ...toàn là giả dối .

Dù vậy , không hiểu điều gì đã khiến cho hấn cảm thấy thật sợ khi nghe ba nói về mẹ ruột của mình .

Hấn run sợ vì điều gì . Vì sợ thế lực của Trí gia sẽ hại đến Lâm Tuyết Phi . Hay sợ ba mình sẽ tự tay kết liễu mạng sống của mẹ mình .

“ ba..đã biết rồi sao ? ”

“ con sợ à ? ”

Ông nói 1 câu đánh đòn vào tâm lý của hấn .

“ dạ không ”

“ vậy thì tốt , ba gọi con đến đây chỉ là muốn cho con xem những thứ mà con đáng xem thôi ”

“ thứ con đáng xem ”

“ uk ”

Nói rồi ông liền cầm lấy 1 tập giấy ném cho hấn . Hấn không xem luôn mà chỉ lẳng lặng cầm lên .

Sau khi cầm thấy mình không còn nghĩa vụ gì ở đây thì hấn cũng tự động rút lui .

“ Long này ...con ..chia tay với con bé tên Xuân đó đi , đừng để đến lúc ba ra tay thì ...con tự biết rồi đó ”

“ ba à ...con không hiểu vì sao ba nói câu này nhưng dù cho có bất kỳ lý do gì thì con cũng sẽ không buông tay ”

“ con sẽ phải hối hận vì tất cả những gì mình nói Long à ”

“ con chấp nhận ”

1 câu ngắn gọn 3 chữ hấn đóng chiếc cửa gỗ thư phòng lại .

Giờ bên trong là 1 ánh mắt rất phẫn nộ và ghen tức .

Trí Quốc Phong_ tại sao ông ấy lại không thích nó ?

Tại sao ông ấy muốn hấn chia tay nó ?

Và vì lí do gì ông ấy nói hấn sẽ phải hối hận khi quyết định mãi mãi sẽ không bao giờ buông tay nó ?

Rồi chuyện gì sẽ xảy ra giữa nó và hấn ? Liệu sợi dây giữa 2 người có thể nào sẽ bị rạn nứt thêm lần nữa không ?

Để tập hồ sơ trên xe hấn phóng xe trở lại quán karaoke thì đã không thấy 3 người kia đâu . Dù vậy thì ý định đi tìm cũng không có .

Đêm hôm đó hấn thức tới khuya , mấy lần viết mấy tin nhắn cho nó định gửi thì lại thôi vì nghĩ giờ này nó đã ngủ .

Nguyên nhân khiến cho hấn thấp thỏm như vậy cũng là vì cái bản hồ sơ đó . Trong đó hình như còn 1 quyển nhật ký . nhưng rồi hấn cũng chỉ xem qua mà không dám đọc . Sợ khi hấn đọc rồi 1 chuyện nào đó tồi tệ sẽ xảy ra

Nhưng tò mò thì vẫn mãi là tò mò ...tay hấn bắt đầu mở chiếc kẹp ra rồi 1 hàng chữ xuất hiện trước mặt hấn .

Cuộc sống của Lâm Tuyết Phi

Zing Blog

49. Chương 49 : Sự Thật Ghê Tởm

Đọc qua tất cả những dòng chữ trên trang giấy ấy hấn mới có thể biết được 1 sự thật kinh tởm về người mà trước kia hấn đã từng gọi 1 tiếng mẹ .

Trong suốt bao nhiêu năm qua bà ta đã làm 1 nghề mà tất cả chúng ta đều cho là khủng khiếp .

Nghe nói sau khi chia tay với người mà bà ta đã ngoại tình thì bà ta đã đi hết nơi này đến nơi khác để quyến rũ những ông già lắm tiền .

Bán cái thân thể của mình cho người khác vì đồng tiền .

Không 1 nơi nào bà ta sống qua 1 năm . Cứ mỗi năm lại chuyển nhà 1 lần .

Đến nơi nào cũng vậy . 1 nơi thì trong năm có tới trăm thằng .

Đã có lần vì tiền bà ta đã không buông tha cho người ta cho dù là người đó đã có vợ . . .

Đọc hết tất cả những thứ đó hấn cảm nhận được sự ghê tởm và nhục nhã từ người đã sinh ra mình .

Sao bà ta có thể bôi nhọ danh dự của mình như thế ?

Cầm quyển nhật ký hấn tiếp tục sang quyển đó .

Trong đó hầu hết đã viết về những thứ trong cuộc đời ba ấy .

Zing Blog

50. Chương 50 : Quyển Nhật Ký

(nội dung sau đây không thuộc về câu chuyện mà chỉ là thuật lại cuộc đời của Lâm Tuyết Phi 1 cách vắn tắt , nói chung là trong quyển nhật ký bà ấy viết gì thì sau đây là nói về nội dung của những thứ đó)

- Tôi sinh ra là 1 con nhà quyền quý . Vốn dĩ khi đến trường tôi cũng được nhiều rất nhiều người ngưỡng mộ về sự giàu có đó . Tôi sinh ra đã là 1 mỹ nhân hoàn hảo , tính cách không mạnh mẽ nhưng được nhiều người thích vì sự dễ thương . Dù vậy nhưng tôi vẫn chưa thể gặp được người mà tôi cần có .

Rồi cho tới 1 ngày trên hành lang lớp học hôm đó tôi đụng trúng phải 1 người con trai khiến cho anh ta ngã xuống đất .

Bụp .

“ anh ơi , anh có sao không ạ ”

“ au ..ui . cô đi cái kiểu gì vậy ? ”

“ cho tôi xin lỗi đi mà , tôi không hề cố tình ”

“ cái đồ phiền phức ”

Anh ta quát tôi 1 cái đứng dậy phủi quần rồi bước đi .

để lại 1 mình tôi ở đó hoang mang không biết là trong ngoi trường này lại có loại như vậy . Từ trước tới giờ chưa có 1 ai dám quát tôi như thế ở trường cả . Sự nhẹ nhàng thì rồi nhưng cái vẻ giận giữ này thì chưa .

Rồi tiếp tục cho đến những ngày sau đó tôi chạm mặt anh ta càng nhiều .

Nhất là cái lần trường tổ chức cho học sinh đi theo cặp gái với gái nhưng đằng này lớp tôi lại thừa ra 2 đứa 1 trai 1 gái là tôi và anh ta . Thế là cuối cùng tôi và anh ta phải đi chung với nhau .

Và thật điên rồ hơn nữa là cô chủ nhiệm còn bắt đi nhóm lẻ vậy nêntôi và tên đó vẫn phải đi cùng nhau .Và tình cảm của chúng tôi cũng đã nảy sinh .

Hôm đó ai ngờ trời lại mưa thế 2 chúng tôi đành phải kiếm tạm 1 chỗ nào đó để núp .

Rồi cho tới 2 năm sau đó tôi và anh ấy lấy nhau . Về mặt ai cũng rất là rạn rở nhất là Quốc Phong . Anh ấy nói đã rất hạnh phúc vì ngày hôm nay và cả vì đã có được tôi trong cuộc đời này .

Trước khi làm lễ cưới chúng tôi đã từng thề sẽ sống với nhau trọn đời trọn kiếp , mãi không thay lòng .

1 năm sau đó chúng tôi có được 1 cậu con trai . Cả 2 quyết định đặt tên thằng bé là Trí Long .

Gia đình chúng tôi hạnh phúc với nhau cho đến khi ...tôi chính là người đạp đổ hạnh phúc đó .

Chuyện vào 1 lần tôi được ba cử đi công tác ở nước ngoài thì đối tác là Trường Hoàng Minh .Anh ta có vẻ cũng rất lạnh khốc và nhiều chuyện đã xảy ra với chúng tôi .

Những cái chạm mặt tình cờ sau buổi giao tiếp đã trở thành 1 định mệnh . Qua trò chuyện thì chúng tôi đều biết đôi bên đã đều có gia đình , có vợ , có chồng và có cả con nữa .

Nhưng chúng tôi ...đã sai lầm khi quyết định vẫn sẽ tiến đến với nhau . Và ...

đêm định mệnh đã tới . Hôm đó Quốc Phong đi vắng tôi đã đưa Hoàng Minh về nhà . Và mọi chuyện đã không như tôi nghĩ . Đêm ân ái của tôi Hoàng Minh chưa kịp kéo dài thì 1 tiếng đập cửa vang lên .

Tôi và Hoàng Minh vội vàng ngồi dậy thì thấy Quốc Phong đứng ngay phía trước , 1 ánh mắt căm thù tới khó tả .

Anh ấy lao thật nhanh tới chỗ tôi lôi Hoàng Minh xuống và đánh .

“ anh à , đừng làm như vậy mà ”

“ cô biến đi , cô cũng chỉ là 1 ả đàn bà dê tiện ”

Chát

“ làm ơn đi . Anh hãy tha thứ cho em 1 lầnhuhuhu ..hức ...huhu Quốc Phong ”

“ CÔ BIẾN ĐI , TỪ NÀY CHÚNG TA NHƯ CHƯA TỪNG CÓ QUAN HỆ ”

Khi Quốc Phong nói ra câu nói đó tôi cũng chỉ đành câm lặng , người sai là tôi , người đập đổ hạnh phúc gia đình cũng chính xác là tôi .

Tôi không có quyền lên tiếng hay phản đối lại lời của anh .

Lặng lặng dịu Hoàng Minh ra khỏi căn nhà tôi chỉ muốn ôm con trai mình lần cuối . Nhưng khi bước ra khỏi cửa thì tôi chỉ kịp nhìn thấy 1 ánh mắt lạnh lẽo không phải của Quốc Phong mà là của Long đang nhìn tôi đầy căm thù .

Thằng bé dù sao cũng đã lớn , nó cũng dễ dàng hiểu ra chuyện này thôi .

2 ngày sau giấy li dị được gửi tới cho tôi , và tôi chỉ đành ký vào đó .

Nhưng sự thật mất lòng . Kết thúc tất cả Hoàng Minh cũng đã ruồng bỏ tôi . Anh không cần tôi , anh nói giờ với anh tôi chỉ là ...1 người không bằng rác rưởi .

Đau tận cõi lòng mà không thể làm gì cuộc đời tôi chuyển sang 1 đoạn đường tăm tối

Zing Blog

51. Chương 51 : Anh Phải Làm Sao ?

Đọc xong tất cả hần dường như là không thể tin nổi vào mắt mình . Chuyện mẹ hần và ba li dị thì hần không nói làm gì nhưng điều đáng chú ý ở đây là người mà phá nát gia đình hần lại chính là

người mà nó gọi bằng ba suốt 17 năm qua .

Hần phải làm gì bây giờ .Yêu nó cũng chính là việc hần chấp nhận bỏ qua tất cả nỗi đau cho kẻ đã phá tan hạnh phúc gia đình hần .

Nhưng nếu bảo hần phải xa nó trong lúc này thì chẳng khác nào bảo hần moi hết tim gan mình ra .

Rồi đây hần sẽ phải đối mặt với mọi chuyện như thế nào ?

Chia tay hả ?

Hay dừng dừng yêu nhau như chưa hề có chuyện gì xảy ra ?

Rốt cuộc bây giờ hần phải làm gì để tìm ra câu trả lời thỏa đáng .

Yêu nó rất nhiều nhưng hần không thể nào mà từ bỏ cơn đau đã bám lấy hần suốt bao nhiêu năm tháng .

Hần đã muốn biết được kẻ phá vỡ hạnh phúc gia đình mình là ai từ rất lâu rồi

vậy mà bây giờ hần muốn rút lại tất cả những mong muốn đó .

Reng Reng Reng

Bỗng tiếng chuông điện thoại của hần reo .

Một mắt nhìn vào màn hình hần nhận ra cuộc điện thoại này là của nó .

Người mà hần ngại phải gặp nhất bây giờ . Sự chần chừ đã khiến cho tiếng nhạc chuông kết thúc .

Thì 1 hồi chuông nữa lại vang lên . Hần tắt nguồnhiện giờ hần không thể nào đối diện với sự thật .

Phía bên kia nó thì gọi đến nát cả máy mà không nhận được câu trả lời nào của hần .

Ngồi trong nhà mà cứ đi qua đi lại . Trong lòng lo lắng không biết có phải hần đã xảy ra chuyện gì rồi không ?

Mọi khi nó chỉ cần gọi chưa chờ đến 2 giây thì đã có thể nghe thấy giọng nói trầm ấm của người mình yêu .

Nhưng tại sao bây giờ nó đã gọi tới mấy cuộc gọi , chờ mãi tới mấy phút mà chưa thấy ai nghe máy .

Nếu như không phải là xảy ra chuyện thì có phải là nó đã làm gì khiến cho hần giận ?

Nhưng nó đâu làm gì . Để giải đáp sự thắc mắc nó tiếp tục gửi tin nhắn đến cho hần .

- bắc máy đi Long

- Long , rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mà anh né tránh em ?

- Anh không giận em đó chứ ?

....

Những câu hỏi chứa đầy sự lo lắng , những câu nói chứa đầy sự hoảng sợ .

Nó liên tiếp gửi tin nhắn cho hần .

Chỉ mong sẽ nhận lại được sự hồi đáp nhưng vô ích . Chờ mãi mà nó cũng chỉ nhận được sự im lặng và trống vắng .

Có lẽ hần đang làm 1 việc gì đó rất bận ở công ty . Đúng rồi , chắc chắn là như vậy thì hần mới không nghe điện thoại của nó .

.....

Sự an ủi bản thân đã khiến cho nó lịm đi trong một môi

Zing Blog

52. Chương 52 : Quyết Định

Ngồi suy nghĩ thật lâu cuối cùng hần cũng đưa ra 1 câu trả lời thỏa đáng cho chính bản thân mình .

Tuy rằng quyết định này sẽ khiến cho cả 2 cùng đau khổ nhưng đau 1 lần còn hơn là cắn đứt cả đời .

Có thể sau khi chia tay và không gặp mặt nhau sẽ là 1 cú shock cho cả 2 . Nhưng chuyện gì tới cũng sẽ tới .

Có thể thời gian sẽ giúp cho cả 2 quên nhau .

Nhưng điều đó vẫn là chưa chắc với hần , vì hiện giờ chỉ cần nghĩ thôi cũng đủ khiến cho con tim hần quặn thắt lại .

Thì liệu khi chuyện đó là thật hần còn có khả năng để nhớ đến những gì đã trải qua với nó .

Hần còn có khả năng để nghĩ rằng từ nay nó sẽ mãi mãi không thuộc về hần . Và hần sẽ mãi mãi không ao giờ có thể tìm lại nó .

Vẫn biết là sẽ như vậy , vẫn biết là sẽ đau khổ nhưng hần không thể nào mà làm như chưa hề có chuyện gì xảy ra vìnỗi đau kia đã ăn sâu vào hần .

Không thể nào mà buông xuôi nó như vậy .

Nên hần đánh phải hi sinh đi tình cảm mà hần đã giành chop nó . 1 tình yêu chân thành .

1 tình cảm không hề có sự dối trá .

tất cả ...với hần hiện giờ chỉ là 1 giấc mộng .

Cầm chiếc điện thoại , mở máy hần nhận được hàng loạt tin nhắn hàng loạt cuộc gọi từ nó .

Đọc những dòng tin nhắn mà lòng hần như không thể nào chống cự thêm nữa .

Nếu không giải quyết chuyện này sớm hần chỉ e khi xa nó thì lại không có đủ can đảm .

Nhanh tay viết 1 dòng tin nhắn hẹn gặp ở quán cafe buna cho nó thì hần liền cúp máy , mặc nhanh đồ và phóng xe đi .

Nhận được tin nhắn hẹn gặp của hần nó vui mừng vì hần không sao .

Và có lẽ là hần cũng chẳng giận gì nó .

Như vậy thì tốt quá .

Không biết là hần hẹn nó ra đó có việc gì không ?

Vơ tạm 1 bộ đồ khá thanh mảnh ở trong tủ đồ nó vui vẻ mặc nhanh vào , rang điểm qua loa rồi soi lại mình trong gương .

“ tốt , tất cả đều ổn ”

Rồi nhanh chóng ước xuống nhà , đi đôi dày cao gót vào và chạy ra cổng đón ta-xi rồi đi tới quán cafe buna

Bài viết: Chương 52 : Quyết định

Nguồn Zing Blog

53. Chương 53 : Không Gặp Mặt

Chiếc xe ta-xi dừng lại tại 1 quán ca-fe vắng người nhưng lại mang đầy vẻ sang trọng . Ngay trước cửa là 1 tấm bảng với dòng chữ được đính = đá . Lối đi được rải bằng cỏ xanh mượt vẫn còn 1 chút nước trên đó nhìn chẳng khác nào những giọt sương long lanh vẫn ẩn mình trong lớp cỏ xanh tươi .

Bàn ghế cũng xếp rất gọn gàng theo kiểu của nước ngoài nên nhìn rất sang trọng và tao nhã .

Sâu bên trong là 1 con suối nhỏ nhân tạo , trong nước còn có mấy con cá vàng rất dễ thương .

Đầu đó phát ra tiếng nhạc du dương nghe rất êm tai .

Cuối cùng thì nó nhận được 1 tin nhắn

- em đến rồi à ? Lên tầng 2 đi , anh ở trên đó .

- umk .

Đáp lại thật nhanh tin nhắn nó đi lên tầng 2 của quán .

Lên đó thì đã thấy hần ngồi ở phía bên trong , ánh mắt hướng ra bên ngoài .

Tay để trống lên thái dương , khuôn mặt nghiêng nghiêng nhìn trông rất lạnh nhưng lại quyến rũ hết sức .

Như cảm nhận được có 1 ánh mắt triu mến đang nhìn mình hần quay lại .

“ ngồi đi ”

Nó đi đến bàn , kéo ghế ra ngồi xuống chỗ hần .

“ anh gọi em ra đây có chuyện gì không ? ”

Nó vui vẻ nở 1 nụ cười thật tươi với hần , 1 nụ cười tràn ngập ánh mặt trời , 1 nụ cười tràn đầy sự ấm áp .

Mãi ngấm nụ cười ấy , trong đầu nghĩ sau này sẽ không còn nhìn thấy nụ cười này nữa thì tim hấn chợt nhói lên .

“ Longcó chuyện gì....s...”

“ tạm thời mình đừng gặp nhau nữa ”

Hắn nhanh chóng nói ra điều mình muốn , không nhìn thẳng vào mắt nó mà hấn chỉ lơ đãng ngó qua nơi khác . Mặc cho khuôn mặt nó đã hiện lên 1 vẻ khó hiểu .

“ anhđang đùa em sao ? ”

“ không ...anh nói nghiêm túc ”

“ đã xảy ra chuyện gì ? ”

“ em đừng hỏi thêm nữagiờ mình đừng gặp nhau , em chỉ cần nhớ như vậy ”

Nói rồi hấn lạnh lùng ước đi trong cái bóng chiều tà tràn ngập sự cô đơn . Nó vẫn ngồi đó , vẫn dõi theo hình dáng hấn , vẫn nghĩ tới câu nói vô tâm kia . Trong lòng hiện giờ chỉ còn lại sự u ám .

Đôi mắt gần như đã không còn nhìn thấy gì nữa .

1 giọt nước mắt mặn chát chợt rơi xuống trên khóe môi .

Vị nó đắng như lòng nó bây giờ .

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mà lại khiến cho hấn thay đổi nhanh như vậy .

Yêu nhau lâu như thế , chẳng nhẽ hấn còn muốn gì ở nó .

HAY NÓ đã chót làm 1 việc gì sai lầm .

Tất cả chỉ còn 1 màu u tối quanh nó .

Không còn gì cả

Bài viết: Chương 53 : Không gặp mặt

Nguồn Zing Blog

54. Chương 54 : Say (1)

Cầm chiếc túi xách lang thang trên con phố vắng người . Nó không khcos mà chỉ đau , trước kia khi chia tay đã là 1 cú shock khiến nó khóc hết nước mắt , nên giờ chỉ có thể đau chứ không thể khcos thêm được nữa

Lôi chiếc điện thoại từ trong ví ra nó ấn số máy gọi đến cho Tiểu Mễ .

“ alo ..Xuân hả ? ” _Tiểu Mễ

“ uk ...Mễ Mễ ,cậu rảnh chứ ?”

“ có chuyện gì ? ”

“ đi uống rượu với mình đi ”

Nghe thấy nó nói như vậy thì Tiểu Mễ có thể nhận ra là nó đã xảy ra chuyện gì buồn nên mới muốn đi uống rượu , theo kiểu mượn rượu giải sầu như vậy không biết có phải là về bề mặt tình cảm không nữa .

Không nghĩ nhiều Tiểu Mễ nhìn đồng hồ .

6h54.

“ ở đâu ” __Tiểu Mễ

“ olapin ” __nó

“ ok ” __Tiểu Mễ

_____ -

Phóng xe tới Olapin , Tiểu Mễ gửi xe rồi chạy vào quán bar.

Quán này vừa sang trọng lại rất đông . Tiếng nhạc còn rất to nên nhất thời Tiểu Mễ chưa thể tìm ra nó ở đâu .

Đi ra ngoài gọi điện thoại cho nó thì nó bảo ở trên tầng 2 phòng 5 , ở đó rất yên tĩnh còn ít người nên nó lên đó uống 1 mình .

Cộp Cộp Cộp

Bước thật nhanh lên tầng 2 phòng 5 thì Tiểu Mễ thấy nó đang ngồi đó , cầm chai rượu rót hết cốc này đến cốc khác .

Thì cô liền chạy đến dứt cái cốc rượu của nó . QUÁT :

“ CẬU ĐIÊN HAY SAO VẬY HẢ ? MỚI HƠN NỬA TIẾNG MÀ NGỒI UỐNG HẾT HƠN NỬA CHAI LÀ SAO ? ”

“a...Tiểu MỄ , cậu đến rồi , nào ngồi đây uống với mình .”

Dơ chai rượu ra trước mặt Tiểu Mễ nó cười cười nói .

Sự tức giận lên tới đỉnh điểm , Tiểu Mễ cầm chai rượu bỏ xuống bàn .

“ cậu say rồi , chúng ta về thôi ...”

“ KHÔNG , MÌNH KHÔNG MUỐN VỀ ”

“ VẬY CẬU ĐỊNH Ở ĐÂY HAY SAO HẢ ? RỐT CUỘC ĐÃ XẢY RA CHUYỆN GÌ VỚI CẬU VẬY ? ”

Nghe câu hỏi điên cuồng của Tiểu Mễ nó đau khổ cười .

Khuôn mặt Tiểu Mễ ngây ra , sự thất vọng đã dần hiện trên gương mặt , tai nghe nó nói từng câu từng chữ.

“ Tiểu Mễ ...Long ...anh ấy ...hức ...huhu ...huhu ...hức ”

“ chuyện gì vậy ? nói mình nghe ”

“ anh ấy ...anh ấy nói là bắt đầu từ giờ không muốn gặp mình nữa ...huhuhuhu....hức...huhu ..hức...huhuhuhu ”

Chạy đến ôm chầm lấy nó . Tiểu Mễ cố gắng an ủi cho những giọt nước mắt của nó không thể rơi , nhưng vô ích , nước mắt nó cuối cùng rơi ngày 1 nhiều .

An ủi sao ? Được gì trong lúc này ?

Khóc sao ? khóc thật nhiều thì làm được gì trong lúc này ?

Lời đã nói ra thì không thể rút lại , không thể

Zing Blog

55. Chương 55 : Say (2)

Kéo nó ra khỏi cái hộp đêm đó Tiểu Mễ vút nó lên xe . Nó giờ đã say tới mức chẳng biết trời với đất là gì rồi
Điên chết mất !!!

“ mình ...muốn uống..hức...uống thêm rượu ”

“câm đi , uống cái nổi gì mà uống , uống thế đủ rồi ”

Giọng bực dọc Tiểu Mễ trách mắng nó .

Ngồi trên xe , những ngọn gió đêm bắt đầu len lỏi vào nó

luồn qua mái tóc dài , trên người nó phảng phất 1 mùi rượu hơi nồng và cũng có 1 chút gì đó đáng ghét .

Vừa lái lại tỉnh thoảng nhìn nó , đến khi nhận ra nó đã tỉnh hẳn thì Tiểu Mễ giảm tốc độ xe , mắt chăm chú nhìn vào con đường phía trước mà cũng chẳng thể xác định được mình đang đi đâu .

Miệng băng quơ hỏi nó .

“ buồn hả ? ”

“ uk ”

“ anh Long ...đã nói vậy thật sao ? ”

“ uk ”

“ cậu tính sao ? ”

“ chưa biết ! ”

Rồi 2 người lại im lặng . Trong màn đêm u tối mang theo sự cô đơn của nó .

Không dám nhìn thẳng vào Tiểu Mễ nó chỉ có thể nhìn ra ngoài đường .

Cảm giác trống trải đến lạ lùng .

Cũng cùng với tốc độ này , cũng cùng với con đường này .

Hắn từng đưa nó đi .

1 cái nắm tay đầy ấm áp .

Thì giờ tất cả chỉ còn là phù du .

Sao mọi chuyện lại trở nên tồi tệ như vậy ?

Chẳng nhẽ nó và hắn không có duyên với nhau sao ?

Chẳng phải là trước kia hắn đã hứa sẽ không bao giờ buông tay nó , sẽ không bao giờ nói lời chia tay .

Vậy sao giờ lại bảo là không muốn gặp nhau . Tại sao ?

56. Chương 56 : Say (3)

Khi đã đi gần hết con đường thì cũng đã gần 11 h 30' Tiểu Mễ không chịu nổi , bất chợt quay đầu nhìn nó . Quát :

“ NÀY !!! ”

“what ? ”

“ về nhà cậu hay nhà tớ ? ”

“ cậu ”

“ ờ ”

Biệt thự nhà Tiểu Mễ .

Phóng chiếc xe vào biệt thự của mình Tiểu Mễ cất xe vào gara rồi đưa nó vào nhà . Vào đến nhà thì đã thấy Lâm ngồi trên sofa .

Tiểu Mễ giật mình .

“ TÔI , anh zô nhà lúc nào mà em không biết vậy ? ”

“ hồi này . ”

Vừa nói ánh mắt vừa hướng lên thì Lâm bất chợt ngạc nhiên khi nhìn thấy nó đằng sau Tiểu Mễ .

Như nhận ra sự khó hiểu và mất tự nhiên của Lâm thì nó tự động rút lui .

“ thôi , 2 người nói chuyện vui vẻ , mình lên phòng trước đây . ” __Nó

“ ơ , này , phòng ở lầu 2 , phía tay trái nhá . ” __Tiểu Mễ

“ uk ” __nó

Chờ đến khi nhìn bóng dáng nó đã khuất dần thì Lâm mới hướng mắt ra chỗ Tiểu Mễ .

“ Là sao ? ” __Lâm

“ thìmọi chuyện là vậy nè . ” __Tiểu Mễ

Dần ngồi kể hết mọi chuyện cho Lâm nghe . Tiểu Mễ giọng vừa than phiền vừa ức thay cho nhỏ bạn thân .

Tại sao lại thành ra nông nổi này cơ chứ ?

“ vậy là thằng Long không gặp mặt Xuân nữa sao ? ”

“ umk ”

“ sao em biết ? ”

“ ơ ..hay ...thì , cái Xuân nó nói em nghe , giọng buồn lắm . ”

“ để anh gọi điện cho thằng long ”

Lâm đang định nhắc máy gọi cho thằng bạn thì bị Tiểu Mễ ngăn lại . Cô lắc đầu tỏ vẻ không đồng tình thì liền nhận được cái nhú mày khó hiểu của Lâm . Đơn giản cũng là vì cô nghĩ lúc này thì nên để họ yên tĩnh 1 mình .

Có lẽ Long có nỗi khổ tâm riêng nên mới làm như vậy .

Hồi này trên xe cô cũng đã định nói điều đó với nó nhưng sợ khiến nó buồn hơn nên đành thôi .

57. Chương 57 : Say (4)

Trên phòng lúc này nó cũng chẳng khảm khá gì hơn . Tâm trạng tuy không phải là đau quá mức nhưng cũng đủ cho cái từ sống đi chết lại rồi .

Ngồi ở cửa sổ nó cứ hướng mắt nhìn ra ánh trăng lạnh lẽo kia .

Cốc Cốc.

“ vào đi ”

Cạch

“ Xuân , mình mang sữa đến cho cậu , uống 1 chút đi ”

“ không cần , cậu mang ra đi ”

“ Cậu định như thế suốt hay sao ? Có ích lợi gì không ? ”

Nghe những lời nói , những câu hỏi chứa đầy sự thương hại của Tiểu Mễ nó cảm thấy thật sự khó chịu .

“ cậu đang thương hại mình ? ”

Nó hỏi Tiểu Mễ với tông giọng rất trầm và lạnh .

“ thương hại . cậu nghĩ mình thương hại cậu hay sao ? Nếu mình không thể nào ngăn cản cậu nghĩ về những nỗi đau đó thì...mình không nhất thiết phải ở đây nói nhiều ”

“ ... ”

Vẫn chỉ nhận được 1 sự im lặng Tiểu Mễ bực tức nhìn nó .

“ Xuân , mình nhắc lại . Anh Long làm vậy chắc chắn là phải có lí do , anh ấy yêu cậu và không thể rời xa cậu mà đột nhiên lại không muốn gặp mặt nhất định phải có nỗi khổ riêng của mình ..cậu hãy tự suy nghĩ đi ”

Rầm

Dóng sầm cửa lại Tiểu Mễ bước nhanh xuống nhà dưới .

Bên trong , tâm trạng nó đang rất bất ổn .

Không biết giờ nên làm ?

Có nên tìm hấn và hỏi cho rõ sự việc hay không ?

Liệu có phải như lời Tiểu Mễ đã nói hấn thật sự có nỗi khổ tâm riêng của mình ?

Nhất định nó phải tìm ra ;í do vì sao hấn lại làm vậy . Nhất định

Zing Blog

58. Chương 57 : Say (4)

Trên phòng lúc này nó cũng chẳng khảm khá gì hơn . Tâm trạng tuy không phải là đau quá mức nhưng cũng đủ cho cái từ sống đi chết lại rồi .

Ngồi ở cửa sổ nó cứ hướng mắt nhìn ra ánh trăng lạnh lẽo kia .

Cốc Cốc.

“ vào đi ”

Cạch

“ Xuân , mình mang sữa đến cho cậu , uống 1 chút đi ”

“ không cần , cậu mang ra đi ”

“ Cậu định như thế suốt hay sao ? Có ích lợi gì không ? ”

Nghe những lời nói , những câu hỏi chứa đầy sự thương hại của Tiểu Mễ nó cảm thấy thật sự khó chịu .

“ cậu đang thương hại mình ? ”

Nó hỏi Tiểu Mễ với tông giọng rất trầm và lạnh .

“ thương hại . cậu nghĩ mình thương hại cậu hay sao ? Nếu mình không thể nào ngăn cản cậu nghĩ về những nỗi đau đó thì...mình không nhất thiết phải ở đây nói nhiều ”

“ ... ”

Vẫn chỉ nhận được 1 sự im lặng Tiểu Mễ bực tức nhìn nó .

“ Xuân , mình nhắc lại . Anh Long làm vậy chắc chắn là phải có lí do , anh ấy yêu cậu và không thể rời xa cậu mà đột nhiên lại không muốn gặp mặt nhất định phải có nỗi khổ riêng của mình ..cậu hãy tự suy nghĩ đi ”

Rầm

Dóng sầm cửa lại Tiểu Mễ bước nhanh xuống nhà dưới .

Bên trong , tâm trạng nó đang rất bất ổn .

Không biết giờ nên làm ?

Có nên tìm hấn và hỏi cho rõ sự việc hay không ?

Liệu có phải như lời Tiểu Mễ đã nói hấn thật sự có nỗi khổ tâm riêng của mình ?

Nhất định nó phải tìm ra ;í do vì sao hấn lại làm vậy . Nhất định

Zing Blog

59. Chương 58 : Suy Nghĩ __đưa Ra Quyết Định

Bước chân ngày 1 nhanh Tiểu Mễ bực tức bước xuống nhà .

Ngồi phịch xuống chiếc ghế đối diện Lâm , mạnh tay dứt lấy tách trà của anh .

Bỏ tờ báo xuống Lâm nhìn Tiểu Mễ đầy thắc mắc .

“ NHÌN CÁI GÌ ? EM VỪA CẢI NHAU VỚI XUÂN ĐÓ , THẮC MẮC GÌ NỮA KHÔNG ? ”

Lặng lặng lắc đầu Lâm không nói thêm gì . Rồi lại nhìn Tiểu Mễ rồi lại lên tiếng .

“ mà ...em nói chuyện gì với Xuân vậy ? ”

“ thì em bảo nó là đừng có giận quá vì có lẽ anh Long làm vậy là có lí do ”

“ sao em biết chắc Long có lí do nên mới nói thế ? ”

“ thì đó , họ yêu nhau vậy , sao anh Long lại nỡ lòng nào làm tổn thương đến trái tim của bnaj gái mình cơ chứ . Nên em tin chắc rằng anh phải có lí do nên mới làm thế ”

Bộp Bộp

2 tiếng vỗ tay vang lên

“ anh vỗ tay cái gì ? ”

“ em lí thuyết giỏi đó . Sao không đi làm nhà bác học luôn đi ”

“ anhanh đang mỉa mai em à ? ”

“ Ngốc”

1 cái ấn đầu nhẹ nhàng ập đến với Tiểu Mễ . Khiến cô xoa đầu kêu đau .

“ anh làm gì vậy ? ”

“ nếu em còn thời gian để lo chuyện người khác thì hãy lo lắng cho anh chút đi ”

“ anh thì có gì phải lo chứ ? ”

Ngắm toàn bộ từ trên xuống dưới , ngắm toàn bộ từ dưới lên trên . Tiểu Mễ bĩu môi .

“ không phải về thể xác nhưng là tinh thần ”

Rồi bỗng chồm người dậy tiến về phía Tiểu Mễ . định tặng cô 1 nụ hôn thì

“ Axin lỗi vì đã làm phiền 2 người ” __nó

Bước xuống từ cầu thang thấy cảnh này thì nó liền che mặt coi như chưa thấy gì cả .

“ ơ , khuya vậy rồi cậu còn định đi đâu ? ” __Tiểu Mễ

“ phải rồi , ngoài trời cũng đang mưa đó ” __Lâm

“ umk , cảm ơn 2 người nhưng có lẽ em phải đi rồi , Tiểu Mễ , cậu ình mượn xe đi ” __nó

“ làm gì ? ” __Tiểu Mễ

“ đi mà ”

“ chìa khóa nè ” __Tiểu Mễ

Nói lời cảm ơn rồi nó đi ra gara lấy xe , mặc cho những hạt mưa đã bắt làm ướt đầm 2 vai cô .

Ngồi lên chiếc xe , phóng vụt đi .

Hồi này nó đã có 1 quyết định cho bản thân .

Nó sẽ đi gặp Long và hỏi cho rõ lí do vì sao lại không gặp mặt mình .

Nó đã xác định , phải nắm chắc hạnh phúc này rồi . Nhất định

60. Chương 59 : Gặp Anh

Lao chiếc xe thẳng tiến tới nhà hần , trong lòng như hoa nở . Lần này nhất định nó sẽ hỏi hần rõ sự thật .

Sự quyết tâm ngày 1 lớn .

Bước ra khỏi xe nó cầm chiếc ô để ra ngoài , tay ấn chuông cửa .

Lòng thầm hi vọng sẽ có người ra mở cửa cho nó .

ping pong

5 phút sau đó liền có người chạy ra . Là 1 người con gái với khuôn mặt khá xinh .

Cho dù là nhìn trong mưa không được rõ nhưng cũng có thể thấy đó là 1 cô gái khá thanh mảnh .

Cô ta mặc 1 chiếc váy ngủ rất hở hang (mặc vậy ra ngoài sao) .

Mái tóc dài được buông xuống .

Giọng hát hàm cô ta lạnh lùng hỏi nó .

“ cô là ai ? ”

“ tôi là bạn ...à là người quen của anh Long ”

Ban đầu rõ ràng nó định nói là bạn gái nhưng lại thôi vì sợ dù sao hấn cũng đã nói là không gặp mà đi nhận vợ hay sao ? Không được , vậy nhục mặt lắm .

“ đứng đó ”

Hất tóc 1 cách vênh vác người con gái kia bước vào trong .

Mà cũng phải thôi . Không nhịn thì làm gì được bây giờ ?

Mà nó thắc mắc không biết cô gái đó có quan hệ gì ?

Nhưng chắc có lẽ không phải là người tình đêm đông .

Chắc chắn hấn vẫn còn yêu nó .

Chắc chắn !

Đứng đó tự nhủ 1 lúc bỗng cánh cửa sắt cao hơn 3 mét tự động bật mở .

Nó cười vui vẻ rồi phóng xe vào trong .

Tự nhiên để xe bên ngoài rồi nhẹ nhàng bước vào trong .

Cầm chiếc chìa khóa nhẹ nhàng mở chiếc cửa gỗ to dùng nó chỉ thấy 1 màu đen u tối bên trong .

Ngoài màu đen thì nó chẳng thấy thứ gì cả .

1 cảm giác lạnh buốt ập đến .

“ xin lỗi ...có ai ở trong nhà không ? ”

“ cô lên đây ”

giọng nói lạnh băng hồi nãy lại xuất hiện . Ngược lên cầu thang nó thấy cô gái hồi nãy .

“ cô lên đây , anh Long trên này ”

“ umk , cảm ơn cô ”

“ ”

Cộp cộp cộp .

Bước nhẹ trên cầu thang bằng gỗ , từng tiếng bước chân của nó nghe có vẻ rất nặng nề .

Đứng trước 1 căn phòng to với chiếc cửa lớn , 1 áp lực ập đến với nó .

Tay đặt lên cán cửa mà không giám mở .

Cạch , không chờ nó ấn ra cánh cửa ấy đột nhiên bật mở .

Ánh mắt nó hiện giờ đang chú ý đến 1 người con trai ngồi quay lưng lại về phía nó .

“ Cô tới đây có việc gì ? ”

giọng nói quen thuộc ấy vang lên nhưng nó đã có 1 phần gì đó trở nên lạnh hơn trước .

“ Long à ...tại sao ? Tại sao anh lại không muốn gặp em ”

1s

2s

3s

“ cô nhầm rồi , tôi không muốn gặp cô cũng vì tôi hết yêu cô rồi thôi ”

“ anh ...nói gì ? ”

“ cô nghe không rõ sao ...ANi , vào đây ”

Sau câu nói của hấn người con gái hồi nãy bước vào phòng .

Cô ta đi 1 cách điệu đà đến chỗ hấn .

“ cô nhìn đi , Ani , cô ấy ...là bạn gái mới của tôi ”

Câu nói mang đầy sự quả quyết hấn không chút do dự nói ra 1 câu khiến cho nó đứng hình .

“ à , thì ra cô là bạn gái cũ của anh Long , huh , chẳng đẹp chút nào cả ”

Giọng phỉ báng , người con gái kia nói với nó .

“ anh ...không còn yêu em ? ” _nó

“ đó là điều tất nhiên ” _hấn

Tim nhói lên như không thể nén hết nỗi đau . Đây là điều hấn muốn nói với nó hay sao ? Đây là thứ mà nó mong đợi hay sao ?

Câu nói hết yêu này liệu có phải là lời thật lòng từ trái tim hấn .

Đôi mắt như trở nên vô hồn nó nhìn vào ánh mắt với sự lãnh khốc tàn bạo hiện giờ của hấn mà đầu hể nhận ra trong tận sâu đáy mắt đó vẫn luôn có 1 lời xin lỗi muốn gửi tới nó , nhưng dường như nó không thể thốt ra thành lời . Nó chỉ là câu nói mãi mãi được đính chặt trong tim .

“ xin lỗi , tôi đã làm phiền 2 người ”

Chạy thật nhanh đi ra phía cửa nó như muốn nổ tung cả đầu óc lẫn trái tim , nước mắt không ngừng tuôn , nỗi đau không ngừng quẩn lấy cơ thể . Điều gì lại khiến hấn hết yêu nó , sự thật đó nó phải chấp nhận như thế nào đây ?

Bài viết: Chương 59 : Gặp anh

Nguồn Zing Blog

61. Chương 60 : Điều Em Cần

Phóng nhanh chiếc ô tô ra khỏi căn biệt thự xa hoa mang đầy sự đau khổ đối với nó hiện giờ .

Tiếng chuông điện thoại reo inh ỏi ở trên ghế .

Nhưng nó không quan tâm .

Giờ quanh nó chỉ còn là sự tuyệt vọng .

Từng 1 lần chia tay bởi nó , từng 1 lần quay lại bởi hấn và giờ là bởi hấn mà cả 2 phải chia tay .

Vậy nó sẽ là người làm hòa , nhưng ...nó đã cố gắng hỏi lí do .

Và sự thật nhận được cũng chỉ là 1 câu nói “ hết yêu ” của hấn .

Sự đau khổ vây quanh .

Giờ ai có thể cứu vớt cho trái tim đã nát đi vì 1 câu nói ?

Đi thẳng về nhà của mình , nó chạy nhanh vào giường .

Nằm úp mặt xuống bên dưới lớp chăn dày .

Ôm khuôn mặt đã nhòe đi vì nước mắt .

nó không ngừng hận bản thân vì sao lại có thể yếu mềm như vậy ?

Rồi nó sẽ phải đối mặt với nỗi đau như trước kia .

KHÔNG !!!

Nó không muốn ...

Nhưng hiện giờ chẳng lẽ nó phải cười hay sao ?

Bảo nó cười ? Cười sao nổi ? Vậy làm gì ?

Nằm đây và khóc sao ?

Tạo sao không có 1 lựa chọn nào tốt cho nó . Tại sao ?

Vậy thì được ...

khóc lâu quá rồi

Nước mắt rơi nhiều quá rồi

Buồn đã đủ rồi

Giờ là lúc nó cần phải tự tin để cho hấn thấy rằng ...dù sống thiếu hấn nó vẫn có thể nở 1 nụ cười rạng rỡ trên môi ...

Làm vậy để quên đi cái ôm đầy ấm áp , nụ hôn đầy sự ngọt ngào , 1 vòng tay siết chặt lấy cái lạnh giá trong đêm ...

Quên hết , nó sẽ quên hết ...

Hấn đã quyết tâm

hấn đã vô tình

hấn đã kiên quyết ...

Thì nó cũng sẽ như vậy ...

nó sẽ trở nên mạnh mẽ để có thể bước tiếp trên con đường đời đầy gian khổ ...

Còn rất nhiều điều đang đợi nó vào ánh nắng của buổi sớm mai .

Khóc hết nước mắt của ngày hôm nay

nó sẽ trở nên thật rạng rỡ

những giọt nước mắt hôm nay ...

sẽ được xếp vào 1 nơi trong quá khứ giành cho những kỉ niệm ...

62. Chương 61 : Dù Thiếu Anh...em Vẫn Sống Tốt !

7h30 sáng

reng reng

Chuông điện thoại của nó reo lên .

Uể oải vươn đôi tay chào nắng sớm

nó bắt máy .

“ alo ...Tiểu Mễ hả ? ”

“ này , còn không dậy nhanh , mình đang ở dưới nhà cậu ”

Câu nói của Tiểu Mễ khiến cho nó nhớ tới hấn , trước kia hấn cũng hay đến đón nó vào mỗi buổi sáng sớm như vậy .

Nhưng thôi , chẳng phải đêm qua nó đã quyết tâm quên hết .

Quên được rồi nó sẽ có cuộc sống tốt hơn .

“ umk , chờ mình , mình thay quần áo ”

“ uk ”

20' sau với bộ đồng phục trường sáng rực như ánh ban mai nó rạng rỡ tự tin bước ra khỏi nhà .

“ chà , hôm nay nhìn tự tin zũ ta ” __Tiểu Mễ

“ chuyện , tớ mà lị ” __nó

“ xời ơi ...tớ biết là cậu rồi , khỏe khỏe ” __Tiểu Mễ

“ hí hí ”

Sau đó 2 người cùng nhau vui vẻ tới trường .

Thấy nó vui vẻ hơn hôm qua Tiểu Mễ cũng chẳng nhắc gì về vụ của Long .

Nghĩ là 2 người cũng đã làm hòa với nhau nên không tiện hỏi .

Bỗng nhiên chuông điện thoại của nó reo lần nữa .

“ alo ..ba ạ ?”

“ Xuân , hôm nay về nhà ba có chuyện muốn nói với con ”

1 giọng nói thuộc tuổi trung niên bên kia vang lên .

Nhưng chỉ sau câu nói đó ông đã cúp máy

“ ông già hả ? ” __Tiểu Mễ

“ ờ .” __nó

“ gọi chi ? ”

“ cũng không biết , bảo hôm nay về nhà có việc muốn nói ”

“ vậy à ?”

“ uk ”

“ ông già nhà mày có nhiều việc để nói nhỡ ”

“ uk , lúc nào chả vậy ”

“ haizzzz ”

Zing Blog

63. Chương 62 : Dù Thiếu Anh...em Vẫn Sống Tốt (2)

Đến trường rồi đột nhiên nó lại có cảm giác sợ hãi không muốn vào .

“ sao vậy , không vào à ? ”

“ à , cậu vào trước đi , mình ...”

“ không nói nhiều đi thôi ”

Nói rồi Tiểu Mễ đưa tay kéo nó đi thật nhanh .

Tại sao lại phải sợ hãi , sợ phải gặp hắn sao .

Sợ gì chứ ?

Bỏ nhau rồi , quan hệ với nhau cũng chẳng còn .

Không yêu nhau , thì gặp nhau cũng chỉ là người lạ .

Không lo .

Tự tin nở 1 nụ cười rạng rỡ , nó bước theo Tiểu Mễ vào trường .

Lúc đi qua hành lang thì nó thấy 1 đám nhốn nháo tụ tập lại phía trước .

“ chuyện gì vậy ? ”

Mắt vừa chăm chú nhìn vào đám đông , nó hỏi Tiểu Mễ .

“thắc mắc à ? Đi ”

Không kịp cho nó phản ứng lại Tiểu Mễ đã dẫn nó đi về phía trước xem là chuyện gì đang diễn ra .

Lúc cố len lỏi vào đám đông đó thì nó và Tiểu Mễ mới có thể nhận ra tâm điểm chú ý ở đây chính là hắn và người con gái khác , không phải là cô gái ngày hôm qua .

“ wa , anh Long lại có bạn gái mới rồi ”

“ con nhỏ Xuân đó bị hất căng rồi ”

“ hot girl trường mà cũng bị hot boy đứng đầu tạp trí đuổi , chẹp chẹp ..”

“ tao đã nói mà , con nhỏ đó không trụ được lâu đâu ”

“ đúng hahahaha ”

Ngồi trong lớp nó thường xuyên nghe thấy những câu nói này , định ra để dạy cho những đứa không biết điều kia 1 bài học thì bị Tiểu Mễ cản lại .

“ kệ họ đi ”

“ nhưng ”

“ tin này của cậu và anh Long đã lan khắp trường rồi , thì cố mà cười đi ”

“ tất cả là tại anh ta ”

“ thì chuyện đã vậy . tính sao giờ ”

“ cố cười ”

“ uk ”

Buổi chiều hôm đó nó phải ở lại làm bài cho tới hơn 5h mới được về .

Lúc ấy trên hành lang đã không còn ai , những bóng điện cũng đã tắt dần , chỉ còn vài cái lò mờ trong ánh chiều tà đang dần nhòe đi .

Đúng lúc đó , ngược chiều với nó hắn cũng đang đi .

Dừng bước chân nhìn nhau 1 lúc rồi nó hít hơi thật sâu , lấy hết can đảm để đi qua hắn như chưa từng quen .

Tuy rất khó để có thể làm như vậy .

Nhưng nó cuối cùng đã làm được .

Càng tránh né nỗi đau thì nỗi đau đó lại càng khắc sâu vào tim nên để quên đi nó thì ta luôn phải cố gắng đối mặt với nó .

Zing Blog

64. Chương 63 : Chuyện Cần Nói

Hiazzz , giờ này về thì nó lại không có ai đưa về cả , chán thấy mô .

Đáng lẽ chiều nay Tiểu Mễ phải phụ trách đưa nó về mới phải .

Vậy mà hồi nãy .

“ Xuân à , chịu khó đi 1 mình nha , mình bận đi chơi với anh Lâm rồi ”

Nghĩ mà thấy tiếc quá trời luôn .

Giá mà sáng nay đi xe riêng có phải tốt không ?

Để giờ phải đi bộ về

tối trời như vậy mà đón ta-xi thì nhất định sẽ có nhiều vụ bắt cóc “ trẻ em ” nên thôi đành hoạt động bằng chân .

Dù sao nó cũng đang ngắn , hoạt động cho nó dài thêm ít nào thì hay ít đấy .

_____ 1h sau đó nó mới lết nổi về nhà .

Mệt mỏi nằm kên xuống sofa lia ánh mắt đến cái đồng hồ .

Đã hơn 6h rồi , thôi chết , cuộc hẹn với ba nó .

Chạy nhanh ra ngoài nó vội vàng khóa cửa rồi đi đến nhà lớn .

_____ Biệt thự nhà họ Trường

Cộp cộp

“ ba ” _nó

“ con đến rồi , hơi muộn đó ”

“ hôm nay con phải ở lại lớp ”

“ thành tích học tập kém ? ”

“ dạ không .”

“ vì mãi lo nghĩ chuyện gì hay chẳng ?”

Lắc lắc li rệu , ba nó nhìn chăm chăm vào đó , nói trúng vào tim đen của nó .

“ tại sao vậy . Tại sao con lại quen với thằng Trí Long ? ”

Như thốt tim với câu hỏi của ba mình , nó như không thể tưởng tượng nổi .

“ chuyện đó ...con đã chia tay với anh ấy ”

Keng ...

1 tiếng cốc vỡ vang lên trong không gian yên tĩnh của phòng khách , đám người hầu không ai giám lên tiếng chỉ có thể đứng như tượng đá , tai nghe được cũng như không nghe thấy gì .

“ chia tay rồi cơ à ? huh ? ”

“ Tại sao ba không muốn con yêu anh ấy ? ”

“ tại sao à ? con muốn ta trả lời thế nào ? ”

“ lí do ”

“ ta cá chắc chắn thằng Long cũng đã biết được toàn bộ sự thật nhưng nó không nói với con , đúng chứ ? ”

“ sự thật gì ? ”

Không trả lời nó ba nó chỉ lẳng lặng quay người , 2 tay để sau lưng .

“ BA À ”

“ quên nó đi , đây là điều ta muốn nói với con , nếu con còn tiếp tục để ý lời nói hời nãy và quyết tìm ra sự thật thì tốt nhất đừng phí sức , bởi nó sẽ tự đến với con sớm thôi . Đây là lời cảnh báo ”

Câu nói ấy đã chặn họng nó lại .

Sự thật gì mà không ai muốn cho nó biết

Rốt cuộc là sao cơ chứ ?

Nó sẽ tự biết ? nhưng bằng cách nào ? bằng cách nào chứ ?

Zing Blog

65. Chương 64 : Siêu Thị

Đi ra khỏi biệt thự rồi vốn dĩ nó định về nhà luôn vì bù lu thứ việc như vậy thì cũng chả muốn đi đâu nữa .

Bỗng nhiên lại nhớ đến mình phải vào siêu thị 1 chuyến thì tâm trạng tụt hứng .

Bây giờ mà vào siêu thị thì kiếm đâu để có được thứ gọi là tâm trạng giờ .

Không đi thì lại không có đồ để mà dùng .

Thôi ! đằng nào thì cũng phải đi , muốn chết về nhà ăn no trước rồi nằm chết cũng chả sao (chém vãi)

Bây giờ tuy không phải thời gian tan tằm nhưng đường thì lại rất nhiều xe cộ đi qua nên ít nhất nó cũng phải đứng chờ bên đường gần 10' thì xe mới vẫn đi được 1 ít , lúc đó mới có thể qua đường .

Không khí ngột ngạt bên ngoài cũng được giải tỏa sau khi vào siêu thị .

Mặc dù là mùa đông nhưng ở đây vẫn thường để điều hòa .

Nên khi vào cũng không cảm thấy ngột ngạt nữa .

Lấy 1 cái rỏ rồi chậm rãi lướt qua từng nơi , xem có gì mua được thì bỏ vào .

Nhưng do không để ý nên đột nhiên lúc đó bỗng nhiên có 1 cô gái đi qua .

Cô ta cố tình đi gần sát vào nó rồi huych mạnh 1 cái khiến nó ngã xuống đất . Cười khẩy 1 cái rồi đi luôn .

RẦM

“A”

Cộp cộp cộp

“ cháu ...không sao chứ ”

1 giọng nói trầm thấp và mang vẻ ảm áp lọt vào tai nó .

Ngẩng lên thì nó thấy 1 người phụ nữ đồ đen , nhanh sắc đã được che kín bởi chiếc mũ đen mang đến cho người ta 1 sự bí ẩn đến lạnh người .

Bà ta không chìa tay ra đỡ nó dậy mà chỉ đứng đó , nhìn nó , nhìn rất chăm chú .

“ quả rất giống . ”

Cười nhẹ 1 tiếng bà ta nói

Nhưng có vẻ nhận ra sự khó hiểu của nó bà ta bảo nó đứng dậy tính tiền rồi ra ngoài nói chuyện chứ ở trong này nói mà nó cứ ngồi đó thì thật bất lịch sự .

Bài viết: Chương 64 : Siêu Thị

Nguồn Zing Blog

66. Chương 65 : Cuộc Nói Chuyện

Đi ra khỏi siêu thị nó và người phụ nữ hồi nãy chọn 1 địa điểm để nói chuyện .

Đó là quán cafe mà hắn đã chọn để nói lời chấm dứt với nó .

Cũng là nơi đó , tầng 2 và cái bàn ngoài ban công đó .

Mọi thứ khiến cho nó nhớ về hắn .

“ cháu là con của chủ tịch tập đoàn JK ”

Vẫn giữ tông giọng lạnh , khuôn mặt cắt kỷ bà ta hỏi nó nhưng ánh mắt thì dường như đang nhìn thứ gì đó xa xăm

giống như hắn , băng quơ và nhẹ nhàng như những cánh hoa anh đào đang rơi từ trên cây xuống 1 cách từ từ chậm rãi .

“ vâng ”

“ đúng là nhìn cháu rất giống ông ấy ”

“ cô quen ba cháu ?”

“ huh , cái đó thì là dĩ nhiên rồi cô bé nhưng đừng hỏi cô về quan hệ giữa cô và ba cháu .”

“ nhưng...”

“ cháu muốn biết cô là ai chứ ?”

“ có ạ ! ”

Sau câu trả lời của nó người phụ nữ đó cởi bỏ chiếc mũ che mặt đó đi thì nó hết sức ngạc nhiên .

Đây ...không phải là mẹ Long hay sao ?

Tại sao bà ấy lại ở đây ?

Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra ?

Và hơn nữa ...vì lí do gì mà bà ấy lại quen ba nó ?

Nhìn người ấy với ánh mắt kinh ngạc và khó hiểu nó như không thể nào nhận ra được sự trùng hợp đến lạ lùng .

Cả ba nó và mẹ hắn đều có mục đích muốn giấu nó .

Ba nó có thể là như vậy

nhưng còn người phụ nữ kia cũng chính là người mang đánh nghĩa là mẹ hấn cũng muốn giấu nhưng có vẻ bà ta không phải là không muốn nói mà là dường như đang chờ cơ hội để nói thì đúng hơn .

“ cháu nhận ra ta chứ ? ”

“ vâng ”

“ huh , vậy là được . Làm sao mà không thể nhận ra chứ nhỉ , mẹ của người yêu , không nhận ra là điều không thể . ”

Cố gắng nhấn mạnh từ mẹ của người yêu bà ta nhìn nó .

“ cháu không biết cô đang nói gì ? của người yêu là sao ? ”

Hỏi xoáy vào câu nói hồi nãy nó nói với 1 về quyết đoán .

Quả nhiên , bà ta thấy rất ngạc nhiên .

“ thì ra là cháu và con trai của ta đã kết thúc , thật đáng tiếc ”

“ nếu cô mời cháu đến đây chỉ để nói những chuyện này thì cháu thật sự phải thất lễ đi trước vậy . ”

“ ... ”

Chỉ nhìn bóng dáng nó quay đi người phụ nữ đó không nói gì , đôi mắt chỉ hơi nhú lại với nhau .

Dường như để có thể tiếp cận và làm hại nó có thể không phải dễ nhưng cũng không phải không làm được .

Nhưng nếu muốn làm được thì nhất định sẽ rất tốn công .

Và vì 1 mục đích nào đó mà bà ta đã hiện ra sự quyết tâm trên gương mặt kia .

Rồi chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo với nó .

Chẳng ai có thể nói trước .

Cho dù sự thật lù lù ngay bên nó

nhưng đau khổ ...là nó lại không thể nào nhìn thấy được sự thật đó .

Bây giờ ..quanh nó vẫn chỉ là 1 lớp sương mù mờ ảo , nó không quá dày đặc để nó có thể nhìn thấy những thứ phía trước .

Nhưng dường như những thứ phía trước ấy đang cố chạy trốn nó .

1 trò chơi trốn tìm khiến cho nó mệt mỏi

và rồi khi nó đã rã rời trí óc , mệt đến không còn sức để tưởng tượng .

thì 1 sự thật sẽ quay về tìm nó , ám ảnh lấy con người nó .

Zing Blog

67. Chương 66 : Đùng Bao Giờ Đụng Tới Cô Ấy !

Từ ngày không gặp nó đến nay tính ra đã là 1 thế kỉ dài với hấn cho dù nó mới chỉ có ngày hôm kia .

Lời từ biệt đau khổ ấy đã khiến cho nó vững vàng hơn chẳng .

Ngồi trên cửa sổ hấn nhớ đến buổi học của chiều ngày hôm kia .

Nó đi lướt qua hấn , 1 cảm giác đau nhói khi đôi mắt ấy không hề nhìn mình .

Đáy mắt ấy không nhìn rõ được họ đang nghĩ gì .

Con tim ấy có lẽ cũng không hề rung động vì gặp mình .

3 điều đó khiến cho hấn đau .

Nó không nhìn , không ngó , không để ý thậm trí là 1 cái liếc qua .

Cảm giác đi ngược chiều nhau như 2 kẻ xa lạ đã làm hấn thấy hối tiếc 1 phần .

Tự nhiên thấy mình thật yếu đuối hấn thắc mắc

Nó là gìmà

- khiến cho hấn nghĩ ‘

- khiến cho hấn đau

- khiến cho hấn yếu đuối

và ân hận với điều mình làm .

Bây giờ chắc chắn nó sẽ rất giận hấn .

Giận hấn do phần hấn đã nhẫn tâm gạt bỏ nó .

Phần vì đến khi nó biết được sự thật rồi thì sẽ trách hấn vì sao lại không nói thật cho nó biết .

Cốc Cốc Cốc .

“ ai ? ”

“ dạ thưa thiếu gia , có người muốn gặp cậu ạ ”

“ tôi không rảnh . ”

“ nhưng ...người đó tự xưng là mẹ cậu và có việc đến tìm cậu ạ ”

Là bà ta ? Bà ta tới tìm hấn có việc gì ?

Cộp cộp cộp

Nhẹ nhàng bước xuống cầu thang , soi tia nhìn xuống phòng khách . Quả nhiên là người mà hấn đã nghĩ đến .

Chỉ có bà ta mới còn mặt mũi để đến đây gặp mặt hấn

và còn có thể nghĩ mình vẫn còn đủ tư cách để tự xưng là mẹ hấn .

“ bà tới đây làm gì ?”

bị giật bắn mình trước giọng nói lạnh ấy bà ta suýt nữa thì làm rơi tách trà trên tay .

Nhưng rất nhanh lấy lại bình tĩnh bà đặt nhẹ tách trà xuống .

“ con chịu gặp mẹ là tốt rồi ”

“ BÀ IM ĐI , BÀ KHÔNG PHẢI MẸ TÔI ”

“ con định chối bỏ sự thật đó thế nào ?”

“ sự thật , sự thật gì cơ chứ , sự thật không phải là bà đã là người phá vỡ hạnh phúc của gia đình NÀY HAY SAO ?”

“ huh , con nghĩ vì lí do gì và vì ai mà mẹ lại phải từ bỏ cha con ?”

Cổ tình nói xoáy vào sự thật mà hấn muốn chối bỏ bà ta nhìn con trai mình với 1 ánh mắt sắc lạnh .

“ Long à , mẹ phải nói quả thực là con bỏ con Xuân thật là 1 điều khó có thể tin , con bé thật dễ thương biết bao nhưng cũng có 1 cái gì đó rất sắc lạnh ”

Câu nói này khiến cho hấn cảm thấy thật lạ .

Không lẽ bà ta đã gặp nó . Không thể , không thể nào .

“ bà ...đã gặp cô ấy ”

“ tất nhiên ”

“BÀ MUỐN GÌ ? ”

“ hahaha , ta biết mà ...Long à , con thật giống ba con ở điểm này , luôn là 1 người đàn ông kh....”

CHÁT

1 cái tát nảy lửa ập đến

“ TÔI CẢNH CÁO BÀ , ĐỪNG BAO GIỜ ĐỘNG ĐẾN CÔ ẤY , NẾU CÔ ẤY CÓ XẢY RA CHUYỆN GÌ , THÌ BÀ CŨNG ĐUGNỪ MONG SỐNG YÊN ỔN ”

nHỮNG LỜI CẢNH CÁO ĐÃ ĂN SÂU VÀO TIM người phụ nữ kia , bà ta ôm mặt cười .

“ quả thực , ta đã chẳng còn ý nghĩa gì với con nữa rồi ”

Nói rồi nhẹ nhàng bước ra khỏi cửa .

Bóng dáng cao gầy

cô đơn

và đầy sự sắc lạnh của 1 người đàn bà .

Nhìn theo mẹ mình hấn thực sự chẳng còn lí trí để có thể đoán được chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo .

Zing Blog

68. Chương 67 : Yến Tiệc (1)

Ngày 15/9 đã đến , hôm nay là ngày sinh nhật của ba nó .

Nên khi mở yến tiệc phải mời rất nhiều người trong giới kinh doanh .

Các bàn tiệc cũng được trang trí rất nhiều

đa số là các món ăn kiểu Pháp .

Bánh ngọt cũng chỉ là 1 phần .

Rượu thì chất đầy trên 1 bàn bởi có lẽ đã đến đây thì cũng chỉ toàn là bàn về việc kinh doanh chứ kiếm đâu ra cái chuyện ngồi vào bàn ăn gấp thức ăn cho nhau nữa .

Nó hôm nay cũng chẳng muốn về nhà lớn dự tiệc 1 chút nào cả nhưng rất tiếc có muốn cũng không được , đành phải về thôi .

Trước lúc nó đến đó cũng đã sửa sang 1 chút cho bản thân .

1 chiếc váy dạ hội xẻ cổ sâu đơn giản nhưng lại toát lên 1 vẻ tinh tế cho nó .

Tóc xoa nhẹ xuống 2 bên vai

Phong cách trang điểm không quá nổi bật .

Kem nền , phấn trắng thêm chút màu hồng lót phớt trên 2 má .

Đôi môi được tô lên bởi 1 màu hồng nhẹ nhàng .

2 hàng mi cong vút được chuốt thêm 1 chút mascara .

Hoàn tất mọi thứ với 1 vẻ đẹp nhẹ nhàng mà tin tể nó rạng ngời đi đến buổi tiệc

Biệt Thự nhà họ Trường .

“ Tiểu thư, chào cô ” _Bảo vệ

“ buổi tiệc bắt đầu chưa ?” _nó

“ dạ chưa . ”

“ cất xe cho tôi ”

Đưa chiếc chìa khóa cho bảo vệ nó bước xuống xe , đi vào bên trong với 1 sự tự tin tràn ngập .

Khi vào trong thì ai cũng phải ngược nhìn nó cho dù là đang gấp thức ăn hay là mãi nói chuyện thì cũng phải dừng lại bởi 1 lực hút nào đó .

“ con gái chủ tịch Trường đó ”

“ nhìn xinh thật đó ”

“ cô ấy dễ thương quá ”

“ chiều cao cũng thật vừa mắt ”

“ nhìn cô ấy đẹp quá đi ”

Những lời xì xào bàn tán và khen ngợi vang lên .

Tuy không phải là nói to nhưng chỉ cần đi lướt qua thì cũng đủ nghe thấy .

Thật không uống công khi chọn bộ đồ này . :)

Zing Blog

69. Chương 68 : Yến Tiệc (2)

Chẳng bao lâu sau đó buổi tiệc bắt đầu nhưng điều kì lạ là nó chẳng thấy ba nó đâu cả .

Lẽ ra bây giờ ba nó phải ở đây hoặc ít nhất cũng phải ở phía trên khán đài chứ .

Đứng ở 1 góc cầm ly rượu nhìn mọi người ai cũng có đôi có cặp để nhảy mà mình trông như con lạc loài vậy .

Rồi cứ thế nó cứ đảo mắt lộn xộn trong đám đông bỗng nhiên bắt gặp 1 hình bóng quen thuộc .

Dụi mắt thử xem có phải là mình bị lóa hay không thì kể quả vẫn vậy .

Người mà nó đang để ý là 1 người con trai có khuôn mặt tuấn tú đang đứng ở góc phía bên kia .

Người con trai ấy mặc 1 bộ âu phục rất lịch lãm và sang trọng .

Không quá màu mè nhưng lại tạo cho người ta 1 cảm giác rất ư là quý phái .

Nở 1 nụ cười rạng rỡ nhất có thể trên đôi môi

nó như muốn hét lên trong bao nhiêu người đang cầm tay nhau nhảy nhót .

Cố gắng len lỏi vào đám người để lết sang bên kia

chỗ người con trai đó đang đứng .

Đột nhiên lúc đó ánh đèn vụt tắt , tiếng nhạc cũng dần biến mất trong màn đêm .

Không nhìn thấy đường nên nó cũng chỉ có thể đứng yên 1 chỗ .

1 tiếng nói quen thuộc của ba nó vang lên .

Giờ đây chỉ còn lại ánh đèn chiếu sáng vào ba nó .

“ TẤT CẢ MỌI NGƯỜI , HÔM NAY TÔI THỰC SỰ RẤT VUI VÌ MỌI NGƯỜI ĐÃ ĐẾN ĐÂY ĐỂ DỰ BUỔI TIỆC NHỎ NHOI NÀY . VÀ BÂY GIỜ TÔI MUỐN GIỚI THIỆU VỚI MỌI NGƯỜI VỀ CON TRAI TÔI , TRƯỜNG MINH ”

Khi ba nó vừa dứt lời thì nó liền mở to con mắt ra nhìn người đang bước lên khán đài .

Đôi mắt từ lúc này chỉ dán vào người đó ...anh trai của nó

“ CHÀO MỌI NGƯỜI ” _ Trường Minh

Anh của nó mới chỉ nói xong câu đó đã khiến cho bao nhiêu đứa con gái bên dưới chết ngất .

Tuy có thể nói là vẻ đẹp không bằng hấn nhưng Trường Minh cũng là 1 huyền thoại về độ học lực và đẹp trai .

Mấy năm trước khi còn học ở cấp 2 thì cậu là 1 người rất nổi tiếng và trên hết cậu cũng là người giữ vị trí thứ 2 trong tạp trí “ Hoàng tử quý tộc ” cả nước .(đứng sau hấn thôi , tiếc nhé) .

“ VÌ MỚI TỪ NƯỚC NGOÀI VỀ NÊN BÂY GIỜ TÔI MỚI CÓ CƠ HỘI ĐỂ CÔNG BỐ VỚI MỌI NGƯỜI . ”

Nở 1 nụ cười rực rỡ với bao người còn ánh mắt của Trường Minh bây giờ đang hướng tới nó , người đang đứng ở giữa đám người màu mè lòe loẹt kia.

Như cảm thấy được lực hút từ ánh mắt ấy nó cũng không ngần ngại hướng ánh mắt đến anh trai mình nở lại 1 nụ cười tươi tắn .

Zing Blog

70. Chương 69 : Yến Tiệc (3)

Sau khi bắt đầu đến phần ăn uống thì mọi người cũng chẳng ăn nhiều .

Hầu hết những phu nhân và các tiểu thư lẫn thiếu gia cứ bu quanh nó và anh nó .

Vội vàng khen nức khen nở .

Nào là 2 anh em đều là những trai tài gái sắc .

Nào là hỏi thăm ý kiến về con gái hoặc con trai mình xem thế nào .

Nào là vuốt tóc vuốt tài , trầm trồ ca đến từng chi tiết khiến cho nó và anh trai chỉ biết cười trừ mà không hề có cơ hội nói chuyện với nhau .

Nhưng mà ghét nhất là mọi người đều nói 1 câu “ tuy là anh em nhưng sao lại chẳng giống nhau chút nào vậy ?”

Thì dĩ nhiên rồi

cả nó lẫn Trường Minh đều biết là Trường Minh không phải con máu mủ của nhà họ Trường .

Bởi trước khi sinh nó thì ba mẹ nó rất lâu mà lại không thấy có con nên đi kiểm tra thì bác sĩ nói vô sinh .
Vì vậy mà đành phải xin con nuôi
nhưng đâu thể ngờ số phận trở trêu 4 năm sau đó thì mẹ nó mang thai nó .
Sự thật là vậy nhưng người ngoài cũng chẳng có ai biết được chuyện này .
Nãy giờ đứng nói chuyện quá trời mà nó chẳng thấy ba mình đâu , nên cũng vội vàng xách váy đi lung tung xem ba nó đâu .
Để khi tìm xong nó còn phải chào tạm biệt ra về .
Tuy rất muốn đuổi theo nó nhưng Trường Minh hiện giờ chỉ có thể đứng đó .
Bỏ đi hiện giờ sẽ bị xem là vô phép tắc với khách nên chỉ đành đứng đó để lát nữa nói chuyện với nó sau .
Chạy đến vườn sau thì nó bỗng thấy ba nó và 1 người phụ nữ khác đang nói chuyện gì đó với nhau .
nhìn mặt ba nó nghe vẻ rất tức giận .
Nó cố gắng núp thật kĩ đằng sau chỗ bụi rậm để xem rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra và cũng thử nhìn xem mặt người phụ nữ đó là ai .
Thì giật mình khi nhận ra đó là mẹ hắn .
Mắt tròn to như rất ngạc nhiên về điều này .
“ CÔ TỚI ĐÂY LÀM GÌ ? ” ba nó
“ làm gì sao ? anh nghĩ tôi tới đây để làm gì ? ”
“ nói ”
“ anh nghĩ sau bao nhiêu chuyện anh gây ra cho gia đình tôi thì tôi có thể tha thứ cho anh sao ? ”
Vừa nghe thấy điều đó thì tim nó thót lại, gây ra chuyện gì , ba nó đã làm gì với gia đình hắn .
nó không hiểu gì cả , không hiểu gì hết .
Zing Blog

71. Chương 70 : Yên Tiệc (4)

Vừa nghe thấy điều đó thì tim nó thót lại, gây ra chuyện gì , ba nó đã làm gì với gia đình hắn .
nó không hiểu gì cả , không hiểu gì hết .
Đôi mắt vô hồn nó tiến về phía trước .
“ 2 người đang nói chuyện gì vậy ? ”
Giật mình quay ra cùng câu hỏi của nó , chủ tịch Trường dường như chỉ đành câm nín .
Lòng oán hận sao mọi việc lại xảy ra 1 cách lộ liễu như thế này .
Trái tim thầm hối tiếc về quá khứ của mình .
“ chuyện gì à ? cô muốn biết chứ Xuân ? ”
Ánh mắt nhìn ba rồi lại nhìn sang người mẹ hắn .
Nó không thể nào tưởng tượng ra chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo .

“Cô biết vì sao con trai tôi bỏ cô không . Cô không xứng đáng với nó vì chính người ba này của cô đã là người phá vỡ hạnh phúc gia đình tôi . ông ta từng thề sẽ mang lại hạnh phúc cho tôi khi tôi bỏ gia đình và ông ta cũng sẽ ruồng bỏ mẹ cô . Nhưng cuối cùng thì sao chứ , tôi cũng chỉ là 1 con cò trong tay ông ta , sau khi ông ta lấy được thứ mà ông ta muốn từ tôi thì ông ta hất bỏ tôi ...”

“ CÔ IM ĐI ” _ba nó

“ ĐỦ RỒI , TẤT CẢ LÀM ƠN IM ĐI ”

Nước mắt tuôn trào , nó ngồi gục xuống đất

chân đã mềm nhũn như chẳng còn chút sức lực nào .

Khuôn mặt nhật nhòa nước mắt nó ngược lên nhìn ba , tiếng nói có phần bị ngắt bởi những cơn nấc lên .

“ tại sao ..hức ..hức...vì sao ông lại có thể làm vậy với mẹ tôi ? ...hức hức ...huhuhu ...tại sao ông có thể làm như vậy được chứhuhu ??? ”

“ ba xin lỗi ”

“ ÔNG ĐỪNG CÓ XIN LỖI TÔI BẰNG NHỮNG CÁCH ĐÓ , TÔI KHÔNG CẦN , TÔI KHÔNG CẦN SỰ THƯƠNG HẠI CỦA ÔNG ”

Đứng dậy và chạy nhanh ra ngoài . Đúng lúc đó nó chạy ngang qua chỗ Trường Minh .

Dù là đang bận tiếp khách nhưng vì nhìn thì thấy chẳng còn nhiều nên anh cũng chạy theo nó luôn .

Ra đến ngã tư đường thì anh mới gọi to .

“ XUÂN ”

dừng bước chân ở giữa con đường nó chỉ biết đứng yên đó không giám quay lại

cố ngăn cho những giọt nước mắt không rơi nó hét to .

“ ANH ĐỨNG YÊN ĐÓ , ĐỪNG ĐẾN GẦN EM ”

không muốn anh trai nhìn thấy mình rơi nước mắt vì có lẽ từ trước tới giờ đây là lần đầu tiên nó rơi nước mắt khi có mặt Trường Minh ở đây .

Nở 1 nụ cười âm áp , anh nhẹ nhàng đi đến bên nó .

Ôm nó từ phía sau

vòng tay ấm áp kia ần ần tỏa ra con người nó .

1 giọt nước mắt rơi nhẹ vào tay anh .

“ khóc đi , em cứ khóc đi nếu em muốn ”

“ huhuhuhu...hức..huhu..hức...huhuhu ”

Trong 1 góc tối nào đó , 1 ánh mắt sắc lạnh quét qua 2 người

Trong đôi mắt ấy có sự điên cuồng và đau khổ .

Zing Blog

72. Chương 71 : Vô Tâm

“ anh buông em ra đi . ”

Tiếng nói nhẹ nhàng nhưng có phần khàn khàn nó nói .

“ uk ”

Buông nó ra Trường Minh không nói thêm gì chỉ có thể đứng đờn nhìn bóng dáng người em gái đã sống với mình bao năm qua đang bước đi 1 cách u buồn mà lòng đau quặn lại .

Khi bóng dáng nó đã khuất dần trong ánh đèn đường mờ nhạt .

1 tiếng nói vô hồn cất lên .

“ tại sao em không bao giờ cho anh cơ hội để yêu em , Xuân ? ”

Những tiếng bước chân vang lên lộp cộp trong bóng đêm .

Những suy nghĩ đau khổ vang lên trong đầu nó .

1 lời nói “ xin lỗi ” muốn gửi tới người mình yêu

Lòng cầu mong 1 tiếng tha thứ được gửi lại từ người mình mong nhớ

Nhưng những thứ đó chỉ còn là ý nghĩ và sự mong đợi mà nó tìm kiếm trong vô thức .

Màn đêm kia bao phủ lấy bóng dáng cao và thanh mảnh của nó.

Từng bước chân rất chậm và dường như không biết là vô tình hay vô ý mà nó lại đi đến nhà hấn .

Tay ấn chuông cửa 1 cách điên cuồng .

Ấn mãi ấn mãi cho đến khi giúp việc ra mở cửa

nó vô hồn bước vào trong phòng khách

mặc cho đã bị những tiếng nói ngăn cản của người phía sau

vào phòng khách rồi nó không thấy hấn thì liền đi nhanh lên cầu thang và vào phòng hấn

RẦM

Ấn cửa thật mạnh nó nhận ra bóng dáng quen thuộc kia đang ngồi trên ghế .

Ánh mắt hướng về phía nó

“ cô muốn gì ?”

“ anh ruồng bỏ em cũng vì chuyện đó sao ?”

“ cô nói gì mà tôi không hiểu ”

“ tại sao vậy Long ? tại sao anh không nói toàn bộ sự thật cho em biết rằng ba em là người phá vỡ hạnh phúc gia đình...”

“ cô biết rồi thì làm ơn xem như chưa từng có chuyện gì xảy ra đi ”

“ ... ”

“ cô đến đây để mà nói với tôi thì có ích gì cơ chứ , chúng ta...”

“ ”

“ chúng ta không thể nào mà quay lại được , cô về đi ”

Ngã phịch xuống sàn nhà

Nước mắt nó lại tiếp tục rơi

Câu nói này của hấn thực sự còn làm cho lòng nó đau gấp bội lần sự thật kia

Cho dù là sự thật đã rõ ra dành dành nhưng nó không thể nào quên đi được hấn .

Ngoài trời mưa bắt đầu rơi

mưa rơi như khóc thay cho đôi mắt hắt
 mưa rơi như gào thét thay cho trái tim hắt
 mưa rơi như lời xin lỗi hắt muốn trao đến nó .

“ nếu có 1 ngày mình nói chia tay thì lúc đó em sẽ chết mất ”
 “ tại sao anh có thể vô tâm với em như vậy ”
 “ mưa rơi ngoài kia ngày 1 to ”
 “ lòng em lúc này như lửa đốt ”
 “ dù rất đau nhưng em chẳng thể nói thêm 1 câu nào nữa ”
 “ dù vẫn biết mình đã chia xa nhưng người ơi sao em không thể nào quên anh ”
 “ liệu anh có nghe thấy được con tim em đang gào thét ”
 “ liệu anh có hiểu được trái tim em đã 1 vết cắt làm cho chảy máu ”
 “ và tại sao ??? ”
 “ và tại sao anh lại là người cầm dao rạch 1 vết cắt trong tim em ??? ”
 “ đau nhiều lắm ”
 “nhưng em không thể nào bật khóc dù chỉ là 1 chút ”
 “ hãy cho em thêm 1 lần được nói với anh rằng ”
 “ EM YÊU ANH ”

73. Chương 72 : Sống Thiếu Anh ...liệu Đó Có Phải Cuộc Sống Giành Cho Em ???

Cơn mưa rơi trong màn đêm đen u buồn , bước đi trong làn mưa rơi trắng muốt trời đất .
 Cảm giác như muốn ngã khụy xuống .
 Từng bước đi trở nên thật nặng nề
 nó đặt tay lên chiếc vòng cổ với những kỉ niệm tình yêu ngày nào nó từng trải qua .
 nó quay lại , nhìn căn nhà mờ ảo bởi nước mauw kia mà lòng đau như cắt .
 Lòng thầm hận người nào đó tại sao không chịu đuổi theo nó và nói 1 câu “ tha thứ ”
 đứng chờ nhưng vẫn chẳng nhận được gì nó quay bước đi ra khỏi cánh cổng đang rang rộ chào mừng sự ra về của nó .
 Vừa đi nó vừa nghĩ
 nghĩ những gì đã xảy ra trong bao lâu qua
 nhưng không thể nào còn tâm trí để có thể nhớ nổi cái cảm giác mà hắt đã ruồng bỏ nó
 không thể nào tưởng tượng được cái cảm giác khi không có đến 1 vòng tay yêu thương của 1 người mẹ
 nó chưa từng cảm nhận được cái ôm ấm áp của mẹ
 những lời nói ngọt ngào , dịu dàng mà đầy sự yêu thương của tình mẫu tử thiêng liêng .
 Nó đi lang thang đến 1 căn biệt thự rồi sau đó mọi thứ dần dần biến mất trong bóng đêm .
 Không còn gì cả

Bỗng nhiên lúc đó nó tỉnh dậy
trước mắt nó 1 cánh rừng đen u ám đến rợn người
Tiếng chim vang lên như 1 thứ tiếng kêu chết chóc
Cảm giác sợ hãi ập đến bên nó
Lúc này giá như có ai đó đến và đưa nó đi , đi ra khỏi nơi này
Bỗng có 1 ánh sáng lóe lên trước mặt nó
1 người con trai mang 1 vẻ đẹp tuy không ầm ập nhưng tận sâu trong đáy mắt người đó như đang có 1 tiếng gọi vang lên .
tiếng gọi đó mách bảo nó rằng hãy chạy về phía trước
Nghe theo lời mách bảo ấy nó chạy đi
chạy thật nhanh
chạy đến nỗi nó đã mệt đến đứt hơi
Bây giờ nó đã không còn sức mà chạy nữa
Nhìn lên thì nó không còn thấy bóng dáng ánh hào quang hồi nãy
ôm mặt gục xuống mặt đất mà khóc , nước mắt trào dâng
1 bàn tay nhẹ đặt lên người nó , nó ngẩng mặt lên ...2 đôi mắt chạm vào nhau .
Nó nhận ra đây là người con trai mà tim nó đang mong đợi
cuộc đời nó đang tìm kiếm ...
“ LONG ”
hét to nó ôm chầm lấy người đó
nước mắt nhạt nhòa bờ vai rộng của hắn
vuốt nhẹ mái tóc lòa xòa của nó
hắn hôn lên trán nó
“ sống hạnh phúc nhé ! người anh yêu ”
Trong vô thức hắn biến mất
để lại cho nó 1 sự cô đơn lạnh lẽo
hét to lên và gọi tên hắn
nhưng hắn đã đi ..đi thật rồi

“ LONG , ĐỪNG BỎ EM LẠI ”
Nằm trên giường nó bật dậy , mồ hôi tứa tứa trên trán
“ chuyện gì vậy ”
Cầm bát cháo trên tay Trường Minh lo lắng ẵm cửa đi vào .
Nhìn Trường Minh với ánh mắt thắc mắc nó không nói .
“ hồi nãy em bị ngất ở trước cửa nên anh đưa em vào , chẳng nhẽ anh trai mà không có quyền để chăm sóc cho em gái sao ? ”
Búng đầu nó 1 cái nhè nhẹ Trường Minh nở nụ cười ầm ập

“ anh đừng hồng quyền rũ được em bằng nụ cười đó ”

“ haizzz !!! không có em thì vẫn còn người khác mà ”

Cười mỉm 1 cái khá nhạt nó lại đưa tay sờ vào cổ

Bỗng nhiên mắt tròn to nó nhìn xuống cổ thì đã không còn thấy chiếc vòng cổ đâu nữa

Zing Blog

74. Chương 73 : Mất Thật Rồi

Chạy thật nhanh xuống giường nó phóng xuống nhà mà suýt nữa thì ngã cầu thang

Vội vàng chạy theo nó phía sau , vừa đi Trường Minh vừa lo lắng

“ em làm gì vậy , em định đi đâu , ngoài trời vẫn còn mưa rất to mà ”

Lao nhanh ra chỗ ngoài cổng to nó quỳ xuống đất tìm chiếc vòng cổ trong trời mưa .

Mang theo chiếc ô chạy ra Trường Minh kéo tay nó đứng dậy

“ đi vào , nếu em cứ tiếp tục như thế này em sẽ bị cảm nặng đó , ĐI VÀO ”

“ ANH BUÔNG EM RA EM PHẢI TÌM CHIẾC VÒNG CỔ ”

hất mạnh tay Trường Minh nó tiếp tục tìm những nơi khác

Nhìn theo nó 1 cách đau lòng Trường Minh hét lên chen ngang cả tiếng mưa rào rả rích .

“ CHIẾC VÒNG CỔ ĐÓ ANH ĐÃ VỨT ĐI RỒI ”

Như vừa nghe thấy 1 tin động trời nó bước đi 1 cách thất thần đến chỗ anh .

CHÁT

“ TẠI SAO ANH LẠI LÀM VẬY ? ANH CÓ BIẾT ...”

“ ANH BIẾT NÓ RẤT QUAN TRỌNG VỚI EM NHƯNG GIỜ TÊN ĐÓ VÀ EM ĐÃ KHÔNG CÒN QUAN HỆ VỚI NHAU NỮA , HẮN TA ĐÃ RUỒNG BỎ...”

“ KHÔNG , không phải là như vậy đâu , anh ấy vẫn còn yêu em mà..hức..huhu..huhu..anh ấy vẫn còn yêu em mà ...huhu huhu ”

Ôm chầm lấy nó lòng Trường Minh như lửa đốt

tại sao không phải là người này mà lại là hắn

tại sao Trường Minh yêu nó nhiều như vậy mà nó không hề nhận ra hay sao ?

tình yêu mà Trường Minh trao cho nó vẫn không hề thay đổi trong mười mấy năm qua .

nó không hề biết hay sao ?

Sáng hôm nay nó đã trở thành từ ốm nhẹ sang ốm nặng

Trường Minh định đưa nó đi bệnh viện nhưng nó nói chỉ muốn nằm nhà nên anh lại thôi

“ em thật là không sao chứ ? ”

“ uk ”

Khuôn mặt tái nhợt nó nhìn Trường Minh với ánh mắt yếu ớt

“ vậy anh ra ngoài em nghỉ đi ”

“ umk ”

Đi ra ngoài và đóng nhẹ chiếc cửa gỗ lại Trường Minh móc ra 1 chiếc vòng cổ và đó là chiếc vòng cổ của nó tay nắm chặt vào nó

lòng thầm thề rằng

NHẤT ĐỊNH SẼ KHÔNG BAO GIỜ ĐỂ NÓ QUAY TRỞ LẠI BÊN HẮN .

75. Chương 74 : Đe Dọa

Reng Reng Reng

Bỗng nhiên lúc đó tiếng điện thoại của nó reo ỉng ỏi .

Lấy ra chiếc điện thoại của nó từ phòng bên cạnh Trường Minh nhìn vào số máy .

Rồi bắc máy

“ ba à ? ”

“ sao lại là con ? Xuân đâu ”

“ xuân đang ở đây , hôm qua nó ngâ...à không , hôm qua nó đến nhà con chơi 1 lúc rồi buồn ngủ quá nên ngủ lại luôn , ba yên tâm ”

“ vậy thì tốt rồi , ba chỉ sợ nó shock vì chuyện này quá mà quần trí ”

“ con thì lại không nghĩ vậy đâu , nó chỉ shock thôi chứ chuyện đó của ba không đáng để nó phải tự hành hạ bản thân ”

“ Minh này ...”

“ sao ba ”

“ con nên dừng lại được rồi đó , cho dù ba có chấp nhận thì ba cũng không muốn tập đoàn này phải chịu 1 lời dị nghị về chuyện con thích cái Xuân ”

“ con lớn rồi , con có quyền quyết định cuộc sống riêng của con . Và nếu không phải là con thì thằng Trí Long cũng sẽ không bao giờ có được cơ hội ”

Nói rồi cúp máy thật nhanh , trước khi Trường Minh cúp máy anh chỉ có thể nghe thấy tiếng thở dài của ba mình .

Tại sao chứ ? chỉ cần là không chung 1 dòng máu thì chuyện anh em hay không thì chẳng phải là không quan trọng hay sao ?

Tại sao mọi người lại phải kì thị chuyện đó cơ chứ .

Trường Minh đã phải chờ đợi nó trong suốt bao năm qua .

Vậy thì cho đến bây giờ thì anh phải nhận được 1 thứ gì đó xứng đáng với những gì anh đã làm .

Anh sẽ không bao giờ buông tay nó .

Yêu nó và mang đến cho nó hạnh phúc đó mới chính xác là thứ anh cần bây giờ .

Có được tài sản thì không phải là hạnh phúc .

Đứng dựa lưng vào tường Trường Minh bắt lực ý chí .

Đúng lúc đó thì cánh cửa phòng nó mở toang

“ sao nha đứng đây , hồi nãy em nghe thấy tiếng chuông điện thoại của em reo , đưa nó cho em “

Giật mình đứng thẳng dậy Trường Minh nhìn nó

Khuôn mặt vẫn tái nhợt như hồi nãy

Chẳng phải đã uống thuốc rồi sao

sao còn chưa đỡ ?

Nghĩ đến đây mà lòng anh đau nhói

“ em nói anh đưa điện thoại em đây .”

Nhíu mày tức giận nó nói

“ chắc em nhầm rồi , có tiếng chuông điện thoại nào đâu chứ ? “

“ vậy anh tính giữ điện thoại của em mãi hay sao hả ?”

Nhìn ánh mắt kiên quyết của nó mà lòng lại đau

Khi anh về không phải nó đã nở 1 nụ cười rất tươi hay sao .

Tại sao chỉ được lúc đó còn đến bây giờ nó lại lạnh lùng với anh đến như vậy .

“ em ...tại sao lại làm vậy với anh . Tại sao em chẳng bao giờ chịu hiểu lòng anh vậy Xuân ?”

“ ĐỦ RỒI !!! NHƯ THẾ LÀ QUÁ ĐỦ . ANH LÀM NÓI VẬY THÌ ĐƯỢC GÌ CƠ CHỨ ? TRONG LÒNG EM HIỆN GIỜ CHỈ CÒN 1 MÌNH NGƯỜI MÀ EM TỪNG YÊU THÔI .

làm ơn mà , anh đừng làm em phải khó xử thêm nữa , cho dù có yêu anh hay không thì chúng ta cũng không thể . em xin lỗi “

Dứt chiếc điện thoại trên tay Trường Minh nó chạy nhanh vào phòng .

RẦM

Đứng ngoài cửa mà chỉ biết nhìn vài trong cánh cửa gỗ đen kìa .

Nhưng nó dường như là 1 vật cản ngăn cách Trường Minh và nó .

Nhắm chặt đôi mắt để nuốt lấy nỗi đau Trường Minh quay bước .

Trong phòng lúc này nó cũng chẳng khảm khá gì hơn

Tuy nó biết Trường Minh yêu nó

nhưng nó không thể nào nhận lấy tình cảm đó . Không thể

Ngồi trước cửa rồi lịm đi luôn bỗng nhiên mấy tiếng sau nó nhận được 1 cú điện thoại từ số lạ .

“ alo “

“ nhớ ta chứ cô bé “

“ bà gọi cho tôi làm gì chứ ? “

“ huh , gọi để làm gì à ? gọi để mà báo cho cô 1 tin vui , ba cô ...hiện giờ đang ở cùng tôi , quả thực ...ông ta vì còn quý đứa con gái của mình là cô nên mới khôn ngoan nộp cái mạng già cho tôi rồi “

“bà đã làm gì ông ấy hả ?”

“ muốn biết là ta đã làm gì thì đến sẽ biết “

Tút tut

Phải làm sao đây

Tính mạng ba nó đang gặp nguy hiểm

Nếu bây giờ nó không đi cứu ông ấy thì biết làm gì bây giờ
Chuyện này nhất định không được cho Trường Minh biết
Nếu biết chuyện này thì nhất định anh ta sẽ chỉ làm rối mọi chuyện lên mà thôi
Với lại trong chuyện này nhất định mục tiêu là nó chứ không ai khác

“ ba ơi , chờ con ”

Mặc thật nhanh 1 bộ đồ vào người nó ngó đầu ra ngoài thì không thấy Trường Minh đâu .

Như vậy thì càng thuận lợi cho nó hơn .

Trốn ra khỏi phòng thì nó mới đi xuống phòng khách thì nó cũng chỉ thấy trống trơn không có 1 ai .

Mặc dù rất lạ nhưng nó lại không còn thời gian để mà thắc mắc cho chuyện này nữa .

Bây giờ nó phải đi . nó chỉ còn biết như vậy .

Zing Blog

76. Chương 75 : Thủ Đoạn (1)

Biệt thự của hần .

Đang ở trên phòng làm việc bỗng nhiên cô hầu gái đứng ngoài cửa nói rằng ba hần đang ngồi chờ hần dưới phòng khách .

Dù không có tâm trạng để gặp mặt ai nhưng dù sao giờ ở trên này thì cũng chỉ làm to chuyện thêm thôi

Cộp cộp cộp

“ ba gọi con có chuyện gì không ?”

“ chuyện con chia tay cái Xuân , con nghĩ thật sự như vậy thì bà ta sẽ không làm gì nó ? ”

“ tại sao ba hỏi chuyện đó ? ”

“ bà ta sẽ không dừng lại , ngay cả đó là với con Xuân hay là con ? ”

“ chẳng phải ba muốn gia đình nhà họ Trường phải bị trừng phạt hay sao ? Vậy bây giờ nếu xảy ra chuyện đó thì quá đúng với ý ba rồi còn gì ? ”

Nói xong hần định bỏ lên phòng thì bị ba hần cản lại

“ con đã nói như vậy thì ba cũng sẽ nói với con . Nhất định bà ta sẽ không tha cho con bé đó và con cũng hãy tự bảo vệ bản thân mình đi . Nếu có xảy ra chuyện gì với con bé đó thì b among rằng con sẽ không vì điều đó mà hối hận sau này ”

Lần này thì là ba hần bước đi trước hần .

Và câu nói ông vừa nói ra đã khiến cho nỗi đau trong lòng hần dâng trào .

Nếu nó có xảy ra chuyện gì thì hần sẽ hối hận cả đời

Quả thực đó là sự thật nhưng bây giờ liệu nó còn chịu tha thứ cho hần hay sao ?

Sự nhần tâm ngu ngốc của hần đã khiến cho tim nó tan nát

TRong đêm mưa ra riết mà hần còn có thể đuổi nó ra khỏi nhà

Vì nỗi đau riêng của mình mà hắn đã liên lụy tới nó
Nhưng hắn làm sao có thể nào làm lơ chuyện này .
Đó là điều quá khó với hắn

Trong lúc đó thì nó đã lang thang được 1 đoạn khá dài từ nhà Trường Minh .
Bởi ở gần căn biệt thự đó thì chẳng có ta-xi nên nó vội vàng liều mà chạy ra phố
ra ngoài phố rồi nó mới chợt nhận ra là mình không biết địa chỉ của nơi mà nó cần đến
Lúc đó 1 tin nhắn được gửi tới
“ đại lộ 32 , đường Kim Su , căn nhà trên hẻm núi ”
Đọc dòng tin nhắn đó lên nó mới nhận ra đây là địa chỉ của nơi đó
Tận đại lộ 32 hay sao ?
Xa như vậy thì đến thế nào bây giờ mà nó còn ở tận đường Kim Su .
Từ đây đến Kim Su thì đâu phải là nhanh gì đâu
Nhưng nó nhanh chóng nó sờ vào khắp người móc ra trong túi quần thì chỉ còn đúng 400.000.000 đồng
như vậy thì đi taxi cũng chỉ gần đến nơi được thôi .
Nhưng thôi , có còn hơn không
Nghĩ rồi nó nhanh chóng bắt lấy 1 chiếc ta-xi để đi .

77. Chương 76 :thủ Đoạn (2)

“ cô đi đâu ? ”
“ cho tôi đến đường Kim ...à không , cho tôi đến tỉnh Yul Yon ”
“ umk ”
Vốn dĩ ban đầu nó định nói với tài xế là đến đường Kim Su nhưng vì bây giờ chỉ còn 400 nghìn đồng nên
cũng chỉ đành đi đến tỉnh Yul Yon thôi
Dù sao ở đó cũng gần với đường Kim Su nên có lẽ đi bộ gần 1 tiếng sẽ tới .
Ngồi trong xe nó nhìn qua từng hàng cây đang tụt lại phía sau mà lòng lại nghĩ đến hắn .
Giật mình nhớ ra là mình giờ đã chấm dứt với hắn thì nước mắt lại trào ra .
Gạt tay lau đi để ngăn không cho những giọt nước mắt rơi xuống nó dần bình tĩnh lại .
Điều nó cần để ý bây giờ không phải là hắn mà là nó cần phải đi gặp ba ngay bây giờ .
Mặc dù ba nó đã làm nó cảm thấy rất thất vọng nhưng...nó không thể nào bỏ mặc ba mình như vậy được .

1 lúc sau đó chiếc xe dừng lại tại tỉnh Yul Yon .
Cũng chỉ mất có 300.000.000 đồng vậy là còn dư 100.000.000 đồng .
Định đi tiếp nhưng nhìn trời cũng đã tối nên chắc nó sẽ ở lại đây 1 đêm .
Nhìn nhà trọ thì chắc 100 là chưa đủ nên nó chuyển sang căn nhà phía bên cạnh .
dù sao thì ở đó chắc vẫn còn phòng

Pinh pong

“ RA ĐÂY ”

Cạch

Đứng trước mặt nó giờ là 1 người phụ nữ với mái tóc hoa râm nghe vẻ đã bạc màu .

“ cho cháu hỏi là ở đây còn phòng trọ không ạ ? ”

“ cô đến thuê phòng sao ? ”

“ dạ vâng ”

“ còn , cô vào đi , giá 50.000.000 đồng 1 đêm ”

“ vâng , cảm ơn bác ”

Mình rẽ bước vào trong nhà nó cởi dép ra rồi vào trong .

“ bác sống ở đây 1 mình ạ ? ”

“ uk , tôi sống ở đây có 1 mình thôi , cô vào trong kia , cái căn phòng phía bên tay trái đó ”

Chỉ tay về phía cửa bên tay trái bà ta nói với nó .

“ vâng ”

Lúc đi đến căn phòng đó nó có đi lướt qua 1 căn phòng trong đó là ảnh của đứa con gái .

Chắc có lẽ đó là ảnh của con gái người phụ nữ kia .

Cạch

Mở căn phòng mà người phụ nữ đó chỉ ra thì nó thấy căn phòng trống trơn chỉ có đúng 1 chiếc giường đơn sơ cùng chiếc cửa sổ đang mở toang ra .

Ngọn gió đêm ngoài trời lùa vào làm người ta cảm thấy lạnh buốt xương sống .

Chiếc rèm cửa màu trắng đang tung lên trong màn đêm

Nó đi đến bên cái giường và nằm ườn xuống đó .

Định chớp mắt 1 lúc mà không được nó lại ngồi dậy nhìn ra ngoài bầu trời

Hôm nay trời không có sao , trăng cũng không sáng như mọi hôm .

Nhìn người đàn bà kia mà nó lại nhớ đến mẹ nó .

Giá như giờ mẹ nó còn sống thì thật tốt biết mấy

giá như tất cả những chuyện này không xảy ra thì nó sẽ không phải cực khổ suy nghĩ nhiều và rơi nhiều nước mắt như bây giờ .

Cốc Cốc

“ vào đi . ”

Cạch

“ cháu ra ăn cơm đi , bác có nấu 1 số thứ rồi đó .”

“ ơ ..cháu tưởng , cháu sẽ phải bỏ tiền ra mua đồ ăn chứ ? ”

“ bỏ rồi đó , 30.000.000 tiền phòng , 20.000.000 tiền đồ ăn ”

“ ơ...hi , cảm ơn cô ”

“ ra ăn thôi ”

“ vâng ”

Xin lỗi các bạn vì trong các chap gần đây có vẻ ngắn hơn . Vì bận 1 số việc nên mjk ko có nhiều thời gian .
Mong thông cảm
Zing Blog

78. Chương 77 : Thử Đoạn (3)

Sáng hôm sau dậy nó rời khỏi căn nhà luôn .
Bây giờ mới chỉ hơn 5h sáng , đi từ đây cho sớm
Dù sao cũng mất hơn 1 tiếng mới đến nơi nên đi muộn thì trời sẽ rất nắng .

Thật ra mọi chuyện nó không muốn phải chấp nhận nhanh như vậy .
Ban đầu nó đã thử nghĩ liệu đó có phải là 1 cái bẫy để dụ nó đến hay không ?
Nó đã không định đến khi nghĩ về điều đó nhưng không hiểu thứ gì đã làm cho phải tin rằng lời đe dọa đó là thật
Và bước chân nó lại cất lên tiếng đi
Đi và tìm 1 thứ gì đó chưa rõ ràng

Tập đoàn JK

phòng chủ tịch
Ngồi trong phòng làm việc ba nó có cảm giác thấp thỏm không yên .
Chợt ông nhớ đến lời cảnh báo của Lâm Tuyết Phi
“ Ông nghĩ rằng ông gây phiền phức và nỗi đau cho tôi thì tôi sẽ bỏ qua dễ dàng như vậy sao ? Ông nhầm rồi , ông biết lí do tôi quay lại đây là gì không ? Là để trả thù cho những người đã gây ra khổ đau cho tôi , nếu không phải ông thì sẽ là người khác ”
Lời nói đó xuất hiện lên trong đầu ông .
Bất chợt ông cầm lấy chiếc điện thoại ấn số máy cho Trường Minh .
Tút tut
“ alo ba , con nghe ”
“ cái Xuân còn ở nhà chứ ? ”
“ bà à , ba không nhớ sao . Công ty cử con ra nước ngoài mấy hôm để lo 1 số chuyện mà . Mà sao tự dưng ba hỏi vậy , Xuân xảy ra chuyện gì sao ? ”
Giọng nói có vẻ lo lắng Trường Minh hỏi hỏi ông .
“ không có gì , chỉ là ba thái quá lên thôi ”
Nói rồi cúp máy luôn
“ rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra với con bé ??? Mình phải làm sao đây ”
Thật ra hôm qua Trường chủ tịch cũng đã liên lạc với nó nhưng lại chẳng thấy lời phản hồi nào .

Ông đã bắt đầu lo lắng từ lúc đó .

Hôm nay thì ông lại vuognws vào các cuộc tiếp đại khách hàng lớn nên lại càng không thể để tâm tới chuyện của con gái .

Vì vậy bây giờ mới có lí trí để nhớ đến con gái mình đang ở nhà Trường Minh thì mới gọi cho anh nhưng ông đâu thể ngờ điều ông đang lo lắng đang dần trở thành sự thật .

Đồng thời lúc đó tiểu Mễ cũng chính vì thấy hôm trước nó không đi học nên đến nhà nó xem sao .

Thì thấy trong nhà chẳng có ai .

Gọi điện thoại thì nó lại không nghe máy .

Thì bất chợt trong đầu xuất hiện 1 ý nghĩ

Liệu có phải là nó đã xảy ra chuyện gì rồi không .

Chúa ơi !!!!!

Hết chương 77 .

Mời các bạn đọc chương 78 : Thủ đoạn (4)

Zing Blog

79. Chương 78 : Thủ Đoạn (4)

Đang lái xe trên đường bỗng nhiên như nhớ ra điều gì đó Tiểu Mễ dừng xe lại rồi tấp vào vỉa hè gần đó

Lôi chiếc điện thoại ra rồi vào số máy của Lãm

Tút tut tut

“ alo ” __ Lãm

“ anh à , xảy ra chuyện rồi ” __ Tiểu Mễ

“ có chuyện gì vậy ? ’ ’

“ em không thấy Xuân đâu cả , hình như cô ấy mất tích rồi ”

“ được rồi , em cứ bình tĩnh , hiện giờ anh đang ở nhà Long . Em đến đây đi ”

“ vâng ”

Biệt thự của hấn

“ này ” __ Lãm

“ chuyện gì ? ” __ hấn

“ tao vừa nhận được điện thoại của Tiểu Mễ , cô ấy nói hình như Xuân ...mất tích rồi ”

“ rồi sao , tao không quan tâm . ”

Mặc dù rất là lo lắng khi nghe đến tin này nhưng hấn cũng chẳng tỏ ra vẻ gì là vội vã mà vẫn chỉ là cái tôi và cái bình thản đến khó chịu đó .

“mày nói gì vậy , cô ấy là người mày yêu mà ”

“mày vẫn chưa thể quên được Xuân đúng không ? ”

Câu nói hần thốt ra khiến cho Lâm thấy tức giận .

Tại sao ? Lâm đã từ bỏ nó và nhường nó cho hần vì vậy mà đáng lẽ ra hần phải bảo vệ và mang đến cho nó hạnh phúc mà đằng này hần lại gạt bỏ nó và không thèm để tâm cho dù là nó đang xảy ra chuyện .

“uk , TAO VẪN CHƯA THỂ QUÊN ĐƯỢC CÔ ẤY ĐẤY , TAO VẪN CÒN RẤT YÊU CÔ ẤY ”

Câu nói ấy thốt ra trong khoảnh khắc

1 cảm giác đau nhói xuất hiện trong tim Tiểu Mễ

Nãy giờ cô ấy đã đứng ngoài và nghe được hết tất cả mọi chuyện

Lâm chưa thể quên được Xuân sao ? Vậy là trong bao lâu qua tình cảm của Lâm dành cho Tiểu Mễ chỉ là 1 sự giả dối , 1 sự lừa gạt

Bưng miệng ngăn không cho tiếng khóc của mình phát ra .

Tiểu Mễ ngậm ngùi cay đắng bước ra khỏi căn biệt thự .

“ vậy tao nhường cô ta ày đó , đi đi ”

BỐP

Lâm kích động , dơ tay đâm vào mặt Long 1 cái rồi giận giữ

“MÀY CÓ CÒN LÀ NGƯỜI KHÔNG , XUÂN ĐÃ YÊU MÀY NHƯ THẾ NÀO HẢ ? CÔ ẤY ĐÃ HI SINH CHO MÀY BAO NHIÊU HẢ ? MÀY ĐIÊN RỒI LONG Ạ ”

Nói rồi cũng bước đi thật nhanh

Bây giờ trong căn biệt thự to lớn lại chỉ trống rỗng mình hần

Ngồi gục xuống sofa hần ôm đầu không biết nên làm gì bây giờ .

Bóng tối bao trùm lấy con người hần .

nó như thế nào ? hần thật sự rất muốn biết.

Thật sự rất muốn biết .

Zing Blog

80. Chương 79 : Thủ Đoạn (5)

Hành trình của nó cuối cùng cũng đã kết thúc sau 1h34' .

Bây giờ nó đang ở chỗ chân núi

Điểm hẹn là ở trên núi . Vậy có nghĩa là giờ nó phải đi lên trên đó để tìm người .

ngọn núi này cũng không phải là dốc cho lắm , nó như dạng đồi núi nhân tạo nên cũng có 1 đường đi dẫn lên trên

Nhưng điều mà khiến nó thấy khó chịu là mấy cái cành cây rồi các cái cây lớn .

Chúng khá rậm rạp và làm vướng đường đi của nó .

1 lúc sau nó lên được núi rồi theo chỉ dẫn nó tìm 1 căn nhà hoang .

Đi sâu vào bên trong phía rừng bên tay trái nó thấy 1 căn nhà bị bỏ hoang .

“ đây rồi ”

Chạy nhanh vào trong căn nhà đó nó định đập cửa nhưng đột nhiên chiếc cửa mở tung ra .

Bên trong chỉ là 1 màu đen kịt của bóng tối

“ có ai không , ba à , ba có ở đây không ? ”

nó nói với tông giọng nhè nhẹ nhưng không thấy 1 ai cả

Bỗng lúc đó từ đằng sau có tiếng bước chân đi đến .

Theo phản xạ tự nhiên nó quay phắt ra .

“ AI ? ”

Câu hỏi được đặt ra cho người đối diện trước mặt nó _mẹ Long

“ là ta ! ”

ngắn gọn nhưng đầy sự khiêu khích bà ta trả lời

“ ba tôi đâu ? ”

“ ba cô ? đùa sao ? ”

“ bà nói gì ? ”

“ ba cô ...không có ở đây ”

Tiếng cười ha hả vang lên trong không gian yên tĩnh .

Nó cảm thấy thật tức giận về chuyện này , nó đã bị lừa sao , thật lố bịch .

“ bà lừa tôi ? ”

“ là do cô vội tin thôi . người đâu , bắt cô ta lại ”

Bà ta dứt lời thì từ bên ngoài xuất hiện 1 đám người mặc đồ đen tiến vào , chạy về phía nó chuẩn bị giữ tay .

Cũng may nó né kịp nên mới có cơ hội để hành động mà đánh mấy người kia .

nhưng thật sự không may cho cô nàng của chúng ta .

Lâm Tuyết Phi đứng đằng sau lấy 1 tấm gỗ rồi đập mạnh vào đầu nó .

“ A ”

Tiếng kêu chỉ kịp vang lên trong giây lát , cuối cùng trước mắt nó 1 màu đen của bóng tối rồi nó chỉ biết đầu óc nó choáng váng và đã lịm đi trong tiếng cười của 1 người đàn bà độc ác .

1 cảm giác nhói nhói xuất hiện ở trên ngực trái của hắn .

Cảm giác đó dường như là nó đang gặp nguy hiểm .

“ con đã nói như vậy thì ba cũng sẽ nói với con . Nhất định bà ta sẽ không tha cho con bé đó và con cũng hãy tự bảo vệ bản thân mình đi . Nếu có xảy ra chuyện gì với con bé đó thì b among rằng con sẽ không vì điều đó mà hối hận sau này ”

“MÀY CÓ CÒN LÀ NGƯỜI KHÔNG , XUÂN ĐÃ YÊU MÀY NHƯ THẾ NÀO HẢ ? CÔ ẤY ĐÃ HI SINH CHO MÀY BAO NHIÊU HẢ ? MÀY ĐIÊN RỒI LONG Ạ ”

Đột nhiên trong đầu hắn hiện lên những câu nói đó

Con tìm hấn bây giờ đang mách bảo hấn hãy chạy đi , chạy thật nhanh đến bên cạnh nó và đừng bao giờ quay lưng lại với người mình yêu .

“ anh sai rồi , Xuân ...đợi anh ”

1 câu nói thì thảo được truyền tới từ miệng hấn

Cầm nhanh chiếc áo sơ mi rồi chạy ra ngoài

Lòng thầm cầu xin trời đất cho nó không xảy ra chuyện gì .

81. Chương 80 : Tung Tích

Tút tut tut ...

Cầm chiếc máy và bắt đầu liên lạc với Lục Vương (trợ thủ đắc lực trong công việc của hấn)

“ thiếu gia , người có gì cần cần nhắc không ạ ? ”

“ cậu tìm thông tin về vụ bắt cóc của Trường Xuân cho tôi ”

“ con gái của chủ tịch tập đoàn JK sao ”

“ uk ”

“ nhưng cậu và cô ấy đã chia tay thì sao cậu...”

“ đó là việc của tôi , cậu cứ làm việc của cậu đi ”

“vâng ạ ”

Mặc dù là đã nhờ người thì hấn vẫn cảm thấy lo , liệu chuyện này có thật sự như ba hấn nói , việc này có thể là do Lâm Tuyết Phi làm .

Rất có thể điều đó là đúng , bởi đáng lí dù sao bà ta cũng đang có thù với Trường gia .

Thay đổi mục tiêu hấn ra lệnh lại cho Lục Vương là hãy tìm tung tích của Lâm Tuyết Phi . Vì chỉ có như vậy mới có thể biết được nó đang ở đâu .

Ánh chiều tà bắt đầu buông xuống sau 1 ngày mệt mỏi hấn lang thang trên con phố mà hấn và nó từng nắm tay nhau dạo chơi .

Hôm đó cũng là 1 ngày gió mát và bầu trời lãng mạn như ngày hôm nay .

Tít tít tít ...

“ Lục Vương , đã tìm ra tung tích gì chưa ? ”

“ dạ thưa thiếu gia , mặc dù người nói là tìm tung tích của Lâm Tuyết Phi thì chắc sẽ biết được kết quả nhanh hơn nhưng tôi không thấy vậy . Theo như tôi được biết thì Lâm Tuyết Phi đã không có ở nhà trong mấy ngày nay . Còn tiểu thư Trường Xuân thì cũng không phải là mất tích từ ngày hôm trước mà ngay từ hôm trời mưa to cô ấy đã không về nhà , hình như là đến nhà anh trai ”

Nghe Lục Vương nói đến hấn mới nhớ .

Hôm đó sau buổi tiệc của Trường gia thì hấn có đi ngang qua chỗ ngã ba và thấy nó chạy qua đó .

Theo sau là 1 người con trai , họ gọi nhau bằng anh và em thì có thể đó là anh trai của Xuân .

Sau đó thì nó mới đến tìm hấn , cũng may nó đi bộ còn hấn ddixe nên hấn cũng về nhà trước .

Nhưng hấn cũng không ngờ được là nó lại đến tìm hấn ngay sau lúc đó

Và hôm đó trời cũng mưa rất to , đúng như lời của Lục Vương nói là như vậy .

Reng Reng Reng

điện thoại của hắn vang lên trong tức khắc cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn .

“ ai? ”

“ chào con trai của mẹ .”

“ bà muốn gì ? ”

“ mẹ muốn gì sao , con hỏi hay vậy ? đương nhiên là mẹ gọi cho con để hỏi ý kiến của con xem con có muốn con bé Trường Xuân sống hay không thôi ”

“ ĐÊ TIỆN , bà đã làm gì cô ấy ? ”

“ mẹ không làm gì cả , mẹ chỉ dùng gỗ và đánh cho nó ngất đi thôi . ”

“ mẹ kiếp , nói ”

“ con muốn mẹ nói gì ?”

“ chỗ đó ”

hừ nhẹ 1 tiếng bà ta chậm chậm nói ra địa chỉ cho hắn .

nhưng đồng thời cũng không quên cân nhắc về chuyện đến 1 mình và không dẫn theo 1 ai cả .

cái đó thì dù bà ta không nói hắn cũng không hạ nhục mình mà làm điều đó

Hiện tại bây giờ nó chỉ để ý đến sự an toàn của nó .

Cầu mong cho nó không xảy ra chuyện gì .

Zing Blog

82. Chương 81 : Đe Dọa

Phóng chiếc xe ferrairi đến chân núi hắn để xe ở đó rồi đi lên phía trên của dãy núi .

Chẳng mấy chốc hắn tìm được ra căn nhà đó .

Chưa chờ hắn động tay từ bên trong đã có 1 lực đẩy kéo chiếc cửa đó bật lại vào trong .

Không ngờ ngàng trước điều này hắn tiến vào trong với 1 tốc độ hiếm có

Nhưng rất tiếc bên trong này chẳng có hình ảnh người con gái mà hắn đang tìm kiếm.

“ MẸ KIẾP ”

Rủa thầm 1 câu hắn tức giận quay đầu lại .

Cánh cửa chợt đóng rầm lại .

Bộp Bộp Bộp ...

những tiếng bước chân nặng nề vang lên trong không gian yên tĩnh .

trong ánh sáng mờ mờ hắn có thể nhìn thấy được 1 đám người cao to vạm vỡ tay đang cầm gậy gỗ to tiến về phía hắn .

Trên miệng mấy thằng đàn ông đó vang lên tiếng cười ha hả .

Tay cầm gậy gỗ đập đập vào lòng bàn tay .

Nắm chặt 2 tay lại hấn nổi hứng đánh nhau

“ LÊN ĐI , CÒN ĐỨNG ĐÓ LÀM GÌ ?”

Câu nói ngông cuồng mang đầy sự thách thức hấn không sợ hãi khi nói ra điều đó .

Lúc đó cả đám 9-10 người xông lên .

BÓP ...BÓP ...BỊCH ..RẦM...C RẮC ...BÓP ...BÓP ...BINH...C RẮC

Trong không gian tối vắng lặng những tiếng đấm đá vang lên không chút thương tiếc .

Tiếng gãy tay và tiếng la hét vì đau đớn

tất cả đều được bộc lộ trong mỗi cái đánh đến nảy lửa của hấn

xung quanh nơi đây chỉ sặc lên 1 mùi máu đến rợn người .

“ DỪNG TAY ”

1 tiếng phụ nữ quyết đoán vang lên trong nơi tối nhất của căn phòng .

Tuy chỉ nghe thôi nhưng hấn cũng đủ biết cái giọng đó là của ai .

“ cần nói gì thì cứ ra mặt đi , bà trốn trong đó thì được gì . Bà tưởng tôi không biết ?”

“ huh , con thông minh hơn ta tưởng ”

“ phí lời , cô ấy ở đâu ?”

BỘP

Bỗng nhiên từ bên trong nó lặn ra .

Chân tay đang bị trói

Còn mồm thì đã bị bịt kín .

Mắt cũng vậy

giờ nó chẳng còn thấy , cũng không thể nói

dù cho có nghe thấy

tay chân đang bị trói đến tê liệt hết cả lên

Nhìn thấy nó thì hấn định xông ra để cởi trói nhưng lại bị mấy tên kia cản đường .

“ TRÁNH RA ”

Định ra hạ thủ với mấy người cản đường nhưng hấn lại dừng lại khi nghe thấy câu nói của Lâm Tuyết Phi :

“ dừng tay , không con bé này sẽ chết ngay lập tức ”

Từ trong bóng tối bà ta lộ diện ra ánh đèn mờ nhạt

Trên tay có cầm 1 con dao

bà ta đi đến ...đứng đó

Giật tóc nó rồi kéo ngược lên bà ta dí con dao sắc nhọn vào khuôn mặt rồi dần dần trượt xuống cổ nó kèm theo đó là câu đe dọa .

“ bà có dừng tay lại không hả ? ”

Ánh mắt hấn gần lên vẻ tức tối chưa từng có

Như có thể vật chết bất cứ thứ gì trên đời này .

“ LONG ”

Nhận ra giọng nói quen thuộc mà mang đầy vẻ lo lắng đó nó có thể nhận ra đây là người mà nó ngày nhớ đêm mong

“ Long , là anh phải không ? chạy nhanh đi , nơi này nguy hiểm lắm , anh đi đi ”

Vẫn không nhận được câu trả lời từ hắn nó cảm thấy như hắn không muốn nói chuyện với nó .

Cũng phải thôi .

Chuyện này là do nó gây ra mà

nhưng sao hắn lại có mặt ở đây cơ chứ ?

Làm sao hắn có thể biết được nó đang ở đây ?

“ kìa , con bé đó đang hỏi con kìa , sao con hông trả lời nó ? ”

Nhếch mép cười nụ cười đều giả bà ta nhìn thẳng vào ánh mắt lạnh lẽo của hắn mà nói 1 cách ngông cuồng .

Zing Blog

83. Chương 82 : Đe Dọa (2)

“ BÀ ...”

“ CẬM , không cấm thì hậu quả thế nào người biết rồi đó ”

Dí mạnh con dao vào cổ nó bà ta trừng mắt đầy thách thức nhìn hắn .

Lúc này hắn chỉ có thể im lặng là vì nó

Không phải vì hắn không thể đánh

nhưng nếu bây giờ mà đánh thì chẳng khác nào hắn giết nó 1 cách gián tiếp .

” huh , sao hử , sao không gồng lên như người đã làm lúc trước đó đi

...ĐÁNH TIẾP CHO TA ”

Câu nói ra lệnh của bà ta với bọn thuộc hạ là nhắm vào hắn mà tiếp tục đánh .

Bây giờ Lâm Tuyết Phi đang biến nó thành 1 thứ đồ chơi .

Có nó , hắn không thể nào phản kháng lại lệnh bà ta

Có hắn , nó sẽ không thể nào mà làm càn hay làm liều để cướp được sự sống .

Chỉ cần 1 trong 2 làm điều gì bà ta không muốn thì 1 người sẽ phải biến mất

khỏi cõi đời này vĩnh viễn .

BỐP ...BỐP ...BỐP ...BỐP ...

những tiếng đánh nhau nặng nề vang lên bên tai nó .

1 Cảm giác không lành đang xảy đến với nó .

Liệu hắn có bị làm sao không ?

Hay liệu hắn đang trống trả lại .

Như nhìn thấy vẻ khó hiểu của nó
Lâm Tuyết Phi nhếch mép cười và đưa tay lên tháo chiếc khăn bịt mắt của nó ra .
Và để cho chính bản thân nó chứng kiến cảnh người yêu bị đánh
Xem rằng cảm giác đó có đau khổ không ?
Mở đôi mắt đó ra
nhìn thấy cảnh tượng đau lòng mà lòng đau như không thể nào đau hơn được nữa .
Nước mắt trào ra
miệng muốn gào thét mà nó hận không thể nào nói thành lời
từ tận đáy lòng nó chỉ muốn nói đúng 3 chữ với hấn
“ em xin lỗi ”
Dù là đang bị đánh nhưng 1 cảm giác chợt lướt qua trái tim hấn .
Đôi mắt kia dù sắp nhắm lại trong giây lát nữa thôi
nhưng...
hấn vẫn cố gắng ngược mắt lên để nhìn nó
Nhìn những giọt nước mắt đang rơi của nó
Nhìn hành động lắc đầu đầy đau khổ như không muốn điều này xảy ra của nó mà lòng hấn cũng như đang
thắt lại .
hấn nhìn nó
ánh mắt đau thương
nhưng ánh mắt có 1 câu nói đang không thể nói ra trước khi đôi mắt kia nhắm lại
“ đừng khóc ”
Sức lực giờ đã cạn kiệt hấn gục ngã ngay trước mặt nó .
Trái tim như muốn gào thét lên vì sự điên cuồng và đau đớn nó cũng chỉ có thể nhắm mắt mặc cho nước
mắt rơi nhiều đến ướt đầm cả khuôn mặt .
Zing Blog

84. Chương 83 : Đe Dọa (3)

“ thưa , hấn ngất rồi ạ . ”
1 thuộc hạ thấy hấn gục xuống thì liền đi đến chỗ Lâm Tuyết Phi báo cáo
“ vút hấn ra đây ”
Dậm chân vào 1 góc tường Lâm Tuyết Phi ra lệnh cho đám người kia .
Còn bà ta thì quay ra phía nó
Kéo dẹt tóc nó lên và khinh bỉ nói
“ mày có gan lắm mà , sao không xông ra cứu người mày yêu đi Xuân ”
Tuy rất muốn nói gì đó nhưng nó không thể nào nói với trạng thái này được .

“ à , tao hiểu , mày vô dụng rồi . hahaha ”

Cẩn môi chịu đựng những lời nói phỉ báng này nó hận không thể nào cho bà ta ném mùi đau khổ .

Phải làm sao bây giờ

bây giờ nó phải tìm cách để mà thoát thân thôi .

“ trói con bé này vào cột cho ta”

“ dạ ”

Nhận được mệnh lệnh của Lâm Tuyết Phi 1 tên cao to vạm vỡ liền đi ra kéo tay nó khiến cho nó cảm thấy đau nhức

rồi tiếp đó hắt trói nó vào cột

nó ước chế dấy dựa không cho tên kia động vào người thì lúc đó ...

BỘP

1 cái bạt tai liền xuất hiện

“ ngồi yên , mày mà còn dấy dựa , tao sẽ không tha ày đâu ”

Lúc này Lâm còn đang ngồi ở nhà lo lắng thì tiếng chuông cửa vang lên

Anh đi ra mở cửa thì thấy Lục Vương đang đứng trước cửa .

“ thiếu gia của tôi có ở đây không ? ”

Lâm vừa mới mở cửa còn chưa kịp hỏi vấn đề thì Lục Vương liền hỏi gấp gáp .

“ sao lại tìm thiếu gia của anh ở đây ? ”

“ à tại , thiếu gia nói tôi là tìm tung tích về Lâm Tuyết Phi để có thể biết được cô Trường xuân đang ở đâu , nhưng khi tôi quay lại thì lại không thấy thiếu gia đâu cả , liên lạc cũng không nghe máy ”

“ liệu có phải là Long đi cứu Xuân không ? ”

“ điều đó cũng rất có thể , bây giờ chúng ta cần phải truy tìm tung tích trước ”

Nói rồi 2 người đi ra khỏi thành phố và đến nhiều nơi khác để tìm .

Đồng thời cũng mang theo ảnh để xem đến mấy thành phố khác có ai nhìn thấy họ từng đi qua không .

Đã 2 ngày nay không thấy mặt mũi con gái thì Trường chủ tịch lại càng lo lắng thêm .

Ông rất muốn biết hiện giờ con gái mình đang thế nào

Nhưng nếu thật sự người bắt cóc là Lâm Tuyết Phi thì bà ta sẽ không dễ dàng để lộ dấu vết .

Gọi bằng điện thoại thì nhất định sẽ dựa trên cuộc nói chuyện để biết được họ đang ở đâu

nhưng đằng này nếu là bà ta thì bà ta sẽ nhất định tìm cách bắt nó phải mang điện thoại theo bên mình bằng cách 1 cuộc gọi jthif chỉ là cảnh báo

còn về nó , nó phải mang theo điện thoại để bà ta nói ra địa chỉ .

Ông ta sợ rằng chỉ vì thù riêng bà ta sẽ làm tổn hại gì đến nó thì thật sự đó là 1 điều đáng ân hận nhất cuộc đời ông .

Zing Blog

85. Chương 84 : Tìm Kiếm

Trong căn phòng tối om giờ chỉ còn lại hấn và nó .

Hấn bị đánh thì cũng đã ngất đi còn nó hiện giờ thì chẳng còn sức lực đâu mà chiến đấu nên cũng chỉ có thể nằm lịm đi trong những suy nghĩ vô vọng .

“ bất lực lắm đúng không ? ”

1 giọng nói be bé vang lên bên tai nó

cố gắng lắc đầu để tỉnh táo hơn thì nó nhận ra đó là giọng nói của hấn

Tuy rất muốn trả lời nhưng nó chỉ có thể đưa mắt nhìn hấn

Ánh mắt đầy nỗi tuyệt vọng nói cho hấn biết nó hiện giờ đang mệt mỏi và không muốn chiến đấu thêm nữa .

“ tuyệt vọng thì làm được gì ? không chiến đấu liệu em có sống được không ? ”

Hấn nói đúng nó bắt buộc phải chiến đấu tiếp vì sự sống .

Lúc này Lâm và Lục Vương đang lang thang trong tỉnh Yul Yon .

từ hôm qua 2 người đã sai người đi đến mấy tỉnh khác tìm nhưng cũng chẳng nhận được tin tức gì .

còn về phía của bản thân thì hiện giờ họ vẫn đang lang thang bằng ô tô ở trong cái tỉnh này .

kể từ hôm qua đến hôm nay họ đã phải mất mấy chục lít xăng liền chỉ vì phải đi tìm nhị tiểu thư của trường gia và đại thiếu gia của trí gia .

Mệt lắm chứ nhưng màvẫn phải đi .

Lục Vương 1 phần là vì phận tôi tớ .

Còn tên kia (Lâm) 1 phần vừa là tôi tớ tương lai , 1 phần vừa là bạn bè lâu năm , tuy có vừa cãi nhau nhưng Lâm phần nào cũng đã đoán được ...Long nhất định sẽ hành động 1 mình mà không cho ai biết .

Thật sự Lâm cũng phải nói , quen Long là 1 điều may mắn nhưng cũng chẳng kém phần rủi ro khi chơi cùng anh bạn này.

Sao tên này sinh ra không phải du côn đầu đường xó chợ đi cho hợp

Quần áo lúc nào cũng bình thường , áo sơ mi và quần jean .

1 kiểu quần áo quá đơn giản khi ra đường

thay đổi đột ngột bằng áo vest trong những buổi họp hội nghị quan trọng .

Tính cách ma quái khó hiểu .

haizzz , thật sự quá đau đầu .

2 người đã đi qua khắp cái tỉnh này rồi cuộc cũng chẳng tìm được 1 chút tung tích gì .

Bỗng nhiên lúc đó khi 2 người đang đi qua 1 căn nhà thì có 1 người đàn bà bưng 1 rổ hoa quả đi ra .

Lâm không chú ý nên đã đụng phải bà ta .

BUP

“ cô không sao chứ ? ”

“ cảm ơn cậu tôi không sao ”

Đứng dậy nhặt tất cả chỗ hoa quả đó lại bà ta đi tiếp .

Lúc này Lục Vương và Lãm đáng nhẽ ra là phải đi rồi nhưng Lục Vương chợt dừng lại

“ CÔ GÌ OI ”

Lục Vương vói theo người đàn bà kia rồi anh chạy đến thật nhanh chỗ bà ta .

“ có chuyện gì không cậu ? ”

“ cô có từng thấy qua người này không ạ ? ”

Nói rồi anh ta dơ ảnh của hấn ra ...người phụ nữ trầm ngâm 1 vài giây rồi nhìn vào bức ảnh nói từ không .

“ vậy còn người này ạ ? ”

Tiếp đến anh ta dơ ảnh của nó ra .

người phụ nữ đó nhìn vào bức ảnh , rồi gật đầu

“ tôi biết cô ấy , hôm trước cô ấy từng trọ tạm 1 đêm tại nhà tôi ”

Lộ rõ vẻ vui mừng trên ánh mắt , chưa kịp để Lục Vương nói Lãm đã chen vào .

“ vậy cô biết cô ấy hiện giờ đang ở đâu không ạ ? ”

Soi thẳng vào ánh mắt của Lãm bà ta rành rọt nói .

“ tôi không biết nhưng các cậu hãy thử tìm ở phía chân núi xem sao hoặc có thể lên đó ”

Không cần biết bà ta nói đúng hay không Lãm và Lục Vương liền đi đến chỗ chân núi .

Đằng sau họ , 1 ánh mắt cứ dõi theo mãi .

bất giác miệng người phụ nữ đó vang lên 1 câu .

“ số phận bất hạnh hay là hạnh phúc đây ? ”

Zing Blog

86. Chương 85 : Tim Kiếm (2)

Lúc đi đến chỗ chân núi Lục Vương và Lãm liền thấy ngay chiếc ô tô của hấn đang được để ở chỗ gần đó không xa .

Chắc là phải khóa rồi nên người qua đường cũng không lấy được .

Xe của hấn dù sao nhìn cũng biết là được cải tiến nâng cấp rất tốt và an toàn nên dù có thấy thì cũng chỉ gọi là nhìn cho qua chứ ai mà có ý nghĩ ăn trộm chiếc xe này thì phần sớm đi thì hơn .

“ Lục Vương , cái này ... ”

“ của thiếu gia ”

Lục Vương trả lời nhanh câu nói dang dở của Lãm rồi 2 người chạy nhanh lên phía núi ở bên trên .

Mãi tìm kiếm nơi có hấn và nó nên 2 người không hề để ý phía trên mình có 1 chiếc cây khá cao đang chuẩn bị đổ xuống .

RẮC

Với bản năng khá là nhạy bén thì Lục Vương có thể nghe thấy được tiếng động này .

“ LÃM , TRÁNH RA CÁI CÂY SẮP ĐỔ ”

“.....”

Hiểu được ý của Lục Vương nên Lâm không trả lời mà chạy lùi lại phía sau thật nhanh .

Cái cây cao khoảng 15m , to phải đến 3 người mới ôm vừa .

Hồi nãy mà không có Lục Vương chắc Lâm bị đè chết từ lúc nào rồi không hay biết .

“ cảm ơn nha ! ”

“ không có gì , nhưng giờ chúng ta mà đi thì không được đâu ! ”

“ vì sao ? ”

“ cậu nhìn xem , cái cây này tuy là nó không quá to nhưng nếu chúng ta dùng cách trèo qua thì...”

“cách đó được đó ! ”

“ tôi chưa nói xong , cậu nhìn xem , nếu chúng ta trèo qua chẳng phải sẽ khiến cho tảng đá này lăn xuống ngay lập tức sao , tuy chúng ta tránh được nhưng còn người ở dưới kia hoặc cũng có thể nói cho dù là không có người thì cũng là điều không thể ”

“ VẬY GIỜ CHÚNG TA CÒN CÓ LỰA CHỌN NÀO KHÁC , CẬU ĐANG NÓI LUYỆN THUYỀN CÁI GÌ VẬY ? CÂY ĐỔ THÌ SAO , NÓ CÓ LĂN XUỐNG THÌ CŨNG ĐÃ LÀM SAO CHỨ NÀO ? CẬU KHÔNG THẤY NGƯỜI CHÚNG TA CẦN CỨU HIỆN GIỜ ĐANG Ở TRONG ĐÓ HAY SAO ? HẢ ? ”

Lâm nói đúng , tại sao tự nhiên lại lo việc cái cây lăn xuống . Nó làm mất quá nhiều thời gian tìm kiếm của 2 người .

Bây giờ dù có thể nào cũng phải giải quyết nó ngay lập tức .

Lâm nói và đang định trèo lên thì Lục Vương lên tiếng .

“ cậu nghĩ chỉ mình cậu lo cho thiếu gia thôi chắc . Tôi cũng có phần ”

Nói rồi trèo lên trước Lâm .

Lâm tạm thời dờ ra 1 lúc rồi cười , 2 người đứng lúc trèo được lên thì cái cây to lăn xuống dưới .

“ bây giờ chúng ta đi đâu ? ”

“ thì cứ tìm đi , tôi tìm phía bên này , cậu tìm bên kia ”

Vì có 2 con đường khác nhau nên 2 người phải phân chia ra như vậy để tìm cho nhanh , dù sao bên cạnh cũng có mấy liên lạc nên có tìm thấy thì cũng có thể báo cho nhau nghe .

Zing Blog

87. Chương 86 : Rực Cháy (1)

“ long à ...anh ..không còn giận em chứ ? ”

Không gian tĩnh lặng

Tiếng nói nhẹ nhàng

tiếng thở than vãn

Nhưng sao tất cả khó để mà nói hết vậy?

Từng hơi thở như tắc nghẽn

Câu chuyện đã qua nhưng sao mà trong lòng nó những chuyện ấy với nó vẫn là 1 mảnh kí ức đau buồn (mới có mấy tuần thôi mà).

“ không, đương nhiên không . ”

Ngắn gọn nhưng mang lại 1 vẻ ám áp từ khuôn mặt và đôi mắt đang nhắm nghiền tưởng như đã trải qua 1 ngày dài rất mệt mỏi kia .

Không gian lại rơi vào tĩnh lặng trong phút chốc .

Lần này , người lên tiếng trước vẫn lại là nó

“ Long , vậy có nghĩa ...anh đã chấp nhận quay lại với em rồi đúng không ? ”

Câu nói như cầ xin và cũng mang 1 tia hi vọng trong ánh mắt ngẩn lệ kia .

“ anh ... ”

Câu trả lời còn chưa buột ra khỏi miệng thì 1 tiếng đập cửa vang tới .

RẦM

“ bọn mày đã tỉnh hết rồi à ? Nhanh nhĩ ? ”

Nó và hấn 1 trong hai người không ai nói câu gì mà chỉ nhìn Lâm Tuyết Phi bằng ánh mắt căm thù .

“ oh no no , sao lại nhìn mẹ bằng ánh mắt thế hả con trai yêu ? ”

“ huh , con trai yêu ? tôi không nhớ già như bà rồi mà vẫn có thể sinh con ”

Cười khểnh 1 cái hấn nhếch mép nói những câu khiến cho Lâm Tuyết Phi giận điên người .

“ vậy chứ không phải tao sinh ra 1 thằng nghịch tử như mày ? ”

“ nghịch tử ? chứ không phải khi xưa bà bỏ tôi ? ”

“ cái đó do ai thì mày phải tự biết , đừng bao giờ nghĩ đó là tội lỗi do tao mà ra . ”

Vừa nói ánh mắt bà ta hướng về phái nó .

“ chuyện đó không liên quan tới cô ấy ”

Quay ra nhìn nó hấn nói.

“ không liên quan , vậy chứ ba nó không liên quan trong vụ này sao ? ”

Trong không khí căng thẳng đã gần nửa phút trôi qua Lâm Tuyết Phi lại tiếp tục lên tiếng .

” ngày xưa , nếu không phải là vì ba mày thì tao đã không thành ra như bây giờ .Ba mày đã hứa sẽ cho tao 1 cuộc sống sung túc và hạnh phúc nhưng tất cả những thứ đó rồi cũng chỉ là giả dối . Tao đã tin , tao đã hi sinh gia đình , tao đã hi sinh cuộc sống hạnh phúc , tao đã hi sinh sự bình yên để đổi lấy 1 sự phản bội không mong muốn .

Cuộc sống của tao trở nên u tối , mù quáng và không có lối ra .

Bao năm qua tao vẫn phải sống chui sống ruie trong con đường không có lấy 1 ánh mặt trời . **TẤT CẢ CŨNG VÌ BA MÀY MÀ RA .**

còn Long , mày là con trai tao , vậy tại sao mày có thể thù hằn tao giống như ba mày ?

Tại sao , tại sao tất cả mọi người đều phản bội tao ? . hôm NAY TAO SẼ CHO CHUGNS MÀY CHẾT KHÔNG TOÀN THÂY ”

Nói xong bà ta cười ha hả và bắt đầu tiến ra ngoài rồi đóng cửa .

Bên ngoài bà ta đã ngồi sẵn lên xe còn đám thuộc hạ thì đang cầm những chai xăng dầu và dốc quanh ngôi nhà .

Hồi nãy câu kết thúc bà ta nói đã khiến cho nó và hắn có 1 linh cảm không hề tốt lành.

Chuyện gì đang xảy ra ? Chuyện gì ?

“ haizz . ực thật , mãi mà không tìm thấy , phải gọi điện cho Lục Vương mới được ”

Tút Tút Tút...

“ alo ,Lâm ?”

“ cậu tìm thấy gì chưa ?”

“ vẫn chưa , còn cậu ?”

“có thì tôi đã báo .”

“ haizz , thôi cúp đi tìm tiếp ”

“ ơ này..tút tutt ..”

chưa nói hết câu thì Lục Vương đã tắt máy khiến cho Lâm thấy ực không chịu được .

Bây giờ biết tìm đâu giờ .

Zing Blog

88. Chương 87 : Rực Cháy (2)

Đi dọc theo con đường nhỏ sau khi tắt máy điện thoại thì bỗng đột nhiên Lâm nghe thấy tiếng xì xào của mấy người đàn ông đang loay quanh luẩn quẩn ngay gần đó .

“ này , con nhỏ và thằng nhóc đó rốt cuộc là cái thá gì ? ”

“ ,mày hỏi tao thì tao chịu . ”

“ bọn mày ngu vậy , không biết hay sao , 1 thằng trong đó là con trai của phu nhân , còn đứa kia là bạn gái của thằng nhic đó ”

“ nhưng phu nhân bảo mình đứng đây trông gác thì đúng là hơi quá ..tao buồn ngủ quá rồi ”

Như tìm được điều gì đó qua cuộc nói chuyện của mấy người đàn ông tầm ngoài 30 đó Lâm nhanh chóng rút ra khẩu súng rồi tiê s lại gần mấy người kia .

“ ANH LÀ AI ? ”

theo phản xạ tự nhiên mấy người đó quay ra phía Lâm tay cầm mấy cây gậy gỗ .

“ ĐỨNG YÊN , KHÔNG TÔI BẮN ”

chĩa súng về thẳng hướng mấy người đàn ông Lâm nhanh chóng không chế được sự hung hăng của mấy người đó .

Nhưng từ đằng sau bỗng nhiên xuất hiện 1 người nhìn mặt khá là gian tay cầm con dao khá sắc đâm vào người Lâm 1 cái khá sâu .

“ A ”

Quay phắt lại và 1 tiếng súng vang lên khiến chín trong rừng bay đi thật nhanh .

Người vừa đâm Lãm đã bị bắn lại 1 cái khá nhẹ nhàng nhưng cũng đủ để ...ngỏm củ tỏi .
từ đằng sau mấy người kia nhân cơ hội xông đến .

PẦNG ..PẦNG ...PẦNG ..PẦNG ...

4 tiếng súng 4 mạng người kết thúc

Đưa ánh mắt lờm lờm về phía cái thằng còn thừa trong mấy bọn đó .

Tên đó run run nói :

“ em ...em sẽ nói ra chỗ của họ ...anh ..anh ...anh đừng giết em...anh...”

“ CHỈ NHANH ”

“ dạ ”

vừa đi được 1 đoạn Lãm như chợt nhớ ra điều gì liền đưa tay vào túi ẩn ẩn gì đó .

“ Lục vương , tìm thấy rồi ”

“ ở đâu ?”

Vừa hỏi xong thì Lục Vương liền nhú mày khi nghe thấy giọng nói của Lãm có vẻ gì đó khá là yếu ớt .

“ cậu sao vậy ? ”

“ không có gì , chỉ bị đâm 1 cái...thôi ”

“ cậu cũng bị phục kích sao ? ”

“ cậu cũng vậy ? ”

“ uk ”

“ bây giờ cậu quay lại con đường cũ hồi nãy tôi đi đi , rồi đi trái rẽ phải và cứ đi thẳng là ok ,cậu cứ đi theo đường đó , đi đến đâu có lỗi rẽ thì...a..hỏi tôi ”

“ được rồi , cậu đừng nói thêm gì cả , tôi sẽ quay lại ”

“ uk ”

Nói rồi 2 người cúp máy và Lãm tiếp tục đi theo chỉ dẫn của tên kia .

còn về phía nó hiện giờ ’

Xăng dầu đang dần được rải quanh ngôi nhà

Tiếng cười gian ác lan tỏa khắp bầu trời .

Zing Blog

89. Chương 88 : Rực Cháy (3)

Phía bên này của nó và hẳn hiện giờ thật sự không có 1 chút tiến triển gì gọi là tốt đẹp .

“ bà ta đang làm gì vậy ? ”

“ anh không biết nhưng có lẽ là đốt nhà ”

“ TRỜI ƠI ..LÀM...”

“ bình tĩnh đi , trong lúc căn nhà này chưa cháy tốt nhất chungs ta nên tìm cách thoát khỏi đây trước ”

“ nhưng bằng cách nào mới được chứ , anh nhìn đi , tất cả các cửa đã được bịt kín , làm gì còn chỗ nào để ...”

Đang nói dở đột nhiên nó nhìn theo ánh mắt của hấn đang hướng tới chiếc cửa ở tít tận trong bóng tối .

“ mình..sẽ thoát ra bằng đường đó sao ? ”

“ uk , nhưng bây giờ anh sẽ tìm cách cởi chiếc dây thừng này ...ơ , XUÂN . ”

Đang nói dở bỗng nhiên hấn kêu lên .

“ chuyện gì vậy ? ”

nó thắc mắc hỏi hấn .

“ trên cái cột e bị trói có 1 chiếc đinh , sờ thấy chứ ? ”

Hấn hỏi nó và nhìn nó với ánh mắt có vẻ khá vui mừng .

Nó dần dần đưa ngón tay chạm vào chiếc đinh và cười rạng rỡ với hấn .

Chắc chắn ý của hấn là bảo nó cạy chiếc dây thừng vào chiếc đinh đó .

“ em hiểu rồi , em sẽ làm ngay ”

Cạy thật mạnh chiếc dây thừng lên chiếc đinh mà tim nó cứ lo lắng mà và đập mạnh .

Nó sợ ...nó không thể thoát khỏi nơi này .

nó sợ ..chưa kịp trao toàn bộ yêu thương cho hấn nó đã phải đi .

nó sợ ...những người yêu thương nó sẽ đau khổ vì nó .

Và điều nó hận ...chính là ba nó...người đàn ông gây ra tất cả những tội lỗi .

Người đã mang đến đau khổ cho 2 người phụ nữ yêu mình .

Vừa lo cho chiếc dây thừng mãi chưa đứt , vừa suy nghĩ cho việc nếu mình không thể sống nước mắt lại rơi ...tại sao ..tại sao nó lại không mạnh mẽ được .

Nhiều lúc nó không hiểu ...điều gì đã khiến nó trở nên yếu ớt ?

Nó đã có thể tự lập ..nó đã có thể tự do ...nó đã có thể tự mình chống đỡ và nó đã không thể rơi nước mắt từ khi mất mẹ .

Nhưng ...những điều đó đã mất đi ngay trong lúc này .

“ bình tĩnh ”

Câu nói ảm áp đầy sự bình tĩnh hấn nhìn nó .

Cắn môi cầm lấy nước mắt nó tiếp tục cởi dây .

RẦM

1 tiếng đập cửa lớn vang lên .

“ xăng đã đầy căn nhà này rồi , bọn mày sắp sửa phải chết , có điều gì muốn trần trối với 2 ông già ở nhà thì nói ra để tao viết mảnh giấy đặt lên xác bọn mày rồi gửi về cho 2 ông ”

“ bà im đi , đồ bì ổi ”

nó tức giận hét lớn

“ BỈ ỔI ? huh , mày mới đáng là loại bì ổi vì mày đã được sinh ra từ loại súc sinh mày hiểu không ? ”

“ còn con trai , con muốn gì ? ”

“ không gì cả .”

3 chữ ngắn gọn hần nhìn Lâm tuyết Phi = ánh mắt căm hận .

“ vậy được , mẹ sẽ cho 2 đứa lên thiên đàng . HAHHAHA ”

Trong tiếng cười man rợ bà ta bước ra ngoài tay cầm bật lửa nhếch mép cười nhìn 2 người phái trong và vút chiếc bật lửa vào ngôi nhà .

BÙNG !!!

ánh lửa rực rỡ đang lan tỏa ra khắp ngôi nhà .

Tiếng cười vẫn còn đó mang đầy sự đắc ý của 1 người đàn bà hiểm ác .

Lửa đỏ ...giống như sự thiêu đốt

Lửa đỏ ...giống như sự chết chóc

Lửa đỏ ...tượng trưng cho sự phá hủy

Zing Blog

90. Chương 89 : Thoát Nạn (1)

Phùng phục ..phùng phục

Lửa cháy ngày 1 to hơn , sự sợ hãi ngày 1 lớn trong sức chịu đựng của nó .

cổ lên , có lẽ sắp xong rồi .

Câu nói vẫn chỉ chưa đầy sự bình tĩnh của hần khiến cho nó ngạc nhiên .

Bây giờ ..nó phải thừa nhận 1 điều , hần là 1 con người luôn luôn bình tĩnh và tìm cách giải quyết mọi chuyện trong 1 thời gian nhất định .

1 phút

2 phút

30 giây...

Căn nhà này đang bắt đầu sụp đổ , tiếng rầm rắc đổ vỡ bắt đầu vang lên .

nó thì chỉ vì cố gắng tháo dây mà tay đã bắt đầu đổ lên , hần lên 1 vết như 1 con đường cho máu trào ra .

Nhấn nhẹn đau đớn và không tỏ ra trên khuôn mặt nó vẫn chỉ cố gắng tháo dây .

Chiếc dây bắt đầu lỏng dần ra và đang đứt từ từ

Nó vui mừng và cố gắng làm mạnh thêm 1 chút nữa .

Nhưng thật không may tay nó đâm vào chiếc đinh và 1 dòng máu trào ra .

A

Nghe thấy tiếng kêu của nó hần quay lại hỏi

chuyện gì vậy ?

không ...chỉ là ...A ...em tháo được chiếc dây rồi .

Sung sướng reo lên nó quên đi cơn đau trên tay và mặc cho máu vẫn đang tiếp tục chảy nó chạy đến và tháo dây cho hắn .

tay em ...chảy máu kìa .

dù là thấy nó như thế nhưng phản ứng của hắn cũng không quá gấp gáp .

Vì biết vết thương này không đáng kể đối với nó nhưng hắn vẫn nói lên 1 câu chứa đầy sự ngọt ngào và ảm áp trong đó .

mặc kệ đi , giờ nó không phải là vấn đề

Vẫn tiếp tục chăm chú gỡ dây nó nói .

xong

Tháo được chiếc dây cho hắn rồi thì 2 người bắt đầu thực hiện cuộc chạy trốn .

Nhưng khi vừa chạy đến chỗ thoát nạn thì đột nhiên trên trần nhà rơi xuống 1 thanh gỗ vào chỗ nó

Phản ứng nhanh nhạy hắn chạy nhanh ra đỡ thanh gỗ cho nó.

RẦM...

1 tiếng động lớn khiến cho nó phải giật mình quay lại sau cái đẩy mạnh của hắn .

Trợn to mắt nhìn người mình yêu đang bị 1 vậ đề nặng lên người lòng nó nhói lên 1 cảm giác đau đớn .

LONG . anh không sao chứ ?

Gương mặt như sắp khóc kia xuất hiện trước mặt hắn .

Lấy tay sờ nhẹ lên mặt nó hắn cười tươi

không được khóc , nhất là trước mặt anh . Anh không sao cả , em mau đi đi , còn về vụ đỡ thanh gỗ lần này ..em hãy...coi như....nó chỉ là 1 sự đền ơn cho viên đạn lần trước ...

KHÔNG , ANH ĐANG NÓI CÁI GÌ VẬY ? EM KHÔNG MUỐN ...KHÔNG MUỐN

dù là hắn nhưng nó vẫn khóc , dù không muốn khóc nhưng nước mắt nó vẫn rơi .

Nó đứng dậy và chạy đi thật nhanh rồi để lại cho hắn 1 câu .

anh cứ ở yên đó , chờ em , em sẽ tìm người đến giúp

lau nhanh nước mắt nó bước đi và thoát khỏi căn nhà còn lại hắn với 1 cảm giác khó xác định .

hiện giờ phía Lâm và Lục vương đang chia nhau mỗi người 1 việc .

Lâm phụ trách công việc tìm người .

còn Lục Vương phụ trách việc đi gọi cảnh sát và xe cứu thương .

91. Chương 90 : Thoát Nạn (2)

Đường đi ở dãy núi này không phải là dễ . Những hàng cây đã rậm rạp lại còn không thẳng hàng nhau .

Hiện giờ chân nó đang sưng tấy lên vì sỏi đá .

Tuy rất đau nhưng cũng chẳng thể dừng lại . Nó phải tìm người giúp ...nếu nó không tìm thì hắn mãi mãi sẽ biến mất khỏi tầm mắt của nó.

Nó sẽ không được nghe giọng nói đầy ảm áp kia .

Nỗi sợ hãi dườn như đã chiếm lấy con người nó .

Bước chân như ngày 1 chậm
Con tim cứ thế mà rung lên
Đôi mắt bắt đầu mờ đi
Cuối cùng nó ngất đi trong sự lo lắng và ân hận .

Cộp Cộp Cộp

Cùng lúc đó Lâm cũng đang đi tìm Long và nó .

Tay vẫn giữ bộ máy liên lạc với Lục Vương

“ cậu vẫn chưa tìm ra họ sao Lâm , lâu như vậy mà vẫn chưa có tin tức gì sao ? ”

Giọng nói có vẻ gấp gáp Lục Vương ra sức mắng mỏ anh bạn ở đầu dây bên kia .

“ chuyện gì cũng phải từ từ mới được chứ , anh nghĩ rằng dễ lắm hả ? ”

“ từ từ ? mạng người có thể từ từ được hay sao ? ”

“ dù sao tôi cũng đang cố tìm cho ra họ , anh làm ơn im c...”

Đang nói bỗng nhiên Lâm dừng lại khi nhìn thấy thứ gì đó đang nằm ở cạnh gốc cây phía đằng kia , cách chỗ Lâm không xa

Chạy nhanh đến phía đó mà Lâm quên mất chuyện trả lời điện thoại .

Lúc đến đó thì thấy 1 người con gái chân có nhiều vết xước , đầu tóc bù dù đang nằm quay vào trong .

Lâm sờ vào người cô gái đó và quay người cô gái đó ra .

“ Cô ơi , cô có...”

Đang nói bỗng nhiên Lâm khựng lại khi phát hiện ra người con gái đang nằm trên đó là nó .

“ Xuân , tỉnh lại , đã có chuyện gì xảy ra ? ”

Đang trong cơn mơ màng nó như bắt được 1 sợi dây thức tỉnh cho tâm hồn .

Dần mở mắt ra và nhìn thấy Lâm .

Nó đã vội đứng bật dậy kéo tay Lâm đi thật nhanh .

“ chuyện gì ...”

“ anh đừng nói thêm gì cả , anh Long đang gặp tình trạng khẩn cấp , phải mau cứu anh ”

“ nhưng chân em ...”

“ CÁI ĐÓ GIỜ CÒN QUAN TRỌNG SAO ?”

Nó chỉ nói thế , không nói thêm gì mà chỉ lặng lẽ nhìn cử chỉ vội vàng của nó , lo lắng của nó , sốt sắng của nó ...và điều đó cũng chỉ vì Long .

Đến giờ nhận ra điều đó thì còn có ích gì ...vô dụng cả thôi .

Căn nhà hiện giờ đã cháy rất to nhưng Lâm vẫn xông vào trong để cứu lấy Long .

Cuối cùng Long được đưa ra bên ngoài .

Nó vui mừng định chạy đến ôm lấy hân nhưng lúc đó xe cứu hỏa và xe cứu thương đến , cùng 1 đội cảnh sát đến để điều tra hiện trường và vụ bắt cóc .

Hắn được đưa lên xe cấp cứu trong sự mê man bất tỉnh .

Ngồi trên xe nó nắm lấy tay hân cầu mong ọi chuyện sẽ trở lại như bình thường

92. Chương 91 : Ca Phẫu Thuật

Sau khi được đưa về thành phioos thì hắn được đưa vào phòng cấp cứu của bệnh viện ngay lập tức . Nó chạy chiếc giường có hắn mà lòng không ngừng gào thét tuyệt vọng .

Tất cả là lỗi của nó .

chỉ vì nó ...hắn phải nói ra lời chia tay trong đau khổ

chỉ vì nó ...mà hắn phải quay đầu lại để tìm người mà hắn yêu thương

Giá như nó không xuất hiện trong cuộc đời hắn thì bao nhiêu sóng gió sẽ đi qua .

Nước mắt chảy dài trên gương mặt tái mét mà không thể kìm được .

Trước khi đưa vào phòng cấp cứu nó tháo sợi dây truyen ra và đeo vào cổ hắn .

” anh phải vượt qua vì em vì mọi người và vì tương lai của chúng ta .

Cửa phòng phẫu thuật mở ra ...đèn trong phòng bắt đầu được bật lên .

Chiếc vòng cổ lóe sáng trong sự tuyệt vọng .

Ngoài Hành Lang nó ngồi khuyu xuống nền đất , nước mắt vẫn chảy dài .

Nhìn thấy cảnh đó Lãm thật sự không đành lòng .

“ mọi chuyện sẽ ổn thôi ”

Dang rộng vòng tay ôm lấy nó Lãm cố gắng truyền hết sự mạnh mẽ của mình cho nó

Bỗng từ hành lang phía đằng xa vang lên tiếng guốc lạch cạch .

Đó là 1 cô gái mặc bộ váy khá nhã nhặn , tay cầm theo 1 chiếc túi sách .

Nhưng đột nhiên bước chân cô dừng lại khi nghe thấy tiếng khóc của nó

Đứng nép vào 1 góc tường cô lặng lẽ quan sát mọi chuyện

Đôi mắt mở trừng lên , miệng không thốt được nên lời .

Quay đầu lại phía hành lang cô chạy thật nhanh đi

Nghe thấy tiếng bước chân quen thuộc nó liền ngẩng mặt dậy và ẳ Lãm ra .

“ Tiểu Mễ ? ”

nó nói

“ tiểu Mễ ? cô ấy đâu chứ ? ” Lãm

“ mau , tiểu mễ cô ấy đã chạy đi rồi , anh mau đuổi theo cô ấy đi ”

Cộp cộp

nhìn nó với ánh mắt luyến tiếc Lãm tuy rất muốn ở lại nhưng cơn đau trong tim anh mách bảo anh phải đi ngay bây giờ để tìm lại được những gì mà mình có .

Cộp cộp Cộp

anh không tin , anh không tin rằng Tiểu Mễ sẽ không tha thứ ình . Cô ấy yêu anh , vậy nên nhất định 2 người sẽ có thể trở về như lúc xưa .

Chạy thật nhanh ra ngoài thì Lâm thấy tiểu Mễ đứng ở cửa bệnh viện và chuẩn bị bước đi
“ MỄ MỄ ”

gọi thật to tên của Tiểu Mễ để cô ấy có thể nghe thấy

Đúng như Lâm đoán Tiểu Mễ quay đầu lại nhìn anh , lắc đầu và rồi cô lại tiếp tục chạy đi .

Nhưng cô đâu để ý , bên cạnh mình có 1 chiếc xe tải đang lao đến với tốc độ rất nhanh .

“ MỄ MỄ , CẨN THẬN ”

Lao ra thật nhanh với 1 tốc độ không thể nhanh hơn Lâm ản Tiểu Mễ sang 1 bên

và rồi..chuyện gì đến rồi cũng sẽ đến

RẦM

chiếc xe tải đó đã tông vào Lâm .

Máu từ trên đầu chảy xuống mặt đất

“ KHÔNG ”

Trong sự sợ hãi tột cùng Tiểu Mễ ngồi bệt xuống 1 cách run sợ .

Lại 1 bệnh nhân nữa được chuyển đến phòng cấp cứu ...

Zing Blog

93. Chương 92 : Tôi Hận Bà (1)

Tai nạn đó xảy ra Lâm được đưa vào phòng cấp cứu bên cạnh phòng cấp cứu của Long .

Tiểu Mễ thất thần bước đến chỗ cửa phòng phẫu thuật giống như nó hiện giờ cũng đang ngồi cạnh góc tường mà tự nuốt lấy nỗi đau vào lòng

2 phòng phẫu thuật chỉ cách nhau 1 bức tường

nhưng đâu ai có thể nghe thấy tiếng khóc của nhau vì hiện giờ đây tai họ ...đã điếc vì những tiếng khóc gào thét . tim họ ...đang đau lên vì người mình yêu đang phải nằm bên trong phòng phẫu thuật .

CỘP CỘP CỘP

Bỗng có tiếng bước chân nhanh tiến đến chỗ nó .

“ XUÂN ”

1 tiếng nói quen thuộc vang lên .

Ấm áp ,nhưng không giống người ấy

ngọt ngào nhưng không bằng người ấy

“ chuyện gì đã xảy ra ? ”

1 tiếng nói nữa mà nó không muốn nghe lại vang lên

Ngẩng mặt lên đôi mắt sưng húp lên vì khóc nó hỏi cha mình 1 câu :

“ giờ ông đã hài lòng chưa ? ”

“ con ...đang nói gì vậy ? ”

“ người tôi yêu đang nằm trong đó sống chết ra sao cũng không rõ mà ông còn mặt mũi để đến đây nữa sao ? ”

chạy thật nhanh đến chỗ ông ta nó đẩy ông ta ra đằng sau và nói những lời thật sự quá cay đắng với 1 người làm cha .

“ bình tĩnh đi Xuân ”

Hàn Minh vội chạy đến ngăn cản

“ ANH BUÔNG EM RA . CHỈ VÌ ÔNG TA ...CHỈ VÌ ÔNG TA MÀ EM PHẢI MẤT MẸ ... CŨNG CHỈ VÌ ÔNG TA MÀ NGƯỜI EM YÊU ĐANG NẪM TRONG ĐÓ ...VÀ CŨNG CHỈ VÌ ÔNG TA MÀ EM SỐNG 1 CÁCH ĐẦY ĐAU BUỒN TRONG SUỐT BAO NHIÊU NĂM QUA . CƯỜI À ? CHẴNG NHỀ ÔNG TA NGHĨ EM CƯỜI ĐƯỢC THÌ CÓ NGHĨA LÀ VUI HAY SAO ? HUHUUHU ...HỨC...HỨC ...HUHU ”

nÓI RỒI NÓ ÔM MẶT CHẠY ĐI THẬT NHANH

Ra đến cửa đón nhanh 1 chiếc taxi rồi đi luôn

Cho đến lúc Hàn Minh đuổi kịp thì đã mất dấu chiếc xe

“ cô đi đâu ? ”

Tài xế hỏi

“ cứ đi thẳng rồi rẽ trái . tóm lại cứ sang bên thành phố kia cho tôi ”

“ uk ”

hơn 1 tiếng sau chiếc xe dừng lại tại 1 con phố nhỏ , nó đi bộ vào trong 1 con hẻm rồi cầm chìa khóa mở 1 căn nhà .

Bước vào bên trong là 1 màu tối om . Thấy thế nó mới bật công tắc đèn .

Quanh ngôi nhà toàn là vũ khí , dao , súng lớn , súng nhỏ , đao , kiếm ..v...v

nó đi đến 1 cái ngăn kéo tủ , rút ra 1 con dao rất sắc .

vỏ bên ngoài được làm bằng vàng có đính mấy viên kim cương rất đẹp

Cầm nhanh con dao đó chạy ra ngoài cửa nó tiếp tục bảo tài xế đi đến con phố số 3 trong ngoại thành này .

Ánh mắt nó hiện giờ đầy giận dữ , như muốn đốt cháy mọi thứ .

Khi lần đầu tiên gặp mẹ hấn thì nó không nói nhưng khi biết được Lâm Tuyết Phi đó chính là mẹ hấn thì nó bắt đầu tìm nơi thường ngụ của bà ta .

Ban đầu biết rồi thì không có việc gì cần nói nhưng còn bây giờ thì...đã đến lúc cần đến.

Zing Blog

94. Chương 93 : Tôi Hận Bà (2)

Chiếc xe ta-xi dừng lại ngay 1 con phố vắng người .

Nó trả tiền ta-xi rồi bước đi thật nhanh vào 1 ngã ba đường , sâu trong đó có 1 căn nhà không to lắm .

Gần như xa hoa nhưng lại có 1 vẻ gì đó không được bình thường .

Quanh căn nhà đó là các đường dây báo hiệu rất nhạy

Không những thế bảo vệ còn đứng đầu quanh đó .

Cũng may nó trang bị không thiếu , súng ở đây có 2 khẩu .

Dao cắt dây tín hiệu nó cũng đã tích tiền mà mua được từ 2 năm trước lúc mới ra , bây giờ thì đã có cơ hội để dùng rồi .

Đầu tiên cứ phát ra tiếng súng cho đội cảnh vệ để ý đã rồi tính tiếp .

PẦNG ...

Tiếng súng nổ thật to trong không gian yên tĩnh khiến cho 1 nửa đội cảnh vệ phải đi sâu vào trong phía đoạn đồi bên kia .

Địa điểm ở đây thật khó xác định , tuy là thị trấn nhỏ nhưng nó lại gần 1 đồi núi .

Hơn nữa quang cảnh khiến cho người ta có cảm giác như mình đang ở trong 1 lâu đài quỷ ám .

Tốt !!!

1 nửa đội đã đi giờ đây chỉ còn đồng này nữa thì chỉ cần mấy phát súng là xong .

Nó cầm 2 khẩu súng trên tay néo tạm vào 1 cái cột gần đó , nhân lúc đội bảo vệ để ý đi chỗ khác chỉ còn lại mấy thằng không có vũ khí đang quan sát chỗ thì nó liền bước ra nổ súng thật nhanh vào mấy thằng có vũ khí .

PẦNG PẦNG PẦNG ...ĐOÀNG..PẦNG ...

“ có ...”

Ngay khi có let hét lên chuẩn bị báo tin ấy thằng cảnh vệ đã đi ra kia thì nó liền quay hòng súng chĩa vào tên đó .

1 phát bắn đâm xuyên qua cổ họng .

Tên đó còn chưa kịp nhìn viên đạn bay như thế nào thì đã nhắm mắt mà ra đi .

Chỉ còn 20 phút nữa để hành động .

Ném 1 quả bom có cài giờ vào chỗ mấy tán lá .

Giờ nổ của nó là 20' sau

mấy tên cảnh vệ kia khi quay lại ít nhất cũng phải mất 30'

với số thời gian này thì còn dư để cho nó hành động .

Cầm con dao và cắt đi sợi dây tín hiệu .

Nó lén thật nhanh vào trong căn biệt thự với con dao sắc nhọn trên tay .

Mùi máu tanh sặc lên khắp nơi

Bóng tối bao trùm lấy con người của nó

Đôi mắt nó hiện giờ chỉ hiện lên 2 chữ trả thù ...

Mời các bạn đón đọc chương 94 : Sự trả thù

Zing Blog

95. Chương 94 : Sự Trả Thù

Con đường đi trên hành lang của căn nhà này không rộng mà nó rất nhỏ và hẹp

Thậm trí nếu có nhiều người đi thì nhất định phải dàn thành hàng dọc mà đi từng người 1

cổ không tạo ra các tiếng động nó bước thật nhẹ nhàng

Cộp

bỗng nhiên chân nó dẫm phải 1 vật gì đó rất cứng rồi từ phải trước những con dao sắc phi thẳng đến chỗ nó

Theo phản ứng nó né sang phía bức tường bên trái để tránh những con dao đó rồi lưng nó lại tiếp tục đập phải 1 hòn đá

từ phía trên rơi xuống 1 cái lồng sắt không to lắm vừa đủ để nhốt 1 người .

Dường như có thể xác định được rõ hình dạng của chiếc lồng nên nó cố tình chạy ra để chiếc lồng ụp vào người mình .

Nếu hiện giờ nó mà cứ tránh thì còn xơi mới gặp được Lâm Tuyết Phi

chi bằng nếu bà ta muốn lộ diện bằng cách phải bắt được nó thì cứ để chiếc lồng này đi đến chỗ bà ta rồi cất lồng sau vẫn chưa muộn

Rồi bỗng nhiên chiếc lồng đó xuất hiện 1 miếng lót phía dưới và nó tự di chuyển đi đến 1 căn phòng sáng bừng những là ánh điện màu trắng xóa .

“ quả nhiên , con gái kẻ thù có khác . Giám cả gan tới tận nơi này mà tìm ta ”

“ vấn đề ? ”

“ đương nhiên là vấn đề rồi , ta đã hao công để giết ngươi vậy mà giờ này ngươi vẫn có thể sống sót mà đến được đây ”

Vừa nói bà ta vừa cắn lấy đôi môi .Vẻ không cam tâm

“ VẬY THÌ BÂY GIỜ BÀ HỐI HẬN CŨNG ĐÃ QUÁ MUỘN RỒI ”

Nói rồi 1 nhát dao xuất hiện xuyên qua chiếc lồng sắt

khiến cho nó đứt đôi .

Kinh ngạc trước những gì nó làm Lâm Tuyết Phi vừa sợ vừa lo thế nên cứ đi giật lùi về phía sau .

“ mày ...mày ...”

“ mày làm sao ? ”

“sao mày giám ? ”

“ sao tôi không giám ?”

“ ...”

“ bà thử nghĩ xem lí do tôi đến tìm bà là gì ?”

Nó vuốt tay vào con dao sắc nhọn như xuyên thủng bất cứ thứ gì nó đang nhìn thấy trước mắt

Vẫn không có câu trả lời khiến cho nó tức giận

“ LÀ ĐỂ GIẾT BÀ ĐẤY , BÀ HIỂU KHÔNG . TÔI HẬN BÀ TỚI TẬN XƯƠNG Tủy VÌ TẤT CẢ NHỮNG CHUYỆN BÀ ĐÃ GÂY RA CHO LONG VÀ TÔI ”

“ MÀY ”

“ mọi chuyện...kết thúc rồi ”

PĂNG

1 PHÁT SÚNG ĐỂ CHẤM DỨT MỌI THỨ

1 TIẾNG NỔ ĐỂ BIẾT ĐƯỢC AI ĐÃ CHẾT

1 ÁNH MẮT CỦA NGƯỜI ĐỐI DIỆN ĐỂ BIẾT ĐƯỢC SỰ CẦU XIN THA THỨ

bỗng...1 giọt nước mắt chọt lăn dài trên má .

Chảy vào miệng mà có cảm giác mặn chát

“ em xin lỗi ”

chính đôi tay này đã cầm súng để giết hấn

chính đôi tay này đã kết liễu mạng sống của người sinh ra hấn

liệu sau này nó còn mặt mũi nào để nhìn hấn .

hiện giờ ...nó chỉ mong hấn có thể bình an vô sự thoát khỏi kiếp nạn này .

Định bước ra khỏi căn phòng thì đột nhiên 1 bàn tay nắm lấy cổ chân nó .

Ngoảnh mặt lại ...nó nhìn thấy Lâm Tuyết Phi với bộ dạng yếu ớt , đang cố gắng nói gì đó với nó .

“ chuyện gì ”

“ gửi lời xin lỗi ...đến con trai của tôi ”

Nói rồi bà ta nhắm đôi mắt kia lại .

“ bà vẫn còn tình mẹ nữa sao ? huh ”

Ngẩng đầu lên rồi nó tự cười với bản thân mình ...

chuyện hôm nay ...xem như ...không còn gì để luyến tiếc nữa

Zing Blog

96. Chương 95 : Tạm Biệt Anh

sau khi trở về bệnh viện nó nhận được tin báo rằng cuộc phẫu thuật của hấn đã thành công , cơn nguy kịch đã qua và hiện giờ đang nằm trong phòng hồi sức .

Nó mở cửa nhẹ nhàng bước vào phòng hồi sức .

Nhìn hấn nằm trên giường , mắt nhắm lại mà nó cảm thấy thật có lỗi .

Chính đôi tay này đã giết chết mẹ hấn .

Bỗng 1 giọt nước mắt rơi nhẹ vào gương mặt hấn .

SAu này nó phải làm gì để nhìn mặt hấn đây ?

Nhát định hấn sẽ không tha thứ cho nó

Nếu đã biết là như vậy thì tại sao nó lại muốn giết Lâm Tuyết Phi và đã ra tay với bà ta

Rõ ràng nó không có quyền được làm điều đó và trong chuyện này chính ba nó là người đã gây nên tất cả .

Sự trả thù của Lâm Tuyết Phi cũng là bắt nguồn từ đó mà ra

“ Long , em xin lỗi . LÀm sao mà em giám nhìn mặt anh sau này đây ? LÀm sao đây ? ”

Không gian yên tĩnh chỉ có thể nghe thấy tiếng khóc thảm của nó .

Lòng đau như bị ai đó cầm dao xuyên qua , nó đã không thể còn can đảm mà bước tiếp .

Có lẽ ...nó sẽ đi Pháp cùng anh nó 1 thời gian để quên đi mọi thứ . Dù sao hồi nãy trên đường đến bệnh viện anh nó cũng đã gọi điện để hỏi thăm tình hình , thở phào nhẹ nhõm khi biết nó không sao anh nó mới hỏi đến chuyện đi Pháp , cuối cùng nó gật đầu đồng ý .

Bước ra khỏi hành lang nó nhìn thấy Tiểu Mễ đứng ở cửa phòng hồi sức khác

“ Tiểu Mễ ? ”

Giật mình quay ra khi nghe thấy tiếng nói của nó .

Nhưng dù vậy Tiểu Mễ cũng không trả lời

“ có chuyện..gì vậy ? ”

“ Lãm bị tai nạn ”

“ sao ? ”

“ không liên quan đến cậu . ”

“ Tiểu Mễ ...”

“ ĐI ĐI , Cậu HÃY BIẾN KHỎI MẮT TÔI ĐI . ĐỒ ĐỘC ÁC , ĐỒ GIẢ DỐI ”

KHI nghe được Tiểu Mễ nói ra những điều đó nó cũng đã hiểu ra được phần nào mọi chuyện .

“ vậy được , Tiểu Mễ , nếu cậu có tự tin rằng sẽ có được Lãm thì đừng bao giờ đổ kỵ với tôi như thế , nó sẽ hạ thấp danh dự của cậu đó ”

Nó nói ra lời này cũng là do bất đắc dĩ , hiện giờ trong 4 người Long , Lãm , Tiểu Mễ và nó thì chỉ còn 1 mình nó đủ tỉnh táo để có thể biết được chuyện gì đang diễn ra .

1 mình nó chống cự

1 mình nó gánh vác

1 mình nó đủ lí trí để hiểu và cảm thông .

Hắn nằm trong đó

Lãm nằm trong kia

Tiểu Mễ đang đứng đó với 1 nỗi hận thù không đáng làm mờ đôi mắt

Đi lướt qua Tiểu Mễ nó chỉ kịp để nói 4 chữ

“ tôi sẽ đi Pháp ”

Rồi lướt nhanh đi như 1 cơn gió bất định

Có thể nơi này còn rất nhiều kỉ niệm dưới ánh hoàng hôn giống như bây giờ

Có thể nơi này vẫn còn in dấu 1 nụ cười nào đó , 1 sự ấm áp nào đó mà nó không muốn quên và rất muốn mang nó theo nhưng...đó lại là 1 điều không thể

Nó sẽ rời xa mảnh đất này

đi đến 1 nơi khác ..thật xa ...

Zing Blog

97. Chương 96 : Mất

3 tháng sau ...

Mùa xuân đến với ánh mặt trời rực rỡ

Hoa đào nở khắp các phiên chợ trong thành phố HÀ NỘI .

Từ ngày hôm đó hấn vẫn chưa hề tỉnh lại ...

Lâm thì đã dần bình phục lại và đi xin lỗi Tiểu Mễ , 2 người ban đầu mất 1 thời gian khá lâu để giải hòa nhưng cô nàng mềm lòng đó đâu thể chịu đựng được lâu đâu .

Cuối cùng họ lại trở về bên nhau như ngày xưa

“ nhìn nó mà anh thấy có lỗi quá ”

“ chuyện gì ? ”

Tiểu Mễ vừa gọt hoa quả vừa nhìn Lâm rồi lại liếc qua Long đang nằm trên giường

“ giá như năm xưa anh đến sớm hơn th..”

“ đó không phải lỗi của anh ”

“ Xuân...không biết giờ bên đó thế nào , anh cũng không tưởng tượng được Long sẽ đau khổ ra sao khi sống thiếu cô ấy ”

“ em cũng chưa biết được nữa nhưng...giờ chúng ta đành bó tay thôi ”

“ anh hiểu ...”

2 người cùng im lặng , bầu không khí nặng trĩu khiến cho ai nấy cảm thấy thật không thoải mái

“ xuân , xuânđừng đi ...”

Bỗng nhiên tiếng nói của hấn cất lên làm Lâm và Tiểu Mễ nhìn ra

hấn vẫn chưa tỉnh lại , chắc chỉ là do cơn mê sản thường thấy thôihaizz

đột nhiên ngón tay hấn động đập rồi đôi mắt dần mở ra

nhìn thấy vậy Lâm mới chạy đến với 1 vẻ vui mừng

“ mày tỉnh lại rồi , thật may quá ”

“ xuân ...đâu ?”

Câu hỏi làm cho Lâm và Tiểu Mễ im bật

“ xuân”

“ tao hỏi cô ấy đâu HẢ ? ”

“ mày bình tĩnh lại đi , mày mới tỉnh ...”

“ tao không quan tâm , CÔ ẤY ĐÂU ...CÔ ẤY ĐÂU RỒI ? ”

“ XUÂN ĐI PHÁP RỒI , MÀY ĐỪNG MONG CHỜ GÌ NỮA . CÔ ẤY ĐÃ GIẾT LÂM TUYẾT PHI NÊN CŨNG ĐÂU CÒN MẶT MŨI MÀ GẶP MÀY CHỨ ”

NHƯ vừa nghe thấy 1 tin động trời mặt hấn tái nhợt .

ĐI PHÁP ...GIẾT LÂM TUYẾT PHI ...

SAO MỌI CHUYỆN CÓ THỂ TRỞ NÊN NHƯ VẬY

RẤT CUỘCHẤN ĐANG NGHE THẤY CHUYỆN GÌ ĐÂY?

”Tôi nhớ thậm chí không muốn nhìn thấy
Với thế giới cho rằng, quá, chẳng hạn như thờ
Số người đánh giá cao tôi ..
Tôi yêu anh tôi có thể làm tổn thương tôi
Tôi sống ở đó một ngày
Talk, nói một lời, nhưng
Tôi yêu bạn nhiều hơn bất cứ ai khác ..
La la la la la ~ ~
Không thể tiếp cận gần gũi hơn kết thúc
Thấp ở phía sau
Chỉ cần đơn giản bằng cách nhìn xa
Một người đàn ông hạnh phúc ..
Tôi yêu anh tôi có thể làm tổn thương tôi
Tôi sống ở đó một ngày
Oh, nhưng nói một từ
Tôi yêu bạn nhiều hơn bất cứ ai khác ..
La la la la la ~ ~ ”
Zing Blog

98. Chương 97 : Cuộc Sống Hiện Tại Ở Paris

Thủ đô Paris ...
Trường học Star
Reng Reng Reng
giờ tan học cao điểm đã đến . 1 đám học sinh từ bên trong ủa ra .
Ai ai cũng mặc những bộ đồng phục rất sang trọng
Thiết kết cũng rất hợp với lứa tuổi học sinh
Lớp 11A1 ...
“ Sue , cậu chưa về sao ? ”
1 cô bạn lạ mặt bước đến trước bàn của nó , thân thiện hỏi
“ chưa ... ^ ^ ”
“ umk , vậy à , chàng trai dưới kia ...đang chờ cậu đó . ”
“ Alex sao ? ”
“ uk , tớ thấy , anh ta đã để ý cậu được 2 tuần rồi đó ”
“ 2 tuần , từ lúc anh mình thất nghiệp hả ? ”

“ không ...mình chỉ...”

“ dù sao thì ... tuần sau mình cũng phải về nước , giờ thì làm gì ...còn gì nữa mà học ở đây :) ”

Câu nói mang nụ cười không được tươi nó chỉ có thể tiếp tục ngồi đó nhìn lại lớp học và nghĩ về những gì sẽ làm sau khi trở về nước

đã 3 tháng...nó chưa liên lạc với ai ở HN cả . Hiện giờ anh nó đã thất nghiệp vì dính đến 1 vụ làm ăn bất hợp pháp .

Từ đây còn chưa biết bao giờ sẽ ra ...tuy nó trở về nước mà để lại anh nó nơi đây cũng thật sự là điều quá đổi vô tâm

Còn ba nó hiện giờ ...cũng không biết ra sao . Công ti đã giao lại cho anh nó sau 1 tờ giấy chuyển nhượng tài sản rồi biệt tăm biệt tích bấy lâu nay .

Khi về Việt Nam rồi nó chỉ có thể sống với tư cách là 1 người bình thường .

Vừa học vừa làm để cho trôi qua hết lớp 12 ...nó sẽ tìm 1 công việc ổn thỏa để tự chăm lo cho cuộc sống

Nhưng...điều mà nó thấy luyến tiếc nhất hiện giờ là hấn

Không biết liệu hấn còn nhớ nó không ...hay đã quên nó rồi .

Chắc hiện giờ hấn đang sống rất hạnh phúc bên 1 người nào đó có khả năng làm cho hấn thấy vui vẻ và ấm áp

Gượng cười cho tất cả qua đi , nó nhìn nơi đây rồi bước ra khỏi cổng trường

“ hey , Sue ”

Nghe thấy tiếng gọi của cậu bạn Alex dzozdien nó liền quay lại

“ chuyện gì vậy ? ”

“ để mình đưa cậu về nhé . Mình sẽ đưa cậu đi ăn trước, hay cậu muốn đi chơi trước ? ”

“ Alex này , có thể , tuần sau mình sẽ về Việt Nam ”

Nghe nó nói vậy cậu bạn Alex dường như vừa nghe 1 tin động trời

“ không ...à ...cậu nói thật sao ? ”

“ uk , mình hiện giờ ...còn cái gì nữa đâu .”

“ nhưng...Sue à ...mình”

“ đừng nói gì cả ...bởi vì mình đã biết được điều cậu nói . Mình có thể làm tổn thương cậu nên xin cậu đừng nói gì cả ”

Bóng dáng của nó khuất sau cánh cổng trường

Nơi đây...không còn đón chào nó nữa

Nó phải đi để có thể sống với những gì thích hợp với nó bây giờ ...

Zing Blog

99. Chương 98 : Hiện Giờ...em Đang Ở Đâu ???

đã qua 2 ngày nên hấn cũng đã có thể phục hồi và quay lại nhà .

Hiện giờ hấn đang rất khỏe và nghe về thân thể cũng chẳng có chút gì gọi là mệt

Hiện giờ hấn đang trên đường đến nhà Lãm để nhờ anh dò la tin tức của nó bên Pháp ...

Hấn hiện giờ không có lấy 1 mảnh thời gian

Công việc ở công ty giờ đã là 2 núi chất cao với hấn .

Đến giờ nghỉ trưa cũng chưa chắc hỏ được ít thời gian nào mà đi ăn cơm

Bây giờ hấn cũng không phải đến trường nữa . Bởi thực chất ...đáng nhẽ ra

năm lớp 10 hấn đã phải nghỉ học bởi năm đó hấn đã có bằng đỗ lớp 12 , đại học rồi v...v

Nhưng tính ‘ hấn ’ nhà ta cứ thích đóng kịch nên thế này đây .

‘ alo , Lãm à ? ’

‘ ờ , tao đây ’

‘ uk , mày lại tìm tao có chuyện gì đây cả ông chủ ’

‘ mày...giúp tao tìm thông tin của Xuân bên Pháp đi ’

‘ à..tao có 1 tin giành ày đây ’

‘ tìm gì ? ’

‘ Tập Đoàn của nhà cô ấy ...đã phá sản từ 2 tháng trước rồi ’

‘ sao ?’

‘ haizz . cũng khó tin ...nhưng...cũng do anh cô ấy cả ’

‘ vậy ...Xuân thì ...’

‘ Tao sẽ dò la tin tức của cô ấy giúp ày . vậy là được chứ gì ? ’

‘ ừ , cảm ơn mày ’

‘ tao chỉ thương hại mày vì mày là bệnh nhân mới ra viện thôi đấy nhá ’

‘ sao cũng được , hãy cho tao biết tin tức càng sớm càng tốt ’

‘ biết rồi ’

Tút Tút Tút

‘ Xuân ...hiện giờ...em đang ở đâu ’

Sân Bay Pháp

‘Đã đến giờ lên máy bay rồi ...xin quý khách hãy tập trung tại đây ngay ạ ’

tiếng cô tiếp viên vang lên trong sân bay

Nhìn lên chiếc đồng hồ trên tay nó kéo hành lí rồi bắt đầu đi lên máy bay

Khi chiếc máy bay cất cánh được khoảng 5 phút thì...liền có 1 tiếng svang lên bên tai cô

‘ Sue ... ình về vs nhé ’

nó giật mình khi nghe thấy tiếng nói này

Khi quay ra đã thấy Alex ngồi bên cạnh

‘ cậu ...cậu...cậu làm gì ở đây ? ’

‘ đi theo cậu thôi ’

‘ về đi ’

“ giờ thì đâu xuống máy bay được đâu ”

“ hử ..cậu ...đùa mình à ?”

“ không đùa đâu , thật đấy ”

Trong lúc này ...nó chỉ có thể há hốc mồm mà nhìn vào mặt Alex

“ hihi , há nhiều quá xái quai hàm giờ . ”

“ ... ”

100. Chương 99 : Tin Tức Về Em (1)

Sau khi đáp xuống sân bay , Alex nói là nó hãy đi cùng anh để chọn ra 1 căn nhà . Nếu ưng ý thì anh sẽ mua cho căn hộ đó nhưng nó vẫn muốn từ chối vì nó về đây đâu phải để bán cậu bạn không thân không thích này

“ thôi , bỏ đi , mình tự biết phải làm gì , cậu về đi ”

“ sao lại như vậy được , mình đâu thể bỏ mặc cậu . Nào , đi cùng mình ”

Alex nắm lấy tay nó kéo giật đi nhưng nó vẫn cố tình giằng lại và nhất quyết đi đường của mình

“ cậu sao vậy Sue ?”

“ đừng có gọi mình bằng Sue , cũng may người ta không biết tiếng pháp chứ không cậu sẽ làm trò cười ỉnh mất ”

Nó bực bội rời ra chỗ xe buýt ngồi chờ

Cho đến khi lên xe thì cậu bạn Alex vẫn bám theo nó nhưng vì cậu ta không làm phiền gì đến nó nên nó cũng coi như không biết .

Khi chiếc xe buýt bắt đầu đi thì đối diện chỗ nó ngồi ở bên ngoài là 1 chiếc ô tô màu vàng , trong đó có 1 cô gái đang nói chuyện đột nhiên quay ra phía chỗ xe buýt đó thì nhìn thấy nửa khuôn mặt đó

Bỗng nhiên mồm cô lắp bắp

“ xuân ? ”

1 sự bất ngờ ập đến bên cạnh cô gái đó . Cô thắc mắc , cô ngỡ ngàng .

Chẳng phải hiện giờ nó đang ở Pháp sao ,sao còn về đây làm gì cơ chứ ?

Rốt cuộc , có phải do cô nhìn nhầm ?

“ tiểu Mỹ , em còn nghe máy chứ ? ”

từ phía kia phát đến giọng Lâm

“ anh à , em cúp trước đây ”

Sau đó liền tắt máy cái rụp rồi Tiểu Mỹ tập trung đuổi theo chiếc xe phía trước .

vì chiếc xe buýt cũng khá to nên việc bám theo nghe vẻ cũng dễ .

Dù cho đây không phải là hay là nó thật đi chẳng nữa . Tiểu Mỹ cũng nhất định phải tìm hiểu cho bằng được

Tập đoàn CJ

Reng Reng Reng

Tiếng chuông điện thoại vang lên trong phòng làm việc của hắn .

“ chuyện gì ? ”

“ Giám đốc , chỉ tịch gọi anh vào phòng họp ạ .”

“ uk ”

Cộp Cộp Cộp

Cạch

Cửa phòng mở tung ngay khi hắn vừa bước đến

Bên trong những ánh mắt đang nhìn hắn 1 cách chăm chú

Ngồi vào vị trí của mình hắn đặt 2 tay lên bàn

“ có chuyện gì mà ba gọi con tới đây ạ ? ”

“ con ...tuần sau sẽ phải sang Mỹ ”

“ sao , ba nói tuần sau con sẽ phải sang Mỹ ? ”

” ba và tất cả các vị ở đây đã bàn hết rồi , trong thời gian con đi nhất định sẽ có người thay thế con quản lí công ty , tuy năng lực sẽ không bằng con

nhưng vì bây giờ công ty cũng đã rất vững chắc nên việc quản lí cũng không qua khó ”

“ nhưng con muốn biết , con sang Mỹ để làm gì ? ”

Vẫn 1 giọng nói thản nhiên hắn hỏi

“ đương nhiên cái đó ta sẽ nói sau , ta cho con thời gian 3 ngày để chuẩn bị mọi thứ ”

Hắn không nói không rằng mà chỉ lặng lẽ bước ra khỏi phòng họp , bên trong chỉ còn những tiếng bàn tán , xì xào ...

Đi Mỹ ...1 chuyện quá đột ngột với hắn

Hắn...vẫn chưa gặp lại nó , con tim này đã thật sự thiếu đi 1 ngọn lửa để đốt cháy sự băng giá rồi .

Nếu như cứ để thế này , con tim hắn sẽ chết đi vì lạnh mất

Zing Blog

101. Chương 100 : Tin Tức Về Em (2)

Chiếc xe buýt chạy đến 1 con đường rồi dừng lại tại đó .

nó bước xuống thị trấn đó rồi Alex cũng xuống theo .

Chiếc xe màu vàng vẫn bám theo 2 người nhưng lại ở 1 khoảng cách rất xa .

Từ phía đó Tiểu Mễ nhìn thấy Alex cứ bám theo nó và cứ giống như 1 kẻ định cướp giật nên liền xuống xe và chạy đến đó thật nhanh .

Đúng lúc Alex đang định động vào vai nó thì đột nhiên ăn trúng 1 chưởng ‘ giáng long thập bát chưởng ’ của Tiểu Mễ

BỘP

“ Á ”

Nghe thấy tiếng thét nó liền quay lại thì chạm đúng mặt của Tiểu Mễ

“ ơ ... ”

“ Xuân . là cậu thật sao ? cậu quay về rồi thì tốt quá ”

Có lẽ không che giấu nỗi sự vui mừng Tiểu Mễ nắm lấy tay nó nhảy tưng tưng

“ Tiểu Mễ ? Sao cậu lại ??? ”

“ trời ơi , còn sao trắng gì chứ , mình nói chuyện 1 chút đi ”

“ này cô kia ... ”

Vừa lúc tiểu Mễ kéo nó đi thì Alex liền vỗ nhẹ vào vai tiểu Mễ

quay lại với 1 vẻ hất hàm Tiểu Mễ hỏi

“ nằm thao ? ”

“ cô đánh tôi là có ý gì hả ? ”

“ đánh không đúng chắc , định móc túi người ta như anh tôi không đưa lên đồn cảnh sát thì thôi nhé ! ”

“ hả , móc túi ? ”

Lúc đó cả nó và Alex cùng ngạc nhiên nhìn Tiểu Mễ

“ không phải đâu , Alex là bạn mình khi học bên Pháp ”

“ bạn gì chứ ? bạn trai thì có ”

“ Bạn trai ? ” _ Tiểu Mễ ngơ ngác khi nghe câu bạn trai thì có của Alex

“ uk ”

“ thôi đi nhá , Xuân có bạn trai rồi , hơn nữa còn đẹp trai hơn cậu gấp bội lần cậu ”

“ Tiểu Mễ thôi đi ... ”

“ mình có chuyện riêng nói cậu , đi theo mình ... ”

Kéo nó đi thật nhanh ra 1 quán cafe gần đó Tiểu Mễ gọi 2 cốc sinh tố rồi bắt nhanh vào chuyện

“ cậu...quay về với Long đi ,anh ấy hiện giờ đang rất đau khổ vì cậu đó ”

“ Tiểu Mễ à ...chuyện này nhất thiết là không thể nào đâu . Mình hiện giờ chỉ có thể là 1 bóng đã khuất với anh ấy thôi . cậu đừng nhắc nữa ”

“ uk , 1 cái bóng . Cậu là 1 cái bóng , vậy thay vì 1 cái bóng cậu hãy trở về 1 con người bình thường như ngày xưa đi ”

“ :) mình giờ thì còn gì chứ ? nhà không , tiêng không , gia đình không ”

“ Nhưng Xuân à ... ”

“ Chuyện của Long đã trở thành quá khứ với mình rồi , hiện giờ mình chỉ có thể hướng tới tương lai mà bước tiếp thôi , tạm biệt Tiểu Mễ ”

Bước chân xa dần sau cánh cửa , nó đi với 1 tốc độ chậm chậm .

1 cảm giác u buồn bao lấy nó

ánh nắng của hoàng hôn làm cho bóng nó dưới lòng đường thật cô đơn

1 màu u ám trong mắt nó , con đường phía trước nó biết sẽ rất khó đi

con đường phía trước , nó biết rả dài

và con đường phía trước nó biết sẽ còn nhiều đau thương nếu thiếu đi tình yêu và sự che chở của hân

Bỗng nhiên...lệ trên mắt nó lại chột lằn dài trên khuôn mặt

Đau buồn rồi sẽ qua đi ...trước kia nó cũng chưa phải là chưa chịu cảnh rời xa hẳn bao giờ nên bây giờ chỉ có thể cầm nín mà đi tiếp

Nó sẽ làm thật tốt ...làm tốt như khi nó lấy can đảm to lớn nhất của mình để rời xa hẳn

Lúc đó ...nó đã phải cào xé đến nát con tim này

Cần rằng chịu đựng tất cả ...tình yêu này ...sẽ mãi mãi tồn tại trong tâm trí nó

Zing Blog

102. Chương 101 : Lời Hẹn Ước Không Thành (1)

Trở về phòng làm việc của mình hắn suy nghĩ và có lẽ nghiêng về phần từ bỏ , hắn không muốn đi .

Chưa gặp được nó thật sự hắn không thể đi đâu cả

Từ hôm đó hắn vẫn chờ đợi tin tức của nó

Thật sự bây giờ hắn chỉ muốn chạy đến ôm chầm lấy nó

Chuyện của Lâm Tuyết Phi cũng chính là mẹ hắn , hắn thật sự cũng có chút tiếc thương cho người đàn bà đó .

dù sao tình mẫu tử cũng đã sống với nhau được gần chục năm trời thì quả thật cũng rất khó quên .

Nhưng nếu chỉ vì chuyện này mà hắn đánh mất đi nó thì thật không đáng

Reng Reng Reng

“ alo , Lâm à ? ”

“ uk , mày về nhà tao ngay đi . ”

“ chuyện gì ? ”

“ về đi , Tiểu Mễ nói là có chuyện muốn nói với mày ”

“ tao không có thời gian ...”

“ nếu là chuyện của Xuân thì sao ? ”

“ ...”

Tút tut tut

Không cần trả lời gì nữa hắn lập tức cầm chiếc áo khoác lướt nhanh ra khỏi phòng làm việc phóng vù đến nhà Lâm

Phòng khách

“ nói đi Tiểu Mễ , cô ấy đang ở đâu ?”

“ anh khoan hãy vội đã , trước tiên em muốn hỏi ...anh...có thật sự muốn gặp lại cô ấy không ”

“ muốn ”

“ Hiện tại Xuân không còn gì cả ”

“ tôi biết ”

“ và ...cô ấy đã trở về rồi ”

THÌNH THỊCH THÌNH THỊCH

Tiếng tim đập thật mạnh , tăng bằng dần nức .

1 cảm giác nhưng nhớ đang bữa vậy lấy hấn

Cô ấy đã về

Xuân đã về ?

Cô ấy thực sự đã về ?

“ cô ấy đang ở đâu ? ”

“ bây giờ ...cô ấy”

“ Sue , nếu cậu không thích ở nhà to thì mình sẽ mua 1 căn nhà nhỏ cho cậu .”

“ mình không muốn ”

“ vậy thì ta ở đâu ? ”

“ mình sẽ ở đây ?”

“ cái khu trọ này á ? ”

“ chứ còn sao ? ”

“ không , mình không thích .”

“ tùy cậu thôi . ”

“ à mà , chẳng phải cậu còn có 1 căn nhà riêng cũng khá to ở đây sao ? ”

“ im đi , đây không phải nhà của mình . ”

“ không phải , vậy chứ là nhà của ai ?”

“ CẬU MUỐN BIẾT QUÁ NHIỀU CHUYỆN RỒI ĐÓ , BIẾN ĐI ”

“ sue ? ”

“ ĐI ĐI ”

Nó thực sự ...thực sự muốn yên tĩnh trong lúc này ...nó không muốn gặp hay nói chuyện với bất cứ ai bây giờ .

Alex chỉ lặng lẽ bước ra khỏi cửa phòng

Thật khổ thân cho anh chàng khôi ngô tuấn tú này

Đẹp trai như vậy mà chọn phải 1 người đã đem lòng yêu 1 người khác

bố mẹ cậu ta mà biết cậu ta trốn học đi chơi ý lộn đi sang thì không biết sẽ thế nào ???

Zing Blog

103. Chương 102 : Lời Hẹn Ước Không Thành (2)

Nó ngồi trong phòng trọ chuẩn bị hồ sơ để nhập học . Sắp xếp lại quần áo vào tủ nó lấy 1 ít đồ để đi tắm .
Trời cũng đã tối mà hôm nay nó lu bu đủ thứ việc đau đầu .

“ haizzz ”

Thở dài 1 tiếng nó bước vào nhà vệ sinh .

Tiing Ting Tiing ...

Tiếng tin nhắn điện thoại được gửi đến với 1 số máy rất lạ .

Đúng lúc đó Alex quay lại . Nhìn thấy dòng tin nhắn trên điện thoại

“ anh Long muốn gặp cậu để nói 1 chuyện ! Địa điểm là Vườn Hoa Mix ”

Lúc đó trong lòng ALEX vang lên 1 nỗi hận đến thấu xương thấu thịt .

Tại sao không phải là cậu mà phải nhất thiết là bên đó .

Tập đoàn nhà hắn nổi tiếng nên Alex cũng chưa phải là chưa nghe qua nhưng quả thực trong mắt Alex hắn rất giống 1 cái gai

gửi lại tin nhắn nói muốn biết được số điện thoại của hắn anh nghĩ ra 1 điều rất có lợi ỉnh .

1 lúc sau tin nhắn của Tiểu Mễ được gửi tới , trên đó có số điện thoại của hắn .

Nhìn thật nhanh vào số máy đó Alex liền gửi tin nhắn cho hắn .

Trong tin nhắn đó , 1 sự thật dối trá đã được xuất hiện ...

Vườn hoa Mix

11h35

Nhìn vào chiếc đồng hồ trên tay mà hắn cảm thấy có 1 chút gì đó thất vọng .

Tiing Ting ...

Nghe thấy tiếng tin nhắn hắn mở điện thoại ra xem

“ Anh về đi , em không muốn gặp anh nữa . Chúng ta giờ ai đi đường nấy đi Long , em bây giờ đã có 1 hạnh phúc mới với 1 người khác nên xin anh đừng làm phiền và cũng đừng bao giờ đến tìm em nữa . ”

Dòng tin nhắn kết thúc , tiếng sấm bắt đầu vang lên .

Trời bắt đầu đổ mưa xuống mặt đất .

Tất cả hy vọng đã ị cuốn trôi theo cơn mưa rào .

Hắn như không nhìn thấy gì nữa cả .

1 cảm giác trống trải đến nghẹt thở lại xuất hiện .

Hắn không tin nó làm như vậy , hắn không tin .

Khi chuẩn bị xóa toàn bộ tin nhắn đó đi thì Alex đột nhiên giật mình khi nghe thấy tiếng cạch cửa , tưởng nó không có nhà chứ ? sao lại....

“ cậu đang làm gì vậy ? ”

“ mình ...mình chỉ...”

Giật nhanh lại chiếc điện thoại của mình nó đọc toàn bộ tất cả mọi thứ .

Khi đọc xong tất cả những thứ này nó không biết nên diễn tả cảm xúc thế nào nữa
Nó chỉ có nước nhìn Alex bằng ánh mắt căm hận rồi chạy đi thật nhanh.....1 sự hối hận của nó xuất hiện ...
Zing Blog

104. Chương 103 : Lạc Mất Nhau Trong Đêm Mưa Tầm Tã

Vườn hoa Mix :

Rào Rào Rào

bó hoa cầm trên tay hần rơi xuống đất với 1 nỗi đau khó tả .

Đây chắc chắn là số điện thoại của nó

Đây chắc chắn là những dòng chữ nó đã nhẩn tâm viết

Hần thật sự sao có thể cầm cự được nỗi đau này đây

Điều không thể thì vẫn mãi mãi chỉ là 1 thứ không thể nắm bắt

Chưa từng rơi nước mắt cũng phải rơi

Hần ...đang khóc ...giọt nước mắt hòa lẫn với nước mưa mặn chát ...

“ LONG ”

tiếng gào thét của nó vang bên tai hần , hần quay lại ...nhưng...

“ SUE ...”

1 bàn tay khác chợt nắm chặt lấy bàn tay nó , kéo nó lòng ôm chặt

Trong phút chốc nó không thể kiểm soát được bản thân ..

nên vòng tay của Alex ngày 1 siết chặt lấy nó

Hần nhìn theo...

Cười với 1 nụ cười thật chát đắng ...

Trong tiếng mưa thật to hần chỉ có thể bước đi lặng lẽ ...cô đơn mà không có 1 ai nhìn thấu được...

Khi nó định thần lại được mọi thứ thì...đã quá muộn...

Hần đã đi ...rời khỏi vòng tay của nó ...

cảm giác nơi phần ngực nhói lên như có ai đang đâm từng nhát dao thật mạnh vào tim...

“ em xin lỗi ...huhu ...Long ...em xin lỗi ...là lỗi của em ...huhu ..hức ”

Lúc này Alex chợt nhìn thấy được 1 điềuchính anh là người đã khiến cho nó ra như thế này

nếu không có anh liệu mọi chuyện có như vậy không ?

3 người cùng đau ...3 người cùng buồn...cuối cùng chả ai có được ai

Tình yêu của họ chỉ kết thúc như vậy thôi sao ???

”Lặng nghe bước chân buồn tênh

Làn mi cay khóe mắt buồn

Chuyện tình yêu nay đã chợt vụt mất tiếc chi một lời xin lỗi

Lòng anh đã thôi buồn chưa
Điều thân quen giờ chợt xa quá
Em sẽ chờ, sẽ mãi đợi dấu anh không quay về
Em sẽ chờ, sẽ mãi đợi dù con tim đang rất đau
Một lần thôi nhé anh hãy khóc đi
Để biết con tim mình đã cố gắng quá nhiều
Phải tập cho quên ngày tháng bên nhau
Tập cố quên em dù vẫn muốn em về bên anh
Dặn lòng phải cố không giữ lấy anh
Dù biết sẽ đau thật đau nhưng phải chấp nhận
Trở về bên nhau lần cuối đây thôi, để trái tim yêu thêm một lần”
Zing Blog

105. Chương 104 : Chương Cuối

2 ngày sau đó chẳng có 1 ai có tâm trạng tốt .
Nó đã nhập học và đã vào học
Tiểu Mễ thì cũng chả biết phải giải thích thế nào nữa nhưng nói chung 1 câu thì nghe về sau hôm đó chả ai còn liên lạc với ai nữa rồi .
Về phần của hần thì hần đã đưa ra quyết định ỳnh .
Hần sẽ chấp nhận đi qua bên Mỹ
Công việc của hần là phải thực tập để trở thành 1 người lãnh đạo giỏi của Trí gia .
Không chỉ là buôn bán trên thị trường kinh doanh bình thường mà gia đình hần còn là 1 tổ chức xã hội đen .
Chủ yếu kiếm tiền từ việc buôn bán hàng hóa cho giới mafia .
1 tháng có kiếm được hàng mấy trăm tỉ chứ không hề ít .
Hần hiện giờ sẽ là tương lai thay thế cha hần quản lí chức vụ lão đại trong Trí gia .
1 câu đét chốt lại mọi thứ , hần đã 19 và đã qua tuổi 18 . Hần chỉ có 1 năm để thực tập mọi thứ , 1 năm để đủ trình độ có thể quản lí gia tộc .
Trở thành 1 lão đại là 1 việc không hề dễ .
Đề cao cảnh giác và cần có trực giác tốt nhạy bén và tinh ý hơn bất kì lúc nào hết ...Có rất nhiều điều mà 1 lão đại phải làm .
Và hần hiểu điều đó là bắt buộc phải rời xa nơi này .
Trở thành 1 người nghiêm túc toàn phần .
Khi mà đã rời xa nơi này rồi thì hần sẽ không còn thấy nó nữa .
Ngày mai hần sẽ ra sân bay để đi ...

Tất cả mọi thứ đã sắp xếp ổn thỏa ...

Vé máy bay cũng đã đặt ...bây giờ hần chỉ còn việc ngồi đây để từ bỏ mọi thứ của nơi này ...

ngày hôm sau

7h15

Chuyến bay của hần cất cánh lúc 7h30'

Hiện giờ nó đang trong giờ học thiof tự nhiên tin nhắn của Tiểu Mễ gửi tới cho nó ...

“ ra sân bay quốc tế đi , 15' nữa anh Long sẽ đi , cậu mà không ra thì sẽ để lạc mất cơ hội đấy ”

Sau khi đọc được dòng tin nhắn nó vội bỏ qua bài giảng trên lớp mà chạy thật nhanh ra ngoài và đón 1 chiếc ta-xi bên vệ đường .

“ cô đi đâu ? ”

“ cho cháu ra sân bay quốc tế ”

Trong suốt đoạn đường nó liên tục giục ông tài xế lái xe cho thật nhanh để còn kịp giờ , thời gian nhanh chóng qua đi , chỉ còn lại 5' ngắn ngủi

2 phút sau chiếc xe dừng lại tạo sân bay , nó trả tiền xe rồi chạy vội vàng vào bên trong .

Khi ráo dác tìm hần trong sự lo lắng thì nó thật sự hiểu ra rằng tình yêu này nó không thể nào đánh mất ...

“ Long ? anh đang ở đâu ? ”

” tất cả hành khách chú ý , sau 1 lúc nữa thôi chuyến bay đi Mỹ của chuyến 7h30 sẽ được khởi hành ngay lập tức .

Sau khi nghe thấy tiếng cô nhân viên thì mới chạy đến chỗ phía cửa hải quan , 1 bóng dáng quen thuộc với 1 bộ đồ màu đen và 1 chiếc vali đang đi trước nó , 1 khoảng cách không hề ngắn .

Nhưng như vậy cũng đủ để nó nhận ra đó là hần ...

” Nó gọi thật to tên của hần và lúc đó hần cũng đã quay lại nhưng...không thấy gì trong dòng người đông đúc cả .

Hần tiếp tục đi và rồi cuối cùng chuyện gì phải đến thì cũng sẽ đến . Nó đã không thể nào mà gặp lại hần dù chỉ 1 lần cuối cùng sau lần đi Pháp ...

Như gục ngã ngay tại sân bay nó không thể tưởng tượng nổi sau này mình sẽ ra sao với lỗi lầm này nữa ???

Cuối cùng ...tình yêu của họ chỉ có thể ...kết thúc 1 cách đau buồn ...

end

to be continued

Zing Blog

106. Chương 1 : Phần 2 : Ánh Sao Định Mệnh

Lấy bối cảnh của 4 năm sau , sau khi họ chia tay .

Tuy không còn nhau nhưng có thể nói là trong 4 năm qua họ vẫn có 1 cuộc sống hết sức bình thường .

Tình yêu của họ có thể chưa hề hết nhưng...bên ngoài mọi người luôn nghĩ họ đã quên nhau .

1 vẻ bề ngoài ung dung

1 vẻ bề ngoài lãnh đạm

1 vẻ bề ngoài vui tươi

1 vẻ bề ngoài lạnh lùng và tàn khốc

.....con đường của 1 nữ sát thủ và con đường của 1 ông trùm mafia .

.....Liệu...họ sẽ gặp nhau như thế nào sau 4 năm trời thiếu đi sự hiện diện của nhau ???

Zing Blog

107. Chương Chương 106 : Cuộc Gặp Gỡ Mang Đầy Sự Ngờ Ngàng

Trên con phố vắng đang chìm trong màn đêm hẻo lánh đến lạnh người .

Những cái cột đèn tỏa ánh sáng mờ mờ ảo ảo khiến cho người đi đường cảm thấy thật lạnh người .

Và cũng trên con đường đó 1 cô gái với 1 phong cách ăn mặc rất ăn chơi .

1 chiếc áo đen không dây bó sát vào người (dạng áo nửa thân) .

1 chiếc váy ngắn bó sát có kháo kéo và cộng thêm chiếc túi cũng màu đen nốt .

Tóc xoắn dài buộc cao đang cầm chiếc điện thoại cảm ứng ầm ầm gì đó thì đột nhiên nghe thấy tiếng bước chân rất nhanh kiểu như đang chạy vậy

CỘP CỘP CỘP CỘP...

tiếp đó là những tiếng la hét đến chói tai

“ ĐỨNG LẠI . CÓ ĐỨNG LẠI KHÔNG HẢ ? ”

tRÁNH không cho có chuyện gì liên lụy đến mình nên cô đã đứng núp vào 1 bức tường .

Nhưng khi nghe thấy giọng nói kêu cứu của người con gái đó vang lên thì cô chợt nhận ra có điều gì đó không đúng ở đây

“ không thể...”

Mặc dù không tin vào những gì mình đang nghĩ nhưng cô gái đó vẫn chạy ra .

“ mấy người mình đang làm gì vậy hả ? ”

Cô chạy ra và đứng trước cô gái bị đuổi đánh đó .

“ cô là ai vậy , mau tránh ra ”

“ nếu muốn bắt cô gái này , bước qua xác tôi đi ”

“ hay ...cô giám cả gan làm vậy à ? ”

“ sao không chứ ? lên đi , tôi chấp hết ”

“ huh , được thôi . LÊN ”

BỐP , BỤP , BÌNH....RẦM

1 thời làm mafia thì làm sao có thể để lỡ cơ hội này được chứ .

4 năm qua sau khi cô trở thành người nổi tiếng chưa có ai giám động vào cô chỉ có cô đi tập thì mới động vào người họ .

người ta có câu “ yêu diệp thực nữ , quân tử nhảy cầu ” các chàng trai vì sắc đẹp dĩ nhiên phải nhảy cầu chết vì quá yêu rồi .

Nay cô được gặp người không tôn trọng cô thì sao có thể tha thứ chứ

Tuy là có bị động thủ mấy cái vào người nhưng kết quả vẫn chỉ là kết quả thôi .

Cô vẫn thắng ...

Sau khi đánh xong thì khi cô quay lại đã thấy cô gái kia ngắt đi vì quá mệt nên phải tay rồi đỡ cô ta về nhà Nhà mà cô ở chỉ là 1 căn nhà khá nhỏ nhưng đồ đạc trong phòng lại rất đẹp trông cứ như căn nhà tí hon vậy .

sau khi đi tắm xong thì cô vẫn chỉ thấy cô gái đó nằm ở trên giường .

Lúc này cảm giác mà cô nhận được là 1 cảm giác quen thuộc với giọng nói đó nhưng ...bây giờ thì thật sự hối hận .

Cô gái đang nằm trên giường kia không phải người cô muốn gặp.

“ Diệp Hân ...giờ cậu đang ở đâu ??? ”

Chít chít chít

Tiếng chim hót vang lên khắp căn phòng cộng thêm hồi nãy tiếng gà gáy giờ thì là tiếng đồng hồ .

“ Mẹ kiếp , gần cái khu trung cư này có thằng nào nuôi gà vậy hả ? ”

“ cậu làm DJ à ? ”

Đột nhiên 1 tiếng nói vang lên khiến cho cô giật mình quay ra phía phát ra tiếng nói

“ à ...uk , thì ra là cô ”

“ tôi tỉnh lâu rồi , tối qua đã tỉnh thấy cậu nằm ngổn ngang nên mới cho cậu nằm lên giường ”

“ nói cứ như à nhà mình vậy * ý nghĩ * ”

“ có gì cho tôi ăn không , tôi đói ”

“ tiền . ”

“ hả ? ”

“ cô bảo tôi đi mua đồ ăn cho cô mà , đưa tiền đây ”

“ tôi không có ”

“ huh , vậy thì nhịn đi ”

“ ác vừa ”

“ đâu có ác , giờ tôi phải đi làm ”

“ tôi chưa biết cậu ”

“ trường xuân ”

Trong tích tắc , cô gái kia chợt khựng lại .

Trường Xuân ...cái tên khiến cho cô cảm thấy thật hụt hẫng khi nhớ về người bạn của cô năm xưa .

“ sao vậy , còn tên cô ? ”

“ tôi...là Diệp Hân . ”

Thêm 1 lần nữa .

Thêm 1 người nữa phải khựng lại ...

Mọi chuyện ...là nhu thế nào ...ai cũng có 1 điều bất ngờai cũng cảm thấy thật hụt hẫng ...ai cũng cảm thấy thật kì lạ ...về người đang đứng trước mình

Zing Blog

108. Chương 107 : Cậu Là Bạn Tốt Của Tôi

2 người cùng thu hồi ánh mắt đó lại cùng 1 lúc trong tích tắc

“ tôi đi làm ”

“ uk , đi đi . Nhớ lúc về mua tôi cái gì ăn nha ”

Lúc đi trên đường nó đã suy nghĩ rất nhiều rồi lại tự động viên mình bằng cách Diệp Hân của cô không bao giờ vô duyên như vậy , diệp Hân của cô là 1 người con gái cá tính sống rất ngăn nắp và không bao giờ lấy không của ai thứ gì .

Tính cách kiên định và không bao giờ chùn bước chứ đâu như con nhỏ kia .

thật là...

Công việc của ngày hôm nay là đến công ty trước đã .

hôm nay là ngày cô phát radio rồi , không được để chuyện khác làm cho công việc của cô bị hỏng được .

—————CÔNG TY WHITE ANGEL WINGS

Sau khi bước chân ra khỏi cửa xe ta-xi thì nó đã bị 1 đám đông bao vây lấy để xin chữ kí cũng may lúc đó có vệ sĩ nên không cần phải lo .

cô bước qua chiếc thảm dài ở trước cửa công ty rồi đi vào 1 chiếc thang máy .

Lúc đó có 1 cô nhân viên đứng trước cửa thang máy , nhìn thấy cô thì liền chạy qua thang máy khác để đi .

Cả công ty chưa ai chưa nghe danh nữ ca sĩ Haji Done của ANGEL WINGS cả .

Hầu hết cả nước đều đã biết được gần hết chứ đừng nói gì đến công ty .

Việc mà cô làm DJ thì ban đầu có gây ra 1 số scandal nhưng cuối cùng đâu ai cấm cản được cô nàng .

Nên mọi người đành phải dơ 2 tay 2 chân để mà ủng hộ thôi . ^__^

Cô chỉ giành nửa ngày cho công việc ở công ty . Sáng hát , còn chiều thì đi đóng quảng cáo , hoặc có hôm cô cũng phải nghỉ ở bar để giành thời gian trình diễn thời trang cho 1 số tập đoàn thời trang lớn của nước .

Cạch

Nó mở cửa thu âm rồi bước vào đó

“ đến rồi à ? ”

“ uk ”

“ hôm nay cậu đến muộn 1 phút , lần đầu tiên đấy nhé ! ”

“ đủ rồi Alex , tôi đã cho cậu làm quản lí phòng thu âm của tôi nên đừng có mà cảm ràm nhiều nữa , chuẩn bị hết chưa ? ”

“ rồi , bây giờ chỉ việc vào thôi ”

“ ok ”

”“And what if I never kiss your lips again
Or feel the touch of your sweet embrace
How would I ever go on
Without you there’s no place to belong
Well someday love is gonna lead you back to me
But ’til it does I’ll have an empty heart
So I’ll just have to believe
Somewhere out there you thinking of me

CHORUS:

Unt il the day I’ll let you go
Until we say our next hello
It’s not goodbye
’Til I see you again
I’ll be right here rememberin’ when
And if time is on our side
There will be no tears to cry
On down the road
There is one thing I can’t deny
It’s not goodbye
You’d think I’d be strong enough to make it through
And rise above when the rain falls down
But it’s so hard to be strong
When you’ve been missin’ somebody so long
It’s just a matter of time I’m sure
But time takes time and I can’t hold on
So won’t you try as hard as you can
To put my broken heart together again”

Trong lúc này điệp Hân đang ở nhà cùng với con chó chow chow béo ú mà Xuân nuôi .

Ngồi trên ghế xem tivi cô than thầm trong lòng 1 câu chán nên mới vào phòng của Xuân rồi xem có gì đó hay không .

Đột nhiên cô thấy 1 cuốn sách rất là cũ ở trên cùng của kệ sách thì liền bắc ghế lên và lấy .

Trong cuốn cách đó là 1 tờ giấy và 1 quyển album

. Cô động tay vào quyển album rồi xem từng trang 1 , khi mở cuốn album đó ra cô thấy cô và ...người mà cô muốn gặp ...

“ sao lại...sao lại...sao Xuân lại có cuốn album này , đây là cuốn album mà mình...”

Rồi tiếp đó , 1 tờ giấy lại rơi ra
1 dòng chữ được ghi trong đó ...
“ xin lỗi cậu , Diệp Hân . Cậu là bạn tốt của tớ ”
Zing Blog

109. Chương 108 : Sự Thật (1)

“ không lẽ...”

Dường như không thốt lên được 1 câu nói nào nữa , Diệp Hân không thể nào trấn an lại mình được
Bản thân cô hiện giờ đang rất rối bời , cô chưa bao giờ có thể tưởng tượng được mình sẽ gặp lại xuân 1 lần nữa .

Bây giờ cô chỉ muốn ôm chầm lấy người bạn mấy năm qua xa cách mà không thư không từ nào với nhau

“ Là cậu thật sao ...huhu ...có thật đây là cậu không ...Xuân ? “

Ánh hào quang đã không tắt nên niềm tin này sẽ vẫn còn , trước kia ...sau khi thay đáp mặt cô chưa từng nghĩ mình sẽ có thể quay về với những người bạn cũng như người thân .

Mọi người đã phải bỏ mạng sau tất cả mọi chuyện , cô cứ ngỡ Xuân đã ra đi cùng với những người cô yêu thương .

Nhưng ông trời có mắt , thật may Xuân vẫn còn sống

Cô không sao tả được cảm xúc vây quanh mình hiện giờ ...

PHÒNG THU ÂM

“ verry good ...cậu rất tuyệt ...bài hát quả nhiên có 1 0 2 nhoe ! “

“ :) quá khen “

“ khen không thừa :v “

“ bây giờ tôi phải đến phòng Mari để chụp hình , cậu phát bài giùm tôi “

Nhìn vào chiếc đồng hồ cô nói 1 hồi rồi đi ra khỏi cửa , để lại Alex với ánh mắt không hề vui .

Anh biết trong thời gian qua chỉ có riêng anh hiểu được chuyện gì đã đến với cô .

Sauk hi không gặp lại Long, Xuân xa lánh tất cả mọi người ngay cả Tiểu Mễ .

Cô không cần ai vào lúc này cũng như ngày trước .

Cô đắm đầu vào công việc .

Cô làm cho 1 ngày rảnh rồi biến thành 1 đồng công việc lộn xộn

Mọi người nghĩ cô là 1 người cẩn thận và sẵn sàng ruồng bỏ mọi thứ nhưng trong mắt Alex anh cảm nhận được ...cô đang bị tổn thương1 vết thương sâu như 1 cái hố không hề có điểm dừng

Anh cảm thấy thật xót và thật đau .

Chưa bao giờ anh yêu 1 người con gái nào nhiều đến như vậy .

Chưa bao giờ

Bây giờ đã hơn 11h mà Diệp Hân vẫn chưa thấy Xuân về nên thật sự là rất lo lắng

Ding dong ...ding dong

Nghe thấy tiếng chuông cửa cô liền giật mình chạy ra khỏi cửa thì thấy Xuân đang đứng ở bên ngoài vẫy tay với 1 người con trai nhìn trông rất là hào hoa , độ đẹp trai thì nhìn cũng được .

“ cậu đang làm gì vậy ? ”

“ làm gì hả , thì vẫy tay xã giao vậy thôi ”

“ thật là...cậu thật là kẻ đào hoa . ”

“ uk , đào hoa thì đào hoa , tôi vẫn sống tốt là được rồi .”

“ sống tốt ? ”

“ uk hứ ”

“ tôi không thấy cậu sống tốt 1 chút nào cả , người nồng nặc mùi rượu . ”

“ gì chứ ...vậy thì đã sao ”

“ nổi tiếng mà không biết giữ thân ”

“ còn hơn cái kẻ ăn bám mà không biết lăm mồm là gì ”

Nói rồi đi vào trong phòng thật nhanh

“ saxxx , lo lắng thôi mà , gì mà căng ”

Mở cửa phòng rồi nó nằm lăn ra giường , ngược mắt lên nhìn trần nhà rồi lại đảo mắt qua cái tủ nhắm mắt vào rồi lại mở bừng mắt ra sau khi phát hiện đã có kẻ trộm bắt “ con yêu ” của cô đi .

“AAAAAAAAA , DIỆP HÂN ...”

“cậu tìm cuốn album này hả ?”

1 tiếng nói cất lên khiến cho cô phải quay lại để mà nhìn .

“ sao cậu giám ...”

“ cô gái trong ảnh này là ai ? ”

Chỉ thẳng vào gương mặt mình trong ảnh cô nói vs 1 tông giọng khá hắt hăm

“ ai thì có liên quan gì tới cậu ”

“ nếu cậu nói cho tôi nghe về cô ta thì tôi có thể tìm cô ta giúp cậu ”

“ lừa đảo ”

“ sao cậu giám chắc tôi lừa đảo ? ”

“ vì ...không ai có thể tìm thấy cậu ấy ngoài tôi cả ”

“ cái tên Diệp Hân của cô ta thật giống với tên của tôi , cô ta có 1 tính cách thật trái ngược với tôi . Cô ta gần gũi và rất độc quyền ”

Nguồn Zing Blog

110. Chương 109 : Sự Thật (2)

“ tại sao...tại sao cô biết được điều này ? ”

Khuôn mặt trắng trắng bệch , ánh mắt như 1 con người vô cảm cô run run ngã khụy xuống sàn nhà...

“ cô ấy là gì của cậu ? ”

“ là bạn ”

“ Diệp Hân là ai đối với cậu ? ”

“ 1 người bạn quan trọng đối với tôi ...cô ấy ...là người thân cuối cùng của tôi bây giờ ...nhưng mà ...chỉ là trong ảo tưởng mà thôi ...”

“ ảo tưởng ? ”

“ DIỆP HÂN...cô ấy đã chết rồi ”

Nói đến đây thì những kí ức đau buồn lại ùa về trong cô , 1 cảm giác sợ hãi lại ập đến con người kia . Những giọt nước mắt lại chuẩn bị trào ra thì Diệp Hân vội chạy đến ôm chầm lấy Xuân , nhưng cuối cùng nước mắt cô lại trào ra trước

“ Diệp Hân chưa chết...hức...cô ấy vẫn còn sống ...huhu ”

“ cậu nói dối , cô ấy đã chết rồi ...cô ấy đã chết rồi ..huhu ”

“ mình đây , Xuân ...mình đây mà ...”

“ Diệp Hân...cậu đang nói..hức..hức...cậu đang nói gì vậy ? ”

“ mình là ...Diệp Hân ...bạn cậu đây ”

“ không ...cậu không phải ”

“ mình đã bị ngã xuống núi lần đó , may nhờ người giúp nên mình mới phải thay giáp mặt ...hức ...huhu ..”

“ Diệp Hân ...có thật , có thật là cậu không ? ...hức hu hu ...”

Đặt bàn tay lên gương mặt của Diệp Hân , nước mắt nó ngày càng tuôn nhiều hơn ...

“ umk...là mình đây..huhu..hức...mình đây ...huhu ”

Cơn ác mộng thứ nhất dường như đã trôi qua với nó ...Còn ...cơn ác mộng thứ 2 là gì đây ...cơn ác mộng còn kinh khủng hơn cả diệp Hân

Cơn ác mộng mà 4 năm qua cô không bao giờ thoát khỏi ...

Nó đeo bám cô mãi mãi mà không sao cô có thể cho qua đi được ...

Đó chính là hân

người mà cô vẫn chưa hề biết hay nhận được gì cũng như tin tức về Long trong suốt bao nhiêu năm qua ...

Cô cũng rất buồn và hối hận nhưng chắc có lẽ hiện giờ cô và anh đã là 2 con người và 2 thế giới khác hoàn toàn với nhau ...

1 lão đại của xã hội đen ...1 người con gái nổi tiếng trong giới showbiz ...

liệu có thể quay trở lại với nhau hay sao

Mời các bạn đón đọc chương sau : Chương 110 __ánh sao thứ 5 : Con đường trở lại làm 1 nữ sát thủ

”Hiding from the rain and snow

Trying to forget but I won't let go

Looking at a crowded street

Listening to my own heart beat

So many people all around the world

Tell me where do I find someone like you gir

Take me to your heart
Take me to your soul
Give me your hand before I'm old
Show me what love is
Haven't got a clue
Show me that wonders can be true
They say nothing lasts forever
We're only here today
Love is now or never
Bring me far away
Take me to your heart
Take me to your soul
Give me your hand and hold me
Show me what love is
Be my guiding star
It's easy
Take me to your heart
...
Standing on a mountain high
Looking at the moon through a clear blue sky
I should go and see some friends
But they don't reallyprehend
Don't need too much talking
Without saying anything
All I need is someone
Who makes me want to sing
Take me to your heart
Take me to your soul
Give me your hand before I'm old
Show me what love is
Haven't got a clue
Show me that wonders can be true
They say nothing lasts forever
We're only here today
Love is now or never
Bring me far away

Take me to your heart
Take me to your soul
Give me your hand and hold me
Show me what love is
Be my guiding star
It's easy
Take me to your heart
Take me to your heart
Take me to your soul
Give me your hand and hold me
Show me what love is
Be my guiding star
It's easy
Take me to your heart”
Zing Blog

111. Chương 111

ánh sao thứ 5 : Con đường trở lại làm 1 nữ sát thủ đẳng cấp (1)

từ sau khi biết được cô gái mà mình cứu chính là Diệp Hân của năm xưa thì thật sự xuân rất vui .
Công việc nhờ niềm vui này mà mọi người trở nên thoải mái hơn với cô
nhưng có 1 người thì không hiểu chuyện gì đang diễn ra ...chẳng hạn như...
“ lalala ...”

Tâm trạng rất vui vẻ Trường Xuân ngồi trên ghế sofa trong phòng làm việc tay cầm quyển tạp chí .
Trong tạp chí tuần San lần này cô vẫn đứng nhất và xuất hiện ở trang bìa .

“cậu làm gì mà hôm nay tâm trạng tốt zữ zậy ”

“ vậy à ? , tôi thấy tôi vẫn như thường ngày thôi mà ”

1 câu quá đối bình tĩnh cô trả lời

“ không , khác lắm . mọi khi cậu rất là khó tính ...sao bây giờ ...?”

“ thắc mắc gì mà nhiều thế , tôi nói tôi vẫn bình thường thì cậu nghe vậy đi , hỏi nhiều ”

Nói rồi cô bước ra khỏi ghế , đi thay đồ rồi tiếp tục cho buổi chụp hình

Tối nay nó sẽ về nhà sớm vì hôm nay Diệp Hân có nói với cô là sẽ có 1 bất ngờ cực lớn giành cho cô , không biết chuyện gì sẽ xảy ra nữa nhỉ ?

CỘP CỘP CỘP

cốc cốc

Tiếng gõ cửa vang lên ở phòng chụp hình của cô

“vào đi ”

quản lí của cô lên tiếng

Bước vào căn phòng là 2 người phụ nữ , 1 người là nhân viên quản lí số 2 trong công ty thì Xuân có thể nhận ra còn người kia thì....đó là 1 cô gái có cặp chân dài , ngoại hình cũng khá đẹp , khuôn mặt đủ để hot

“ ai đây ? ” _ Xuân

“ đây là người mẫu quảng cáo mới của công ty ”-quản lí của Xuân (Bell)

“ chào chị , em là Shu , người mẫu mới của công ty ạ ”

Chỉ cần nghe giọng nói và ánh mắt của cô ta nhìn cô thì Xuân đã có 1 cảm giác gì đó thật sự không hề tốt rồi

“ đưa cô ta vào phòng thử ” _Xuân

“ dạ ” _ Bell

“ phòng thử ? ” _shu

Nghe tới 2 chữ phòng thử cô gái đó quả thật rất ngạc nhiên . Phòng thử ? thử gì chứ . Cô không hiểu , công ty này thế nào vậy . Người cô và cả ngoại hình lẫn khuôn mặt của cô như vậy rồi còn chưa đủ sao ???

“ thưa cô , công ty chúng tôi đã có lệnh là chỉ tuyển những người có ngoại hình thật để tránh tai tiếng của thiên hạ nên là cô hãy nghe theo chúng tôi đi kiểm tra để chúng tôi chắc chắn rằng ...cô chưa từng qua 1 lần phẫu thuật nào cả ”

1 câu nói siêu shock của ông quản lí khiến cho Shu ngây người

“ đem cô ta đi ” _Xuân

“ vâng ” _Bell

Tối hôm đó cô trở về nhà với 1 đống việc đầu đầu

Hôm nay cô mất nửa ngày lo 1 đống việc công ty chỉ vì mấy cô người mẫu mới tuyển vào

10 người thì 9 người có dính phẫu thuật . Chết mất thôi

Trở về thì cô không thấy diệp Hân đâu , nghĩ bụng chắc do đói quá nên Diệp Hân mới bỏ ra ngoài ăn nhưng hi ngả mình vào chiếc giường thì cô thấy 1 tờ giấy gắn trên tủ quần áo

trên đó ghi những lời nhắn của Diệp Hân

“ đến đấu trường sanaka , liền và ngay lập tức ình , đừng để mình đợi lâu ”

kí tên : Diệp Hân

Đấu trường sanaka , đây không phải là nơi giành để tập luyện cho nhóm HOA HỒNG ĐEN trước kia sao ? tự nhiên sao Diệp Hân kêu cô tới đó ...???

Chương sau : Chương 112 : ánh sao thứ 6 : Con đường trở lại làm 1 nữ sát thủ đẳng cấp (2)

Zing Blog

112. Chương 112 : Thông Báo

gần đây trn của mk xuất hiện 1 nv mới ,đó là Diệp Hân .

M.n cũng rất là thắc mắc đến cô gái này .

Xin cho phép mình nói luôn DH là bạn cũ của nữ chính .

qua 1 vụ tai nạn rơi xuống vách núi , cô ấy đã bị hiểu nhầm đã chết

Nhưng thật may , nhờ có người cứu giúp mà cô ấy đã có thể thay giáp mặt và trở thành 1 con người hoàn toàn khác

Còn các thông tin khác như việc cô ấy trở lại tìm Xuân và mục đích cô ấy trở lại thì mk xin đk tiết lộ trong truyện . ^__^

113. Chương 113

ánh sao thứ 6 : Con đường trở lại làm 1 nữ sát thủ đẳng cấp (2)

Đấu trường Sanaka

Bước vào trong đấu trường của bản thân mình ngày xưa mà cô vẫn có cảm giác rất là ngỡ ngàng

“ cậu đến rồi ”

Từ bên tổng phát ra tiếng nói của Diệp Hân khiến cho nó phải ngoảnh lại nhìn nhưng khi chưa kịp mở miệng nói 1 chữ thì cô đã bị câm tạm thời vì bộ đồ và hình dáng của diệp Hân bây giờ

Trên tay cô là 1 thanh kiếm còn bộ đồ trên người cô là bộ đồ dùng để đấu kiếm

“ cậu...Diệp Hân ...cậu đang làm gì vậy ...sao cậu trở về phía tớ ? ”

“ lấy kiếm ra và đấu với tớ 1 trận ”

“ sao ? ”

“ nhanh lên , cậu còn không mau lên ? ”

“ Diệp Hân.... ình biết lí do ”

“ nếu cậu có thể thắng ”

“ được , vậy thì mình sẽ làm theo như đúng ý cậu muốn ”

Cần môi chịu đựng cảm giác này cô đi thay đồ rồi chuẩn bị mọi thứ .

Bước ra ngoài với 1 khí thế đầy sự lạnh lùng

” cậu phải ở khí thế này thì mới giống cậu ấy Xuân , đừng bao giờ cười nhiều ”

“ nói nhiều , đấu đi ”

“”

KENG ...KENG....KENG

từ này cho đến bây giờ , Xuân và Diệp Hân luôn cùng nhau sử dụng những chiêu thức đã học ngày trước

Càng khó cho việc phân biệt ai sẽ thắng khi cả 2 luôn cùng nhau tung ra những màn đánh kiếm i xì đúc của người còn lại

Tuy 2 người cũng rất là khó chịu cho việc này nhưng vẫn để cho cuộc đấu kiếm diễn ra

Suốt hơn 1 tiếng rồi nhưng vẫn không xi nhê gì cả .

Cuối cùng chính Xuân phải tự ra tay

cô tung 1 đòn bắt ngờ vào chính giữa cổ của Diệp Hân rồi nhếch lên 1 nụ cười ở khóe môi

“ tớ thắng ”

không nói được câu gì Diệp Hân chỉ cúi đầu cười 1 nụ cười mãn nguyện

“ giờ thì nói lí do ? ”

“ không ”

“ cậu đã hứa ”

“ chỉ khi thực hiện thêm 1 điều nữa ”

“ điều gì ”

“ bắn súng ”

“ ... ”

Tuy không hiểu sao Diệp Hân lại thử cô như vậy

Nhưng trong đầu cô đang hình dung ra 1 thứ gì đó rất là khủng khiếp

Diệp Hân quay trở lại rồi cuộc với mục đích gì

và lí do vì sao cô lại cho Xuân tập lại những cái này

mời các bạn đón đọc chương sau chương 114 : Ánh sao thứ 7 : nổ súng trên chiến trường giả

Zing Blog

114. Chương 114

Ánh sao thứ 7 : Cuộc nổ súng trên chiến trường giả

“ nhìn đây , đây là mục tiêu mà cậu phải thực hiện . ”

Chỉ tay vào những tấm bia cách xa hàng trăm mét Diệp Hân nói giọng đầy sự thách thức

“ nào thì chiến ”

“ sẵn sàng chưa ? ”

“ rồi ”

Trường xuân nói 1 chữ mang đầy sự quả quyết

1...2...3

PÀNG...PÀNG ...PÀNG ...BỤP

NHỮNG tiếng nổ súng kinh hoàng vang lên trong đấu trường yên tĩnh .

từng tấm bia đổ dần .

Vừa bắn Diệp Hân vừa nhìn nó , quả nhiên đúng như cô nghĩ đó vẫn là cô gái của ngày xưa .

Qua bài luyện tập này thôi cô có thể an tâm rồi ...

Giờ giới sát thủ đang rất cần người

mà nhóm của Diệp Hân lại đang thiếu người nên cô nhất thiết cần Xuân

Có thể nói cô tìm lại xuân cũng 1 phần vì lợi ích riêng nhưng đa số phần trăm cô vẫn rất vui khi được gặp lại Xuân

Rồi đột nhiên khi đang bắn thì Diệp Hân chuyển mục tiêu

còn chưa kịp bóp súng cho đạn ra thì cô đã bị 1 cú đá làm cho chiếc súng văng ra ngoài

“ good , verry good , đây chính xác là điều tớ cần , nhanh , nhạy và quả quyết trong bất cứ trường hợp nào ”

“giờ thì cậu không cần phải giải thích thêm về lí do đó nữa đâu ”

“ sao cơ ”

Diệp Hân thắc mắc hỏi lại Xuân

“ mình đã hiểu được lí do vì sao rồi nên hãy cứ tự nhiên ”

“ cậu...đồng ý chứ ? ”

“ đượcmình đồng ý ”

Mặc dù trước lúc trả lời Xuân có chút do dự nhưng cuối cùng cô vẫn chọn cách đó để mà giải quyết mọi thứ

Sau tất cả , cô nhận thấy cuộc sống sát thủ vẫn là cuộc sống tự do tự tại với cô

Nó mặc dù gắn bó với cô không quá lâu nhưng mà trong khi làm việc của 1 sát thủ cô cảm nhận được ...mọi việc luôn được thuận theo ý mình .

“ chúng ta ... phải sang... Washington ”

“ wa...washington ? ”

“ sao vậy ? ”

“ chúng talàm việc bên đó ? ”

“ uk ”

“ chúng ta có chủ quản lí sao ? ”

” uk, chủ của chúng ta là 1 băng nhóm xã hội đen khét tiếng đứng thứ 3

trong khu vực washington ”

“ mình ...muốn hỏi cậu chuyện này ”

“ cậu nói đi ”

“ ai đứng đầu trong giới mafia ở washington vậy ? ”

“ mình chịu thôi ”

“ làm sao cậu có thể không biết chứ ? ”

“ thì...mình đã lưu lạc ở gần 2 năm trời thì làm sao biết được thằng nào đã lên chức thứ 1 ”

“ vậy trước kia là ai ? ”

“ hình như là Hồng gia ”

“ ồ ...uk ...vậy bao giờ mình đi ? ”

“ ngày mai , cậu cũng lo chuẩn bị cho việc rời khỏi giới showbiz đi là vừa ”

“ uk , chuyện đó để mình tính sau ”

“ uk , nhớ hen ”

“ umk ”

Sau khi bóng dáng của Diệp Hân đã khuất dần sau cánh cửa đầu trường nó như không còn sức mà đứng thêm nữa

washington , đến đó đồng nghĩa mới việc nó sẽ phải đến nơi mà đang có hấn

Không...nó không muốn đâukhông muốn

Nó vẫn còn yêu hấn ...yêu nhiều lắm ...chưa 1 đêm nào nó ngừng nghĩ về hấn

chưa 1 đêm nào nó ngừng lại giấc mơ về hấn

Vì vậy nó càng không muốn gặp lại hấn

nó chắc chắn giờ gặp lại hấn chẳng coi nó là gì...không là gì trong đời hấn cả

Mời các bạn đón đọc chương 115 : rút khỏi showbiz ...đến với thủ đô

washington

Zing Blog

115. Chương 115

Ánh sao thứ 8 : Rút khỏi showbiz ...đến với thủ đô washington

Cuối cùng quyết định cô chọn vẫn là đi washington , cô nhận ra đã 4 năm trôi qua rồi và đây cũng là lúc nó cần phải quên đi hấn

cô sẽ cố gắng quên và cũng như việc phải đánh mất Long mãi mãi trong trái tim

cô biết là sẽ rất khó nhưng ngoài việc đối mặt với sự thật thì cô không còn lựa chọn nào khác

với lạichắc bây giờ ở 1 phương trời nào đó không xa Long đang cùng 1 người con gái khác hạnh phúc cũng nên

Và đương nhiên ...khi điều đó xảy ra cô sẽ không còn vị trí trong tim hấn nữa...

Ngoảnh nhìn lại nơi mà hấn và cô đã cùng nhau trao khoảnh khắc đầu tiên

Nhìn lại nơi mà hấn ngọt ngào trao cho nó 1 lời tỏ tình ấm áp

Nhìn lại chiếc vòng cổ và nơi tình yêu còn mãi kia nó thật sự không thể kìm được nước mắt

“ quên đi ...”

1 tiếng nói mang sự nhất quyết xen lẫn an ủi vang lên sau cô

Đưa tay lau đi thật nhanh những giọt nước mắt nó nở nụ cười với Diệp Hân

“ sao cậu biết tớ ở đây ? ”

“ sắp tới giờ bay rồi , cậu trốn ở đây cũng phải . Bây giờ mà ra thì chắc báo chí dìm chết cậu mất , thay đồ đi rồi đội mũ vào . ”

“ uk ”

“ còn nữa , có chuyện gì luyến tiếc ở nơi này thì quên sạch đi ”

“ không còn ”

“ không có cũng cần nhắc bởi vì...mình không nhớ rằng mình đã quen với 1 cô gái thành thật ”

Câu nói chỉ có như thế ..Diệp Hân chỉ có thể khuyên cô như vậy ...còn lại ...là do cô ...

Trong lúc này thì các cửa hàng bán báo đang gặp 1 ngày vàng hiếm có trong năm

nhờ có tờ báo đăng tin là ngôi sao áng giá Haji Done chính thức đăng tin rút khỏi showbiz Việt ” thì doanh thu của cửa hàng tăng lên gấp bội lần

có người bán 5k/1 tờ mà cũng có hàng trăm người mua

Báo trí đăng tin rầm rầm như rải rác ra khắp thành phố

các MV Xuân tự quay rồi đăng lên trang chính thức của mình thì trung bình trong vòng 1 tiếng phải có mấy trăm người tuy cập để xem

bao nhiêu người bình luận phản đối

Thậm trí còn kéo nhau đến công ty của cô rồi giơ ruy băng phản đối

hò hét ầm ĩ , thẳng nọ chen thẳng kia , con nọ lấn con kia khiến cho bảo vệ đau đầu

“ nhanh đi , còn 20 phút nữa chúng ta sẽ ra sân bay ”

“ xong rồi đây . ”

Sau khi thay xong bộ quần áo Diệp Hân quay ra mà cô phải ngất trước 1 cảnh tượng nặng kí

người bình thường dù nhiều quần áo cũng chỉ là 1 cái vali và 1 cái túi nhưng đằng này...cô nàng Trường Xuân của chúng ta thì

2 cái vali to , 1 cái vali nhỏ , 2 cái túi to và còn mang theo 1 con chow chow nặng 3 mấy kí

“ cậu đùa à Xuân ”

“ không có , đây là mình còn bỏ lại 1 ít đồ đấy , thế này vẫn còn ít ”

“ hả ????”

“ hay là ít quá để mình vào lấy thêm ”

“ thôi ...thôi khỏi , đủ rồi , quá đủ rồi . giờ đi nhanh , khẩn trương ”

“ yes ”

Bước ra khỏi khu khách sạn Xuân và Diệp Hân cùng nhau lên 1 chiếc taxi để đến sân bay .

qua ngày hôm nay cô sẽ là 1 cô gái khác

qua ngày hôm nay cô sẽ không còn là Trường Xuân của ngày xưa

qua ngày hôm nay ...cô sẽ trở thành ...1 sát thủ

116. Chương 116

3 tháng sau

mùa đông tại thành phố washington

trong 1 căn biệt thự rất lạnh lẽo và cô đơn , nơi đó có 2 người con gái đang ngồi nói chuyện với nhau trên chiếc bàn ở phòng khách là 1 bộ cờ vua

Cạch

“ tớ thắng ”

Người con gái tóc có mái tóc màu vàng óng

“ uk , cậu lúc nào cũng vậy cả , mấy ván liền rồi toàn thắng ”

Cô gái đối diện than

rồi khi màn cờ tiếp theo sắp được diễn ra thì 1 cuộc điện thoại được gọi tới

“ xuân , cậu bắc máy đề . mình xếp bàn cờ ”

“ ok ”

Cạch

“ alo ...sao ...có à ? ...rồi ...vậy thì giết ...sống thấy người chết xác ...rồi , cậu cứ làm theo những gì tôi dặn ...ok ”

“ lại vụ gì vậy ? ”_Diệp Hân

“ chết chóc , đánh đấm , buôn lậu bất hợp pháp..v.v ”

“ giết hết hả ? ”

“ uk ”

“ chẹp , khổ thân mấy tên đó . ”

“ ... ”

“ mà cậu và chủ tịch Trần thế nào rồi , mình thấy gần 3 tháng anh ấy luôn để ý đến cậu đấy ”

“ chẳng phải mình vẫn giúp xếp tổng trong mỗi cuộc gặp gỡ làm ăn sao ? ”

“ không , ý mình...là chuyện tình cảm kia ”

“ quên đi Diệp Hân , mình thừa nhận , nah ta có đẹp trai , giàu cũng có , phong độ cũng có . Mình biết là khối người phải chết vì anh ta nhưng mình thì không hề , cậu biết đấy ., trong 3 tháng qua thì việc mình với anh ta quen nhau cũng chỉ là quan hệ cấp trên cấp dưới . Có thể anh ta có 1 ấn tượng tốt với mình ngay từ lần đầu gặp nhưng cái mà mình có thể giúp anh ta thì vẫn chỉ là công việc chứ không là thứ gì khác ”

Cô nói đúng , trong 3 năm qua , cô chỉ là người đứng sau trợ giúp Trần Bảo thiên 1 cách âm thầm .

Trong băng nhóm mafia của Trần gia quả thực ngoài những người có thể nhìn mặt cô ra thì ít ai có thể nhìn thấy cô .

Trần Bảo Thiên là người đứng đầu trong Trần gia

1 người đẹp trai , phong độ và giàu có

Chưa 1 cô gái nào có thể làm động lòng anh nhưng ...với Xuân thì lại là 1 điều quá dễ

Cô không cần làm gì mà chính anh cũng bị thu hút bởi 1 sự đặc biệt không hề nhẹ kia

Dù vậy nhưng trái tim cô vẫn chưa hề rung chuyển
Trần Bảo Thiên đã nhiều lần nói ra tình cảm của anh nhưng đều không nhận được sự đồng ý của cô
Vì vậy anh ta luôn chỉ giành tình cảm của mình 1 cách yên lặng
anh đã từng nghe Tiểu Mễ nói là Xuân còn ân ái 1 người mà chẳng quên được
Luôn thắc mắc điều này Trần Bảo thiên rất muốn biết kẻ đó là ai
Buổi tối hôm nay có 1 buổi tiệc do giới hắc đạo tổ chức
Nơi đây sẽ có mặt đông đủ top 10 hắc bang đứng đầu
và tất nhiên Xuân sẽ phải đi cùng với Trần Bảo Thiên
“ đi tiệc tập hợp sao ? ”
“ uk ”
“ tôi chưa nghĩ là sẽ đi cùng anh tới 1 buổi tiệc lớn như vậy đâu . ”
“ không sao , cứ bình tĩnh mà suy nghĩ đi , nhưng dù có thế nào thì em vẫn sẽ ohair đi cùng tôi ”
Chỉ nói 1 câu khiến cho cô phải suy nghĩ rồi Trần Bảo Thiên lại đi giải quyết chuyện của mình sau khi nhận được 1 cú điện thoại
Khi ở bên cạnh Trần Bảo Thiên cô có cảm giác như là mình không phải là 1 nữ sát thủ nữa mà là 1 con bù nhìn rơm
Nhưng kể cả thế cô cũng phải cân nhắc lại bản thân mình thôi , cô không thể lúc nào cũng bám theo kẻ đó được
Có thể trong 1 người nào đó là cho rằng cô chưa quên được Long
nhưng...quả thật đúng là như vậy
2 tháng trước cô đã tự biết trái tim mình mãi hướng về ai nên cô sẽ không cố miễn cưỡng nó quên đi nữa
Nếu như không phải là cả đời thì cô sẽ đợi cho nó phai dần...

Mời các bạn đón đọc chương sau : Buổi tiệc hắc bang...nỗi đau trời dậy
Zing Blog

117. Chương 117

Đúng như theo lời mời dự tiệc của Trần thiên Bảo hôm nay là ngày tổ chức buổi tiệc hắc bang
Theo luật lệ trong giới hắc đạo
Mỗi lần thay thế 1 người đứng nhất trong giới thì sẽ có 1 buổi tiệc được diễn ra vào 1 năm sau đó , đứng vào ngày vị trí thứ 1 trong hắc bang thay đổi
Và hôm nay là buổi tiệc dành cho lão đại của các bang và 1 số tập đoàn lớn có kết hợp làm ăn lâu dài với mafia , trong các tập đoàn đó thì có cả tập đoàn của Trần Bảo Thiên còn đâu thì anh ta còn có 1 băng nhóm dành cho 1 nhóm sát thủ được đào tạo lâu dài , những người này về sau sẽ có lợi cho 1 số công việc trong kinh doanh của anh ta và dĩ nhiên đó là phần ít còn đâu phần lớn là người đứng nhất trong giới .
Điều này cô mới nghe được từ Trần Thiên Bảo vào hôm qua

Cộc Cộc

Tiếng gõ cửa vẳng từ phía bên ngoài

“ cửa không khóa , vào đi ”

“ thưa cô Trường Xuân đây là đồ dạ tiệc mà chủ tịch Trần bảo tôi đem đến cho cô ạ ”

“ được rồi , cô đi đi ”

“ còn trang điểm ạ ? ”

“ tự tôi làm được . ”

“ vâng ”

Sau khi cô gái kia đi ra khỏi phòng rồi thì cô nhìn vào trong bộ váy màu đỏ quý phái kia mà lòng thật sự như lửa đốt .

Người đứng đầu trong hắc bang , liệu có thể là ai cơ chứ ? ? ?

nhìn mình trong gương mà sắc mặt tái mét , thật sự chính cô cũng không hiểu nổi bản thân

Thay đồ và trang điểm xong nhìn cô thật sự đẹp lộng lẫy

Có thể nói là đã bước qua tuổi 20 nhưng nhìn cô vẫn còn rất rất trẻ

Từ trên cửa kính của phòng phủ cô ngó xuống sân biệt thự

Trần thiên bảo đang đứng đó , mắt nhìn vào chiếc đồng hồ trên tay

Nhìn anh chính tề và rất đẹp trai

Tuy không có tình cảm nhưng cô có cảm giác lòng mình như đang có 1 chút gì đó gọi rung động nhẹ ở đây
reng reng reng

Tiếng điện thoại của cô vang lên trong booauf không gian yên tĩnh

“ alo ”

“ em xuống đi , tôi đang đợi ”

“ uk , anh chờ chút , tôi đang có chút chuyện cần làm ”

“ nhanh đi ,tôi không muốn đi 1 mình ”

“ ok ”

Cúp điện thoại và trong đầu nó đang nghĩ

liệu có nên cho Trần Thiên Bảo 1 cơ hội không ?

anh ta giàu có , đẹp trai , tốt tính và có 1 điều quan trọng ...anh ta yêu cô

Lắc đầu và không muốn nghĩ đến chuyện này nữa vì cô thật sự cảm thấy đau đầu

Cô sẽ cho Trần Thiên Bảo 1 cơ hội

Cô sẽ quên đi người mà cô đã tư tưởng tới mấy năm qua

Cô sẽ yêu 1 người đàn ông khác tốt hơn Long

Cho cô được tình cảm nhiều hơn Long

cô sẽ....không luyến tiếc thứ tình cảm vô dụng kia nữa

Mời các bạn đón đọc

Chương 118 : Ta gặp lại nhau trong buổi tiệc hắc bang

Zing Blog

118. Chương 118

Ánh sao thứ 10 : Ta gặp lại nhau trong buổi tiệc hắc bang

(thông báo các bạn , bắt đầu từ chương này trở đi , nữ chính của chúng ta sẽ có 1 tên gọi mới là Adarina Cheryl . 1 cái tên mang ý nghĩa là sự ấm áp của tình yêu và sự cao quý của giới quý tộc)

Chiếc xe màu đen sang trọng của Trần gia dừng lại trước cánh cửa khách sạn mang vẻ đẹp lung linh sen lã 1 vẻ đẹp quý phái đến chết người .

“ chủ tịch , đã đến nơi rồi ạ ”

Tài xế lễ phép nói với Trần Thiên Bảo người đang ngồi trong xe đang tay nắm chặt người con gái ngồi bên cạnh mình

Trần Thiên Bảo bước xuống xe , với dáng người oai phong lẫm liệt anh đưa tay đón lấy bàn tay nhỏ bé của người con gái kia

“ Cheryl , ta đã đến nơi rồi ”

Từ trong xe , nữ chính của chúng ta bước ra với vẻ đẹp đoan trang và sang trọng đến chết người

Cô ngược mắt nhìn lên tòa nhà to và đồ sộ đó

“ em sẵn sàng chứ ? ”

“ umk ”

Trần Thiên Bảo cầm lấy bàn tay Cheryl đưa cô vào bên trong

Buổi tiệc đêm nay ...cô sẽ trở thành người tình hờ của người đàn ông này , ít nhất không phải là đối với cô còn nhiều nhất là đối với mọi người trong giới hắc đạo

họ sẽ nghĩ cô chính là vị hôn thê tương lai của Trần Thiên Bảo

Nhưng...như vậy cũng tốt thôi, cô đâu trốn tránh mà cô sẽ chấp nhận nó

Bởi cô biết 1 điều ...dù có mong mỏi hay chờ đợi ...Long sẽ không về bên cô ...

Cửa thang máy bật mở , Trần Thiên Bảo và Cheryl bước vào thang máy .

“ em hãy chắc chắn với tôi rằng trái tim em hiện giờ không còn người đó nữa . ”

Đột nhiên Trần Thiên Bảo nói ra điều đó làm cho Cheryl thật sự rối

“ nói đi , Cheryl , em đã quên người đó rồi đúng không ? ”

Như muốn gắt lên với cô , Trần Thiên Bảo đã cố gắng kìm chế .

“ Thiên Bảo ...”

tinggg

Cô như đang muốn nói gì đó với Trần Thiên Bảo thì đột nhiên thang máy bật mở

Cuối cùng 2 người không thể nói thêm gì nữa mà chỉ lẳng lặng nhìn nhau rồi đi vào trong đại tiệc

Bên trong đại tiệc rất sang trọng

bàn có đồ ăn nhẹ thì toàn là những chiếc bánh hảo hạng của các nước

Cái bánh to nhất chính là cái bánh kem để ở giữa

1 chiếc có đủ các hương vị khác nhau

tổng cộng chiếc bánh có 11 tầng

mỗi tầng là 1 mùi vị khác

Không những thế ở đầu bàn còn có cả 1 nồi lẩu kem ngon tuyệt cú mèo

Nhưng bây giờ cũng đã quá tuổi 20 nên cô không thể đứng đó mà thèm dãi được mà thay vào đó cô chỉ có thể cùng Trần thiên Bảo đi chào hỏi 1 số người

“ chào Nhị tổng ”

“ à chào anh , Trần tổng ”

“ ông khỏe chứ ? ”

“ tôi vẫn khỏe , cảm ơn ”

2 người đàn ông bắt tay nhau nói chuyện cũng khá vui vẻ , Cheryl đứng bên cạnh cũng không có cảm giác gì

Nhưng bỗng nhiên đèn trong gian phòng to lớn chợt vụt tắt

1 tiếng cạch cửa rất lớn vang

Từ phía cửa đi vào mọi người dồn hết vào trong tạo thành 1 con đường thẳng tắp để lộ ra 1 tấm thảm sang trọng .

từ phía cửa ánh đèn chiếu vào 1 đám người đang đi tới

Vì bị đứng khuất bóng nên Cheryl cũng không nhận ra đó là ai nhưng nhìn trông rất là quý phái

Nói vậy chứ nhưng cô vẫn thấy 1 cảm giác sát khí đằng đằng đang xuất hiện từ anh ta

Mãi suy nghĩ mà cô không để ý là bên cạnh mình chỉ toàn là những quý bà và quý cô chứ không biết là Trần thiên Bảo đang đứng phía bên kia cùng với những người cùng đẳng cấp với anh ta

Mãi 1 lúc sau cô mới phát giác được điều đó thì liền hỏi người con gái đứng bên cạnh mình

“ Who is he? (anh ta là ai ?) ”

“ she doesn’t know? That is the world leader in that dark direction (cô không biết sao , đó là người đứng thứ 1 trong giới hắc đạo đó) ”—người con gái người mỹ chính gốc đó trả lời

“ oh , thanks (oh , cảm ơn) ”

“”

Người đứng đầu trong giới hắc đạo sao , vậy chắc là già rồi đây

Vừa nghĩ cô vừa cười cười nhìn lên phía đang có người đó

1 tiếng sét đánh nặng nề bên tai cô

Mắt cô trợn lên thật to như không kìm nổi cảm giác

1 sự bất ngờ đang ập đến

“ Long...”

môi cô mấp máy nói nhỏ

Tại sao vậy ? tại sao số phận lại có thể trở trêu đến như vậy ?

Người đang đứng trên đó là người cô hằng nhớ đêm mong trong suốt 4 năm qua

Liệu giờ này anh có còn nhớ tới cô không .

Liệu giờ này...anh có đang nhìn thấy cô không ?

“ Long...”

Chỉ có thể thốt lên tên của anh mà không phải là gì khác , cô đau như muốn cầm lấy 1 con dao đâm cho tan nát con tim này ...

Nó không ngừng đập , không ngừng thiết tha , không ngừng mong mỏi

Vậy tại sao giờ đã gặp rồi mà nó không thể nào dừng lại cảm giác đau lòng

Zing Blog

119. Chương 119 : Sự Đau Thương Khi Ta Nhìn Nhau Bằng Ánh Mắt Năm Xưa

Sau khi Long phát biểu xong tất cả những gì muốn nói cho tất cả mọi người ở đây thì đại tiệc bắt đầu

Nhưng ngay khi anh vừa định bước xuống thì cánh cửa của đại hội bật mở

1 cô gái mặc váy đen sang trọng đang xách váy chạy vào bên trong , hướng tới phía có Long

Nhìn thoáng qua thì mọi người cũng có thể nhận ra được đây là 1 người con gái thuộc con nhà quý tộc

“ LONG ”

nói to 1 chữ “ Long ” rồi cô ta chạy tới ôm chầm lấy người anh .

Không có phản ứng gì anh chỉ đứng im rồi hỏi 1 câu , mang đầy vẻ sát khí

“ sao cô đến đây ? ”

“ em chỉ đến chúc mừng anh thôi mà . ”

Giọng rất ồ ạt cô ta nhìn mặt nhìn anh

“ cô đang làm nhục mặt tôi đấy . ”

Ghé sát vào mặt của người đó anh nói giọng thì thào , mỗi 1 chữ lại có 1 cơn lạnh buốt xông thẳng vào cổ cô ta

Và như nhận ra được điều gì đó cô ta mới giác ngộ buông tay ra

Nhìn thấy cảnh tượng vừa rồi Cheryl hết sức đau lòng

Cảm giác hiện giờ của cô là 1 cảm giác trống rỗng đến tột cùng

Cô không thể dừng lại được nữa rồi

Cô sao lại rơi nước mắt ở đây chứ ?

Người cô thương cô yêu đang hạnh phúc đáng nhẽ ra cô phải vui mừng , vậy vì sao cô lại phải khóc

Khóc bây giờ thì có ích lợi gì

Thậm chí anh còn không cảm nhận được sự hiện diện của cô ngay tại nơi này thì sao cô phải khóc cho 1 kẻ đã không còn nhớ cô là ai ?

“ các vị , bây giờ chúng ta sẽ mời 1 nữ nhân xinh đẹp trong các cô gái đằng kia lên để hát và đánh đàn nhé ”

Bỗng nhiên tiếng của 1 người đàn ông trung niên vang lên cắt đứt dòng suy nghĩ của cô

Thấy ở đây không còn việc gì của mình nữa nên cô định bước chân ra khỏi cửa đi về thì liền bị chặn lại bởi giọng nói của người đàn ông trung niên hồi nãy

“ cô gái đang định đi kia ạ , xin mời cô lên đây ”

Cô giật mình quay lại thì đã thấy ánh mắt của mọi người nhìn mình trong đó có cả Trần Bảo thiên , anh đang cười với cô .

dơ tay ra tín hiệu cho 2 chữ “ cô lên ”

Còn Long , anh không nhìn cô , cũng không hề để ý đến mọi người

Anh đang mãi nói chuyện với 1 người đàn ông nào đó

“ xin cô nhanh lên ạ ”

Tiếng thúc giục khiến cho cô bước nhanh lên phía trên

ngồi trước chiếc đàn piano , cô nhẹ nhàng đưa bàn tay lướt nhẹ trên từng phím đàn

Tiếng hát nhẹ nhàng vang lên trong căn phòng yên tĩnh

đôi mắt nhắm lại , cô dần chìm mình vào bài hát ...

” Em không thể nói được một lời nào

Em thực sự không biết em sẽ gặp lại anh lần nữa

Đâu đó sâu trong trái tim em

Luôn mong mỗi và đau đớn vì anh

Ngoảnh nhìn lại, là khuôn mặt anh đang mỉm cười với em

Dường như anh luôn ở đó, đằng sau em

Tâm trạng chệnh choáng làm em thao thức cả đêm

Em vẫn khóc với những dấu vết anh để lại

Hãy nói cho em nghe, em đã làm gì sai?

Hãy nói cho em biết, em có gì thiếu sót?

Em thực sự muốn có anh tới phát điên

Em luôn cầu nguyện để có ngày gặp lại anh

Dường như em sẽ chỉ còn đường chết

Làm ơn, anh có thể đến với em bây giờ được không?

Em nghĩ một mình em cũng ổn thôi

Em tin chắc không có anh, em vẫn sống hạnh phúc

Em tha thiết mong mà giấc ngủ chẳng tới

Chỉ thấy giọng nói, gương mặt anh cứ hiện lên trong tâm trí

Hãy nói cho em nghe, em đã làm gì sai?

Hãy nói cho em biết, em có gì thiếu sót?

Em thực sự muốn có anh tới phát điên

Em luôn cầu nguyện để có ngày gặp lại anh

Dường như em sẽ chỉ còn đường chết

Anh có thể đến với em bây giờ được không?

Em thực sự muốn có anh tới phát điên
Em luôn cầu nguyện để có ngày gặp lại anh
Đường như em sẽ chỉ còn đường chết
Anh có thể đến với em bây giờ được không?
Làm ơn...
Làm ơn...”
Tiếng hát thanh 1 cách rất nhẹ , đủ để người ta cảm thấy ấm áp
1 chút ấm áp
1 chút đau thương
1 chút gượng cười
Tiếng nói đó , thật đặc biệt
Giọng hát đó , làm cho anh thổn thức
Đang nói chuyện thì Long ngoảnh ra nhìn cô
Nhìn vào người con gái đang ở trên kia , khóe mắt cay xè , nước mắt tràn mi
Ánh mắt mang đầy sự kinh ngạc khiến cho Long mất đi 1 chút sự bình tĩnh
Cô đang ở đây
Trong đáy mắt anh , 1 chút buồn bã thoáng qua khi nhìn thấy giọt nước mắt đang lăn dài kia ...
ở dưới , Trần Bảo Thiên nhìn cheryl với 1 ánh mắt thắc mắc xen lẫn sự khó hiểu...
Cheryl đang khóc , nước mắt cô đang rơi ...vì gì ...vì gì mà cô lại thế ???
Zing Blog

120. Chương 120

Ánh sao thứ 12 : không còn là gì của nhau

Khi nó hát xong bài hát của mình thì mọi người dường như chỉ có thể dơ tay tán thưởng nhưng rồi tất cả đột ngột quay ra phía đằng sau cô .

Nhìn thấy ánh mắt của bọn họ có gì đó khác lạ thì cô liền quay ra đằng sau thì thấy cô gái váy đen hồi nãy đang đi tới

Nhưng trong tâm trí cô đang vụt ra 1 cái gì đó rất kì lạ ...đó là nhìn mặt cô gái này rất quen , dường như cô đã gặp ở đâu đó

À , phải rồi , là cô gái mà 4 năm trước cô gặp ở con hẻm đó và đã cứu cô ta , tên cô ta là Vân Khả Vi .

Không ngờ cô ta cũng là con nhà danh giá

“ này , xuống dưới đi ”

Cô ta đến bên cạnh cô nói với giọng hát hàm nhưng cũng chỉ đủ để 2 người nghe

“ cô hát ?”

“ thì sao nào , có vấn đề à ?”

“ huhkhông ”

Cheryl chỉ cười khểnh 1 cái rồi đi thật nhanh xuống phía dưới

Lúc đó cô đã đi lướt qua Long , 1 cảm giác lạnh run người đột nhiên ập đến phía cô

“ sao lại lạnh vậy chứ ?”

Cô thì thầm với bản thân mình

Đi lướt qua người Long cô có cảm giác lạnh toát sống lưng với ánh nhìn của anh

Cô không giám nhìn anh trong khi ...ánh mắt anh đang nhìn về phía cô

“ em sẽ không ngoảnh lại nhìn anh đâu ? không bao giờ , anh hiện giờ...đã không còn là gì của em nữa rồi ”

Cô nói cũng coi như 1 lời nói tự nhủ với lòng mình

Khi cô đi ra ngoài thì mọi người đã bao vây lấy chỗ mà Vân Khả vi đang hát

nên Trần Thiên Bảo cũng không nhìn thấy cô ở đâu

Sau khi bóng dáng cô đã khuất cô không hề biết rằng ...Long cũng đã cùng

đám người của mình ra về ...chuyện hôm nay làm cho anh khá ngỡ ngàng

Cô xuất hiện ở đây và đi cùng với ai thì anh cũng không cần biết , nhưng 4

năm qua thì anh vẫn rất hận cô ...vì đã làm cho trái tim anh tổn thương rất nhiều...

Nhưng 1 điều vô thức nào đó mà anh mới đi theo cô ...

1 điều nào đó chợt mách bảo anh rằng cô đang đi và hãy đuổi theo cô

Chiếc xe của anh đang chậm chậm lăn bánh trên con đường

Cô đang đi trên vỉa hè của con đường đó

Ánh đèn đường chiếu vào bóng dáng thanh mảnh kia

Mái tóc cô xỏa xuống lênh bênh sau gáy

nhưng đâu đó trong hình dáng ấy xuất hiện 1 vẻ cô đơn đến lạ lùng ...

ẦM ẦM ẦM

Tiếng sét đánh đột ngột vang lên

Từng giọt mưa nhỏ li ti đang rơi xuống rồi chuyển thành những hạt mưa to

mưa rào rào , làm cho cả người cô đều ướt đẫm

Ngay khi chiếc xe của anh định lăn bánh đến trước mặt cô thì liền có 1 chiếc

xe khác phóng nhanh ra phía trước

từ trong xe bước xuống là 1 người đàn ông cùng với chiếc ô to

Trần thiên Bảo đứng đó che mưa cho cô

Cô ngẩng mặt lên , nhìn vào đáy mắt của Trần thiên Bảo , 1 sự xót xa từ trong mắt anh hiện ra

“ Thiên Bảo ”

cô thốt lên 2 từ rồi ôm chầm lấy anh

Anh chỉ nhẹ nhàng vuốt tóc cô nói gì đó rồi 2 người cùng bước vào xe

Để lại Long phía sau , ánh mắt mang đầy vẻ u ám

Gương mặt anh đã tối sầm lại

1 cảm giác khó chịu đang lan tỏa khắp con người kia

Đúng...anh rất hận cô , nhưng anh sẽ không để người khác có được cô

Cho dù cô có phải chết hay cô có thể sống thì từ lâu cô đã là vật sở hữu của anh

từ 4 năm trước ...cô đã là thứ thuộc về anh

từ 4 năm trước...cô đã trở thành người con gái của anh

Trước vậy và giờ cũng vậy

Vậy mà có kẻ ngang nhiên giám cướp đoạt cô từ trong tay anh

Anh sẽ xem kẻ đó là mục tiêu tiếp theo để thực hiện

Trò vui lại sắp diễn ra , lại thêm 1 người nữa phải bỏ mạng

Sau 4 năm Long đã thay đổi rất nhiều đặc biệt sau khi bị cô phản bội anh

không còn niềm tin vào thứ gì nữa

Giờ không thứ gì anh muốn mà không có được

“ đi đi ”

Anh ra lệnh cho tài xế ngay sau khi chiếc xe kia vụt đi

“ Lục Vương , anh điều tra cho tôi biển số xe 0934 là của ai ? ”

Ngồi trong xe , Long lãnh đạm nói chuyện với người ngồi bên cạnh

” không cần điều tra nhiều đâu ạ , lão đại , chiếc xe đó hồi nãy tôi thấy Trần tổng bước ra ”

“ Trần Bảo Thiên ”

“ vâng , chính là anh ta ”

“ không ngờ trôi qua giờ anh ta đã trèo lên được mức độ đó rồi ”

“ vâng , chính xác , không những thế giờ nhìn anh ta cũng rất khác ”

Long nhìn theo chiếc xe đang đi phía trước mà dường như ánh mắt đang có 1 thứ gì đó lóe lên .

Trong lòng anh hiện giờ như đang có 1 ngọn lửa đốt cháy tất cả

Không ngờ sau 4 năm cô lại trở thành người của Trần Bảo Thiên

rất trùng hợp ...quả nhiên rất trùng hợp

Mời các bạn đón đọc chương 121 : Câu hỏi ?

Zing Blog

121. Chương 121

Ánh sao thứ 13 : Câu hỏi

Chiếc xe của Trần Thiên Bảo lặn bánh và đỗ lại trước cửa biệt thự

Cheryl lúc này đã say giấc trong lòng Trần Thiên Bảo

Mặc dù đúng là lúc này anh không hiểu chuyện đang diễn ra mà lại khiến cho cô khổ tâm như vậy nhưng anh đoán đang có 1 việc gì đó đã xảy ra trong bữa tiệc hôm nay

Diệp Hân lúc này đang đứng trước chiếc cửa sổ sát đất nhìn cảnh tượng Trần Thiên Bảo đang bế Cheryl vào nhà cô nhẹ nhàng cho 1 điều thuốc lên miệng rồi rít 1 hơi dài sau đó nhả từng làn khói ra

1 nụ cười thật là chua cay đang bao vây lấy khuôn mặt kia

Diệp Hân ...chưa từng thấy Cheryl rơi vào tình trạng phải người bế tận tay như vậy

Chắc hẳn ...trong buổi tiệc hôm nayđã có sự kiện gì mới đã diễn ra rồi

Vứt điều thuốc vào sọt rác bên cạnh cô nhấp 1 ngụm rượu bên cạnh rồi lướt nhanh xuống lầu

“ chuyện gì vậy ? ”_cô hỏi

“ suýt , cô yên lặng chút đi , cô ấy đang ngủ ”

“ tôi ? anh chuyện gì đã diễn ra . ”

“ cô vào đây , tôi có chuyện muốn ? cô ”

“ cái gì ? ”

Khi Diệp Hân còn chưa kịp tiêu hóa nỗi mọi thứ thì đã bị Trần Thiên Bảo kéo đi vào trong phòng bếp cô thật không hiểu nỗi người đàn ông này , biệt thự to đùng vậy , người hầu rải rác khắp nơi mà vẫn có thể ngang nhiên đụng chạm nhau như đứng rồi

“ RỐT CUỘC LÀ CÓ CHUYỆN GÌ ”

Tay nắm tay khiến cô thấy khó chịu và ghê tởm nên khi đến phòng bếp rồi thì cô liền giật mạnh tay ra

“ cô có đoán được hôm nay rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra với Cheryl không ? ”

“ sao ? tôi , tôi đâu biết ”

Ngó lơ đi chỗ khác , cô trả lời 1 cách không thành thật

“ quay ra đây và nhìn thẳng vào mắt tôi đây , nhất định cô biết ”

“ làm sao anh có thể chắc chắn là tôi biết ? ”

“ vì cô là bạn lâu năm của Cheryl nên cô sẽ hiểu cô ấy hơn ai hết ”

“ vậy anh không hiểu cô ấy ư ? anh yêu cô ấy mà Trần Thiên Bảo ”

“ tôi ... ”

Câu nói này của Diệp Hân khiến cho Trần Thiên Bảo cứng họng , yêu đúng là có yêu , nhưng để mà tìm hiểu về 1 con người Cheryl thật không phải dễ

“ Nhìn anh như vậy tôi cũng thật sự chỉ có thể nói cho anh nghe 1 điều này để anh tránh khỏi ”

“ ... ”

“ trước kia ...Cheryl có yêu 1 người đàn ông ”

“ ai ? ”

“ người đó...là người mà anh biết và cũng có mặt trong buổi tiệc hôm nay ”

“ nhưng ai mới được ”

1s

2s

3s

2 người đứng như trời trồng nhìn nhau , ánh mắt Trần Thiên Bảo dường như đang mất đi sự kiên nhẫn

“ TRÍ LONG ”

2 từ Diệp Hân vừa thốt ra khiến cho Trần thiên Bảo chết lặng tại chỗ

Gương mặt trắng bệch

“ Trí gia sao ”

Diệp Hân không nói chỉ nhẹ nhàng gạt đầu rồi đi khỏi phòng bếp

cô biết 1 điều mà người khác mãi mãi không bao giờ hiểu

Cô có thể nhận ra 1 điều mà người khác không bao giờ biết được ở Cheryl

và chính vì vậy ...cô cũng biết được 1 điều ...người có thể làm cô rơi nước mắt , người có thể làm cô đau khổ chỉ có thể là Long

Cô chưa từng nghĩ cheryl có thể yêu 1 người nhiều đến như vậy ...

Biệt thự của Trí gia

Từ cổng chính của Trí gia

1 chiếc xe ferairi màu vàng đang tiến vào bên trong

Ngồi trong xe là Vân Khả Vi , người con gái váy đen hồi nãy

Khi nãy lúc cô giao mặt với Cheryl cô ta cũng không hề nhận ra đó là ân nhân 4 năm trước đã cứu mình

Không trả ơn thì thôi nhưng đằng này cô ta lại trả ơn cho cheryl bằng việc ở bên người mà cô yêu thương

Nghĩ đến cảnh đó mà Cheryl cũng chỉ có thể cười khinh bỉ

Từ trong xe bước ra cô ta chạy nhanh vào bên trong phòng khách nơi mà Long đang bàn chuyện với cả Lục Vương và 1 số người khác trong Trí Gia

“ ở khu đất này đang có...”

“ LONG , EM ĐẾN RỒI NÈ ”

1 sự phiền phức không đáng có ở đây đang diễn ra khiến cho hẳn thật sự khó chịu

“ Vân tiểu thư , bây giờ lão đại và chúng toai đang bận việc , mong cô về cho ”

“ cái gì , anh đang đuổi tôi đấy à ”

“ cái này ...”

“ tôi đuổi cô thì sao ?”

“ Long...anh ...”

Lúc này Vân Khả Vi quay ra thì đã thấy bộ mặt lạnh tanh của Long đang nhìn mình

“ tại sao từ tối nay thái độ của anh lại khác với em vậy ”

“ về đi ”

“ Long ...”

“ đừng để tôi nói đến câu thứ 2 ”

Câu nói để kết thúc mọi chuyện chính là đây , nhanh gọn lẹ .

Anh căn bản không muốn nói nhiều với hạng người này

Cùng lắm cô ta cũng chỉ là hôn phu của anh nên anh cũng không muốn dùng đến bạo lực , thứ 2 dù sao cô ta cũng là con gái nên anh cũng sẽ không chấp

“ tiếp tục đi ”

“ vâng , từ mảnh đất này chính khởi nguồn cho hàng loạt những tên buôn bán ma túy bất hợp pháp và....”

Kết thúc công việc của mình Long lại ngồi vào chiếc bàn làm việc , anh nghĩ đến chuyện của cheryl ...

Lúc này khi gặp nhau ở đại tiệc thấy cô ở đó cũng chỉ giành cho 1 phần bất ngờ còn đâu số nguyên vẫn thuộc về chiếc vòng cổ trên cổ cô

Cô vẫn còn giữ và thậm chí vẫn còn đeo

Nhiều chặt đôi lông mày anh lại có cảm giác khó chịu khi nghĩ đến cảnh tượng giữa cô và Trần thiên Bảo

Bàn tay bóp chặt vào chiếc cốc thủy tinh khiến nó vỡ tan , máu từ tay chảy ra ...

Anh nhất định sẽ không để yên chuyện này , không muốn ra mặt mà cướp thì có cách khác ...

Vẹn cả đôi đường ...

Zing Blog

122. Chương 122 : Gây Lộn Tại Quán Ăn

Ánh sao thứ 14 : Gây lộn tại quán ăn

các bn thân mến , mk mới lập 1 trang web cho truyện của mình , mong các bn ủng hộ mình nhé . Mk sẽ thường xuyên thông báo khi ra các chương truyện , hoặc nếu các bn muốn mình sẽ trực tiếp đăng truyện trên đó để các bn không cần phải lòng vòng đâu ra , ai muốn thì gửi tin nhắn ỉnh qua trang web đó nhé :v

s://.facebook /pages/Thiếu-gia-lạnh-LùngvÀtiểu-thư-để-thương/529185477213081

Hôm nay là cuối tuần nên Cheryl và Diệp Hân cũng bận gì cả .

2 cô nàng có ý định ra ngoài mua sắm 1 chút đồ

dù sao tủ quần áo mùa đông kia cũng toàn đồ mua từ tháng trước nên chắc giờ cho đi khuyên góp là ok .

2 người đến khu mua sắm lớn trong thành phố

mỗi người mang 40 triệu đi , thích sắm gì thì sắm .

giày dép , quần áo , phần son ...v...v

Lúc đi qua chỗ thang máy Diệp Hân bắt chuyện với cheryl

“ này , bữa tiệc hôm đó ...cậu đãgặp Long ?”

Lúc diệp Hân kết thúc câu nói thì cũng là lúc nụ cười tươi vui trên môi cô tắt ngấm sau đó thì liền quay ra nhìn Diệp Hân

nhìn rất lâu , ánh nhìn xoáy luôn vào con mắt của Diệp Hân

Rồi cuối cùng cô chỉ nói là “ lên tầng 3 rồi kìa ” sau đó đi thẳng vào quầy quần áo

Bắt cô nói ra chuyện hôm qua để làm cái gì chứ , nó chẳng có ích lợi gì cho hiện giờ mà chỉ làm cho đôi bên cùng có 1 cảm giác khó nói

Thừa nhận là cô không thể quên đi ,hnungw việc gì lúc nào cũng phải nói

Mua quần áo xong 2 người ghé vào quán ăn gần chỗ khu mua sắm

Quán ăn Rotte Lia

Đi lên lầu trên ngồi 2 người gọi món .

“ cho tôi 2 pizza và 2 burrito , còn lại là 2 cốc kem socola kiểu ý , cảm ơn ”

Đọc hàng loạt những món ăn Diệp Hân nghe vẻ rất đói bụng

Nhưng rồi cô chợt thấy đau bụng nên muốn vào nhà vệ ính 1 lát

“ au ui , sao tự nhiên mình đau bụng quá ! cậu chờ ở đây , mình vào nhà vệ sinh 1 chút ”

“ ok > ”

Bước ra khỏi ghế cô chạy về phía đằng sau , cùng lúc đó bỗng nhiên có 1 đám người đi qua , vai chạm vai , kẻ đứng đầu trong đám người vì đụng phải Diệp Hân nên là mới ngã xuống nền đất

“ cái gì vậy , kẻ nào mà hỗn vậy ? ”

“ cái gì , chính do anh đi không có mắt mũi mà nhìn còn nói gì hử ? ”

Đang ngồi trên ghế nghe thấy tiếng cãi lộn thì cheryl chạy ra thì thấy Diệp Hân cùng 1 đám người nhìn bằng 1 mắt cũng có thể biết đó là những kẻ thuộc băng nhóm mafia nào đó

Cô ẩn Diệp Hân ra phía sau mình , dùng lời lẽ rõ ràng để nói với người đàn ông kia

“ thôi đi , có chuyện gì chúng ta cũng có thể từ từ nói chuyện có cần thiết phải động tay động chân với phụ nữ như vậy không ? ”

“ mày là con khốn nào hử ? ”

“ tôi có là ai thì hôm nay các anh cũng đừng hòng đụng đến bạn tôi ”

“ Cheryl ...”

diệp Hân đứng đằng sau , ánh mắt trơ ra nhìn Cheryl

Cuối cùng thì cuộc chiến tay đôi giữa 2 người con gái và 1 đám đàn ông đã diễn ra

Quả nhiên người thuộc giới mafia có khác , lực đánh rất mạnh và dễ dàng khiến cho đối phương mất sức rất nhanh

May mà 1 số cú đánh khá mạnh của tên cầm đầu Cheryl tránh được , còn phần thưởng thì thuộc về cái bàn của quán ăn

Đến cuối cùng thì cũng không thể duy trì được lâu , có thể 2 người vẫn có thể đánh nhưng để cảnh sát mà đến thì thật không hay

Và để quyết định mọi thứ cô chỉ có thể chơi ăn gian , tay quơ quơ vào chiếc ghế và cầm nó phang vào đầu của tên kia

Hoàn thành xong việc 2 người chạy ra khỏi quán ăn

Chạy thục mạng, chạy như điên hòng thoát khỏi mấy con chó ghê kia

“ khốn nạn , sao tự nhiên chuyện này lại xảy ra chứ ? ” cheryl

“ mình chịu thôi , mấy thằng điên đó đi đụng vào mình mà không chịu xin lỗi ” _ Diệp Hân

“ khốn nạn thật đấy . ”

“ lên xe nhanh đi , trước khi quá muộn”

“ chứ không cứ chạy vậy mà chờ chết ”

2 người phóng nhanh chiếc xe ra khỏi khu mua sắm gần quán ăn .

“ điệp Hân , sau vụ này cậu nhớ phải cẩn thận đấy , nhất định chúng sẽ còn tiếp tục dinh dập cậu ”

“ kệ mẹ chúng đi , giờ cứ tính chuyện bây giờ đã ”

‘Diệp Hân phóng xe đi đến 1 nơi nào đó mà chính 2 cô cũng không ý thức được

Không phải đường về nhà mà là 1 thảo nguyên màu xanh

Gió từ thảo nguyên thổi qua mái tóc

Cảm giác nhẹ nhàng bình yên lại ùa về

“ điệp Hân , nếu tương lai ...chúng ta không còn gặp lại nhau thì sao ? ”

“ thì lúc đó tớ sẽ ...rất buồn ”

“ uk tớ cũng vậy , nhưng nếu xảy ra chuyện đó thật thì hãy hứa với tớ 1 điều ”

“ điều gì ? ”

“ đừng ...đi tìm tớ ”

“ tại sao ”

“tớ không biết nhưng ...cậu hứa nhé ! ”

Lúc đó...Diệp Hân không nghĩ điều gì sẽ xảy đến với tương lai và cô đã móc ngoéo và hứa với cheryl lời hứa đó

Chuyện của ngày hôm nay cô đã biết được đó là người của ai , vậy nên chính xác không cần nói nhiều , từ kỹ năng cho tới các bước đánh dấu là giống với chiêu thức của người đó

Thế nên cô hiểu lần này người họ nhắm vào là cô chứ không phải bạn cô

Ánh mắt chứa đựng 1 nỗi buồn nhẹ ...cô vẫn cảm thấy thật hụt hẫng

Long làm vậy với cô để làm gì chứ ?

cô vẫn không hiểu ...rốt cuộc anh đang nghĩ gì ...nếu muốn ra tay với cô thì ha có gì phải bày trò cho dài dòng ra như thế này chứ

“ về thôi điệp Hân ”

Bỏ lại mọi chuyện ở sau lưng giờ cô chỉ muốn về nhà để ngủ thôi

Hôm nay thật sự là 1 ngày quá mệt mỏi

Sắp tới ...cô sẽ sẵn sàng cho những gì xảy ra trong thời gian sắp tới .

Bài viết: Chương 122 : Gây lộn tại quán ăn

Nguồn Zing Blog

123. Chương 123.1 : Rượt Đuổi

Chương 123.1

Sau chuyện ở quán ăn đó , đã có mấy lần nữa Diệp Hân và Cheryl bị mấy người đó rượt đuổi , chuyện này 2 người vẫn chưa hề hé lộ cho ai nghe

Ngay cả Trần Thiên Bảo cũng không ngoại lệ

“ chết mất, chỉ là đụng độ ở quán ăn thôi mà , có cần nghiêm trọng vậy không ?”

Vì biết trước là đang có người cố tình làm vậy với mình nên cheryl cũng chỉ im lặng nhìn Diệp Hân đang than chán rồi nhe răng cười

“ cười cái gì mà cười , hay lắm sao mà cười ”

nhìn nụ cười trên môi kia Diệp Hân đâm ra tức quá hoá điên loạn

“ chứ chả nhẽ khóc ? ”

“ không khóc nhưng cũng đừng cười ”

“ thế thì hơi khó ”

“ mắc gì mà khó ? ”

“ không mắc gì cả ”

“ thế ...”

“ nhưng không thích khóc ”

“ mệt quá ! lần này tìm cách cắt đuôi chúng mới được ”

“ haizzz , tớ mệt lắm rồi , suốt ngày phải đâm đầu vào mà suy nghĩ ấy chuyện này thật là quá bực mình ”

“ uk , tớ cũng vậy ”

2 người ắt đen rồi Diệp Hân vào giường của mình cuối cùng là say vào giấc ngủ

Còn Cheryl vẫn đang ngồi trên giường mà đầu vẫn suy nghĩ cách để cắt đuôi tất cả bọn chúng , chứ với cứ cái đà này thì thật ngất mất

Cô ước bây giờ cô có thể đọc được suy nghĩ của Long và hiểu được những gì anh đang nghĩ

Đội hình đánh cô lần này thì cô vẫn chỉ gọi là không hoàn toàn chắc chắn lắm với những gì mình nghĩ chỉ là ...nó rất quen thuộc với cô

“ sao không ngủ ? ”

Đột nhiên Diệp Hân quay ra hỏi vậy khiến cô giật mình nằm xuống ngủ liền ngay và lập tức

“ chuyện này đến đâu thì hay đến đó , cậu khỏi phải lo đi Cheryl ”

“ uk ”

“ MẸ NÓ , CHÚNG MÀY LÀM ĂN KIỂU GÌ VẬY HẢ , CÓ 1 CON NHỎ THÔI MÀ XỬ LÍ ĐẾN 3 - 4 LẦN CŨNG KHÔNG XONG , ĐẦU CHÚNG MÀY TOÀN BẮ ĐẬU HẾT HẢ ? ”

từ trong 1 căn phòng kiểu dạng rất giống 1 căn phòng bí mật trong 1 căn nhà có 1 người con gái đang ra sức chửi mắng những người đàn ông đang xếp thành hàng . Về mặt của cô ta hết sức tức giận

“ nhưng tại con nhỏ đó rất nhanh ”

“ ĐỒ NGU , TẠI SAO KHÔNG DỪNG SÚNG ? ”

“ cô ta cũng có súng ”

“ TRỜI ƠI , BIẾN HẾT ĐI ”

“ dạ ...”

“ CON KHỐN ...AAAAA ”

XOẢNG

Tiếng đồ đạc vỡ văng lên trong phòng , hiện giờ ta chỉ có thể thấy sự đổ kị và ghen ghét .

“ tao nhất định sẽ không tha ày , mày nghĩ mày cướp được gì từ tay tao , con chó ghê ”

Linh cảm của cheryl lần này đã đúng

Sau lưng những kẻ đó sẽ phải có tên cổ tình giết đây

Nhưng cô vẫn không hiểu ra và đã kết luận nhầm người muốn hãm hại cô

Vì nghĩ không còn yêu mình mà cô sẵn sàng cho rằng Long sẽ hại mình

Vì nghĩ mình giám định đến người của anh nên anh nhất định sẽ không tha ỉnh

Nhưng tất cả đều đã sai

cô đang hiểu nhầm Long và hiểu sai về con người của anh hiện giờ

(chương này khá ngắn nên cho xl trk , có t/g thì mk sẽ ra tiếp chương 123.2)

124. Chương 123.2 : Đường Cùng

1 buổi sáng mùa đông lạnh lẽo tại thành phố washington lại tới , tuyết rơi dày trên những con phố , tuy đã hơn 8h sáng nhưng ngoài đường cũng rất ít người qua lại .

Đứng ở cửa sổ nhìn chiếc xe của Trần Bảo Thiên đang lăn bánh trên con đường tuyết rơi dày đặc mà cô thầm nghĩ là kiếp này có lẽ cô sẽ mãi mãi không bao giờ yêu được Trần Bảo Thiên

Trong tình yêu cô hiểu 1 điều nếu cả 2 trái tim đều không yêu nhau thật sự hoặc có 1 người mãi mãi sẽ không thể giành được tình yêu cho người kia thì dù có bên nhau thì tình yêu đó theo quy luật vẫn chỉ là 1 sự đổ vỡ đau thương .

Cô không muốn làm tổn thương Trần Thiên Bảo thêm nữa , Alex đã từng đau khổ vì cô , cô đã hại chết 1 trái tim yêu mình vô điều kiện vậy nên ...cô không muốn Trần thiên Bảo phải hi sinh trái tim của mình nữa , quá đủ rồi , mọi thứ như vậy với cô đã là quá đủ ...

“ này cheryl , xem này , hôm nay ở Smattina có hàng mới đó ”

Bỗng lúc đó điệp Hân chạy vào vẻ mặt vui mừng đưa 1 tờ giấy cho Cheryl

“ hãng xe mới đây sao ? ”

“ uk ”

“ nhìn đẹp đó ”

“ đến xem đi , rồi tiện nếu thích thì mua luôn ”

“ nhưng nhìn bộ sưu tầm xe là đã thấy ngán rồi ”

“ cho thêm 1 thành viên nữa thì cũng có sao đâu ”

“ nhưng mà ...hiện giờ thì ...”

“ lo gì chứ , tớ biết cậu ngại ra đường khi mà tuyết đang rơi nhưng mà ...có sao đâu chứ ”

“uk...nhưng ..”

“ nhưng sao ...”

“ không có gì ^_”

“ uk , vậy thì đi =))) ”

Smattina

“ ế ế ế ...đóng cửa rồi ”

“ tớ đã nói rồi mà cậu cứ ngang ”

“ đâu có , chỉ là tớ thêm xe thôi mà ”

Cuối cùng 2 người phải ra về với bàn tay trắng và không hề vác được 1 cái xe nào về

vì Diệp Hân khẳng khái là hôm nay nhất định Smattina sẽ mở cửa nên cô bảo thuê taxi đi chứ không đi xe để đến đây mua luôn rồi phóng xe mới về nhà cho oách .

Nhưng ra đến cổng thì chả có đến 1 chiếc taxi .

Thế nên 2 người đi bộ để giờ phải đi bộ về

Nhưng đúng lúc đi đến chỗ có nhữn hàng cây thông thì 1 loạt đạn phục kích được bắn ra với 1 tốc độ khá nhanh , cũng may cheryl nghe thấy tiếng bóp cò thì mới có thể ẩn Diệp Hân ra chỗ khác mà tránh

“ AI ? ”

Sau câu hỏi đó thì 1 đám người nhảy từ phía trên xuống , tổng có tất cả 20 tên

“ mẹ kiếp ”

“ tính sao giờ , chúng ta không có gì phòng bị cả ”

“ thì chỉ còn cách đánh chứ sao ? ”

“ caaji nghĩ chúng ta sẽ đấu lại chúng sao ? nhưng sao bọn này bám dai vậy không biết ”

“ tất cả những cuộc phục kích vừa qua đều là có sắp đặt ”

“ sao ? ”

Ngay khi Diệp Hân còn chauw kịp hiểu chuyện gì thì cả đám hồi nãy xông lên

2 người đành phải cố gắng ra sức để đánh

Cheryl xử lí 15 tên còn Diệp Hân cũng xử lí 15 tên còn lại

BỐP BỐP ...BINH.....BỐP BỐP

“ A ”

Bỗng nhiên tiếng của Diệp Hân thét lên trong giây lát làm cho cheryl mất đi sự tập trung

Khi cô quay ra thì thấy Vân Khả đang cầm 1 khúc gỗ và đập mạnh vào đầu Diệp Hân

“ Vân Khả Vi ”

Nghe thấy Cheryl gọi tên mình thì Văn Khả Vy quay lại và cười khểnh 1 cách khinh bỉ

“ xử đi ...”

Pằng

Mọi thứ kết thúc như vậy đấykhi mở mắt ra thì cổ chỉ thấy 1 màu đen u ám đang bao phủ lấy mình , mọi thứ đang rất mờ ảo trước mắt cô ...

Khi cô đang chạy đi để tìm lối thoát thì cô nhận ra tay đang đưa ra và môi

anh đang nở nụ cười với cô , cô đang đưa tay ra và cố gắng bắt lấy bàn tay kia , nhưng sao khó quá với mãi mà vẫn không sao bắt được

“ Long ...”

“ nhanh đi...anh sẽ không đủ kiên nhẫn để đợi em ”

“ Long...anh đừng đi mà ...em xin anh đấy ”

“ cho...anh ...xin lỗi ”

“ đừng ...đừng mà ...làm ơn ...huhu..huhu ”

Và thế là cuối cùng ánh hào quang đời cô cũng đã tắt , nó đã biến mất mãi mãi

Giờ chỉ còn sự lạnh lẽo và đơn độc ...

Zing Blog

125. Chương 124.1

Sau tiếng súng vang lên rồi dường như tâm trí của cheryl không còn thấy gì nữa . Giữa bề mặt đầy tuyết máu lan ra khắp nơi , chiếc xe màu đen bắt đầu lăn bánh ra khỏi khu vực trong thành phố .

Khi chiếc xe khuất bóng trong không khí lạnh lẽo thì lúc đó cũng là lúc đôi mắt cô nhắm lại

lúc đó từ bên trong con hẻm bước ra 1 người đàn ông ...người đó nhìn cô với ánh mắt không rõ là như thế nào ...rồi cuối cùng đưa mắt sang đồng máu đang chảy ra từ nơi bị đạn bắn ...

o_____Bệnh viện

“ cô ấy sao rồi ? ”

Từ bên ngoài Long nhìn vào bên trong căn phòng dưỡng bệnh nơi cô đang nằm trên chiếc giường màu trắng toát mà lòng chợt nhói lên 1 cảm giác khó tả

“ bác sĩ nói hiện giờ cô ấy đã ổn rồi ạ ”

“ vậy thì tốt ”

“ nhưng cũng chưa biết bao giờ thì cô ấy tỉnh lại ”

“ vậy thì 4 tiếng sau nếu cô ấy chưa tỉnh lại thì hãy đưa cô ấy đến biệt thự của tôi để Hàn Phong (1) xử lí ”

1 : Hàn Phong : bác sĩ riêng của Trí gia

“ vâng thưa lão đại ”

Quay mặt vào trong nhìn cô thêm 1 lần nữa cuối cùng hắn bước đi khỏi bệnh viện với 1 vẻ uy nghiêm . từ bên ngoài đã có người đứng trước cửa chiếc xe để mở cho hắn .

Chiếc xe lăn bánh , ánh mắt Lục Vương nhìn theo bóng chiếc xe đang khuất dần mà lòng vẫn không sao heieur nổi con người đó . Hắn vốn dĩ là 1 người phân biệt hận và thù rất rõ ràng nhưng còn với người con gái đó thì có thể chắc chắn rằng ...anh đang mềm lòng với cô ...và chính xác ...có thêm 1 điều chắc chắn nữa ...Long sẽ không bao giờ có thể hận nổi Cheryl ...không bao giờ

Thời gian 4 tiếng trôi qua rất nhanh nhưng với thời gian đó thì quả thực không hề đủ để cô nàng đang nằm trên chiếc giường kia tỉnh lại .

“ cô không tỉnh thì tôi đành phải thuận theo ý lão đại mà bắt cóc cô đi rồi ”

Sau khi làm thủ tục xuất viện thì có người đưa cheryl lên chiếc xe chờ ở ngoài . Chiếc xe đi thẳng đến biệt thự của Long .

Sau khi được uống viên thuốc kích thích các cơ quan trong cơ thể của Hàn phong thì sắc mặt cô có vẻ bình phục được tốt hơn hồi này

Cạch

Tiếng mở cửa vang lên trong gian phòng yên tĩnh , Long bước vào phòng nơi mà Cheryl đang nằm . ánh mắt nhìn cô đầy đau xót

“ xin lỗi ”

10h45’

màn đêm buông xuống với khí lạnh của mùa đông , đã mấy trôi qua mấy tiếng từ lúc cheryl nằm trên chiếc giường này Long vẫn ngồi bên cạnh cô

Bàn tay anh nắm chặt lấy cô , bỗng 1 cử chỉ nhẹ động nhẹ trên tay cô xuất hiện

Ánh mắt anh thoáng 1 chút vui mừng

“ ưm ...ưm ...”

Đôi mắt của cô dần mở ra , trước mặt cô 1 cảnh vật lạ rất lạ khiến cho cô ngỡ ngàng chồm dậy , nhưng vết thương lại làm cô đau khi gắng sức

“ A ”

Cơn đau từ bụng dội tới khiến cô khó chịu

“ nằm yên đi . ”

1 giọng nói vang lên bên cạnh làm cô giật mình . Quay ra thì thấy Long . ánh mắt mang 1 sự hoang mang lo ngại chợt ập tới

“ gì mà phải ngạc nhiên ? ”

Vẫn vẻ mặt lãnh đạm Long hỏi cô

“ tại sao ...tại sao ...?”

“ hỏi làm gì , thắc mắc để làm gì . nằm xuống ? ”

“ tôi hỏi tại sao anh ở đây ? ”

“ cô nên nhớ cô đang ở nhà ai ? ”

“ vậy thì tôi sẽ đi , không cần ở đây nữa ”

giọng nói mang 1 sự tức giận cô toan bước xuống giường mặc cho nỗi đau vẫn đang hoành hành . Nhưng thật không may , anh nắm lấy tay cô ném cô lại xuống giường khiến cô không tự chủ được mà đập mạnh người vào đó

“ anh...”

“ nếu cô không ngoan ngoãn mà nằm im ở đây thì tôi sẽ không để cô yên đâu ”

Nói xong câu nói phũ phàng anh bước ra khỏi phòng với vẻ mặt lãnh đạm

“ VẬY NẾU ANH CÓ GAN THÌ GIẾT TÔI ĐI ”

Mặc kệ cho tiếng gào thét của cô trong đó anh chỉ biết mình chỉ việc đi ra và khóa cánh cửa này lại .

Gặp lại anh trong tình trạng như vậy thật sự khiến cô khó xử . Những cử chỉ cô vừa làm , những lời nói cô vừa thốt ra thật sự là không phải sự thật . Cô rất muốn bình tĩnh nhưng nghĩ đến chuyện đó thì cô lại không thể kìm lại được

Nghĩ đến chuyện anh đã không còn thuộc về cô thì cô chỉ muốn cầm dao mà đâm chết anh trong giây phút này .

Chỉ tiếc trên tay cô không có 1 con dao nào để mà đâm chết người hồi nãy

Bất chợt giọt nước mắt rơi xuống khuôn mặt còn xanh xao của cô

Đôi mắt đỏ hoe vì nước mắt

126. Chương 124.2

cko sorry ngenh mọi người . tác giả lại muốn đổi tên nhân vật nữ lại thành tên Xuân rồi . Tác giả hơi nhiều chuyện 1 chút mong mọi người ở đây thứ lỗi cho nhé . Còn đại từ xưng hô như “ cô “ , “ nó “ thì mk sẽ thay đổi thường xuyên luôn

CHƯƠNG 124.2 : Người con gái mãi mãi

“ chúng mày nói gì . CON NHỎ ĐÓ ĐÃ ĐƯỢC LONG CỨU SAO ? ”

Đang ngồi trên ghế nghĩ ngợi về chuyện Xuân đã biến mất khỏi cuộc đời này và không còn trong tâm trí hẳn thì Vân khả Vy nhếch mép cười . Nhưng nụ cười của cô ta chợt tắt ngấm khi nghe thuộc hạ nói Xuân đã được Lục Vương cứu về . Thật sự chuyện này ngoài sức tưởng tượng của Vân Khả Vy . Cô thừa nhận rằng Xuân đã cứu cô 1 mạng nhưng về chuyện phải nhường lại hạnh phúc cho người tình cờ ngang qua thì bảo cô chết còn dễ chịu hơn

“ tại sao , sao lúc nào mày cũng là cái gai trong mắt tao ”

Và thêm điều nữa , chắc chắn lần này Vân Khả Vy sẽ không để yên Chắc chắn là bây giờ Xuân đang ở cùng Long nhưng không có lí do gì để cho cô không được đến đó , bởi trên thực tế hiện giờ cô đang là hôn phu của Long nên có quyền Mặc nhanh 1 chiếc áo khoác vào người cô đi ra khỏi nhà và phóng xe đến biệt thự

Màn đêm lại ập xuống trong bầu không khí lạnh , mấy hôm nay tuyết rơi rất nhiều . Đứng trước chiếc cửa kính sát đất nhìn ra ngoài trời nó đang nghĩ về Diệp Hân và Trần Thiên Bảo Giờ này chắc hẳn họ đang rất lo cho cô , chắc hẳn giờ này họ đang đi tìm cô . Bây giờ cô chỉ muốn gửi 1 lời xin lỗi đến những người mà cô đang nhớ tới .

Cạch

“ sao còn chưa ngủ ?”

tiếng nói lạnh lùng vang lên bên tai cô . quay người lại thì thấy Long đang từ cửa đi đến giường ngủ

“ tôi muốn về ”

“ không được ”

“ quyền của anh ? ”

“ trong nhà này tôi có quyền ”

Bình thân nằm xuống giường rồi mặt ra nói chuyện với Xuân anh không hề có phản ứng gì

“ ai bảo anh đưa tôi về đây làm gì , tôi cần anh phải đưa tôi”

Từ ngày lên làm chủ nhân của Trí gia anh chưa từng thấy người lấm mồm như vậy bao giờ . cứ cho là 4 năm trước từng thấy đi nhưng bây giờ có thấy thì cũng làm cho anh thật khó chịu , 4 năm quen với cảnh tĩnh lặng chứ không phải như vậy thì anh liền ngồi dậy , mặt sa sầm đến trước mặt cô

“ giờ cô có ra ngủ hay không ? ”

“ cái gì...anh làm gì mà ...?? ”

Còn chưa kịp dứt lời thì cô liền bị 1 lực kéo mạnh khiến cô ngã xuống đất

“ Á ”

“ lên nhanh , đừng để tôi phải dùng đến bạo lực với cô ”

ánh mắt sắc lạnh nhìn cô anh thật sự cảm thấy không hề thoải mái

“ ... ”

Không nói câu nào , cô chỉ lẳng lặng nuốt cục tức xuống bụng và nhẹ nhàng đứng dậy , bước lên giường nhẹ nhàng kéo chăn rồi nằm xuống . Toan đưa tay với lấy chiếc gối ôm để chặn ngang giường thì đúng lúc đấy Long đi đến cầm chiếc gối ôm ném bụp phát ra ngoài cửa . Chui vào chăn nằm cạnh cô , đưa tay ôm chặt cô làm như cô là bảo bối quý giá của anh vậy

“ khó...khó thở ” “ vẫn thở được ”

“ nhưng khó hơn...bình thường ”

“ nói lảm chả khó thở ”

“ ơ hay ... ”

“ ngủ đi ”

Nhắm chặt mắt lại anh nhẹ nhàng nói bên tai cô .

chỉ với 1 lúc sau anh chìm vào giấc ngủ khi ôm cô

Lúc này Xuân vẫn thức , đôi mắt đang nhắm dần mở ra , ánh trăng chiếu vào căn phòng qua chiếc cửa kính khiến cho gương mặt của Long lúc tỏ lúc mờ . Nhưng chỉ cần như vậy thôi cũng đủ để Xuân nhìn thấy được dung mạo của người cô yêu năm xưa

Đặt tay lên gương mặt Long , cô nhẹ nhàng đưa ngón tay lướt trên từng điểm ở khuôn mặt anh . Quả nhiên các nét vẫn như xưa nhưng rất tiếc cô đang cảm nhận được dấu đỏ trong con người anh đang có 1 sự cô đơn đến lạnh người

Cuối cùng mắt cô cũng nhắm lại trong khoảnh khắc

1 lúc sau đó 1 tiếng gõ cửa vang lên khiến cho Long bừng tỉnh . Mở mắt nhìn người con gái đang nằm bên cạnh mình anh lặng lẽ bước ra khỏi giường , đắp chăn lại cho cô rồi cầm chiếc áo khoác bước ra khỏi cửa phòng

Nét mặt lạnh nhạt anh hỏi người đang ở trước mặt mình

“ chuyện gì ? ”

“ dạ ...dạ thưa...có cô Khả Vy đến tìm lão đại ”

“ ... ”

Không nói gì lông mày hắn chỉ nhíu lại rồi bước xuống cầu thang . Đi đến phòng khách thì thấy Vân Khả Vy đang điên cuồng gào thét ở phía cửa , cổ ngăn cản 2 chiếc lá chắn đường là Lục Vương và Hàn Phong

“ ĐỂ TÔI VÀO ĐÓ . CÁC ANH BIẾT TÔI LÀ AI KHÔNG HẢ ? ”

“ xin lỗi cô nhưng mà hiện giờ lão đ...”

“ cô là gì ? ”

Đúng lúc hi Lục Vương đang lên tiếng ngăn cản thì giọng nói lạnh lùng của Long vang lên phía sau . Hắn đang nhìn Vân Khả Vy bằng ánh mắt tức giận

“ ANH ĐANG DẤU CÔ TA TRONG NHÀ ĐÚNG KHÔNG LONG ? ANH TRẢ LỜI EM ĐI , CÔ TA LÀ CÁI THÁ GÌ MÀ ANH LẠI BỎ EM NGOÀI MẮT VẬY ? ”

“ cô ta đối với tôi quan trọng hơn cô ”

Giọng hết sức bình thản của Long làm cho nước mắt của Vân Khả Vy rơi xuống . Chưa bao giờ cô thấy tuyệt vọng như bây giờ

“ EM KHÔNG TIN . EM KHÔNG TIN , EM PHẢI LÊN GIẾT CHẾT CON HỒ LY TINH ĐÓ ”

Câu nói đó , câu nói mà Vân Khả Vy vừa thốt ra làm cho anh hết sức chịu nổi , anh nhìn Lục Vương 1 cái rồi đi lên phòng .

Ở bên dưới nhờ cái sự ngông cuồng không đúng lúc của Vân Khả Vy nên Lục Vương đành phải ra tay cứu giúp cho con người bệnh hoạn này

Mở cửa phòng bước vào phòng Long nhẹ nhàng đóng cửa phòng lại nhìn cô vẫn đang nằm trên giường say sưa với giấc ngủ , anh không biết phải nói thế nào nữa nhưng có lẽ trong năm tháng gần đây cô sẽ phải chịu khổ nhiều vì anh . Hiện giờ nói lời xin lỗi thì chắc cũng không đủ cho tương lai sau này . Nhưng anh sẽ xin lỗi cô bằng cách bằng mọi giá sẽ đem lại hạnh phúc cho cô bất luận chuyện gì xảy ra thì...trong tâm trí anh cô vẫn là người con gái duy nhất và cũng là mãi mãi

Zing Blog

127. Chương 125.1

Ánh mặt trời chiếu xuyên qua cửa kính , ánh nắng ban mai ấm áp chiếu vào căn phòng nơi mà cô đang say giấc .

“ ư ...”

Nhẹ nhàng đưa tay lên che mặt nhưng không tránh khỏi câu chào buổi sáng của bầu trời nên cô đành phải ngồi dậy trong sự uể oải .

Đưa tay dụi mắt cô ngó lơ xung quanh , nhìn từ cửa đến chính giữa chiếc tường rồi quay mặt ra ban công thì thấy Long đang ngồi nhâm nhi tách trà phê thơm lộng , tay cầm quyển sách dày cộp mà đọc rất chăm chú

“ dậy rồi à ? ”

Đây ..nói là chú ý nhưng thật ra thì mắt vẫn có thể liếc người đang ở trên giường . Nhìn anh bằng ánh mắt không phục cô chợt nhận ra mình đang đối bởi nơi đó đang kêu lên 2 chữ ừng ực ...

“ vết thương sao rồi ? ”

“ đỡ nhiều rồi . ”

Nhận được câu trả lời mong muốn Long bước ra khỏi chiếc ghế ở ban công cất đi quyển sách vào kệ sách rồi đi đến trước mặt Xuân

Theo phản xạ tự nhiên cô lùi lại mấy bước nhưng vẫn bị anh kề sát mặt mình vào

“ anhanh định làm gì ? ”

“ huh ... về mặt bột xanh sao rồi ”

“ có mỗi thể thôi mà cũng phải vòng vo tam quốc ”

“ xuống ăn sáng ”

“ ế ^ _ ^ được ăn sáng rồi hjhj ”

“ ăn cháo ”

“ ặc T_T trời ơi , WHY ...sao lại là cháo ? ”

“ vậy cô nghĩ cô ăn được gì ? ”

“ ăn gì kệ tôi , trừ cháo ra trên bàn ăn có món gì ngon thì tôi ăn món đấy , mắc gì anh quản ? ”

“ vậy thì trên bàn hôm nay chỉ có cháo và sữa tươi thêm 1 ít canh gà , cô muốn ăn gì thì ăn không thì nhịn đi ”

“ what ????? cháo , sữa tươi và canh gà , anh giết tôi à ? ”

“ tùy cô thôi , ăn hoặc nhịn cô chọn đi ”

Câu nói vô tình là như thế đấy , khi cô ...người đang đứng chết lặng ở phòng thì anh chỉ ung dung bước ra khỏi phòng

“ cố nhìn , cố nhịn , cố nhịn đi ,có ngày ...nhấtđịnh sẽ có 1 ngày mình sẽ trả thù ”

Cộp cộp cộp

Nhẹ nhàng đi xuống phòng ăn trong bộ đồ ngủ quá dài cô lon ton chạy tới chỗ ngồi của mình và cũng chẳng hề để ý ánh mắt của mọi người đang nhìn mình chăm chú

Nhìn vào bàn ăn thì cô còn háy những món khác ngon hơn rất nhiều mà đâu để ý là chỗ của mình ở đằng kia , nơi có tô cháo , canh gà và cốc sữa

“ ủa ủa , tôi tưởng anh nói là chỉ có cháo và canh gà lẫn sữa thôi mà sao giờ đầy đủ quá vậy ? ”

Quay ra nói chuyện với Long 1 cách rất tự nhiên mà có thềm để ý đến cái bảng nội quy bụi chà bá ở đằng sau Lục Vương đầu

“ này ...cô có biết trong giờ ăn là không được nói chuyện không hả ? ”

Hàn Phong miễn cưỡng đưa tay chỉ vào tấm bảng để giúp cho cô gái nào phăng ở đây có được 1 lời giải thích chọn vẹn

Cô nhìn lên tấm bảng nội quy rồi liếc qua Long , anh vẫn đang ung dung ăn phần ăn của mình . Không nói nhiều cô chỉ nhún vai 1 cái rồi đưa tay ra định lấy đồ ăn thì Lục Vương nhanh chóng dặt lấy đĩa thức ăn

“ làm cái gì vậy ? ”

“ phần ăn của cô ở kia ”

Mãi cho tới lúc này người yên lặng nãy giờ mới lên tiếng

“ ó ...sao lại ...”

“ dọn đồ ăn trên bàn đi ”

Lặng lẽ ra lệnh cho đám người hầu đang đứng xếp thành hàng và chỉ trong vài giây ất cả các món ngon vật lạ đều được dọn đi hết .

Hầu hết ở đây nấu nướng chỉ gọi là cho có chứ thật ra ngồi vào bàn ăn ở nơi này trước kia chỉ có hần và Lục Vương , mấy tháng sau mới có Hàn Phong vào đây nhưng tính ra cũng chỉ có 3 người .

10 đĩa thức ăn thì mỗi đĩa cũng chưa mất đi đến 1 nửa , ăn xong rồi thì lấy đồ đi chứ chả để làm gì .

“ tôi không ăn cái này .”

“ đó là việc của cô ”

“ vậy thì tôi thà nhịn đói còn hơn ”

Đập tay vào bàn rồi giận dữ bước khỏi phòng ăn cô chạy nhanh lên phòng đóng cửa lại lăn vào giường ...ngủ tiếp ...

Zing Blog

128. Chương 125.2

Không thèm ăn và giữ luôn ý định tuyệt thực quả là 1 quyết định khó khăn . Vùi đầu vào gối Xuân suy nghĩ về mọi chuyện đã xảy ra từ lúc cô sắp bị kết liễu sinh mệnh bằng 1 viên đạn của sự hận thù thì đã có người dang tay ra che chở cho cô và chẳng cần phải đi tìm đâu cho xa người đó đang cho cô sống nhờ . Nhưng điều làm cô đau lòng nhất là người đó là người mà cô từng yêu , 2 người từng bên nhau rất lâu rồi xa nhau 4 năm trời . Không biết anh thế nào nhưng từ sâu trong đáy lòng cô hiện giờ đang hiển thị rõ 1 nỗi đau ngàn năm khó phai , nếu phải thừa nhận thì cô hẳn sẽ thừa nhận luôn rằng tình cảm cô dành cho anh vẫn còn , không hề ít mà ngược lại còn rất nhiều

Suy nghĩ nhiều nên nước mắt cũng phải tràn ra vì cảm xúc lúc này đang đầy ắp trong cô

“ xin lỗi , cho em xin lỗi ”

Nói lời xin lỗi trong sự vô thức , hàng lông mi dài đang ướt đi vì 1 làn nước mặn chát

Sau đó cô thiếp đi , trong mơ , cô đang nhìn thấy 1 người đàn ông với vòng tay ấm áp đang ôm chặt lấy cô , cảm giácthật sự rất ấm áp

Trong thời gian này cuộc sống của Diệp Hân và Trần Bảo Thiên đang rất là đau đớn

Sau khi nhìn thấy vết máu và mảnh giấy có ghi 3 chữ “ nó chết rồi ” trên đó thì 2 người chỉ có thể tin vào số phận , tin rằng cô đã chết

Rất muốn trả thù ...nhưng không có manh mối và cũng chẳng có chút nghi vấn nào

Sự việc này xảy ra quá đột ngột khiến cho 2 người suy sụp tinh thần

Ngày nào cũng tràn ngập trong sự đau khổ , nghĩ đến cảnh 2 người 2 thế giới khiến cho Trần thiên Bảo rơi bời

Còn Diệp Hân chẳng hơn gì ngày nào cũng đến trước mộ của cô tâm sự đủ điều , rồi khóc chứ sự thật ...thì đâu ai biết rằng con ấy vẫn đang sống quanh đây , tại mảnh đất washington này ...

Biệt thự Trí gia

Cảnh tượng đang hiện ra trước mắt trong phòng của cô là đây : 1 cảnh tượng hết sức ...không thể nói nổi ...

Long thì ngồi trên giường vẻ mặt khó chịu còn Xuân thì ...tay đang cầm lấy tay của Lọng ngoạm mạnh bằng hàm răng của mình

Cảnh tượng này khiến cho người hầu mang đồ ăn mà anh cố tình chuẩn bị sẵn cho cô chạy mất dép sau khi nhìn thấy bởi họ sợ ...nếu còn ở đây lâu sẽ bị người đàn ông kia hất cẳng ra ngoài bởi sẽ không lâu nữa 1 cơn thịnh nộ sẽ ập tới

BỘP

1 tiếng vỗ đánh đét cái vang lên trong phòng ngủ

“ đây ”

Giọng nói mang vẻ khó chịu anh ra lệnh cho người đang gặm tay mình như ma đói

“ ôi, thậtôi...trúng ...”

Tài ghê , bị đánh đau thế mà vẫn không dậy , điều này làm ...anh tức .

Đưa tay túm mạnh cổ áo cô giật mạnh rồi anh chợt thấy gương mặt của con cún con đáng yêu

2 má hồng rục lên vì hôm nay chòm chần ngủ cả ngày

Mắt nhắm tịt lại , đôi môi hồng nhỏ nhắn đang mấp máy vì ngủ mớ

Điều này làm anh đơ người ra vài gaiay nhưng sau đó lại thu hồi ánh mắt đúng lúc đó thì cô cũng đưa tay dụi mắt

“ ế ...anh đến từ lúc nào vậy ”

Nhận được câu hỏi của cô anh cũng chỉ có thể thờ dài rồi mang khay đồ ăn đến trước mặt cô

“ ăn đi , tôi không muốn nữa đêm cô tỉnh dậy chạy xuống nhà bếp tìm đồ ăn đâu ”

Mặc dù mang tiếng là đưa đồ ăn nhưng thật ra trong đầu cô nghĩ rõ ràng tên này tiếc của nhà hẳn nên mới không ình tìm thức ăn vào đêm khuya đây mà . .. mẹ kiếp đồ kiệt xỉ

“ ăn thì ăn ”

Suy nghĩ lại thì thấy mình cũng nên ăn cho bớt đói , dù sao để cái bụng trống không vậy thì chắc có ngày chết sớm . Ngồi từ chiếc ghế ở phía ngoài ban công nhìn vào bên trong , Long đang quan sát cô từng li từng tí một , từ cử chỉ đến hành động . Có 1 điều mà anh nhận ra ở cô ...

anh nhận ra ...cô đã trở nên thật khác so với trước kia . Đương nhiên với anh thì không nói làm gì nhưng cứ thử mà xem ...giờ chắc chắn cô đã lãnh khốc hơn trước rất nhiều . . .

Nói đến 2 từ “ tàn khốc ” ở cô anh lại thấy nhói lòng khi nhớ đến chuyện năm xưa , ngày mà trái tim anh tan nát , đầu óc lúc đó như không thể nghĩ ngợi thêm bất kì chuyện gì nữa . Quanh anh lúc đó chỉ có 1 sự u ám đến rợn người

Cuối cùng những suy nghĩ đó cũng đã dẹp được ra khỏi đầu anh , nhìn vào bên trong anh thấy cô đã ăn từ lúc nào mà không hay , giờ đang nằm lăn ra giường ôm gối mà ngủ rất say

Đứng dậy bước khỏi ban công anh đưa tay đóng cửa rèm lại rồi từ từ nằm xuống bên cạnh cô nhìn gương mặt bầu bĩnh đáng yêu , anh bất giác đưa tay sờ nhẹ lên 2 má cô , ánh mắt sâu thẳm đang nhìn cô trìu mến

Nhưng thực sự lúc này anh không hề nhận ra ...trái tim mình đang bị thao túng và hiện giờ tận sâu trong lòng anh không còn cảm hận cô nữa

Mời các bạn đón đọc chương 126.1 : Yêu thêm lần nữa

Zing Blog

129. Chương 126.1

CHƯƠNG 126.1

YÊU THÊM LẦN NỮA

Buổi sáng đẹp trời không có tuyết lại bắt đầu tại thành phố washington dọn dề . Mọi người bước ra trên phố tấp nập , từ mua bán đến chuyện kinh doanh nghe vẻ tươi tỉnh hơn mọi khi ...Hôm nay có 1 chút nắng nhẹ làm cho không khí giống như đang ở trong 1 vườn xuân vậy ...

Vậy màlúc này vẫn còn có người đang ngồi chơi xơi đồ ăn trong biệt thự cơ đấy .

Ở phòng khách của Trí gia Xuân đang ngồi xem tivi với 1 chiếc bánh trên tay

“ ôi , ước gì mình cũng được ngắm hoa anh đào như ở nhật ”

Đúng lúc cô đang mơ ước hết mình thì có thằng ranh đến trước mặt cô nói xỏ

“ mơ vừa thôi , cẩn thận ăn trái bơ đấy ”

“ CÁI GÌ ? lại là anh ”

Ném ánh mắt sắc lạnh về phía Hàn Phong cô ức chế định cầm cái gối từ ghế về chỗ anh

“ ây ây , bà chị ...bình tĩnhtôi cứu mạng cô mà ”

“ cái gì ...cho nói lại ”

“ uk , cứ cho là lão đại cứu cô đi nhưng dù sao thì cô cũng đã uống thuốc của tôi rồi ”

” xí , không phải là Long bảo anh đưa thuốc tôi uống thì chắc có kẻ dao

trước cô anh cũng không đưa đâu ”

“ ó ...cái đấy thì tính làm gì ? ”

“ sao lại có chuyện không tính ở đây ”

“ cô ...”

“ 2 người thôi đi ”

Đang trong cuộc chiến tranh bằng miệng thì đột nhiên 2 người bị cắt ngang bởi giọng nói khá là lãnh đạm của Lục Vương

“ gì nữa , anh cứ thic xen vào chuyện của người khác là sao ? ” _ Xuân

” haizz , anh ta xen vào cũng tốt đằng nào tôi không muốn cãi nhau với cô

” _Hàn Phong

“ tôi mà không xen thì 2 người còn coi đây là Trí Gia ? ” _Lục Vương

Nói đến đây thì đó sẽ là câu chốt để 2 người kia im miệng

Thừa nhận Trí Gia là nơi mình phải coi trọng thì cũng hơi sớm đối với Xuân . Nhưng ở đây cô có cảm giác an toàn nhưng nói thật , mấy ngày nay cô cứ tỏ vẻ là an nhàn vậy thôi chứ...cô thật sự cũng rất nhớ Diệp Hân và căn phòng nhỏ của mình . Cô đi biệt tăm biệt tích như vậy thì chắc Trần Thiên Bảo cũng góp mặt trong sự lo lắng đó .

“ sắp tới chúng ta lại có thêm 1 buổi tiệc nữa cần phải tham gia ”

Khi Lục Vương đang nói chuyện với Hàn Phong 1 cách rất nghiêm túc thì Xuân chỉ chăm chú gặm bánh

“ NÀY CÔ ”

Tiếng quát của Lục Vương làm xuân giật mình rơi cả miếng bánh xuống đất

“ CÁI GÌ MÀ ANH HẾT TO THỂ ? ”

“ cô làm ơn nghiêm túc nghe tôi nói ”

“ liên quan gì tới tôi đâu mà tôi phải nghe chứ ? ”

“ đây là lệnh của lão đại cô không được cãi ”

“ cái đ** ”

“ cấm nói bậy ? ”

“ liên quan ? ”

“ cô phải biết rõ những thứ như thế , thôi được rồi , sau khi thioong báo xong chuyện này tôi sẽ ...đưa cho cô bản nội quy để cô học thuộc ”

Hàn Phong thì đứng đó trong khi anh ta chỉ biết cười với màn kịch đầy gay cấn này ...

“ sao tôi phải làm thế ? ”

“ đây là lệnh của lão đại cô có gì thắc mắc thì cứ việc hỏi lão đại ,còn đâu thì nhiệm vụ của tôi đến đây là chấm hết ”

Nói xong thì Lục Vương đồng dạng bước ra ngoài để lại 2 con người đánh đá liên quan đến nhà cá cày kia

“ tối nay có tiệc cô làm sao mà chuẩn bị cho đỡ xấu mặt bọn tôi , người hầu ạ ”

“ ... ”

Vì để ý đến cái lòng tự trọng không hề í ...t ...của mình cô đành nuốt cục tức vào lòng mong sao là cô sẽ không bị hành hạ trong cái căn nhà này thêm nữa

Tối nay cô sẽ phải dự thêm 1 buổi tiệc nữa

Lần này có lẽ sẽ còn phải gặp Trần thiên Bảo , chuyện này nhất định sẽ gây chấn động cho Trần Thiên Bảo lẫn Diệp Hân , cô hơi thất vọng .

Đứng ngây người ra ở phòng khách suy nghĩ 1 lúc mà cô không biết hơn 20 phút đã trôi qua , căn phòng khách trống vắng không có 1 bóng người .

Bỗng một cảm giác lạnh buốt trỗi dậy trong người cô , cảm giác trống trải xen lẫn sự cô đơn tột cùng . Cảm giác này là cảm giác mà cô đang nhớ anh ...nghĩ đến đó thì cô mới kịp nhận ra sáng nay mình đã không được nhìn thấy gương mặt của người mà sáng nào cũng có thể thấy , nhưng không biết sáng người đó biến đâu rồi ...cô đang nhớ tới phát điên rồi đây

Ngồi phịch xuống ghế sofa cô nhìn ra bên ngoài anh mắt thiếp đi theo làn gió nhẹ ...cô ngả người xuống ghế ...ngủ lúc nào mà cũng không hề hay biết

Zing Blog

130. Chương 126.2

__CHƯƠNG 126.2 : YÊU THÊM LẦN NỮA (2)

Sau giấc mơ của buổi chiều khi thiếp đi thì hoàng hôn cũng đã tắt ngấm , 1 giấc ngủ dài từ chiều cho tới giờ vẫn chưa thấy cô thoải mái , cái cảm giác nằm trên ghế sofa chợt biến mất thay vì đó lại là cái đệm êm siêu thoải mái của căn phòng đã gắn bó với cô được 2 ngày rưỡi .

Cuối cùng mắt cũng phải mở khi đồng hồ điểm 6h30'

Mùa đông ở đây rất lạnh nên trời tối rất nhanh , tỉnh dậy thì cô đã thấy mình ở trong phòng

Quay ra bên cạnh thì thấy 1 hộp quà được bọc bằng giấy rất kín , trên thắt 1 cái nơ . Sự tò mò lại trỗi dậy , cô nghĩ đặt bên cạnh mình như vậy thì chắc là quà của mình rồi

Ngồi bật dậy lấy tay mở hộp quà ra thì cô thấy bên trong là 1 bộ váy rất đẹp ...bộ váy màu đen , màu đen của sự huyền bí , chiếc váy dài đến đầu gối , thân váy xòe ra , phần trên được đính bởi những viên đá quý long lanh . vì đây là 1 chiếc váy không dây nên còn có kèm thêm 1 chiếc áo choàng bằng lông cũng màu đen

nốt , tiếp đó à đôi dày cao gót có đính kim cương sáng chói . Trang sức thì lại được đựng vào 1 hộp quà khác ...Tiếp đó cô nhận được 1 bức thư khi mở hộp quà nhỏ nhất ở trong chiếc hộp quà lớn

“ những thứ này tôi chuẩn bị hết cho em rồi , thay đồ nhanh và 7h30’ có mặt dưới lầu 1 . đừng để tôi đợi lâu ”

Không hiểu sao sau khi đọc xong bức thư này trên môi cô bắt giắc nở 1 nụ cười không rõ là nụ cười gì nhưng có 1 thứ ẩn chứa trong nụ cười đó ...cô đang...cảm thấy hạnh phúc . Thay đồ xong thì đồng hồ điểm đúng 7h20’ , 10’ còn lại để cô trang điểm ...vậy thì còn dư

Kết thúc màn make up nhìn cô đẹp lộng lẫy . Bước xuống phòng khách anh chỉ ngáy người ra nhìn cô trong vài giây rồi lại thu hồi lại ánh mắt , ánh mắt nghiêm nghị nhìn Lục Vương và Hàn Phong đang nhìn cô ngây ngất khiến cho 2 người kia rụt đầu 1 cách ngại ngại

“ lão đại đến giờ rồi , chúng ta đi thôi ”

Từ bên ngoài chạy vào 1 người đàn ông tầm ngoài 30 đến thông báo

“ được rồi , ra ngoài trước đi , chúng tôi sẽ ra sau ”

Lục Vương quay ra nói với người đàn ông kia

“ vâng ”

“ lão đại , chúng ta đi ”

“ uk ”

4 người cùng nhau bước lên xe để đi đến buổi tiệc .

Chiếc xe Mercedes-Benz S550 2006 dừng lại trước cánh cổng lớn của 1 căn biệt thự nhìn cũng khá sang trọng và to lớn .

Cạch

“ lão đại , chúng ta đến nơi rồi ”

Lục Vương và Hàn Phong bước xuống xe đi đến chỗ đằng sau mở cửa ra và lễ phép nói với Long

Anh đi ra khỏi xe theo sau là người con gái anh mang theo trong buổi tiệc ngày hôm nay . Ôm ngang eo cô anh đưa cô vào bên trong căn biệt thự

nhưng chỉ vừa mới đi tới cổng thôi thì đã có 1 người đàn ông trung niên và 1 đám người chạy ra nở nụ cười xã giao với anh .

“ Trí lão đại , anh đến thật là đúng lúc , tiệc đã sắp sửa bắt đầu , mời anh ”

“ Kiều tổng , ông thật là chu đáo nhưng lão đại của chúng tôi đến đây là để bàn chuyện làm ăn cùng với 1 số nhà kinh doanh khác ”

“ à ... dĩ nhiên là tôi vẫn còn nhớ , được rồi vậy thì mời các vị lên phòng của tôi , lát nữa các đối tác làm ăn sẽ tới đây . ”

“ được rồi , ông đi làm việc của ông đi , để đó cho người hầu của chúng tôi đưa lên ”

Bỗng nhiên người lẳng lặng từ nãy giờ chợt lên tiếng , Long nhìn người đàn ông trung niên bằng ánh mắt khá sắc và nói

“ à , vậy thì Tiểu Hoàn , cô đưa Trí lão đại v...”

“ khỏi đi , để người kia đưa chúng tôi lên là được rồi ”

“ làm sao lại có thể như vậy được ạ , cậu ta là người mới của tôi , hết sức vô dụng nên làm sao có thể dẫn Trí lão đại và các vị đây vào , tiểu Hoàn ăn ở tại nơi này đã lâu , nhất định con bé sẽ thông thạo đường hơn ”

“đâu cần chứ , người bên cạnh Kiều tổng thì ít nhất cũng phải biết phòng chủ ở đâu còn nếu không thì thật không xứng đáng ”

Nhất quyết ngăn cản “ lòng tốt ” của Kiều tổng Long thốt ra những câu nói lạnh xuyên tim

“ vậy thì...theo ý Trí lão đại cả ”

“”

cuối cùng theo chỉ dẫn của người đàn ông kia , Long và đám Lục Vương đi đến phòng của Kiều tổng ...

Mời các bn đón đọc chương 127.1 : Yêu thêm lần nữa (3)

Zing Blog

131. Chương 127.1

Yêu thêm lần nữa (3)

Căn phòng mà đám của Long được chỉ dẫn là căn phòng ở trên lầu 3 của biệt thự , căn phòng này nhìn khá là bí mật và lối đi khá lằng nhằng .

“ đây là phòng làm việc của ông chủ , các vị ngồi đây , lát nữa sẽ có trà và bánh được mang lên ”

“ cảm ơn ”

Trong không gian yên tĩnh chẳng ai nói gì mà có 1 mình cô nàng tên Xuân kia hốt lên cười cười nói nói rất tươi với người đàn ông kia làm cho đám đàn ông ngồi đó mất mặt . Quả thực đáng lí cô cũng mang danh người hầu trong đám này nhưng mà so về thân thế và địa vị giới người hầu thì cô có chức hơn người kia nên phải nói 1 thứ gì đó dễ nghe mà cũng nhắc 1 tí đẳng này cô lạichep chep ...

“ cô có tự trọng không ? ”

Khi thấy người đàn ông kia quay bước ra ngoài và đóng cửa , Hàn Phong mới quay ra nói với Xuân

“ cô không thấy ngượng hay sao đường đường là người hầu cao cấp và có địa vị hơn 1 tên hầu thấp cấp vậy mà có thể vui tươi được , thật đúng là làm cho Trí gia mất mặt ”

Lắc đầu nhìn cô anh nói giọng thương tiếc

“ có sao đâu , tôi thấy bình thường chỉ là ...nhìn anh ta thật sự rất đáng thương ”

Cô vẫn nhìn về phía cửa ra vào , chiếc cửa đã đóng nhưng cô vẫn nhìn vào 1 thứ gì đó rất chi là vô thức , cô khá là có thiện cảm với người con trai đó , chẳng hiểu sao nhưng trong con người ấy có 1 thứ gì đó ...1 thứ gì đó tận sâu trong đáy mắt mà cô rất muốn thấy

Và chỉ 1 lúc sau đó thôi Kiều tổng cũng đi vào phòng cùng với những tiếng bước chân vang lên phía sau .

Trong khoảnh khắc dường như chỉ tính bằng từng giây đó cánh cửa bật mở Kiều tổng bước vào , sau ông ...là ...Trần Thiên Bảo và Diệp Hân cùng đám thuộc hạ của Trần gia đang tiến vào trong cộng thêm 1 số đối tác làm ăn nữa .

Trong giây phút này 1 cảm giác bất ngờ xen lẫn sự phẫn nộ đang hiển thị rõ trong đôi mắt của cô ...Và ngay cả Trần Thiên Bảo và Diệp Hân cũng không có phần ngoại lệ với ánh mắt đó , cả 3 người cùng nhau ngạc nhiên , như bất động tại chỗ không thể tiến thêm bước nữa Trần Thiên Bảo vừa bờ ngõ mà nét mặt cũng có thoáng chút vui mừng khó tả ...

Nhận ra được ánh mắt của cả 3 người anh thật sự thấy khó chịu , cái ánh mắt mà anh nhìn đầu tiên của đối tác làm ăn là ánh mắt tư tưởng đến người con gái của anh hay sao ? Mọi thứ làm sao có thể chấp nhận được đây ?

“ Trần tổng , tôi hy vọng anh đến đây là để bàn chuyện làm ăn với chúng tôi ”

Giọng nói đầy lạnh nhạt của Long đột nhiên làm cho Trần thiên Bảo sực tỉnh , anh thu hồi lại ánh mắt khi nhận ra mình đang làm gì , ý thức được việc mình làm nên anh cũng ngăn không cho Diệp Hân nhìn Xuân lâu thêm nữa

Tuy rất nhớ bạn và cả nụ cười thân thương đó , cái ánh nhìn lạnh khốc khi giết người đó nhưng trong thời điểm này cô vẫn rất vui vì bạn cô vẫn còn ổn ...chỉ cần vậy thôi là đủ rồi

“ vâng , chúng tôi tới đây chỉ có 1 ý định là muốn kết hợp chuyện làm ăn với Trí gia thôi ”

“ được , vậy vào chủ đề chính luôn đi...”

PÀNG PÀNGRẦM

Bỗng nhiên khi đang nói chuyện thì chợt có tiếng súng từ bên ngoài vang lên , những viên đạn từ bên ngoài bay vào trong chốc lát , xuyên qua lớp kính dày đặc , mọi người trong căn ai nấy đều hoảng sợ chỉ có mỗi Long , Lục Vương và Hàn Phong là bình tĩnh , và trong lúc đó khi Long đang định quay ra hỏi xem đây là chuyện gì với Kiều tổng thì từ các bóng đèn có màu tỏa ra 1 làn khói sắc màu làm cho không gian trở nên mờ ảo chẳng ai còn nhìn thấy gì nữa ,đôi mắt của Xuân hiện giờ đang không nhìn thấy gì cả , cô đang rất sợ hãi ...những lúc thế này không hiểu sao cô có thể chắc chắn nếu không phải lúc này thì làn khói này sẽ không là gì với cô nhưng quả thực cô vẫn như ngày xưa ...có anh bên cạnh là sẽ mang lại cho cô 1 sự yên ớt ...

Đưa tay sờ soạng khắp nơi cô hỏi thật to mà không ai nghe thấy vì đây là 1 loại khí độc có chức năng làm cho con người ta có thể nói được nhưng mọi người sẽ không thể nghe thấy ...Bỗng cô thấy thật sợ hãi thế nên cô chỉ có thể ngồi xuống tránh né đi tiếng đạn lúc này cô chỉ mong anh sẽ đi đến chỗ này ...cách mấy bước thôi là cô có thể nắm được bàn tay anh ...Và đúng như cô mong đợi 1 bàn tay đã sải đến để ôm lấy cô , anh đưa tay mình cầm lấy tay cô truyền cho cô sự ấm áp trong làn khói mịt mờ , lúc này tiếng súng vẫn vang lên ... Anh nhẹ nhàng đưa cô đi từng bước , 1 cơn đau buốt vang dội khắp chân ...không hiểu sao từng bước chân cất trên sàn nhà của cô lại đau đến như thế ...đi thêm vài bước nữa cô mới nhận ra dưới nền đất là 1 làn sóng điện từ có sức công phá cực mạnh làm cho con người ta thấy tê nhức .

Mãi cho tới 1 lúc sau và mất 1 chút thời gian để mở được cửa ra vào thì lúc này không khí cứ phun ra làm cho cô mệt mỏi , sự chịu đựng đang dần có giới hạn , nhìn cô vậy thôi chứ thật ra 4 năm trước vì phải lặn lội với công việc diễn viên khá nhiều mà cũng quên ăn quên ngủ dần dần thành thói quen nó làm cho cô đuối sức trong tất cả các tình huống .

Lúc này Long vừa nắm chặt lấy tay cô và tự nhủ mình phải thoát ra khỏi đây sớm

Cạch 1 tiếng bỗng nhiên 1 làn ánh sáng hiện ra trước mắt tất cả mọi người , nhìn thấy 1 ngọn ánh sáng trong màn khói mịt mờ ai nấy đều chạy ra phía chiếc cửa nhưng đều phải nhường đường cho Xuân và Long trước rồi ai nấy mới thở phào nhẹ nhõm nhưng thật tồi tệ đúng lúc bước ra thì bỗng nhiên có 1 đám người từ đâu chạy tới cầm súng định dờ lên bắn , may là Hàn Phong và Lục Vương nhanh tay hơn bọn chúng , cầm sẵn 2 khẩu súng trên tay và bắn liên tục . Từng phát súng dứt khoát vang lên tại hành lang u ám .

Lúc này thì Long thật sự đang lo lắng cho người con gái đang nằm trong tay mình , hồi này lúc gần ra ngoài cô đã ngất đi vì làn khói .

Bài viết: Chương 127.1

Nguồn Zing Blog

132. Chương 127.2

Thông báo riêng cho các bn ở sstruyen . Truyện đã có 1 số thay đổi nhỏ mà trang sstruyen chưa cập nhật được và cũng không thể thay đổi . có 2 chương mk sửa lại là chương 1 và chương 127.1 thế nên là các bn rộng lượng đi vào đọc lại hộ mk nhá ! Cảm ơn các bn đã ủng hộ mk trong t/g qua.

chương 127.2

Yêu thêm lần nữa (4)

yêu thương tận sâu trong đáy mắt

Kết thúc màn đạn kịch tính bỗng nhiên khi mà họ đang cấp tốc chạy ra khỏi căn nhà thì 1 tiếng nói giống như tiếng nói phát ra từ 1 con robot vang lên từ chiếc vòng tay của Diệp Hân .

“ báo động mạnh , có bom hẹn giờ . báo động có bom hẹn giờ . báo động có bom hẹn giờ...”

Tiếng nói cứ thế vang lên trong hành lang dài dằng dặc

“ cái gì vậy ? ”

Cả 3 người : hàn phong , lục vương và trần bảo thiên cùng hỏi 1 lúc

“ báo động có bom hẹn giờ ”

“ sao cô biết ? ”

“ thì các anh không nghe thấy gì hồi nãy hay sao ? báo động của tôi chỉ có thể là đúng ”

“ lão đại ở đây có bom, thời gian chắc cũng không còn nhiều đâu chúng ta phải mau thoát khỏi đây thôi ”

Chạy theo Long thật nhanh để nói tới chuyện quả bom 1 cách đầy lo lắng Lục Vương không thể nào mà kìm chế nổi cho sự nguy hiểm của hàng đồng người bấy giờ

” tên khốn Kiều Diễm Thiên đó , hần dám gài bẫy mọi người như thế này

” __Hàn Phong

“ ở đây không có cửa thoát hiểm ” __Long

“ cái gì vậy chúng ta ra thế nào ? ” __Xuân

“ Từ nãy giờ cô im lặng đến bây giờ mới thấy cô mở miệng đấy ” __Hàn Phong

“ liên quan đến anh à ? ” __Xuân

“ cửa thoát hiểm không , nhà lại phải đi bằng cầu thang bình thường kiểu này thì thật không thể rút ngắn t/g được ” __Trần Bảo Thiên

Mặc dù biết là sẽ rất lâu nhưng mà họ vẫn quyết định đi xuống bằng cầu thang đường bộ , vì đây là tầng 3 nên rất cao , việc nhảy xuống từ cửa sổ thì có lẽ với đám con trai thì không sao nhưng mà dù sao Long và Trần Bảo Thiên cũng không đồng tình .

Dù là cứ cho là lo sợ nhưng quả thực chỉ 1 lúc thôi họ đã có thể xuống được dưới tầng , cửa lớn xuấ hiện ngay trước mặt nhưng sự thật phũ phàng vñ cánh cửa đang bị khóa chặt . dùng mình mà đập nhưng Trần Bảo Thiên không thể nào làm cho cánh cửa này xập được .

“ vô ích thôi , cánh cửa này mà không có tia laze thì không thể nào mà mở được đâu”

Long từ đằng sau cất tiếng nói với Trần Bảo Thiên

2 chữ laze mà hần nói ra làm cho Xuân ngơ ngàng , nếu nói về laze thì chẳng phải là ...

Đúng lúc cô quay ra nhìn Diệp Hân thì Diệp Hân cũng quay ra nhìn cô

“ bọn tôi có tia laze ”

“ ý của lão đại là laze thuộc thể phân hủy ”

“ bọn tôi có ”

Xuân tự tin nói rành rọt từng chữ 1 với Lục Vương , người đang đứng trước mặt mình

“ thông báo , còn 1 phút nữa bom sẽ nổ . thông báo , còn 1 phút nữa bom sẽ nổ . thông báo , còn 1 phút nữa bom sẽ nổ ”

Lúc này tiếng nói từ chiếc vòng tay của Diệp Hân lại vang lên , cô vội vàng thúc giục Xuân .

“ cậu nhanh đi , t/g không còn nhiều đâu ”

“ 1 chút nữa thôi ”

Cô cầm trên tay viên đá quý màu đỏ từ cổ Diệp Hân cọ sát vào 1 chiếc vòng cổ bên trong chiếc vòng cổ mà cô vẫn hay đeo .

Càng cọ thì ánh sáng màu đỏ bên trong của nó càng mạnh

Long nhìn cô bằng ánh mắt rất chăm chú , thấy nhiều lúc thật ra dù chỉ là đi theo nhưng cô đã giúp anh rất nhiều , đó chỉ là riêng về khoản này thôi .

“ nhanh nhanh dùm đi , còn 1 phút thôi cô nương ”

“ đây , chờ đi , gần...gần được rồi ”

“ còn 49 giây ”

Thời gian đang làm cho đôi bàn tay của cô toát hết mồ hôi khiến chệch chỗ này chệch chỗ nọ .

“ bình tĩnh , còn thời gian thì vẫn có thể sống , lo gì ? ”

Cạch Achcáchkeng ...kengcạch cạch

TÁCH

“ được rồi ”

Cô vui mừng reo lên với chiếc vòng cổ đã chuyển màu trên tay , hiện giờ viên đá chuyển sang màu đỏ , cô ấn tay vào 1 chiếc nút cực bé ở giữa viên đá , 1 vạch đỏ tươi như máu xuất hiện chiếu thẳng vào chiếc cửa .

“ nhanh đi , còn 15 giây nữa thôi ”

“ cậu nói cái gì , còn 15 giây ? ”

Câu nói có số 15 và 1 chữ giây làm cho cô mất đi sự tập trung , tia laser suýt chệch sang 1 bên thì Long chạy tới nắm chặt lấy tay cô , ra sức ấn mạnh tia laser vào cánh cửa

1 chút ánh sáng đang hé ra trong bóng tối u ám

Cái nắm tay đó làm cho Trần Bảo Thiên để ý đến rất nhiều

Cuối cùng thì cánh cửa cũng mở mọi người chạy dồn dập ra ngoài nhưng chẳng ai dám đi trước Long cả , Long đưa xuân ra rồi thì lũ kiến con kia ào ào chạy ra như sắp chết .

Nhưng đúng lúc này thì bất chợt Xuân cũng ngất đi trong giây lát , khi mắt cô gần nhắm thì cô thấy 1 lực chạy cực kì nhanh đang đưa cô đi khỏi nơi đó , sau đó chỉ nghe thấy tiếng nổ hân hùng của căn biệt thự , chuyện có ra sao thì cuối cùng mắt cô vẫn nhắm lại , trên những ngón tay chảy ra những giọt máu đỏ tươi

VẠN LẦN XIN LỖI CẢ NHÀ , MK RA CN CHẬM QUÁ PHẢI KO , CHO MO XK NHA , NGHĨ ĐỌC BL CỦA CÁC BN CG THẤY MK VÔ TRÁCH NHIỆM quá :((((.

Zing Blog

133. Chương 128.1

Vết thương và những giọt máu ở trên người cô đều do sự ảnh hưởng của những tia laser, có thể là Long không sao vì sức khỏe cường kháng của anh tốt nhưng còn Xuân không hiểu sao sức khỏe đã suy yếu rất nhiều từ 2 năm trước, mặc dù cô cũng đã đi kiểm tra tại bệnh viện nhưng bác sĩ chỉ nói là do tâm lý làm ảnh hưởng đến sức khỏe và cô cũng nghĩ là do mình suy nghĩ quá nhiều nên mới vậy ...

“Hàn Phong, cô ấy sao rồi?”

“không sao. Cô ấy giờ đã ổn rồi.”

Đứng bên ngoài nói chuyện với cả Long Hàn Phong tháo kính xuống nói với giọng không mấy tỉnh

“sao lại như vậy?”

“à...điều này cũng khó nói.”

“nói đi.”

“sức khỏe cô ấy không được tốt nên là mới xảy ra chuyện này.”

“vậy thì được rồi.”

“tôi về trước.”

“uk.”

Hàn Phong lui ra, Long đưa tay mở cửa phòng nhìn người con gái đang nằm trên giường nhắm nghiền mắt lại.

Qua bao nhiêu năm trôi qua, anh cũng không muốn mình trở nên tàn khốc như vậy...anh thật quá vô tâm với cô, 4 năm với anh chẳng nhẽ không nhiều? thời gian trôi đi như vậy nhưng sao anh vẫn còn thấy không thể quên đi được nỗi đau năm đó, dường như có 1 thần giáo cách cảm nào hoặc là 1 sự trùng hợp đến tình cờ, trong giấc mơ của cô lúc này cũng đang hiện lên kí ức đau khổ của đêm mưa tầm tã vào 4 năm trước...

“LONG...em xin lỗi...em xin lỗi...em không cố ý...đó chỉ là hiểu nhầm thôi...LONG.”

Đang nhìn cô với khuôn mặt lạnh lẽo thì đột nhiên nghe thấy những lời đó thì thật khiến cho lòng anh thấy đau...Anh...vẫn còn yêu cô rất nhiều nhưng vì cái lòng tự tôn bấy giờ nên anh tự chủ được bản thân rằng mình không thể nói gì nữa...1 lời tha thứ thôi cũng là 1 việc khó khăn và có lẽ là không thể...Anh biết chuyện năm đó là do 2 người hiểu nhầm nhau nhưng mà...giờ thì tất cả đã quá muộn để quay trở lại...

Trong cơn mê cô vẫn luôn miệng gọi tên anh...nhưng nhìn ngoài sự thật anh không thể đưa tay ra cầm lấy bàn tay lạnh băng đó nữa, ánh mắt cô nhú lại trong cảm nhận đau đớn của giấc mơ...

Ánh mắt lúc này của anh thật sự khiến cho người ta phải hồi hộp, trong ánh mắt đó 1 sự đau khổ lẫn mong mỏi nhưng vì tất cả mọi thứ mà không thể đi tiếp...không thể nào mà vì điều đó mà quay lại bên cô được...

Cốc cốc

“ai?” _ Long

“lão đại, Diệp tiểu thư và Trà Tổng muốn vào thăm Xuân ạ.”

“để Diệp Hàn vào thôi.”

“vâng.”

“khoan.”

“còn gì ạ?”

“nói với Trần Thiên Bảo là tôi muốn nói chuyện với anh ta.”

“ vâng , thưa lão đại ”

Phòng khách

Cộc Cộc

“ Lục Vương , sao rồi , lão đại đồng ý cho chúng tôi vào chứ ”

“ có ...nhưng chỉ cô vào thôi ”

nói đến đây thì đột nhiên sự vui mừng trên gương mặt TTB tắt ngấm

“ còn anh ...lão đại nói là có việc muốn nói với anh ở ngoài ban công bên lầu 2 phòng 5 ”

“ có chuyện gì ? ”

“ đừng hỏi tôi ”

Nói rồi Lục Vương dẫn Diệp Hân lên phòng

Cạch

Lúc Diệp Hân bước vào thì Lục Vương biết ý đi ra để lại mọi thứ cho Diệp Hân lo .

Cộc cộc cộc

“ Xuân , sao cậu vẫn chưa tỉnh lại ? ”

Nhìn người nằm ở trên giường với ánh mắt buồn rầu Diệp Hân thấy 1 sự hụt hẫng khá lớn , đáng nhẽ lúc đó cô không nên để Xuân làm việc đó , có 1 chuyện liên quan đến bệnh tình của xuân mà Diệp Hân vẫn chưa hề cho ai biết , có thể nói đây là 1 căn bệnh do gel di truyền của mẹ cô mà ít ai biết được trong dòng họ , có thể là thắc mắc tại sao diệp Hân biết mà Long không biết thì đó là 1 điều không thể nào chỉ qua sự kiểm tra mới biết được .

Bao giờ đến thời cơ căn bệnh này sẽ tái phát ngày một nặng và cô còn đang lo khi mà biết rồi thì không còn chữa được nữa hoặc là đã quá muộn . Nếu bây giờ nói là cô có bệnh thì chữa không đúng thời điểm thì thật quá sớm vậy nên dễ dàng dẫn tới cái chết cho cuộc phẫu thuật

Ban công

“ anh có chuyện gì muốn nói với tôi ? ” _TTB

TTB đi đến thì thấy Long đang ngồi đó nhâm nhi ly rượu đỏ

“ ngồi đi ”

“ có chuyện gì anh nói đi ”

“ chuyện về Xuân ”

“ có gì để nói ”

“ đừng ôm hy vọng vô ích nữa ”

“ ý anh là sao ? ”

“ Xuân hiện giờ đã là người của tôi vậy nên đừng bao giờ nghĩ đến chuyện lại gần cô ấy ”

“ nếu chỉ có thể thôi thì thật thừa đàng nào thì dù sao anh nghĩ cô ấy vẫn còn yêu anh ? ”

“ không cần phải nghĩ ”

“ anh thật sự quá là tự hào rồi đấy Trí lão đại ”

“ đó là sự thật ”

“ thì sao ...cô ấy đàng nào cũng không bao giờ quay lại với anh đâu ”

“ làm sao anh biết được ? anh không là người trong cuộc và chứng kiến tất cả những gì của tôi và cô ấy thì hãy im lặng nhìn hành động mà suy đoán ”

“ cái gì ? ”

“ tôi nói anh nghe không hiểu hay sao ? ”

“”

“ từ khi gặp lại tôi cô ấy đã có 1 sự giao động lẫn sự chần động không hề rồi . Có thể ngoài mặt cô ấy không lộ ra nhưng sâu trong thâm tâm thì cô ấy cần tôi hơn anh ”

“ anh ...”

“ quên cô ấy đi và hãy chờ cho đến lúc cô ấy thật sự cần anh còn nếu không thì chuyện cô ấy yêu anh thì chỉ là phù du thôi ”

Kết thúc mọi chuyện chỉ có vậy , TTB đứng đó ánh mắt hết sức tức giận , anh ta có gì mà Xuân không yêu được chứ . Anh ta có gì Xuân không vừa lòng được chứ ? điều này khiến cho anh không cam lòng

Zing Blog

134. Chương 128.2 : Không Còn Đủ Mạnh Mẽ Để Yêu Anh

Mùa đông tại washington vẫn chưa kết thúc, đêm nay trời mưa chứ không có tuyết , vì đây là cuối mùa đông nên lượng mưa sẽ nhiều hơn là tuyết .

Trong cơn mê man Xuân tỉnh dậy với đầu óc trống rỗng đến đau nhức , dường như cô chẳng còn nhớ gì hay để tâm gì đến mọi thứ xung quanh mà chỉ thấy mình đang đối bụng 1 cách cồng kềnh .

Cạch .

Lúc này 1 tiếng cửa mở vang lên, từ phòng tắm hần bước ra trên người chỉ có đúng 1 chiếc khăn để che , còn 2 tay đang lấy khăn bông lau đầu

Biết ý quay ra thì đỏ mặt nên Xuân liền quay vào trong , mặt đỏ hừng hực

“ quay đi đâu ? ”

“ đi ...đi đâu thì kệ tôi ”

“ cô có nhìn thấy tất đâu mà chả quay ”

Câu nói này của Long làm cho cô bị hớ , cũng đúng ...cô ...quay đi như vậy chả khác nào thừa nhận ...mình ...ngại trước mặt hần

“ thì ...thì kệ tôi ...TÔI ĐÓI RỒI ”

“ cô có sức mà hét thì có sức để đi kiếm đồ ăn ”

“ CÁI GÌ ? ”

“ co bảo cô đói thì tự kiếm đi ”

“ nhưng mà ...”

“ hay cần tôi lấy lên cho cô ? ”

Quay ra nhìn Xuân với ánh mắt hằm hằm khiến cho cô sợ nên cô đành im lặng bỏ chần ra bước xuống giường nhưng chưa đi đủ 3 bước thì đầu óc cô đã choáng váng , mọi thứ trước mặt cô rất mờ , chết rồi ...tự

huyết áp , người cô không còn vững nữa suýt ngã thì Long đi thật nhanh đến đỡ lấy cô , trong giây phút ngắn ngủi cũng đủ làm cho 2 ánh mắt giao nhau 1 cách bất ngờ ...

“ tôi không đi được ”

“ nằm xuống ”

“ anh lấy đồ ăn cho tôi , tôi đói ”

“ ... ”

Để cho Xuân nằm xuống giường rồi Long không nói gì chỉ đi ra khỏi phòng , anh xuống nhà bếp bảo họ làm 1 số món ăn có lợi cho sức khỏe của cô hiện giờ

Cạch

1 lúc sau nhà bếp mang đồ ăn lên cho cô , nhìn khay đồ ăn thơm phức cô không kìm nổi mà ngồi bật dậy để đón nhận lấy đồ ăn của mình

Nhưng khi không nhìn thấy Long đâu thì cô liền hỏi người giúp việc

“ Long đâu chị ? ”

“à ...cái đó tôi không biết , lão đại bảo tôi mang lên cho cô chứ không nói gì thêm nữa ”

“ vâng , cảm ơn chị ”

Gật đầu rồi cô giúp việc đi ra khỏi phòng

Thật ra có lẽ cô chỉ hỏi vậy thôi chứ cô cũng để tâm lắm , có lẽ là hiện giờ anh đang ở trong thư phòng chẳng hạn ...v...v . Với lại người hay biến mất đột xuất như anh thì làm sao mà có thể ở yên 1 chỗ được chứ , giống như năm xưa vậy ...

Nghĩ đến đây thì cô tự nhủ lòng mình nên dừng lại , mọi chuyện đã qua lâu rồi không nên nghĩ lại nữa ...

Với lại có lẽ cô sẽ chẳng thể sống được bao lâu nữa rồi ...Nếu có yêu lại lần nữa thì...cũng chỉ làm anh thêm thôi . Khóe mắt cay xè cô như muốn bật khóc thành tiếng thật to . Bệnh của cô ...cô biết rõ nếu như không có ai để hiến tủy cho cô thì cô sẽ chẳng thể sống được bao lâu và căn bệnh tủy của cô là 1 căn bệnh tủy đặc biệt do di truyền bẩm sinh mà chỉ có mẹ cô và Diệp Hân biết , căn bệnh này không phổ biến 1 cách thông thường mà nhất thiết phải gần đến giai đoạn cuối bệnh sẽ tự nhiên phát triển và đến lúc đó bệnh mới được phát hiện thì đã quá muộn , cho dù là còn thời gian phẫu thuật thì cũng đâu thể làm được gì bởi đến lúc đó tìm ra tủy cũng đã quá muộn , quá muộn để cô sống tiếp và thời gian sống của cô sau lần này lại còn giảm sút đi rất nhiều , chỉ mấy tháng nữa thôi cô sẽ phải rời xa mọi thứ nơi đây ...Lòng cô lúc này thật đau

Cùng 1 tâm trạng lúc này Diệp Hân cũng đang đứng ở cửa sổ sát đất nhìn ra khung trời mưa dầm dấp nghĩ về bệnh tình của bạn mình , nước mắt tràn mi cô không sao kìm nổi , từ đây chỉ còn mấy tháng thì giữa cô và Xuân sẽ là 2 người 2 thế giới ...biết làm sao bây giờ ...Làm ơn hãy có ai đó cứu sống bạn cô , hiện giờ thời gian chỉ còn mấy tháng cô phải làm gì đây ???

Không thể kìm hãm thêm nữa cô đưa tay với lấy chiếc điện thoại và gọi cho Xuân , và mong là cô ấy đã tỉnh lại

Tút Tút tut

“ alo ..Diệp Hân ”

“ cậu ...không sao chứ ? ”

“ Cậu...nói gì vậy ? ”

“bệnh tình của cậu ? ”

“ tở...vẫn ổn ”

“ Ồn thật sao ? ”

“ uk ”

“ tớ xin lỗi ”

“ chuyện gì ? ”

“ vì không giúp được gì cho cậu ”

“ không sao ”

“ tại sao lại không chứ ? bây giờ ...cậu đâu còn nhiều thời gian ”

“ bệnh của tớ nên tớ hiểu rõ hơn ai hết mà , không sao đâu ”

“ làm ơn ...cậu đừng bỏ tớ ...tớ có mình cậu là bạn thôi ”

“ tớ ...không bỏ cậu đâu ...tớ hứa đấy ”

Sau câu nói đó Xuân không còn nghe thấy lời đáp lại mà chỉ còn nghe thấy tiếng òa khóc đau khổ của Diệp Hân ...cô cố gắng chần tỉnh nhưng sao mà nước mắt vẫn rơi ...Cô luôn tự nhủ bản thân mình phải cố gắng mà sao mọi thứ khó đến vậy ...dùng khí của cô đâu rồi ...cuộc sống mà cô vốn có đâu rồi ...tại sao mọi thứ với cô bây giờ lại khiến cô mềm yếu như thế . bây giờ cô muốn nhìn thấy anh , nhìn người có thể giúp cô có thể chần an cô bây giờ nhưng sao sống cùng 1 căn nhà mà cô không cảm nhận đk điều đó , tại sao ???

Zing Blog

135. Chương 129.1 : Em Xin Lỗi (1)

Từ tối hôm đó cho tới 8h sáng hôm sau mà Xuân không hề thấy Long đâu cả , cô thắc mắc nên hỏi Hàn Phong nhưng anh ta cũng chỉ cười mà chẳng nói gì thêm , thiếu đi Long có lẽ cô thấy được tự do hơn rất nhiều hơn mấy hôm trước , mấy hôm trước ngày nào cũng thấy cái bản mặt ảm đạm của Long nên cô thấy rất chán đời và ...chán ngắt còn bây giờ cô có thể đi gặp Diệp Hân được rồi

Thoát khỏi căn biệt thự 1 cách không hề khó khăn , chả hiểu sao hôm nay vệ sĩ không nghiêm ngặt như lúc trước nữa , cô muốn đi thì đi họ cũng mặc kệ hay là do Long không cần cô nữa ...

Suốt cả quãng đường nghĩ tào lao làm cho con đường cô đi ngày 1 nhanh trong trí tưởng tượng ảo

“ thưa co , đã đến nơi rồi ạ ”

“ à ...vâng ... cho cháu gửi tiền ạ ”

Chiếc xe taxi dừng lại tại căn biệt thự của Trần gia , cô bước xuống xe nhìn ngược lên căn biệt thự thấy vẫn căn phòng làm việc có chiếc cửa kính nhìn xuyên qua cô vẫn thấy Diệp Hân đang ngồi đó với 1 đồng tài liệu cao chất núi ...Đây chắc chắn không phải do cô nhiều việc mà là do chán quá nên cô mới tự lòi ra làm

Cầm chiếc dt vừa gọi điện cô vừa nhìn lên chỗ Diệp Hân

Diệp Hân bắt máy rồi nhìn ra cửa sổ theo lời Xuân nói trong điện thoại .

1 sự vui mừng đến bối rối xuất hiện với Diệp Hân , cô hất tung đồng sổ sách ra rồi xuống phố cùng với Xuân .

2 người đi hết cửa hàng này đến cửa hàng khác và mua sắm rất nhiều thứ nhưng đa số chỉ có Diệp Hân mua chứ Xuân cũng không mua gì nhiều ...

Mà thay vào đó cô để ý đến mấy đồng sổ sách trong thư viện hơn

Đang ở đây thứ 3 để đọc cuốn tiểu thuyết “ nếu biết trước ta không bên nhau ”

thì bỗng nhiên có 1 tiếng bước chân rất nhẹ nhàng ở đằng sau cô , tuy rằng cô đã nhận ra nhưng cô vẫn cố tình giả vờ như không biết , cuối cùng thì hờ ra mọi thứ cô quay lại thì thấy Alex , anh bạn 4 năm trước , người luôn dõi theo cô trong suốt 4 năm trời

“ Alex ”

Cô nhìn Alex anh nở nụ cười tươi với cô

“ đã lâu không gặp ” - AL

“ tình cờ vậy ? ” - X

“ tình cờ sao ..haha ” _AL

“ uk ”

“ tớ làm quản lí ở đây mà ”

“ gì vậy , sao lại ...nhà cậu h phá sản rồi hay sao mà đi làm quản lí ở đây ? ”

“ không biết nữa ”

“ ờ , Xuân , nói chuyện với ai vậy ? ”

Đúng lúc đó Tiểu Mễ đi đến , nhìn thấy Alex cô cũng chỉ tỏ ý cười chào chứ không nói gì thêm

“ Alex , mk đang nói chuyện với cậu ấy ”

“ ờ , nhìn mặt là biết rồi , cậu không cần phải nói k bt đâu ” _DH

“ à , mk có việc cần phải đi rồi , 2 người nói chuyện nha ” _ X

Thật ra hồi nãy gặp lại AL Xuân cũng không có chuyện gì để nói với anh ta nên sớm muộn gì thì chuẩn trước cho nhanh , nhưng khi ra đến cửa khu mua sắm thì cô chẳng biết mình nên về hay đi tiếp nữa , giờ nghĩ lại quãng thời gian mà cô ở bên Long thì thật sự cũng không quá tồi tệ ...Nhưng làm sao đây khi mà chẳng còn bao lâu để có thể ở bên người mà cô yêu , giờ mọi thứ đã không còn như trước thì luyến tiếc cũng đã quá muộn

4 năm mong đợi nhau là đã đủ thời gian để quay trở về với nhau nhưng giữa 2 người vẫn còn khoảng cách rất dài ngăn cách tình yêu không nhạt nhòa này ...

Trở lại căn biệt thự thì lúc đó trời cũng đã tối hoàn toàn , cô đi tắm rửa rồi lúc đang định mặc đồ thì cô nhận được 1 cuộc điện thoại

Reng reng

nhìn vào màn hình hiện lên 2 chữ “ lão đại ” thì cô giật mình

thiêng gì thiêng vô duyên

Đúng lúc cô đang thay đồ thì lại gọi điện

“ alo ”

“ ra bãi biển đi , tôi có 1 điều bất ngờ muốn giành cho em ”

“ hả ”

“ tút tút ...”

Cô còn chưa kịp tiêu hóa nổi những lời nói đó thì điện thoại của Long đã tắt đi rất nhanh

“ bãi biển ...điều bất ngờ? cái tào gì vậy ? ”

Dù là không hiểu nhưng cô vẫn thay đồ để ra bãi biển ...

Nhugnw khi phóng chiếc lamborghini ra đến đầu chỗ ngõ đầy hoa rẽ vào căn biệt thự thì cô gặp Trần Thiên Bảo ở đó , anh đang ngồi trên 1 chiếc xe hăng giống cô màu vàng , nhìn thấy cô phóng xe đi ngược chiều với mình thì anh liền xuống

“ XUÂN ”

Vì chiếc xe của cô là mui trần nên để có thể nghe thấy tiếng gọi thì không phải khó , cô dừng xe nhìn ngoái lại thì thấy Trần Thiên Bảo đang đi đến bên mình

Anh chạm tay vào thành xe rồi nhìn thẳng vào mắt Xuân

“ mình nói chuyện chút đi ”

“ chuyện gì ? ”

“ có . anh có chuyện muốn nói với em ”

“ tôi có hẹn sắp chể rồi nên chỉ được phút thôi ”

“ sao cũng được ”

Zing Blog

136. Chương 129.2 : Em Xin Lỗi (2)

2 người phóng chiếc xe đến 1 bờ hồ yên tĩnh để nói chuyện , trong vài giây ngắn ngủi 2 người chỉ im lặng nhìn mặt hồ yên ả không có đến 1 ngọn sóng nhỏ lăn tăn giống với không khí yên lặng lúc này của họ

“ chuyện gì ? nói nhanh đi ”

“ Xuân , em thật sự ...không hề có chút tình cảm gì với anh sao ? ”

Nghe xong câu hỏi mà cô thật sự chỉ muốn bật cười thành tiếng , người đàn ông này thật sự có vấn đề rồi , ngày xưa câu này anh ta đã ? cô không biết bao nhiêu lần rồi mà giờ lại còn hỏi thêm đk nữa thì đúng là phục không còn chỗ để mà phục thêm nữa

“ tôi đã nói chuyện này rất lâu từ trước rồi , anh còn thắc mắc được hay sao ? ”

“ vậy là em chưa quên được Long ? ”

Lại thêm 1 câu ? hết sức là hóc búa với tình thế này chắc cô chỉ còn đường thừa nhận mất

“ thì sao nào ? ”

“ vậy em nói đi , anh có điểm gì không tốt để xứng với hấn ta ”

Trần Thiên Bảo quay ra nắm lấy 2 vai cô hỏi dồn dập , nhận ra được 1 sự đau đầu không hề nhẹ ở đây cô dang tay TTB ra rồi quát lên

“ ANH BỊ ĐIÊN RỒI , CHUYỆN TÌNH CẢM KHÔNG THỂ NÓI YÊU LÀ YÊU Đ...”

đúng lúc cô đang nói dở thì TTB giữ chặt đầu cô rồi áp sát môi mình vào môi cô , lúc này cô chỉ ngửi thấy 1 mùi rượu nồng nặc trong miệng anh ta ...Úc quá cô dùng mọi sức lực để đẩy anh ta ra và cuối cùng TTB nhận được 1 cái tát tóe lửa từ Xuân

“ ĐỒ KHỐN ! SAO ANH DÁM LÀM THẾ VỚI TÔI ? ”

“ TẠI VÌ ANH YÊU EM ”

“ NHƯNG TÔI KHÔNG YÊU ANH ”

“ VÌ SAO ? ”

“ VÌ SAO THÌ CŨNG CHẴNG CÓ GÌ LQ ĐẾN ANH CẢ , chào anh ...tôi đi ”

Nói rồi cô băng qua bên đường trong nỗi bối rối , thấy TTB vẫn còn đuổi theo mình thì chạy thật nhanh , không để ý rằng bên cạnh mình 1 chiếc xe tải chở hàng đang lao nhanh tới , đúng lúc chiếc xe đó gần đâm vào cô thì cô nhắm chặt mắt lại rồi cảm nhận được 1 lực đẩy mạnh và nhanh về phía mình , lúc này người cô bị đẩy sang 1 bên

RẦM

1 tiếng phanh xe cái két ttttt

từ trên mui xe 1 người lăn xuống dưới nền đường , máu me đầy mình ...

Cô đứng dậy phủi tay và còn chưa kịp hiểu ra chuyện gì thì cô đã thấy TTB nằm giữa đường đằng trước chiếc ô tô tải , quay đầu lại nhìn mọi thứ cô không tự chủ được bản thân chỉ có thể chạy đến đỡ lấy người đàn ông đó

“ THIÊN BẢO , THIÊN BẢO ? ”

“ Xuân ...trước khi mất ...anh ...nhắm lại ...hãy cho anh nói...nói rằng ...anh yêu em ”

Tất cả đã kết thúc , TTB đã buông lỏng đôi tay trong lòng cô , trái tim anh giờ thấy rất ấm áp nhưng còn cô ...cô đã gây ra 1 tội lỗi rất lớn , cô cầm máy điện thoại gọi tới tấp cho xe cứu thương , gọi xon thì cũng là lúc trời đổ mưa , lúc này cô không còn lí trí đâu để mà nghĩ tới buổi hẹn giữa cô và Long

1 ng ra đi

1 người ở lại

vào lúc này chẳng ai có thể thấu hiểu được rằng cô đã tạo dựng cho anh cảm giác của 4 năm trước , hôm naycô lại phải để anh cầm chiếc hộp và 100 bông hoa hồng đỏ đứng giữa trời mưa2 lần ...2 lần rồi ...Sau chuyện này cô phải làm gì để bù đắp

một màu tím tối

Hãy cho anh hay... Nếu người hùng trong mơ đã chẳng đến bên em

Nếu em cảm thấy buồn...

Em thấy cần một ai kia bên cạnh

Nếu em đang phải xa người mình yêu...

Em thấy mình đơn lạnh

Nếu em gọi điện mà...

Bạn bè em chẳng ai có ở nhà

Em có thể trốn chạy, nhưng nào thể vượt qua

Những cơn bão lòng, những đêm dài đơn độc

Nhưng anh sẽ chỉ cho em nhận ra số phận

Rằng những gì tốt đẹp nhất trên đời...

Nào phải mất tiền mua

Nhưng nếu lòng em muốn khóc

Hãy ngẩng đầu lên vai anh mà khóc nghe em

Nếu em cần một người thực quan tâm đến em

Nếu lòng em buồn... con tim em giá lạnh

Khi ấy một tình yêu chân thành có thể làm được gì
...Anh sẽ chỉ em xem
Nếu bầu trời với em chỉ một màu tím tối
Hãy cho anh hay...
Bởi nơi nào đó trên thiên đường là chỗ của chúng mình
Dù với em thiên đường có ngàn xa, xa lắm
Hãy gọi tên anh, anh sẽ giúp em đến nơi ấy... cùng anh
Nếu màn đêm phủ lên em bao giá lạnh, u buồn
Nếu mỗi ngày qua, bao khó khăn vẫn ngăn em cất bước
Anh sẽ vẫn mãi luôn bên em, cùng hướng về phía trước
Anh hứa đấy, anh sẽ chẳng khi nào lẩn trốn đâu e
Zing Blog

137. Chương 130.1 : Lúc Tình Cảm Chúng Ta Bị Chia Cắt...cũng Là Lúc Ta Không Còn Bên Nhau

Trần Thiên Bảo nhanh chóng được đưa vào bệnh viện , phòng cấp cứu bật đèn lên để thực cuộc kiểm tra , cuối cùng ông bác sỹ đi ra và nói với cô rằng bây giờ anh ta cần mổ , vì bị chấn thương ở đầu khá mạnh nên có thể ca mổ này sẽ khó khăn hơn nhưng dù có được hay không thì chắc chắn anh ta chỉ có thể sống được không quá 4 tháng , nói xong thì ông vỗ vai cô 1 cách u buồn rồi đi luôn . cô đứng đó , tự trách bản thân mình , cô đang làm cái gì thế này ...cô đã ..trễ hẹn với Long ...ngoài trời đang mưa....cô làm TTB bị tai nạn ...cô làm cho cuộc sống của người đàn ông này kết thúc vì tính ích kỷ của mình

TRỜI OI ! ngay lúc này cô chỉ muốn hét lên 1 điều rằng cô không muốn như vậy mà cô muốn thời gian quay trở lại ...

Giá như ...cô chậm thêm 1 chút

Giá như ...cô biết lắng nghe thêm 1 chút

Thì liệu TTB có thể không ? Không , lúc đó anh ta vẫn sẽ an toàn và sống tiếp và cũng không có dính dáng gì đến cô .

Đứng đó 1 lúc thì giường bệnh của TTB được đẩy ra , cô đi theo rồi làm giấy nhập viện cho anh ta , cô đi bộ dọc hành lang và lấy 1 lon coca uống để xả stress nhưng ai ngờ khi vừa cầm lon coca lên , quay người lại thì cô thấy Long đang đứng ngay đằng sau mình , cô giật mình làm rơi mất lon coca

“ L...Long ? ”

“ cô không đến là vì cái lí do này sao ?”

“ không ...mọi chuyện không phải thế đâu ”

“ vậy thì ...cô đến đây để làm gì với TTB , nói chuyện với anh ta rồi đưa anh ta vào bệnh viện à ? ”

“ không phải vậy đâu ...tôi không đến là vì đã xảy ra 1 số chuyện ”

“ là chuyện cô đưa anh ta vào đây mà bỏ mặc tôi sao ? ”

“ nhưng tình thế lúc đó hết sức nguy cấp ”

“ vậy sao cô không từ chối gặp anh ta ngay từ ban đầu đi ? ”

“ cái này ...”

“ vậy mà tôi đã từng nghĩ rằng có thể chúng ta sẽ quay lại nhưng ai ngờ đâu người cản bước tình yêu này lại là cô ”

Vừa nói Long vừa cười , 1 nụ cười thật sự thê lương

“ xin lỗi ...em không cố ý ”

“ cô nghĩ với tình thế này cô còn giải thích được gì với tôi ngoài 2 từ xin lỗi ”

“ ... ”

“ chúng ta kết thúc tại đây đi ”

“ Long ...”

Trong khoảnh khắc hần nói ra từ đó làm cho tim cô đau đớn , trong đôi mắt sâu tưởng chừng như không đáy kia đang nhìn cô có 1 chút gì đó tiếc nuối nhưng cũng không kém phần chối bỏ ...Như muốn quên đi tất cả trong đôi mắt ấy giờ chỉ còn lại sự lạnh lùng u ám nhìn cô cuối cùng anh cất bước ra đi . Anh đi rồi cô mới nhận ra rằng mình đã đánh mất cơ hội quay trở về bên anh và làm cho tình cảm này kết thúc thêm lần nữa và điều tồi tệ hơn hết cô đã làm anh đau thêm lần nữa , anh đi rồi cô cảm tưởng như hành lang dài qua , cô khụy xuống sàn nhà khóc nức lên , luôn miệng nói xin lỗi nhưng đâu biết bây giờ đã quá muộn để nói ra điều đó với 1 người đàn ông đã yêu cô hết lòng .

“ Xuân ”

Đúng lúc đó thì DH chạy đến thì thấy cô với tình cảnh này thì vội vàng đến bên bạn

“ chuyện gì đã xảy ra ? ”

DH hỏi nhưng Xuân không nói gì cô chỉ tiếp tục ôm lấy DH mà khóc mặc cho ánh mắt của bao người đang nhìn mình cô cũng không quan tâm

TTB vì cô mà chỉ sống được không bao lâu

Cô cũng chỉ vì quá sơ suất mà đánh mất tình yêu của mình

Mặc dù DH không hiểu gì nhưng cô biết 1 điều ...người có thể làm cho bạn cô khóc điên đảo như vậy thì chỉ có thể là Longchỉ có thể là Long mới có thể làm cô khóc như vậy ...

Không hiểu sao lúc này DH thấy thật sự quá bối rối , mối tình này làm cho cô khó hiểu mà khó hiểu là ở cả 2 người chứ không riêng gì Long hay Xuân . Yêu nhau ...có cơ hội đến với nhau ...nhưng cuối cùng thì cũng hư bột hư đường hết ...nếu là DH cô cá cô sẽ chết vì đau đầu từ lâu rồi ...

“ đừng khóc nữa , mọi chuyện rồi cũng sẽ ổn thôi mà ”

Gạt đi nước mắt trên mặt Xuân rồi 2 người đến chỗ TTB .

Nội dung chương 130.2 :

TTB sẽ ra viện sau 1 tuần và khi suy nghĩ lại Xuân quyết định sẽ ở lại bên cạnh TTB bù đắp lại khoảng thời gian cô đã quá vô tâm với anh

Zing Blog

138. Chương 130.2 : Quyết Định Hy Sinh

1 tuần cuối cùng cũng trôi qua , TTB nhanh chóng xuất viện để về lại biệt thự , vì bây giờ sức khỏe anh còn yếu vậy nên là toàn quyền quản lí tập đoàn đều thuộc về Xuân và Diệp Hân . Dù vậy nhưng người thường xuyên đến để lo công việc nhất chỉ có DH còn xuân thò lúc này vẫn ở cạnh TTB để chăm sóc cho anh

Trên con đường đầy hoa thuộc địa bàn của Trần gia Xuân đẩy chiếc xe lăn

“ vậy là được mấy tháng rồi nhỉ ? ” _ TTB

“ 3 tháng rồi ” _X

“ nhanh thật ” _TTB

“ anh lạnh không ? ”

“ không , cảm ơn em ”

“ đầu mùa Xuân rồi nên rất dễ có gió se se lạnh vì vậy anh nhớ phải giữ ấm cơ thể mình nhé ! ”

“ uk ”

“ ... ”

“ anh vẫn không thể tin có ngày em lại chấp nhận ở bên cạnh anh ”

“ vậy thì giờ anh hãy tin là vừa biwr vì ngay lúc này em cũng đang ở bên anh đây ”

“ uk ”

Gió mùa xuân lúc này lại ủa về , nhưng đơn thuần chỉ là 1 ngọn gió của sự dịu nhẹ khiến cho lòng ta thấy thanh thản nhưng trong lòng của 2 người lúc này vẫn còn đọng lại rất nhiều thứ . TTB biết Xuân bên anh cũng do sự thương hại còn cô thì hiện giờ đang mong nhớ đến 1 người khác ...1 người mà 3 tháng trước cô vẫn còn thấy ...cô vẫn còn nhìn ...thậm trí vẫn còn cơ hội để về bên người đó vậy mà bây giờ mọi thứ đã vụt mất ... Cô đã có thể nhìn thấy được ánh mặt trời đời cô khi cô đồng ý ...nhưng sự thật sự...khi mà cô nghĩ đến hạnh phúc đó thì cô đâu thể nghĩ đến ngoài TTB thì vẫn còn nhiều thứ ngăn cản tình yêu đó ...

“ mình về thôi anh ”

“ uk , tùy em ”

Chiếc xe lại lăn bánh 1 cách chậm rãi trên con đường chỉ có 2 người bọn họ , 1 chút gió , 1 chút nắng hòa lẫn tạo thành không khí mát mẻ xen lẫn sự nhẹ nhàng...

Trở lại về nhà , bây giờ đến lượt phiên của Xuân đến tập đoàn lo công việc . Nhìn dáng vẻ mệt mỏi sen lần ưu phiền của bạn thật sự Diệp Hân không nở nhưng có lẽ đã đến lúc cô phải nói cho TTB biết để anh ta trả Xuân về đúng vị trí của mình ngày xưa ...DH biết chứ ...cô biết là nếu làm như vậy thì không khác nào lấy dao đâm thẳng vào nỗi đau hiện giờ của ai đó nhưng để Xuân hạnh phúc nốt đoạn đường còn lại thì cô vẫn hy vọng Xuân có thể được bên cạnh người mình yêu .

Cốc Cốc Cốc

TTB đang ngồi trong phòng đọc báo thì nghe thấy tiếng gõ cửa

“ vào đi ”

“ Thiên Bảo ”

“ Diệp Hân ? ”

“ tôi có chuyện muốn nói với anh ”

“ chuyện gì ? ”

“ chuyện về Xuân ”

Nghe DH nói đến đây TTB hơi khựng lại 1 chút nhưng cũng mời DH ngồi rồi 2 người nói chuyện . Cuối cùng cô từ từ kể ra mọi thứ cho TTB nghe , nghe xong thực sự TTB không thể kìm chế được bản thân mình mà quay mặt đi , không dám nhìn vào đôi mắt chan chứa đầy sự thật của người ngồi đối diện

“ Thiên Bảo...hứctôi xin anh ...xin anh hãy để cô ấy quay trở về bên cạnh Long ...cô ấy cần có Longgiờ cô ấy cũng giống như anh thôilàm ơn ...huhu...hức h...ức ”

“ đủ rồi , cô đừng nói gì nữa ...tôi tự biết tôi phải làm gì ...cô đi đi ”

Giọng nói tỏ vẻ không muốn nghe thêm bất cứ điều gì nữa TTB đuổi DH đi , mặc dù anh cũng muốn hỏi thêm về bệnh tình của Xuân và cách cứu chữa bởi anh nghĩ nếu có thể mong là mẫu tủy của cô cũng sẽ giống với mẫu tủy của anh vì thật ra TTB cũng thuộc mẫu tủy đặc biệt nên bị tai nạn cũng nhanh chóng để lại thương tích ...

DH cuối cùng cũng đi ra khỏi phòng và cuối cùng TTB ngồi đó nhìn ra ngoài cửa sổ , nhìn và cảm nhận lấy ánh nắng mặt trời kia , anh nghĩ Xuân chắc hẳn cũng muốn cảm nhận lấy ánh mặt trời đời cô và thật sự nghĩ tới ánh mặt trời đó thì chỉ có thể là Long mới đem lại cho cô được những thứ mà cô cần trong suốt cuộc đời . Và cuối cùng TTB đã quyết định đem tặng cho cô thứ mà có thể làm cho cô sống và ở bên cạnh người cô yêu .

“ Đường Anh ...cô sắp xếp cho tôi 1 cuộc gặp mặt với lão đại của Trí gia nhé ”

Nhấc chiếc điện thoại bàn lên và nói TTB chỉ nhận được 1 sự ấp úng rõ ràng từ phía bên kia

“ à ...Trần tổng , nghe vẻ điều này hơi khó ”

“ cô cứ nói là tôi có chuyện quan trọng mà anh ta hằng thắc mắc ”

“ vâng ”

Cúp máy , TTB chuẩn bị mọi thứ rồi chờ cuộc điện thoại của Đường Anh ...Gặp Long rồi anh sẽ nói cho Long nghe toàn bộ sự thật và sẽ nói luôn với Long về vụ anh sẽ hiến tủy cho Xuân để cô được sống ...Chứ bây giờ thật sự anh không còn cơ hội để mà cho cô thêm được 1 cái gì tốt đẹp ...

Ánh mặt trời bên ngoài cũng dần tắt đi , cuộc điện thoại nhanh chóng được gọi lại

“ được chưa ? ” TTB

“ dạ . 8h tối nay ạ ”

“ cảm ơn cô ”

“ không có gì đâu Trần tổng ”

Chương 131.1 : Long nghe được mọi chuyện rồi rất đau lòng , chiều hôm đó anh đến Trần gia rồi đưa Xuân về , mọi chuyện lại tiếp tục diễn ra thêm 1 lần nữa...

Zing Blog

139. Chương 131.1 : Bắt Cốc Công Bốthật Quá Đáng Sợ

Đồng hồ điểm 8h , chiếc xe ô tô màu đen được dừng lại trước cổng biệt thự Trí gia , từ trên xe là bước xuống 1 người đàn ông , anh ta mang 1 chiếc xe lăn xuống rồi đỡ TTB lên chiếc xe đó . 1 lúc sau cánh cổng lớn bật mở , từ bên trong có người hầu của biệt thự đi ra rồi tiếp đón TTB vào bên trong vườn , nơi mà Long đang ngồi đợi .

Vườn hoa

Cộp cộp cộp

“ lão đại , Trần tổng tới rồi ạ ”

Nghe thấy thông báo của người giúp việc anh bỏ tờ báo xuống rồi cho người hầu lui hết ra , còn lại 1 mình anh và TTB thì anh liền lên tiếng

“ có chuyện gì , anh nói đi ”

“ chuyện về Xuân ”

“ lại nữa sao ? ”

“ chuyện quan trọng mà anh cũng không đành lòng sao ? ”

“ tôi có thể nghe nhưng có lẽ trên thực tế thì giờ cô ta chẳng còn quan trọng với tôi nữa ”

“ anh có thể rút lại câu nói đó sau khi nghe tôi nói ”

“ vậy anh nói đi ”

Mất 1 lúc để 2 người nhìn nhau nhưng cuối cùng TTB vẫn nói ra mọi thứ . Mọi thứ kìm lại lúc này cũng không đủ để nói hết mọi thứ , đầu đó trong đáy mắt anh hiện giờ hiện lên 1 thứ rất khó hiểu . Có lẽ vậy ...chắc là do anh vô tâm hay cũng có thể do cô vô tình . Nhưng sao giờ con tim nơi đây lại đau đến như thế ?

Chẳng thể nói được lời nào nữa , ngồi trên xe lòng của hắn dường như chỉ còn lại sự lo lắng và hoảng loạn , nhưng đó chỉ là 1 góc nào đó bên trong đáy lòng ấy còn hiện giờ chắc chắn ai cũng chỉ có thể nhìn thấy gương mặt lạnh lùng của kẻ lắm tiền và sắc mùi thuốc súng .

Chiếc xe ô tô dừng lại trước tập đoàn của Trần gia , từ trong xe bước ra với bộ đồ đen của những tên mafia có chức cao thêm chiếc kính râm đen khiến ọi người sợ hãi Long cùng những thuộc hạ đi vào bên trong tập đoàn , không cần nói nhiều với tiếp tân , anh đi thẳng vào bên trong thang máy . Mọi ngõ ngách anh đều luôn luôn rất thông thạo như thể biết rất rõ nơi này . Và đương nhiên việc này cũng không hề làm cho bảo vệ bỏ đầu mình ra nên họ vẫn chỉ đành giương mắt lên mà nhìn bởi vì nhìn đáng vẻ lẫn uy nghiêm của Long mà họ còn phải run bần bật huống chi còn mấy kẻ cũng khá bị con phía sau .

Bước chân ngày 1 gần đến phòng giám đốc , anh cầm nắm cửa và mở cửa cái rầm .

Đang đánh máy thì cô giật mình ngẩng đầu lên nhìn . 1 sự hốt hoảng chợt bay tới .

“ anh”

Cô còn chưa kịp nói gì nhiều thì Long liền đi đến nắm chặt lấy tay cô kéo cô đi ra khỏi bàn làm việc

“ anh bị điên haysao vậy ? BUÔNG TÔI RA ”

Cô ra sức quát tháo , mặt in hằn bao nhiêu dấu hỏi chấm lẫn cơn giận thịnh nộ .

Và anh cũng đâu kém phần , bảo bây giờ anh nói 1 câu để cho người bị kéo phía sau bỏ tức nhưng đằng này anh còn không thèm nói gì .

“ TÔI HỎI ANH LÀ ANH LÀM CÁI GÌ VẬY ? ”

Lần này cô còn hét to hơn , thậm chí còn không chịu bước đi nữa , nhưng cô đâu có sức , cô biết rõ chứ nhưng người đàn ông này đang làm cho cô thấy hoảng hốt và sợ hãi .

Cuối cùng cô bị lôi vào trong chiếc xe và Long thật suwjkhoong thích người ồn ào nên anh đã làm cho cô bất tỉnh bằng chiếc khăn có thuốc mê . Trong cơn mê man cô không còn biết mình đang nằm đâu nữa , chỉ thấy bóng tối .

Chiếc xe cứ thế lăn bánh đến bệnh viện ...

Đến bệnh viện rồi anh chuyển cô vào 1 căn phòng hồi sức , bắt đầu từ bây giờ cho tới tháng sau nhất định sẽ có thể xét nghiệm được để kiểm tra bệnh của Xuân , từ đây tới đó thì cũng là lúc TTB ra đi , quá thuận tiện rồi và bây giờ việc anh cần cô làm là ở lại đây dưỡng sức khỏe để chuẩn bị cho cuộc phẫu thuật , tủy của TTB Long đã sai người đi kiểm tra để chắc chắn lại lần nữa đó là mẫu tủy đặc biệt , còn về phần nòi gốc thì nếu không hợp anh sẽ tự bỏ tiền túi mình ra để nhân tạo hóa lại tủy để phần tủy đó giống với tủy của Xuân . Để cô được sống anh sẽ chấp nhận làm mọi thứ , anh không quan tâm tới lòng tốt TTB ra sao nhưng mà chắc chắn cho dù có chuyện gì anh cũng sẽ không buông tay cô ra , để nắm lấy hạnh phúc và điều này anh cũng biết rõ sẽ làm mình đau . Anh thừa nhận cô có lỗi nhưng chính anh cũng chưa bao giờ cho cô cơ hội sửa lỗi cả .

Zing Blog

140. Chương 131.2 : Yêu Thương Và Nhung Nhớ

Sau khi được đưa vào bệnh viện chẳng lâu sau đó cô tỉnh lại thì thấy mình nằm trong 1 gian phòng nhìn không hề giống bệnh viện nhưng chiếc tủ đầy thuốc lẫn cái bàn bên cạnh làm cô nhận ra được đó là phòng dưỡng bệnh , bên ngoài ban công là Long , anh đang đứng đó hút thuốc

“ dậy rồi à ? ”

“ anh có bị thần kinh không ? ”

“ sao ? ”

“ thắc mắc chuyện gì chắc ? tôi đang thắc mắc là tại sao tôi nằm đây đây ”

“ bệnh của cô nếu không nằm đây thì liệu còn sống được qua tháng sau ”

Câu nói này làm cô hơi shock rồi đấy , im đi trong vài giây để suy nghĩ cô mới nhận ra có đồng bọn của tên này đã bán đứng mình là Diệp Hân .

“ DH đã nói cho anh biết ”

“ không ”

“ vậy ai ? ”

“ TTB ”

“ sao anh ta biết ”

“ tôi không biết , nhưng tốt nhất bây giờ cô nên nằm yên đó và dưỡng bệnh đi ”

Anh nói và quay lại , cô chợt nhìn thấu trong đôi mắt đó có 1 sự dè dặt khó tả và hiếm thấy , câu nói lạnh lùng lắm , đáng vẻ vô tình lắm nhưng sao cô vẫn thấy ảm áp từ người đàn ông này hay do cô quá yêu nên đã sinh hoang tưởng quá mức rồi , mới có không gặp nhau 3 tháng thôi nhưng sao cô thấy ...nó cứ thế nào vậy .

Nhưng cô đâu thể nhìn nhiều , anh lên tiếng căn rạn rồi thì cũng đi , chiếc rèm cửa sổ màu trắng lại chỉ có thể ở đó bay qua bay lại bởi bị lực gió đẩy , ít ra nó còn có bạn bè là chiếc cửa sổ cùng ngọn gió còn cô phải ngồi trong căn phòng này , bảo cô phải chịu làm sao nổi . Nhưng không hiểu sao ...cô cũng không thể bước xuống giường mà chạy đi thật nhanh cho dù ...giờ người nằm trên giường là cô , 1 người hết sức bình thường , tuy bệnh của cô chưa tái phát nhưng cô vẫn nằm đây như thể nhận vợ 1 cách vô cớ là vì cái gì ? Vì cái ánh mắt kia hay do cái người đàn ông mà cô vẫn yêu và chờ đợi , DH nói đúng ...cô không thể quên được Long , không thể nào và tình cảm của 2 người giống như 1 vòng xoáy đi đến bất định , chỉ có thể ở yên 1 chỗ nhưng 1 chỗ đó quá đặc biệt , nó xoáy lại và có rất nhiều đường để đi , có rất nhiều con đường và cô đã lạc đến hàng trăm con đường nhưng cuối cùng vì nó ;à vòng xoáy đi thẳng nên chưa bao giờ cô quay

đầu lại nên có sai thì vẫn có đường để quay lại về về đến đích . . . nhưng hiện giờ cô đang lạc vào 1 con đường mà chưa có ai lôi cô ra và cô vẫn luôn chờ ,...chờ mãi , chờ mãi cho đến khi có người đến kéo cô đi ...

Suy nghĩ nhiều cuối cùng cô thiếp đi trong cơn mơ màng , lúc tỉnh lại thì thấy mình đang ở trong xe ô tô , bên cạnh không có ai , ngồi đằng trước chỉ có tài xế cùng với Lục Vương bên cạnh

“ CÁI GÌ ?SAO ...SAO TÔI LẠI Ở TRÊN XE ? ”

Hoảng hốt đập mạnh tay vào ghế trước , cô trợn mắt nhìn cảnh vật quanh mình

“ im đi , tôi đang đưa cô đến chỗ lão đại ”

“ cáisao lại ...đến chỗ lão đại ? là sao ? ”

“ không biết thì ngồi im đó , lát cô sẽ biết ”

“ nhưng ...”

Đang định mở miệng nói thêm điều gì đó nhưng nghĩ đây có thể là lệnh của Long nên cô chỉ im lặng mà nhìn từng hàng cây bên đường đang tụt dần về phía sau , lúc này mọi thứ đã tối mù mịt , bầu trời hiện giờ chỉ còn trăng và sao cô nghĩ chắc lúc này cũng chẳng còn sớm . Bỗng nhiên trong xe có 1 làn gió mạnh thổi vào làm bay tóc cô , vén tóc nhìn ra cảnh vật bên ngoài cô thấy sóng biển đang rì rào và nhấp nhô trước mặt mình

“ đây là”

“ đến nơi rồi ”

Xe lúc này bỗng dừng lại , Lục Vương lấy tay kéo cô xuống xe và bảo

“ cô đi lên chỗ kia , có 1 cái cầu thang được làm sẵn , cô đi xuống rẽ trái rồi đi thẳng lên ”

“ sao tự dừng anh lại bảo tôi làm vậy ? ”

“ thì lão đại bảo cô làm vậy cô làm đi ”

“ Long sao ? ”

“ có kiểu nói vô phép như vậy à ? ”

“ kệ tôi ”

“ thôi , cô đi nhanh đi , lão đại ở đó đấy , lão đại nói là có chuyện hệ trọng muốn nói với cô ”

“ lại bịa chuyện , anh ta có bao giờ vòng vo đâu chứ ”

“ tin hay không thì kệ cô tóm lại là cô đi nhanh cho tôi ”

Nói rồi Lục Vương đẩy đẩy vai Xuân để cô đi nhanh hơn chứ không ở đây nhiều chuyện nữa .

Xuân đi rồi , Lục Vương nhìn cô cười nhẹ ...1 nụ cười chỉ là phớt qua

“ nếu yêu điên cuồng như vậy thì không hiểu trước kia 2 người chia tay làm quái gì không biết ? ”

Lắm bầm cái gì đó rồi Lục Vương cũng không nhiều chuyện mà đi luôn .

Theo lời chỉ dẫn cô đi thẳng rồi đi xuống cái cầu thang rẽ trái và đi thẳng , đi mãi cuối cùng cô thấy cô thấy 1 ánh sáng xuất hiện trước mắt mình

“ what ? cái gì ở đằng trước kia ? ”

Tự mình nói cái gì đó rồi cô cũng đi đến đó

Woa ...1 vòng trái tim được làm bằng nến lùn màu hồng nhẹ , xung quanh đó còn có bao nhiêu cánh hoa hồng rải rác ra khắp nơi , và điều làm cho cô xúc động nhất là 1 dòng chữ làm bằng pha lê màu đỏ xếp là “
MÌNH QUAY LẠI NHÉ ”

Dường như không còn lời nói nào tả được nỗi xúc động của cô bây giờ , cô thừa nhận cô không dễ dãi nhưng liệu trong tình yêu cô có quá dễ dãi hay không ? Cô chưa hề nghĩ cô mềm lòng nhưng nếu là với người đàn ông này thì cô thật sự không thể nào nán lòng mình lại ...

1...2 ...3

Những viên pha lê chợt sáng bừng lên trong không gian của cảnh biển tối tăm mà chỉ khiến người ta nghe thấy tiếng sóng

“ đồng ý quay lại với anh không ? ”

Bỗng đằng sau cô , 1 tiếng nói ấm áp ...tiếng nói quen thuộc vang lên

Cô quay phắt đầu lại , mặt vẫn còn tèm lem nước mắt nhìn anh đứng đối diện mình

Được ! vậy hôm nay cô sẽ dễ dãi , cô sẽ cho qua tất cả để đến với anh . Cô biết làm vậy là sẽ bất lợi cho cô rất nhiều , đương đầu với nheiu cuộc chia tay rồi nhưng cô vẫn chưa bao giờ rút ra được gì cho bản thân mà chỉ có thể ngày càng mù quáng , người khác thì không sao chứ với Long ...càng chia tay càng làm cho cô thấy yêu anh nhiều hơn , không hiểu vì điều gì nhưng lúc này cô đã chạy tới bên anh và ôm chầm lấy anh không do dự .

Gật đầu lia lại mà không cần biết gì thêm cô nhắm chặt mắt mặc cho nước mắt ngày càng rơi nhiều hơn ...

Zing Blog

141. Chương 132.1 : Vô Tâm

thời gian 1 tháng sau cuối cùng cũng đến thật nhanh , hiện giờ vẫn đang ở mùa Xuân ,tiết trời se se lạnh.

Nằm trong bệnh viện lúc này nhìn cô chẳng hề khỏe 1 chút nào . Cơ thể trở nên gầy yếu , sắc mặt tái xanh tưởng chừng như cắt ra không còn 1 chút máu nào trên mặt .

“ tôi không ngờ được cái căn bệnh này của cô lại nguy hiểm thế đấy ”

Ngồi bên cạnh giường bệnh của Xuân gọt hoa quả 1 cách loằng ngoằng Hàn Phong than thở

“ đằng nào tôi cũng sống , anh đâu phải lo không có người cãi tay đôi ”

“ cô hay nhớ , không phải lão đại bảo tôi vào đây thì có kẻ dao vào cổ tôi tôi cũng không vào chăm cô đâu ”

“ chẳng cần anh vào nữa ”

Hàn Phong đang nói 1 cách khá ức ức thì có người đứng ở ngoài cửa nói vọng vào

cả 2 quay ra thì thấy DH đang đứng dựa vào cửa

“ lại là cô ? ”

“ tôi thì sao ? ”

“ cậu đến từ lúc nào vậy ? sao không ở lại cùng Thiên Bảo ? ” __ Xuân

Dù rất mệt nhưng dường như cô vẫn phải cố gượng dậy để hỏi DH

“ nằm yên đó , mình là lo cho cậu nên mới đến đây , còn về TTB thì dù sao anh ta cũng đang ngủ rồi , không cần người chăm sóc ”

“ uk ” __Xuân

“ vậy nếu không còn chuyện gì ở đây nữa thì tôi đi ” _HP

“ anh đi đi cho lành ” _DH

Hàn Phong đi rồi, cánh cửa cũng đóng lại , DH ngồi vào ghế rồi gọt hoa quả cho Xuân

“ Xuân này ”

“ huh ”

“ Ngày mai ...”

“ Ngày mai làm sao ? ”

“ bác sỹ nói ngày mai cần phải phẫu thuật ngay ”

“ sao vậy ...khôn phải dự định ...sẽ phẫu thuật vào tuần sau sao ? ”

“ đúng nhưng mà ...ông ấy đã đi kiểm tra lại cho TB và nói là anh ta sẽ không sống qua ngày mai được đâu ”

Đầu óc Xuân đang bình thường bất chợt cô nghe thấy DH nói vậy thì dường như ánh mắt cô dừng lại , không chớp nổi nữa

Ngày mai ...TTB sẽ ra đi ...Tại sao ? tại sao lại sớm như vậy chứ ?

“ cậu bình tĩnh đi , mình đã nói điều này cho Long nghe và anh ấy cũng chẳng có phản ứng gì chỉ nói là ...phẫu thuật cho cậu càng sớm càng sớm ”

Nhìn vẻ thất thần của Xuân DH thực sự không nỡ nhưng cứ để mọi chuyện đến ngày mai cho cô biết thì thật sự còn làm cho cô đau nữa .

DH biết là Xuân không có tình cảm với TTB nhưng cô hiểu Xuân rất muốn đền bù tất cả cho TTB vậy mà đột ngột anh phải ra đi trước mắt cô thì thật sự cô quá đau .

Người bị tai nạn là anh ..quyền được sống lúc này đáng nhẽ phải là của nah vậy mà anh lại mang nó đem tặng cho cô thì làm sao cô có thể nhắm mắt làm ngơ cơ chứ .

“ Xuân , cậu ổn chứ ? ”

Nhìn sắc mặt kia của bạn mình DH lúc này thật sự lo lắng

“ mình ổn ”

“ đằng nào anh ta chả phải chết , em đừng có bao giờ quyến luyến như vậy ”

Lại vẫn là tiếng nói lạnh lùng lãnh đạm ấy , Long đi đến chỗ cô và nói với giọng lãnh đạm

“ em biết chứ nhưng...”

“ sớm hay muộn cũng sẽ xảy ra , sống 1 năm còn không bỏ hưởng chi là mấy tháng , nếu đã vậy thì tốt nhất chết quách đi ”

“ SAO ANH CÓ THỂ VÔ TÂM NHƯ VẬY CHỨ ? ”

“ là vì anh ta đã chấp nhận hy sinh ”

“”

Cuối cùng thì câu nói này của Long cũng làm cho cô tỉnh ngộ , cô thật điên rồ và cô cũng không thể nào kiểm soát được bản thân mình nữa ...

“ thôi , nghỉ đi , 8h sáng ngày mai anh sẽ quay lại , 10h em bắt đầu làm phẫu thuật , chuẩn bị tinh thần đi ”

Chỉ có vậy , lạnh lùng thì chỉ có thế , có thể từ khi nói lại tình cũ anh khá lạnh và ngày càng lạnh hơn làm cho cô thấy tim mình sao mà trống trải quá

“ nghỉ đi , mình về ”

‘ ‘ uk ”

DH đi rồi , cô buồn chán chẳng thể làm được gì nên chỉ đành nằm xuống rồi nhìn ra ngoài cửa sổ , những chầy hoa tí hon được đặt trên cửa sổ đang trổ ra những mầm xanh mới , giống như việc cho cô thấy hy vọng yếu ớt đến khó chịu , và ngoài kia , những chiếc lá cuối mùa cũng đang dần rụng xuống , thay vào đó lại là những chiếc lá non mới .

Ngày mai ..cô sẽ không còn được nhìn thấy TTB như ngày nào nữa rồi , na,mừ trên giường bệnh ..nước mắt cứ thế lặng lẽ rơi

“ xin lỗi anh ...Thiên Bảo ...em thật vô tâm ”

Zing Blog

142. Chương 132.2 : Phẫu Thuật

Buổi sáng hôm sau cuối cùng mọi thứ cũng được chuẩn bị xong cho cuộc phẫu thuật , 7h hôm nay Trần Thiên Bảo sẽ đi lấy tủy trước sau đó thì sẽ tới lượt Xuân phẫu thuật , và có lẽ sau lúc đó thì sẽ là cảnh 2 người 2 thể giới nhưng có thể Thiên Bảo sẽ chấp nhận vì ít ra trước khi chết anh có thể làm 1 thứ gì đó cho người mà mình yêu thương nhưng còn Xuân thì nhất định sẽ day dứt 1 thời gian lâu .

“ Thiên Bảo , đến giờ rồi ”

Đứng từ ngoài cửa Diệp Hân gõ cửa phòng TTB

“ đã đến giờ rồi sao ? ”

“ umk ”

Câu trả lời khẳng định đó của DH làm cho TTB khá đau , anh thừa nhận anh thấy rất vui khi mà cứu sống được Xuân nhưng mà lúc này anh thật sự muốn nhìn thấy cô lần cuối nhưng chắc có lẽ anh không có cơ hội đó rồi

“ anh muốn gặp Xuân sao ? ”

Nhìn sắc mặt có gì đó gọi là luyến tiếc của TTB DH như đoán ra được phần nào ý nghĩ của anh .

Mặc dù DH đã đúng nhưng suy cho cùng thì TTB vẫn phải gật đầu vì anh biết lúc này nếu gặp Xuân cô ấy sẽ đau rất nhiều , Xuân 1 người không thích nợ ai thứ gì bỗng nhiên bay giờ cô nợ cả 1 thứ lớn như vậy với 1 người đã luôn thật sự yêu cô thì điều đó là 1 việc quá khó chấp nhận

“ không ”

“ vậy thì ta đi ”

Chiếc xe lại lần bánh dọc theo hành lang đến phòng phẫu thuật , căn phòng của TTB giờ trống trải , nhìn mãi cũng chỉ thấy 1 sự cô đơn tột cùng , sự cô đơn đó làm cho con người ta thấy khó chịu vô cùng , cảm giác như muốn tắc thở không thôi .

Cánh cửa phòng phẫu thuật đóng lại , DH đứng dựa vào tường , mặt xa xăm

Chẳng bao lâu sau cuối cùng bác sỹ cũng đi ra với bộ dạng thương tiếc

“ phẫu thuật xong rồi , mấy tiếng sau chúng tôi sẽ chuyển bệnh nhân vào nhà xác hoặc theo yêu cầu của gia đình sẽ chuyển anh ấy về nhà ”

“ bác sỹanh ấy đã ...”

“ phải , cái này tôi cũng đã nói qua với cô rồi , nếu không phải bây giờ thì anh ta cũng không thể sống hết hôm nay đâu , nên cô cũng đừng quá buồn ”

Nói rồi ông đưa tay vỗ nhẹ vào vai DH và rảo bước đi khỏi phòng phẫu thuật .

DH đứng đó , cúi gằm mặt xuống nhìn mặt đất , nước mắt bắt đầu từ từ chảy ra từ hốc mắt , chảy xuống mặt đất , cô cố gắng gượng ình không phát ra tiếng khóc ...mồm lẩm nhẩm

“ Thiên Bảo , thứ lỗi cho chúng tôihức ...”

Đúng theo như lời hứa ngày hôm qua , đúng 8h sáng trước cửa bệnh viện xuất hiện xe của Long , đi dọc hành lang đến phòng của Xuân . Lúc này cô còn đang mãi ngủ , còn chưa thềm dậy , nhưng nhìn khuôn mặt của cô Long cũng chẳng hề giận , phẫu thuật sẽ mất rất nhiều sức nên anh cũng muốn cô nghỉ ngơi .

Ngồi cạnh bên giường anh nhẹ nhàng đưa tay hất những lọn tóc còn vướng trên mặt cô ra , nhưng chắc do cảm giác đó quá ấm nên cô không thể nào từ chối được nó mà mở mắt ra .

2 hàng mi chớp nhẹ nhìn lên trần nhà rồi quay sang nhìn Long

“ anh đến từ lúc nào ? ”

“ hồi nãy ”

“ mấy h rồi ”

“ hơn 8 giờ ”

“ vậy là em sắp phải phẫu thuật rồi ”

Nghĩ đến chuyện phẫu thuật thật sự lúc này Long hiểu cô đang nghĩ gì

“ đã nói quên đi rồi mà ”

Giọng nghe vẻ có chút bức tức anh nhìn cô bằng sắc mặt sa sầm

“ quên ? ”

“ uk ”

“ sao quên được ”

“ vậy thì đừng nghĩ ”

“ bằng cách nào ? ”

“ vậy thì là do em không muốn quên ”

“ không có chuyện đó ”

“ thật sự ”

“ cũng không biết ”

“ ăn sáng đi ”

Nói rồi anh ngoắc tay 1 cái từ bên ngoài có người mang cặp lồng tới

“ em không muốn ăn ”

“ không ăn cũng phải ăn ”

Phản kháng câu nói miễn cưỡng kia Long giật lại 1 câu phản đối

Cuối cùng thì con mèo cũng phải chịu thua con hổ , không muốn ăn cũng biến thành bỏ thức ăn vào miệng . Nhục thể cơ ...

Thời gian nhanh chóng trôi qua , lúc cô ăn xong thì cũng đã gần đến giờ phẫu thuật , DH lúc này lại đến phòng của cô nói đến việc phẫu thuật làm cho tim cô đập mạnh

“ lo gì , em sẽ sống thôi ”

Đúng lúc tâm trạng đang lo lắng thì Long liền lên tiếng với cô để cô thấy yên tâm hơn .

Cuối cùng thì bác sỹ đến phòng cô đưa cô bộ đồ , thay đồ xong cô nằm trên chiếc giường bệnh và được đẩy đi . Cánh cửa phòng phẫu thuật mở ra rồi lại đóng vào , đèn màu đỏ cũng đã bật sáng . Đứng bên ngoài là những người mà cô yêu thương , đứng bên ngoài cô là đầy dẫy những sự lo lắng tột cùng còn bên trong phòng phẫu thuật tiếng dao kéo vang lên lách cách , đuôi mắt đọng lại 1 nỗi buồn nhìn lên ánh đèn pha của phòng phẫu thuật .

Chẳng bao lâu sau cảm giác đau đớn khi được dòng tủy truyền vào người vang đến , lúc này nước mắt cô tràn ra không phải vì đau mà vì ...bây giờ người đó sẽ đi mãi mãi ...xa khỏi cuộc đời cô ...và cô đã sống nhờ người đó ...

Bây giờ lòng cô thầm cầu nguyện ...cầu nguyện cho TTB sẽ được đi đến 1 nơi mà anh tìm thấy được hạnh phúc ...

Zing Blog

143. Chương Cuối : Hoán Đổi

Ngày tháng trôi qua trong vô thức và cũng như trong hạnh phúc mà cô đã có được sau lần phẫu thuật thì tình cảm của 2 người cũng đặc biệt thân mật . Long hiện giờ thì cũng chẳng còn bận bịu nhiều với công việc tại băng đảng và anh lại quay trở về với công việc tại tập đoàn như trên thực tế mà mọi người vẫn biết .

Có Long rồi tập đoàn ngày 1 phát triển hơn , đặc biệt bây giờ có lẽ nhờ có xuân mà anh cũng bớt đi được phần nào của sự lạnh lùng chết tiệt kia .

Và cứ thế cứ thế hạnh phúc ngày một lần sâu chiếc nhẫn cầu hôn được đưa vào tay cô

“ đồng ý lấy anh nhé ? ”

Từ vùng biển yêu thương lưu giữ kỷ niệm của 2 người anh cầu hôn cô

“ em đồng ý ”

Có lẽ chỉ có 3 từ đơn giản dễ nghe dễ hiểu lúc này của cô mới có thể nói hết cảm giác của cô bây giờ . vui và hạnh phúc , cuối cùng 2 người tiến tới hôn lễ . 1 hôn lễ long trọng .

3 tháng sau cô có thai tất cả mọi người trong Trí gia đều vui mừng và mở 1 bữa tiệc rất lớn

9 tháng 10 ngày tròn cô đến kỳ sinh nở

PHÒNG ĐẸ

“ cố lên , thêm chút nữa thôi , thêm chút nữa ”

Ở trong phòng các bác sỹ cố gắng giúp cô để cô có thể sinh con 1 cách an toàn

OE OE OE

Tiếng khóc chào đời của 1 đứa bé vang lên

“ được rồi cô làm tốt lắm ” _bs 1

“ hình như còn 1 đứa nữa ” __bs 2

“ cô vẫn còn 1 đứa nữa , nào , cố gắng lên ” __bs 1

“ AAAAAA ”

OE OE OE OE

Cuối cùng thì 1 cặp sinh đôi cũng được chào đời

2 đứa bé được đặt bên cạnh cô khi đó cô chỉ kịp nhìn thấy được rằng đó là 1 trai 1 gái , và con gái của cô ở trên lưng có 1 vết bớt hình kim cương rất đẹp và sau lúc đó thì cô ngất lịm đi .

2 đứa bé được chuyển tới phòng dành riêng cho vip theo yêu cầu của Long chứ thật ra vì lo cho Xuân nên Long vẫn chưa kịp nhìn mặt 2 đứa bé

Và từ hành lang phát ra 1 tiếng bước chân lộp cộp rất nhẹ nhàng , theo sau đó là tiếng giày của đàn ông . cô gái đi đôi guốc cao nhìn vào trong phòng nơi mà có 2 đứa bé sinh đôi

“ Vân Khả Vy , cô muốn tôi làm gì với đứa bé gái này đây ? ”

Giọng nói quen thuộc của Alex vang lên trong hành lang yên tĩnh

Vân Khả Vy quay lại , cười khểnh với anh ta , cô ta cất giọng cay đắng

“ tráo đổi đứa bé gái kia cho tôi ”

“ cô bị điên rồi , đó là con của xuân và Long đó , cô có biết không ? ”

“ vậy anh có muốn cứu người trong mộng của anh không đây ? ”

“ cô ... ”

“ anh nên nhớ ..anh đang là thuộc hạ của tôi , anh không có quyền sửa trước mặt tôi như vậy”

Im lặng Alex mang đứa bé lạ hoắc trên tay vào trong phòng của 2 đứa bé sinh đôi mà lòng lo sợ nhưng vì người trong lòng anh nên đây là cách duy nhất

Làm xong nhiệm vụ của mình 2 người âm thầm mang 2 đứa bé ra khỏi bệnh viện .

9 tháng trôi qua thì mùa đông lại quay về , giữa 1 dòng sông lạnh lẽo Vân Khả Vy vô tâm đưa đứa bé đến con đường cùng . Cô ta cho đứa bé nằm vào trong 1 cái rổ rồi vứt xuống dòng sông lạnh lẽo ở thành phố mà không chút thương tiếc .

TO BE Continued

Zing Blog

144. Chương Phần Iii : Gtnv

—LÂM LỆ BĂNG

1 cô gái với tính cách rất khó nắm bắt . Cao 1m69 . nặng 42kg . Xinh đẹp thì phải nói là xinh hết chỗ nói , cô có 1 nét gì đó không giống như các tiểu thư soang choảnh cũng không như mấy cô nàng nhà nghèo đáng thương mà là 1 vẻ đẹp dù đơn giản cũng đủ bắt mắt .

—HOÀNG NHẬT DUY :

1 anh chàng cá biệt thì cũng chẳng cá mảy mà nói về độ hot thì chắc phải là đến các bà giáo trong trường cũng phải để mắt . Đội trưởng đội bóng rổ của khối 10 . Đẹp trai và rất là ...bắt mắt với bo đỳ cực TRUẦN =)))

— Dương Hải Nam :

anh này là đồng bọn chính hiệu của ‘ anh kia ’ chuyên đi theo cái anh tên DUY kia để quậy phá đủ trò . Nào là đi chọc con gái , đi trộm cầu cái thằng đang đánh cầu rồi tráo cầu rụng lông vào đó , ... rất nhiều trò khác nữa

— Mai Đan

Cô nàng khối 11 , xec xy và rất nhiều tìn . Sang chảnh và rất là kiêu , yêu Nhật Duy mặc dù trên tuổi nhau nhưng quan hệ giữa 2 người cũng chẳng hề đơn giản ...

— Lê Thanh : lại thêm 1 cô nàng cá biệt nữa , cô này có thể nói là còn tởm hơn cô kia , cô này có quan hệ với rất nhiều thằng đàn ông hư hỏng

— Triệu Anh Tú : bạn cùng lớp với LÊ BĂNG là 1 anh chàng khá quậy và đẹp trai chả kém . Tuy vẻ đẹp khá đàn bà nhưng cũng đừng vì thế mà nghĩ cậu ta thuộc loại 2 mặt , 1 mặt hết , trẻ con và rất mít ướt

Zing Blog

145. Chương 1 : Đứa Bé

Dòng sông chảy mãi chảy mãi , nó bắt từ đoạn đường này qua đoạn đường khác , rất nhiều người đã nhìn thấy nhưng chẳng ai chú ý đến đấy là gì hay có thứ gì trong đó , cuối cùng nó bị mắc vào 1 bụi cây , tiếng khóc của đứa bé vang lên , tiếng khóc thất thanh khiến cho 1 cô giúp việc tại 1 ngôi biệt thự nghe thấy trong lúc đi ngang qua chỗ trống táo , bà liền vào đó và thấy 1 cái giỏ có 1 đứa bé thì bà liền vội vàng mang nó về biệt thự

‘ PHU NHÂN , PHU NHÂN .. ’

Bà ta lên tiếng gọi bà chủ trong nhà

‘ chuyện gì ? ’

1 giọng nói rất nhẹ nhàng vang lên

‘ đứa bé này ... ’

‘ BÀ MANG ĐAU RA 1 ĐỨA BÉ VỀ THẾ NÀY ? ’

Giọng nói có 1 chút gì đó ngạc nhiên pha lẫn sự ghê tởm của bà chủ nhà

‘ nhưng ...thực sự đứa bé này rất đáng thương ...’

‘ thôi đithích thì bà đem về mà nuôi đi , ta không quan tâmthứ dơ bẩn gì đâu không ’

Nói rồi bà quay bước trở lại phòng của mình với đứa con gái cũng vừa mới sinh xong ...

Bà giúp việc nghe vậy thì chỉ có thể đem đứa bé này về nuôi chứ thực sự không còn cách nào khác , nó quá tội nghiệp ...

Căn nhà mà bà ta ở cũng chẳng có gì nổi bật mà chỉ là 1 căn nhà 4 tầng bình dân như ở Việt Nam hay làm , trong gia đình dụng cụ cũng chẳng có nhiều chỉ gọi là đầy đủ để sống .

Từ giờ trở đi bà sẽ nuôi đứa bé đáng thương này

Đặt đứa bé vào trong nôi bà lấy sữa cho nó uống bởi vì từ nãy giờ nó cứ khóc suốt và cuối cùng thì cũng y như bà đoán , cô bé bú gần hết bình sữa đầy và lúc này đôi mắt tròn xoe xinh xắn kia mới mở ra nhưng không phải màu đen mà là màu đen pha 1 chút màu xanh thăm ẩn chứa 1 điều gì đó rất lạnh . Nếu ai không mở to mắt ra mà nhìn không thể nào nhận ra được điều đó mà chỉ có thể thấy được vẻ bề ngoài đáng yêu đến kinh khủng này ...

Đôi môi nhỏ nhắn , nước da trắng mịn , chiếc mũi xinh xinh thật sự so với bà giúp việc chẳng ai muốn nói đây là 2 mẹ con cả .

Thời gian bắt đầu và bắt đầu , cuộc đời cô bé đáng nhẽ là 1 tiểu thư cao sang quyền quý thì bây giờ chỉ có thể là con của 1 người giúp việc ...và chưa ai dám chắc chắn rằng sự thật đó sẽ không phơi bày ra thêm 1 lần nữa ...

Zing Blog

146. Chương 2 : Hoàng Nhật Duy ...mày Dám Tranh Với Bà

12 năm trôi đi với bao nhiêu là kỉ niệm vui buồn , sống trong tình thương của 1 người mẹ yêu thương mình ...

1 cuộc sống vất vả và có nhiều gấp ghe thì bây giờ cô ấy ...LÂM LỆ BĂNG đã trở thành 1 người con gái xinh đẹp rạng ngời với đôi mắt to tròn , mái tóc màu hạt rẻ nhạt mượt mà ...

Một ngày nắng nhẹ , gió hiu hiu , chiếc rèm bên cửa tại 1 căn nhà nhẹ nhàng bay theo làn gió thổi , lúc này nó còn đang bận lo 1 số việc chẳng hạn như VSCN thì tiếng nói của mẹ nó liền vang lên thất thanh

“ TIỂU BĂNG , CON XONG CHƯA ”

Búi nhanh mái tóc lên cao rồi nhìn lại mình trong gương nó tự tin bước xuống dưới nhà

“ mẹ gọi con ? ”

“ ăn sáng đi con , hôm nay đến trường nhớ phải để ý một chút nhé ” __mẹ nó

“ mẹ à . CON biết rồi mà , con đâu phải trẻ con nữa đâu >_< ”=“>

“ thì mẹ nhắc vậy thôi =))) ”

Tôi thật sự không thể nào hiểu nổi mẹ tôi sao mà bà lúc nào cũng lo lắng cho tôi thái quá như vậy chứ , tôi đã lớn rồi và điều tuyệt vời nhất là hôm qua tôi vừa phải chia tay ngôi trường cũ thân yêu cũng may mà điểm số của tôi đủ để bước sang lớp 7 và đủ để trở thành h/s tốt nghiệp của trường hehe ...

“ hình như hôm nay con được lên đọc bài diễn văn cho buổi khai giảng đúng không ? ” mẹ nó nhìn vào đôi mắt tròn veo của nó và hỏi

“ con cũng không biết nhưng hình như nghe mọi người nói là điểm số của con rất cao ”

nó vừa ăn nhanh phần ăn sáng của mình rồi định lấy cặp đi đến trường .

TRƯỜNG THCS MY STAR

Đến trường nó cảm nhận được không khí tuyệt vời của ánh nắng nhẹ nhẹ và chút gió hiu hiu của mùa thu ẩm áp pha lẫn chút cái lạnh

“ Băng ...lên đây ...bọn mình lớp A đó ”

1 tiếng nói vang lên trong trí óc của nó , quay lại phía hành lang ở phía trên tầng 2 thì nó liền nhận ra đó là con bạn của nó

Gật nhẹ đầu 1 cái nó chạy lên cầu thang rồi phóng tới lớp A

“ mình lớp A hả ? ” -nó

“ yes ” _bn nó

“ vậy thì tốt rồi . ” _nó

“ dĩ nhiên ” _bn nó

20' sau thì buổi khai giảng năm học mới bắt đầu , ngồi trong phòng họp loại lớn với hàng nghìn học sinh trong học viện Star nó vui vẻ và trên gương mặt en lẫn sự tự tin đề lên đọc bài thuyết trình , mới nghĩ đến đó thôi mà lòng đã thấy háo hức

Nhưng tất cả sự háo hức chợt tan biến khi mà ông hiệu kết thúc bài thuyết trình của ổng rồi ông không đọc tên nó mà thay vào đó ông nói

“ mời em HOÀNG NHẬT DUY học sinh năm 3 lên đọc bài thuyết trình ”

Đến lúc này nó thật sự thấy SHOCK làm sao , cái gì ...tại người có điểm số cao nhất như nó lại không được đọc bài thuyết trình cơ chứ . Tên này ...rất cuộc hấn là cái thá gì , học sinh năm 3 sắp ra trường mà cũng bày đặt làm cao . Hay là do hấn học ngu quá nên thầy nể tình cho hấn đọc . Thôi ...không thèm chấp , nhìn mặt lằng tữ thế kia thì chắc chăm sóc da nhiều lắm mà đã vậy thì chắc hấn

Nó còn chưa kịp suy nghĩ gì nhiều thì cái suy nghĩ lung tung ấy đã bị cắt bởi 1 tiếng hét đanh tai

“ TRỜI ƠI...LÀ NAH ẤY KÌA ...TAO ĐIÊN MẮT ” _NS1

“TRỜI ƠI MÀY THÌ LÀ CÁI GÌ ...TAO NÈ TAO MỚI GỌI LÀ PHẢI PHÁT ĐIÊN VÌ ANH ẤY RỒI ”
_NS 2

... VV..V

CÒN rất nhiều lời bán tán khác làm cho nó thấy thật ngứa và khiến cho cái môi xinh xắn của nó phải bĩu ra , cái mặt htif đẹp mà sao nhìn cũng có được ấy đâu cùng lắm là hơn nó có 10f chứ mấy . gì mà phải xoắn

Zing Blog

147. Chương 3 :tư Cách

Kết thúc buổi khai giảng lẫn cái bài thuyết trình chết tiệt không phải do nó đọc thì cũng đã đến lúc phải trở về để nhận lớp

Lớp của nó là lớp 7A1 , 1 lớp chọn đặc biệt trong năm nay . Trong cái hộp 7A1 này chỉ toàn chứa đựng những cá thể quá đổi kiêu ngạo , điển hình như có ai đó khá là tự tin về bản thân mình

“ chào cả lớp thân mến , tớ là TRIỆU ANH TÚ , tớ xếp hạng 2 trong bảng thi tuyển vào trường lần này và tớ rất tự tin để mình có thể trở thành lớp trưởng ”

tiếng nói vang lên từ 1 người con trai trông rất trẻ con và ...quái dị , cậu ta mặc 1 chiếc quần bò mài rách đến trường , 1 chiếc áo khá thời trang nhưng cái mà nó thấy lố và dị nhất là phong cách ăn chơi đó liệu có hợp làm lớp trưởng ? ? ?

“ thầy à ...em không nghĩ bạn ấy có đủ tư cách ”

Ngồi ở bàn thứ 4 từ cuối trở lên nó dơ tay lên phản đối

“ à ...em là .. ”

“ LÂM LỆ BĂNG người có điểm số cao nhất trong đợt thi tuyển này ”

Không chút vấp vấp gì cô nàng tự tin nói ra mình đã làm được gì trong kỳ thi lần này

“ oh...ra vậy ...vậy em có muốn làm lớp trưởng không ? ”

Ông thầy giáo chủ nhiệm hỏi

“ dạ thưa thầy là không muốn ”

Câu nói này của nó hết sức gây ra sự ngỡ ngàng cho nhiều người . Mọi người trong lớp còn nghĩ đáng nhẽ ra nó phải là lớp trưởng vậy mà sao lại từ chối trong khi thầy cho cơ hội

“ không có gì cả ...tại em nhìn bộ dạng ” lớp trưởng “ trên kia yếu đuối quá nên góp ý vậy thôi chứ nếu không thì em là người phụ giúp cho lớp trưởng cũng được ”

“ vậy thì em làm lớp phó nhé . ” __ ông thầy

“ dạ không ” -nó

“ chứ” __ô thầy

“ em đã nói rồi , phụ giúp thôi mà , có gì đâu mà phải lớp trưởng , lớp phó gì ở đây ” __nó

ông thầy nhú mày nhưng rồi cũng nhanh chóng hiểu ra ý nó

Phụ giúp nhưng không có nghĩa là dưới cơ lớp trưởng mà là với thân phận là người có xếp hạng đứng đầu thì nó còn muốn nắm mọi quyền và có quyết định đúng đắn hơn bao giờ hết nếu như có ai đó trong lớp phạm sai lầm thì chắc chắn không cần thông qua thầy thì nó sẽ là người đầu tiên và cũng như duy nhất có quyền quyết định mọi chuyện .

Hiểu được thì ông thầy cũng chẳng hề phản đối bởi vì ông ta tin chắc nó có thể làm tốt và điều làm ông mong đợi là với tình hình này không những chỉ riêng lớp mà còn có khi có khả năng nắm giữ chức “ hội trưởng hội học sinh ” đầy quyền lực

“ quyết định vậy đi , Tú , từ bây giờ em hãy nghe những góp ý của Băng nhé ”

Cuối cùng ông thầy giáo ra khỏi lớp nó nhìn Tú bằng 1 ánh mắt hết sức thách thức

“ tao có làm gì thì có liên quan tới mày không ? ” __Tú

“ đừng có nóng , tôi chắc chắn nếu không có tôi cậu sẽ chẳng làm được chuyện gì ra hồn đâu ” __ nó

“ cái gì ? ”

“ vậy đó , nếu như cậu không thể hiểu được tiếng người thì hãy thấy may mắn vì đã có tôi ở đây giúp cậu ” __nó

Những câu nói từ miệng nó phát ra đều rất trúng vào tim đen của Tú , cậu a quả thực thấy rất tức nhưng có lẽ bởi tại cái ánh mắt sắc lạnh kia nên cậu không dám tiến thêm bước nào và chỉ có thể im lặng

“ vậy thôi , cả lớp tan đi ” __nó

Rất bình thản nó ra lệnh cho cả lớp

Ra đến ngoài hành lang thì đây đây những đứa con gái ham danh lợi muốn làm quen với nó để có chỗ trống lưng trong lớp hoặc cũng có thể nói trong tương lai sẽ là trong khối và trong trường

Zing Blog

148. Chương Thông Báo Kết Truyện

truyện của mình đến đây là hết rồi nhé còn về vụ Phần III thì mình sẽ làm 1 câu chuyện hoàn toàn mới . Nghĩa là mình sẽ viết 1 câu chuyện mới có liên kết với chuyện này và vẫn là tiếp tục của chương 3 phần III . Tên truyện là Quay lại đi Min Min ! Anh yêu em . Sau 1 hoặc 2 ngày nữa mình sẽ đăng cả 13 chương , đọc thoải mái rồi nhé !

Tạm biệt và cảm ơn các bạn vì trong thời gian qua đã luôn ủng hộ mình và hy vọng sau tác phẩm này thì mọi người hãy ủng hộ mình tác phẩm sau nhé . Đợi qua thi học kỳ lần này thì mình sẽ có thời gian nghỉ là 5 ngày nên cứ yên tâm là mình sẽ không thất hứa ra trễ truyện nữa đâu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thieu-gia-lanh-lung-va-tieu-thu-de-thuong>